

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

੧੯੪੭ ਈ: { ਖੁੰਨੀ ਸਾਲ ਦੀਆਂ { ੨੦੦੪ ਬਿ:

ਖੁੰਨੀ ਹੋਲੀਆਂ

ਮੇਰੀ ਦੇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਛਾਪਣ
ਛਪਵਾਉਣ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਕ ਨਹੀਂ

ਮੇਰੀ ਦੇਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਅਦਲ ਬਦਲ ਕਰਕੇ ਛਾਪਣਾ
ਛਪਵਾਉਣਾ ਜੁਰਮ ਹੈ

ਤਸਵੀਰ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਰਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸ ਵਾਲੀਆਂ

ਸਾਬਕਾ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਕਰਤਾ ਪੁਸ਼ੋਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਵਾਰ ਗਿਣਤੀ ੧੦੦੦ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛਾਪਣ ਵਾਸਤੇ
ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ

ਗੁਰਮਤ ਸਾਹਿਤ ਭਵਨ

ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ

ਕਾ
ਅ
ਕੋ
ਜਿ
ਧੱਕ
ਦੋਹੀ
ਹਾਰ
ਜਿਹ
ਵੇਖ

੧ ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

੧੯੪੭ ਈ.}

ਖੂਨੀ ਸਾਲ ਦੀਆਂ

{ ੨੦੦੪ ਬਿਕ੍ਰਮੀ

ਖੂਨੀ ਹੋਲੀਆਂ

ਦੋਹਰਾ—ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ, ਪੰਥ ਸਾਂਜਨੇਹਾਰ ॥
ਬਿਘਨ ਦੂਰ ਸਭ ਹੀ ਕਰੇ, ਬਖਸ਼ੋ ਕਾਵਜ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ—ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਖੰਡਾ ਸਾਜ ਕੈ, ਸਿਰਜੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥
ਖਿਨ ਮੈ ਥਾਪ ਉਥਾਪਦਾ, ਡਾਢਾ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੨॥
ਦੋਹਰਾ—ਨਦਰ ਅਪੁੱਠੀ ਜੇ ਕਰੇ, ਸ਼ਾਹਾਂ ਖਾਕ ਮਿਲਾਇ ॥
'ਰੀਤੇਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ' ਪਲ ਮੈ ਕਰ ਦਿਖਲਾਇ ॥੩॥
ਦੋਹਰਾ—ਹੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕਾ ! ਤੇਰੇ ਖੇਲ ਅਪਾਰ ॥
ਜੀਵ ਤੁੱਛ ਬੁਧ ਕਿਮ ਲਖੇ, ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੪॥
ਦੋਹਰਾ—ਖੈਰ ਮੰਗੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਤੇਰੇ ਢਹਿ ਦਰਬਾਰ ।
ਅਬੀਆਂ ਨਬੀਆਂ ਸਭ ਹੀ, ਦੇਵੀਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਟਾਰ ॥੫॥

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ

ਕਾਦਰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਦਾਨਾਅ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਅਕਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੰਮ ਨ ਕਰ ਸੱਕੀ ਅੰਤ ਸੋਚ ਸੋਚਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਕੋਈ ਪਾ ਨ ਸੱਕਾ ਪਾਰ ਤੇਰਾ ਚੱਕ੍ਰ ਖਾਇ ਚੱਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਦਵਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਸ਼ਾਨ ਅੰਦਰ ਖਤਮ ਕਾਰੂੰ ਫਰੋਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਧੱਕਾ ਹੁਕਮ ਦਾ ਝੱਲਿਆ ਕਿਸੇ ਭੀ ਨ ਜ਼ੋਰ ਰਾਵਨ ਅਤੇ ਕੁੰਭਕਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਦੋਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਤ ਆਕਾਸ਼ ਫੇਰੀ ਆਖਰਕਾਰ ਓਹ ਭੀ ਬੇਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਦਾਰਾ ਰਿਹਾ ਨ ਰਿਹਾ ਸਿਕੰਦਰ ਆਜ਼ਮ ਸ਼ਾਲਮ ਜਾਬਰ ਬੜੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਜਿਹੜੇ ਧਰਤ ਆਕਾਸ਼ ਨ ਮੇਂ ਵੇਦੇ ਸਨ ਕਿਲਿਆਂ ਕੋਟਾਂ ਦੇ ਸਣੇਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਵੇਖ ਵੇਖ ਕੇ ਖੇਲ ਅਚਰਜ ਤੇਰੇ ਦੂਰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਵਹਿਮ ਗੁਮਾਨ ਹੋ ਗਏ

ਤੇਰਾ ਆਸਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਾਰਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਆਸਾਨ ਹੋ ਗਏ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਦੋਂ ਦੀ ਸਿਸ਼ਟ ਰਚੀ ਕਈ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਸਮੇਂ ਆਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਵਾਰ ਪਰਲੋ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਮੁੜ ਮੁੜ ਜੁਗ ਪਲਟਦੇ ਤੇ ਪਲਟਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਬੜੇ ਬੜੇ ਹੋ ਹੋ ਕੇ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਜਬਰ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਵੱਸਦੀ ਪਰਜਾ ਉਜਾੜਦੇ ਰਹੇ ਕਈ ਉੱਜੜੇ ਦੇਸ ਵਸਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਰਹੇ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭੈ ਅੰਦਰ ਕਈ ਆਪ ਹੀ ਰੱਬ ਅਖਵਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਪਰਜਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਕਈ ਪਰਜਾ ਤੇ ਛੁਰੀ ਚਲਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਤੋੜ ਗਏ ਧਰਮ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤਾਈਂ ਕਈ ਧਰਮ ਦੀ ਰੀਤ ਸਿਖਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਨੇਕੀ ਵਿਚ ਉਮਰ ਬਤੀਤ ਕਰਗਏ ਕਈ ਬਦੀਆਂ ਆਣ ਕਮਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਕੌਣ ਅਤ ਪਾਵੇ ਸਮੇਂ ਗੁਜ਼ਰਿਆਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕਈ ਕਈ ਰਗ ਵਿਖਾਂਵਦੇ ਰਹੇ
 ਅੰਤ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਸਭ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੰਦੇ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਸਦਾ ਆਂਵਦ ਰਹੇ

ਖੁਨੀ ਸਾਲ

ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਚੌਥਾ ਸਾਲ ਬਿਕ੍ਰਮ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਿਖੜੀ ਚਾਲ ਸਮਝੋ
 ਚਾਰ ਸੌ ਉਨਾਸੀਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸੰਤਾਲੀਆ ਈਸਵੀ ਸਾਲ ਸਮਝ
 ਇਹ ਸਾਲ ਅਨੋਖਾ ਹੀ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਏਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਸਮਝੋ
 ਵੱਡੇ ਏਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਇਕ ਦਮ ਆ ਗਿਆ ਭੁਚਾਲ ਸਮਝੋ
 ਲੜ ਮੋਏ ਆਪੇ ਵਿਚ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਨ ਜੰਗ ਜੱਦਾਲ ਸਮਝੋ
 ਇਕ ਦਮ ਗਿਲਾਨੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਵਧਿਆ ਹਿਰਦੀਂ ਵੱਸਿਆ ਕ੍ਰੋਧ ਚੰਡਾਲ ਸਮਝੋ
 ਖਾ ਗਏ ਪੜੋਸੀ ਪੜੋਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀਰ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਏਣ ਗਏ ਕਾਲ ਸਮਝੋ
 ਘਰ ਘਰ ਅੰਦਰ ਪਏ ਪਿੱਟਣੇ ਆ ਮੁਰਦੇ ਰੁਲੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਬੁਰੀ ਢਾਲ ਸਮਝੋ
 ਲੱਖਾਂ ਵੱਸਦੇ ਘਰ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹਾਲ ਹਾਲ ਸਮਝੋ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਲਹਿ ਗਈਆਂ ਮੋਇ ਬੁੱਢੇ ਜਵਾਨ ਤੇ ਬਾਲ ਸਮਝੋ
 ਨ ਕੋਈ ਆਯਾ ਵੈਰੀ ਚੜ੍ਹ ਕਿਤੋਂ ਬਾਹਰੇਂ ਵਿਚੋਂ ਉੱਠੀ ਬਲਾ ਖਿਆਲ ਸਮਝੋ
 ਅੱਗ ਭੜਕ ਕੇ ਫੂਕਿਆ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਕਿਸੇ ਚੰਦਰੇ ਨੇ ਦਿਤੀ ਬਾਲ ਸਮਝੋ
 ਅੱਗ ਘਰ ਨੂੰ ਲਾਈ ਚਰਾਗ਼ ਘਰ ਦੇ ਕੀਤਾ ਖਾਕ ਅਸਬਾਬ ਤੇ ਮਾਲ ਸਮਝੋ
 ਸੁੱਟੀ ਕਿਸੇ ਚੰਗਿਆੜੀ ਕੁਲੱਛਣੇ ਨੇ ਮੱਚੇ ਭਾਂਬੜ ਲਾਟਾਂ ਨਿਕਾਲ ਸਮਝੋ
 ਬੁਝੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨ, ਗਈ ਵਧਦੀ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਫੂਕ ਕੰਗਾਲ ਸਮਝੋ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਦੇ ਹੋਏ ਉਜਾੜ ਬਹੁਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਾਲ ਸਮਝੇ
ਸਾਰੇ ਵਣਜ ਬਪਾਰ ਹੋ ਬੰਦ ਗਏ ਦਿੱਸੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੜਤਾਲ ਸਮਝੇ
ਰੇਲਾਂ ਬੰਦ ਹੋਈਆਂ, ਮਿੱਲਾਂ, ਕਾਰਖਾਨੇ, ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਤੇ ਮੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੇ
ਆਬਾਦੀਆਂ ਥਾਂ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦਿੱਸੇ ਫਿਰਦੀ ਮੰਦੇ ਹਾਲ ਸਮਝੇ
ਹੋਈ ਏਡ ਅਸਚਰਜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਰਤੀ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕੁਚਾਲ ਸਮਝੇ

ਹੈਰਾਨਗੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਨਾਹੀਂ ਆਮੋ ਸ਼ਾਮਣੇ ਟਾਕਰਾ ਪਿਆ ਕੋਈ ਨ
ਦੁੱਹ ਦਲਾਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨ ਤੇਗਾਂ ਸੁਤਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਡਿਹਾ ਕੋਈ ਨ
ਲੱਖਾਂ ਜਿੰਦਾਂ ਦਾ ਹੋ ਨੁਕਸਾਨ ਗਿਆ ਸੁਖੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਨ
ਹੋ ਅਰਬਾਂ ਕੂੜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਗਏ ਬਾਹਰੋਂ ਲਸ਼ਕਰ ਲੁਟੇਰਾ ਆ ਪਿਆ ਕੋਈ ਨ
ਖੂਨ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਰੰਗੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਖਾਲੀਰਿਹਾ ਹੋਇ ਪਿੰਡਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨ
ਭਾਰਾਵਰਤਿਆਕਹਿਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਆਇਆਕਿਤੋਂ ਭੀਸੁਖਸੁਨੇਹਾ ਕੋਈ ਨ

ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਛੇਗੀ ?

ਸਮੇਂ ਬੀਤਿਆਂ ਪੁੱਛੇਗੀਫੇਰਦੁਨੀਆਂ ਇਹਕਹਿਰ ਕੁਹਾੜਾਚਲਾਇਆ ਕਿਸਨੇ
ਸੁਖੀ ਵਸਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹਮਸਾਇਆਂ ਦੇ ਭਾਰੇ ਵੈਰੀ ਬਣਾ ਲੜਾਇਆ ਕਿਸਨੇ
ਲੋਕ ਵੱਸਦੇ ਸਨ ਕਠੇ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਦਮ ਵਿਰੋਧ ਵਧਾਇਆ ਕਿਸਨੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਕੱਠੇ ਝਗੜਾ ਮਜ਼ਬੀ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਕਿਸਨੇ
ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣੇ ਮਾਸ ਨੌਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਕਰਾਇਆ ਕਿਸਨੇ
ਸੁਖੀ ਵੱਸਦਾ ਦੇਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ ਕਿਸਨੇ

ਏਸ ਦਾ ਉੱਤਰ !

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਇਹ ਭਾਰਤ ਵਰਸ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਾ ਵਿਚ ਹੱਥ ਫਿਰੰਗੀ ਦੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਲਿਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਾਰਾ ਚੱਲਾਂ ਚੱਲਕੇ ਦੇਸ ਦਬਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਫੁਟ ਪਾਵੇ ਤੇ ਦੇਸ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇ ਓਹਦਾ ਮੰਤਰ ਚੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਦਬਾ ਰਿਆਸਤਾਂ ਸਭ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲ ਨਿਗ੍ਹਾ ਜਮਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਹੈਸੀਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜੇਰਣਜੀਤਸਿੰਘ ਦਾ ਓਹਦੇਪਾਸੋਂ ਕੁਝ ਡਰਡਰਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਸਿੱਧਾ ਪੰਜਾਬ ਤਾਈਂ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੈ ਗ਼ਮ ਓਹ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਨਾਲ ਸ਼ੇਰਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੋਸਤੀ ਗੰਢ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਰਸੂਖ ਵਧਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਪੈਰ ਧਰਣ ਨੂੰ ਕਈ ਟਿਕਾਣੇ ਬਣਗਏ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ਫਸਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨ ਪੇਸ਼ ਗਈ ਝੱਟ ਖਚਰਾ ਬਣ ਲੰਘਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਅੱਖਾਂ ਮੀਟੀਆਂ ਸ਼ੇਰਿ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜਾਂ ਜਾਲ ਫੇਰ ਫਿਰੰਗੀ ਫੈਲਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਸੋਨੇ ਦਾਂਦੀ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਭਾਰੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ਫਸਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਆਪੇ ਵਿਚ ਲੜਾ ਮਰਵਾ ਬਹੁਤੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਲਾਲ ਸਿੰਹੁ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਹੁ ਤੇਜਾ ਸਿੰਹੁ ਨੂੰ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਮਦਦ ਏਹਨਾਂ ਗੱਦਾਰਾਂ ਤੇ ਲੈ ਭਾਰੀ ਫੌਜ ਖਾਲਸਾ ਤਾਈਂ ਹਿਰਾ ਗਿਆ ਸੀ
 ਆ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਕਦਮ ਜਮਾ ਲਏ ਤੇਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਛਿਪ ਛੁਪਾ ਗਿਆ ਸੀ
 *ਸ਼ੇਰਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਹਾਰਗਿਆ ਬੰਮਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਡਿੱਗਡਿੱਗਾ ਗਿਆ ਸੀ
 †ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਕੇ ਦਗ਼ਾ ਨਾਲ ਦਲੀਪ ਕਮਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ‡ਅਹਿਦਨਾਮਾ ਕਰਓਹਨੂੰ ਵਲੈਤ ਲੈਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਰਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਸਾਰਾ ਹਿੰਦ ਪੰਜਾਬ ਭੀ ਦੱਬ ਬੈਠਾ ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ
 ਗੁਣਾਂ ਅੰਗੁਣਾਂ ਸਣੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡੰਕਾ ਖੂਬ ਅੰਗੇਜ਼ ਵਜਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਸਮਾ ਉਲਟ ਗਿਆ

ਵੱਧ ਸਦੀ ਤੋਂ ਰਾਜ ਅੰਗੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸਮੇ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਵਟਾਇਆ ਜੀ
 ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਆਇ ਗਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਢੋਲ ਵਜਾਇਆ ਜੀ
 ਸ਼ਖਸੀ ਰਾਜ ਗਏ ਲੋਕ ਰਾਜ ਹੋਵੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੇ ਰੰਗ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀ
 ਹਿੰਦ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਜੱਗ ਵਲੋਂ ਦਿਲੀਂ ਚਾਉ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਆਇਆ ਜੀ
 ਸੀ ਗੋਖਲੇ ਤੇ ਸੀ ਤਿਲਕ ਜੈਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਦੇਸ ਜਗਾਇਆ ਜੀ
 ਮੁੰਢ ਬੱਝ ਗਿਆ ਤਦੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਜਪਤ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਲਾਇਆ ਜੀ
 ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉੱਠੇ ਬਾਬੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜਹੇ ਅੰਗੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
 ਸਮੇ ਪੈਦਾ ਅਕਾਲੀ ਫਿਰ ਕਰ ਲੀਡਰ ਚੱਲਾ ਲਹਿਰ ਅਕਾਲੀ ਚਲਾਇਆ ਜੀ
 ਜਿਨਾਂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੁੜ ਹੁਕਮਾਂ ਤਾਈਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੀ
 ਵਧਿਆ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਭਾਰਾ ਓਸ ਡੰਕਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਜਾਇਆ ਜੀ
 ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦਾ ਘੜ ਹਥਿਆਰ ਸੋਹਣਾ ਦੇਸ ਵਾਸੀਆਂ ਹੱਥ ਫੜਾਇਆ ਜੀ
 ਕਾਰਗਰ ਹੱਥਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਡਾਢਾ ਜਿਨੂੰ ਵੇਖ ਅੰਗੇਜ਼ ਘਬਰਾਇਆ ਜੀ
 ਓਸ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਝੋਲੀ ਚੁਕ ਬਹੁਤੇ ਸੰਗਲ ਲੋਭ ਦਾ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜੀ

*ਅਟਾਰੀ ਵਾਲਾ †ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਿੰਦ ਕੌਰਾਂ ‡ਦੇਖੋ ਦਾਸ ਦਾ ਬਣਾਇਆ
 ਹੋਇਆ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਹਾਲ ਲੜੀ ਨੰਬਰ ੧੭

ਵੱਡੇਵੱਡੇ ਕਈ ਉੱਠ ਗੱਦਾਰ ਬਣਗਏ ਵੀਰਾਂ ਵੀਰਾਂ ਦੇਤਾਈਂ ਫਸਾਇਆ ਜੀ
 ਪਾ ਪਾ ਬਹਾਨੇ ਫੜ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜੇਹਲਾਂ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਫਾਹਿਆ ਜੀ
 ਲੀਡਰ ਕਾਂਗਸੀ ਸਣੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ ਦਬਾਨ ਦਾ ਹੀਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜੀ
 ਕੌਮੀ ਲੀਡਰ ਦਬੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਨ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਆ ਜ਼ੋਰ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
 ਧੱਕਾ ਮਾਰ ਰਲਵਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਾ ਥੰਮ੍ਹ ਹਿਲਾਇਆ ਜੀ

ਈਸ਼ਰੀ ਇਮਦਾਦ

ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਬੜੇ ਭਾਰੇ ਜੰਗ ਹੋਏ
 ਹੋਈਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਲੜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੱਭੇ ਥਾਂਉਂ, ਥਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਤੰਗ ਹੋਏ
 ਵੱਗੀ ਹਵਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਿਚ ਦੇਸਾਂ ਆ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹੀ ਰੰਗ ਹੋਏ
 ਕਾਂਗਸ ਦੀ ਸੁਣੀ ਅਵਾਜ਼ ਹਰ ਥਾਂ ਵੱਡੇ ਮੁਲਕ ਸਾਰੇ ਓਹਦੇ ਸੰਗ ਹੋਏ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਜਲਦੀ ਸਭਨਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹੋ ਮੰਗ ਹੋਏ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ ਭੀ ਹੋ ਡਾਵਾਂ ਡੋਲ ਗਏ ਓਹ ਵੀ ਅੰਦੋਂ ਰੰਗ ਬੇ ਰੰਗ ਹੋਏ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਛੱਡਨਾ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਅੰਗ ਹੋਏ
 ਆਖਰ ਪੱਕੀ ਸਲਾਹ ਵਲਾਇਤ ਦੇਵਿਚ ਛੱਡਨਵਾਸਤੇ ਤਯਾਰ ਕਰ ਢੰਗ ਹੋਏ
 ਹੋਰ ਫੇਰੀਆਂ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਮਿਥਿਆ ਲੋਕ ਸੁਣ ਅਚਰਜ ਤੇ ਦੰਗ ਹੋਏ
 ਪਰ ਦਿਲ ਨ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਉਲਟ ਪੁਲਟ ਵਿਚ ਕਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਏ

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ

ਹਿੰਦ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਉੱਠੀ ਵੇਖ ਵੇਖ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਘਬਰਾਨ ਲੱਗਾ
 ਦੱਬ ਜਾਨ ਜਿਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾਨ ਲੱਗਾ
 ਜਿਵੇਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਫੁੱਟ ਵਧ ਜਾਵੇ ਸੋਚਾਂ ਸਭਨੀ ਪਾਸੀਂ ਦੁੜਾਨ ਲੱਗਾ
 ਕੁਟ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲ ਕਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਫੁੱਟ ਵਧਾਨ ਲੱਗਾ
 ਜੈਕਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਹਿੰਦ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਸਾਬਤ ਰਹੇ ਨਾ ਸੋਚਾਂ ਸੁਚਾਨ ਲੱਗਾ
 ਇਹਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਜਾਵਾਂ ਟੁੱਟੇ ਤਾਕਤ ਬਣਤ ਬਨਾਨ ਲੱਗਾ
 ਇਹ ਬਰਾਆਜ਼ਮ ਟੁੱਟ ਫੁੱਟ ਜਾਵੇ ਕਈ ਘਾੜਤਾਂ ਘੜਨ ਘੜਾਨ ਲੱਗਾ
 ਲੜਨਮਰਨ ਆਪੋ ਵਿਚ ਹਿੰਦਵਾਸੀ ਅੜਿਆਪੈਰਰਹੇ ਸਾਡਾਖੁਨਸਾਨ ਲੱਗਾ

† ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਕਸਾਰ ਚੁੱਕ ਬਨਾ ਦਿਤੇ, ਇਲਾਮਾ ਮਸ਼ਰਕੀ ਲੀਡਰ ਬਣ ਗਿਆ, ਖੁਸ਼
 ਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਖਾਕਸਾਰਾਂ ਤੇ ਲੀਗੀਆਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਲੀਗ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ
 ਵਾਸਤੇ ਖਾਕਸਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮਯਾਬੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿਤਾ।

ਦੂਜੇ ਮੁਲਕਾਂਨੂੰ ਦੱਸਕੇ ਹੋਵਾਂਸੱਚਾ ਇਹ ਨਲਾਇਕਨੇ ਲਿਖਨ ਬਿਆਨ ਲੱਗਾ
ਇਹ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤੇ ਲੜ ਮਰਨਗੇ ਜੀ ਹੈਨ ਬੇਇਤਫ਼ਾਕ ਜਤਾਨ ਲੱਗਾ
ਸੈਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਜੋਗੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੰਗੇ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗਾ
ਕੋਈ ਛੱਡ ਚੁੱਧਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਦੋਂ ਦੇਖੂ ਹਿੰਦ ਹਥ ਚੋਂ ਜਾਨ ਲੱਗਾ

ਮਹਾਤਮਾਂ ਗਾਂਧੀ ਜੀ

ਵਿਚੋਂ ਚਾਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਕੋਝੀਆਂ ਸਨ ਓਹਮਕਰ ਦੇ ਜਾਲ ਵਛਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਏਸ ਤਰਫ ਮਹਾਤਮਾਂ ਗਾਂਧੀ ਹੈਸੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦਾ ਜੰਗ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਬਿਨਾ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤਾਂਈ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕੂਕ ਸੁਨਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਬਿਨਾ ਜੰਗ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੈ ਲੈ ਲੈਣੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦੀ ਢਾਲ ਰਖਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਸਾਰੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡਿਆਂ ਦੇਸਾਂ ਉਤੇ ਗਾਂਧੀ ਅਸਰ ਭਲਿਆਈ ਦਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਵਡੇ ਦੇਸ ਸਾਰੇ ਝੁਕ ਗਏ ਏਧਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ ਹੋਸਲਾ ਢਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਹਿੰਦ ਛੱਡਣ ਉਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਲੱਤ ਅੜਾਈ ਜਾਂਦਾ
ਪਿੱਠ ਲੱਗ ਚਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਲਾ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਫੇਰ ਭੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦਾ

ਅੰਗਰੇਜ਼

ਬੜਾ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਭੀ ਸੀ, ਓਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੀਲਾ ਬਨਾ ਛੱਡਿਆ
ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਨਾਹ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹ ਹੱਥੀਂ ਓਹਨੂੰ ਚੰਦਰਾ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾ ਛੱਡਿਆ
ਜੇ ਕਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਜਾਵੇ ਤੂੰ ਅੜ ਜਾਂਈ ਇਹ ਜਤਾ ਛੱਡਿਆ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਥਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਜਾਏ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦੱਈਂ ਤੂੰ ਸਿਖਾ ਛੱਡਿਆ
ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਮੱਦਦ ਅਖੀਰ ਤੋੜੀਂ ਘਬਰਾਈਂ ਨ ਭੂਏ ਚੜ੍ਹਾ ਛੱਡਿਆ
ਤੂੰ ਡਰੀਂ ਨ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ ਵੰਡਾ ਛੱਡਿਆ
ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜੀ ਬੀਜ ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਬੀਜ ਬਿਜਾ ਛੱਡਿਆ
ਲਗਾ ਓਸਨੂੰ ਫਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਸ ਦੇਸ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾ ਛੱਡਿਆ

ਦੁਪਾਸੇ

ਓਧਰ ਮਿਸਟਰ ਜਨਾਹ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਹੈਸੀ ਛਡ ਹਿੰਦ, ਬੋਲਾ * ਪਾਕਸਤਾਨ ਆਖੇ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਾਰਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੋ ਜਾਏ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਨਾਲ ਗੁਮਾਨ ਆਖੇ
ਏਧਰ ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਭੀ ਰਹਿਆਖੰਡ ਸਾਡਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਖੇ
ਭਾਰਬ ਵਰਸ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਕਿਮ ਬਣੇ ਜਹਾਨ ਆਖੇ

*ਲੀਗ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ੧੯੪੦ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ਲੂਸ਼ਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ
ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਤੁਸਾਂ ਝੁਕ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਨਾਹ ਅੱਗੇ ਰੋਂਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਚ ਅਸਮਾਨ ਆਖੇ
ਹਠੀ ਬੜਾ ਜਨਾਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਮਝਦਾਰ ਹਰ ਇਕ ਜ਼ੁਬਾਨ ਆਖੇ

ਸਭੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਬੇਅਰਥ ਗਈਆਂ

ਕਈਵਾਰੀ ਵਲੈਤ ਵਿਚ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਨੌ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਏਸ ਤਾਂਈ ਭਲਮਾਨਸੀ ਨਾਲ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਕਈ ਵਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਚੱਲ ਆਵੇ ਸਿਰੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਮੁਸਲਿਮਲੀਗ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਬਹਿਕੇ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤਾਂਈਮਨਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਮਿਸਟਰਿਪਸ ਤੇ ਵੇਵਲਜਹੇ ਬਹੁਤੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਝਗੜਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਫਿਅਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇਸਾਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਕੰਡਾ ਚੋਭਿਆ ਕਿਵੇਂ ਪੁਟਾਇਆ ਜਾਵੇ

ਮਿਸਟਰ ਜਨਾਹ ਕਿਸੇ ਆਸ ਤੇ ਹਰ ਗੱਲੇ ਅੜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ

ਹਫ਼ਤਾ ਵਾਰ ਅਖਬਾਰ ਇਕ ਲੰਡਨੀ ਨੇ ਏਸ ਗੱਲ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਵੱਡੀ
ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਮਿਸਟ ਜਨਾਹ ਜਿਹੜੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਅੜੀ ਵਧਾਈ ਵੱਡੀ
ਕਿਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝੋਤਾ ਉਹਨਹੀਂ ਕਰਦਾਉਹਦੇ ਦਿਲਵਿਚ ਆਸ ਸਮਾਈ ਵੱਡੀ
ਮਿਸਟ ਚਰਚਲ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਮੁਢ ਤੋਂ ਪੱਟੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਡੀ
ਕਾਮਯਾਬ ਮੈਂ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਆਸ ਰਖਾਈ ਵੱਡੀ
ਏਸ ਆਸਦੇ ਉਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੱਤ ਹਰ ਸਮਝੋਤੇ ਅੜਾਈ ਵੱਡੀ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ

ਕਾਂਗਰਸ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਫਰਾਖ ਦਿਲੀ ਸੀ ਰਿਆਇਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦਿਵਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਕਾਂਗਰਸ ਜੌਂ ਜੌਂ ਰਹੀ ਭਲਮਾਨਸੀ ਵਿਚ ਹਿਰਸਵਧ ਜਨਾਹ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਉਹ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਅੱਡਦਾ ਮੂੰਹ ਰਿਹਾ ਕਾਂਗਰਸ ਲੱਡੂ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਪਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਉਹ ਹੋਰ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਚੋੜਾ ਗਿਆ ਕਰਦਾ ਭਲਮਾਨਸੀ ਪੈਰ ਹਟਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਕਈ ਝਗੜੇ ਖੜੇ ਸੀ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਪੈਰ ਚਾਲ ਫਿਰੰਗ ਅੜਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਭੀ ਉਹਨੂੰ ਸਮਝਾ ਥੱਕੇ ਅੜੀ ਓਸ ਦੀ ਕੰਮ ਗਵਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰੇ ਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇਂਦਾ ਸਿਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਖਪਾਂਦੀ ਰਹੀ
ਉਸਤਾਨੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਉਹਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨਿੱਤ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾਂਦੀ ਰਹੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਏਸ ਗੱਲ ਉਤੇ ਝੋੜੇ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਦੇ
ਕਾਨਫ਼ਰੰਸਾਂ ਹੋਈਆਂ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ਾਂ ਕਈ ਰਸਤੇ ਢੂੰਡਦੇ ਰਹੇ ਆਸਾਨੀਆਂ ਦੇ

† ਨਿਯੂ ਸਟੇਟਸ ਮੈਨ ਐਡਨੋਸ਼ਨ ।

ਚੱਲ ਆਏ ਰਮਿਸ਼ਨ ਵਲੈਤ ਵਿਚੋਂ ਕਰਨ ਫੈਸਲੇ ਖਿੱਚਾਂ ਪੁਰਾਨੀਆਂ ਦੇ
ਆਪੇ ਪਾ ਰੀਝਾਂ ਆਪੇ ਆਉਣ ਖੋਲਣ ਔਖੇ ਭੇਦ ਪਾਣੇ ਕਾਰਸਤਾਨੀਆਂ ਦੇ
ਵਿਚੋਂ ਸਾਫ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਕਸ਼ੇ ਖਿਚਦੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀਆਂ ਦੇ
ਸਿਰੇ ਗੱਲ ਨ ਚੜ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਔਖੇ ਭੇਦ ਗੱਲਾਂ ਦਰਮਿਆਨੀਆਂ ਦੇ

ਮੇਰੀ ਰਾਏ

ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਏਥੇ ਲਿਖਾਂ ਜੇਕਰ ਹਾਲ ਲੰਮੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਧੰਦਿਆਂ ਦੇ
ਔਖੇ ਖੋਲਣੇ ਸਿੱਧਿਆਂ ਸਾਦਿਆਂ ਲਈ ਕੁੰਡੇ ਅੜੇ ਹੋਏ ਗੋਰਖ ਧੰਦਿਆਂ ਦੇ
ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਕਈ ਖਿੱਚੇ ਨਕਸ਼ੇ ਚੰਗਿਆਂ ਮੰਦਿਆਂ ਦੇ
ਔਖੇ ਪਾਉਣੇ ਹੋਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭੇਦ ਨੀਤ ਦੇ ਵਜਿਆਂ ਜੰਦਿਆਂ ਦੇ

ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ

ਹੈ ਮੁਢੋਂ ਓਹੋ ਜੇਹੀ ਲਿਖਤ ਮੇਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜੇ ਅਨਪੜੇ ਭਰਾ ਸਮਝਨ
ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਜੇ ਲਿਖਾਂ ਮੈਂ ਓਹੋ ਝੇੜੇ ਓਹਨਾਂ ਤਾਈਂ ਸਿਆਣੇ ਦਾਨਾਅ ਸਮਝਨ
ਹੁ ਬਹੁ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਨ ਔਖੇ ਇਹ ਭੇਦ ਲਿਖਾਰੀ ਸਫਾ ਸਮਝਨ
ਸੋਖੇ ਖੂਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲਿਖਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਲਾ ਸਮਝਨ

ਅਸਲ ਗੱਲ

ਜਿਹੜੇ ਹਿੰਦ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਹੋਸਨ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪੈਰ ਅੜਾਈ ਰੱਖੀਏ
ਮਿਸਟ੍ਰ ਚਰਚਲ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਰਹੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਨ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਬਾਈ ਰੱਖੀਏ
ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਜੋ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਅੰਦਰ ਮਰਜ਼ੀ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਖੱਪਕਿਉਂ ਪਾਈ ਰੱਖੀਏ
ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਉੱਠਕੇ ਮਗਰ ਪੈਗਈ ਹਿੰਦ ਕਿਵੇਂ ਗੁਲਾਮ ਬਨਾਈ ਰੱਖੀਏ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਵੱਡੀ ਗੰਢ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲ ਗੰਢਾਈ ਰੱਖੀਏ
ਭਲਮਾਨਸੀ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੇ ਕਰ ਛੱਡੀਏ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰਤਾਈ ਰੱਖੀਏ

ਅਖੀਰੀ ਫੈਸਲਾ

ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨ ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਦਿੱਸੀ ਝੇੜਾ * ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਮੁਕਾਨ ਦੇ ਲਈ
ਮੁਸਲਿਮਲੀਗ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਫਾਹ ਅਪਣੇ ਗਲ ਚੋਂ ਲਾਹਨ ਦੇ ਲਈ
ਢਾਂਚਾ ਆਰਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਘੜ ਦਿਤਾ ਪੱਲਾ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਛੁਡਾਨ ਦੇ ਲਈ
ਆਖਰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਦਾਹਵਤ ਦੇ ਦਿਤੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਾਨ ਦੇ ਲਈ
ਉੱਨੀ ਸੌ ਛਿਤਾਲੀ ਅਗਸਤ ਦਸਵੀਂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਐਲਾਨ ਸੁਨਾਨ ਦੇ ਲਈ
ਕਾਂਗਰਸ ਲਏ ਸੰਭਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਾਜ ਬਣਤਰ ਨਵੀਂ ਬਨਾਨ ਦੇ ਲਈ

* ਵਲਾਇਤ ਵਿਚਲੀ ।

ਕਾਂਗਰਸ ਹਥ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਵਾਗ ਆਵੇ ਨ ਲੀਰੀਆਂ ਤਾਈਂ ਸੁਖਾਇਆ ਜੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿਚ ਨਾਹੀਂ ਓਹਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਕਾਨੂੰਨਘੜਨੀ ਸਭਾਵਿਚੋਂ ਵਖਰਹਿਨਾ ਓਹਨਾਂਵਖਰਾ ਡੇਰ ਵਜਾਇਆ ਜੀ
ਨ ਖੇਡਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੇਡਨ ਦਿਆਂਗੇ ਨਹੀਂ, ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ

ਤਬਾ

ਚੋਣ ਹੋਣੀ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਅਸੀਂ ਵਖ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਨਾ ਲਾਂਗੇ
ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਉੱਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾ ਲਾਂਗੇ
ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਰਵਾਹ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਤਈਂ ਝੁਕਾ ਲਾਂਗੇ
ਸ਼ੇਰ ਪਾ ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਮੈਂਬਰ ਸਾਰੇ ਮਿਲਾ ਲਾਂਗੇ
ਗੜੀ ਗਰੁੱਪ ਬੰਦੀ ਅਸਾਂ ਮੰਨਣੀ ਨਹੀਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਡੰਕਾ ਵਜਾ ਲਾਂਗੇ
ਸਾਡੇ ਵਲ *ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰ ਕਰਾ ਲਾਂਗੇ

ਵੈਰ ਦਾ ਬੀਜ

ਮੁਸਲਿਮਲੀਗ ਇਸਗੱਲ ਤੋਂ ਚਿੜ ਗਈ ਓਸ ਦੇਸਅੰਦਰ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦਿਤਾ
ਸਾਰਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਨਾ ਲੈਣਾ ਵਧੂ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਜਤਾ ਦਿਤਾ
ਝੰਡਾ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਝੁਲੂ ਹਰ ਥਾਂ ਕਾਫ਼ਰ ਕਰਨੇ ਖਤਮ ਸੁਨਾ ਦਿਤਾ
ਦਿਤੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾ ਵਿਚ ਹਿੰਦ ਦੇ ਜੀ ਵੈਰ ਜਨਤਾ ਵਿਚ ਵਧਾ ਦਿਤਾ
ਮੁਸਲਿਮ, ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਵਖੋ ਵਖ ਕਰਕੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੈਰੀ ਬਨਾ ਦਿਤਾ
ਵਿੱਚੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਾਂ ਪੱਕ ਗਈਆਂ ਇਉਂ, ਕਰਨਾ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾ ਦਿਤਾ
ਵੰਡਾ ਪਾ ਲਈਆਂ ਆਪੇ ਦੇਸ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮਿਟਾ ਦਿਤਾ
ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਬੁਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੰਗਿਆੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੁਟਾ ਦਿਤਾ

ਮੁਸਲਿਮ ਲੰਗੀ ਪਰਚਾਰ

ਰੋਕਟੋਕ ਤਾਂ ਕੋਈਕਰਨਵਾਲਾ ਨਹੀਂਸੀ ਲੀਰੀਹਰਥਾਂਸੀਭੜਥੂਪਾਨਲੱਗ ਪਏ
ਸਾਰਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਖੁਲੂਮ ਖੁਲੂ ਹਰ ਥਾਂ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਰਹੇ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦਸਾਡਾ †ਨਾਹਰੇ ਕਦ ਜਲੂਸ ਲਗਾਨਲੱਗ ਪਏ
ਹੋ ਜਾਣਾ ਇਸਲਾਮਦਾਰਾਜ ਸਾਰੇ ਚਾੜ੍ਹ ਲੀਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਝੁਲਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਹਿੰਦ ਤੇ ਗੈਰਮੁਸਲਿਮਾਂ ਤਾਈਂ ਦਬਾਨ ਲੱਗ ਪਏ

*ਗਵਰਨਰ ਪੰਜਾਬ, ਸਰ ਈਵਨ ਜੈਨਕਨਜ਼ ।

†ਪਾਕਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਾਦ (ਨਹਿਰੂ ਕੇ ਕਾਟ ਕੇ ਨਾਕ ਔਰ ਕਾਨਾਲੋਕੇ ਰਹੇਂਗੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ)।

ਜ਼ਹਿਰ ਲੀਡਰਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਲਾ ਦਿਤਾ ਗੰਡੇ ਉਠ ਕਾਨੂੰਨ ਤੁੜਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
ਤਾਕਤਹੋ ਇਸਲਾਮਦੀਬਹੁਤਭਾਰੀ ਰਖਣਦੂਰ ਤੋੜੀਏਉਂ ਧਮਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
*ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਲੀਡਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਬੜਾ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਜੋਸ਼ ਵਧਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
ਸਾਡੀਪਿੱਠ ਤੇ ਹਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ਦਾ ਏ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਤਰਾ ਇਹ ਸੁਨਾਨ ਲੱਗ ਪਏ
ਕਈਆਂਹੀਲਿਆਂਨਾਲਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਲੜੀ ਅਮਨਦੀਤੇੜਨਤੁੜਾਨਲੱਗਪਏ

ਲੀਗੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਚਾਲ

ਏਸ ਚਾਲ ਤੇ ਲੀਗੀਆਂ ਅਮਲਕੀਤਾ ਉਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਈ ਜਾਵੇ
ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਦੇ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਰਕੇ ਹਿੰਦੂ ਖਲਕਤ ਸਾਰੀ ਡਰਾਈ ਜਾਵੇ
ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸੱਕੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਰ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇ
ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਲਾਇਆ ਏਧਰ ਚਾਕੂ ਛੁਰੇ ਤਾਦਾਦ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ
ਜਿਸ ਥਾਂ ਘਾਟਾ ਏਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੋਏ ਓਸ ਥਾਂ ਇਮਦਾਦ ਪੁਚਾਈ ਜਾਵੇ
ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਰਹੀ ਚੱਲੇ ਜਿਸ ਤੇ ਜਿੰਦ ਮੁਕਾਈ ਜਾਵੇ
ਫੈਲ ਗਈ ਇਹ ਦੇਸਵਿਚ ਲਹਿਰਸਾਰੇ ਝੱਬ ਕਹਿਰ ਦੀ ਹੋਲੀ ਮਚਾਈ ਜਾਵੇ
ਲੀਗੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੁਣ ਕਰ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇ

ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਅੱਗਾਂ

ਉੱਨੀ ਸੌ ਛਿਤਾਲੀ ਅਗਸਤ ਸੋਲਾਂ ਇਕ ਦਮ ਅਧਮਲ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਬੰਗਾਲ ਬੰਬਈ ਕਲਕੱਤੇ ਅੰਦਰ ਭਾਰਾ ਲੀਗੀਆਂ ਸ਼ੌਰ ਉਠਾਇਆ ਜੀ
ਅੱਗਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਮਾਰਨੇ ਛੁਰੇ ਚਾਕੂ ਡਰ ਕੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀ
ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਉਤੇ ਛੁਰੇ ਚਲ ਪਏ ਅਨਭੋਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਜੀ
ਸਾਰੇ ਫੈਲ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਅੱਗਾਂ ਕਤਲਾਂ ਮਲਕ ਡਰਾਇਆ ਜੀ
ਗੰਡੇ ਕਰਨ ਵਧੀਕੀਆਂ ਬਹੁਤਲਗਪਏ ਭਲਿਆਂਮਾਨਸਾਂਤੇਡਰਛਾਇਆ ਜੀ
ਇਕ ਸਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਰਾਜਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਕਸਾਇਆ ਜੀ
ਮਾਰ ਧਾੜ ਖੁੱਲੀ ਹੁਣ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਲੋਕਾਂ ਡਰ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀ
ਓਹੋ ਪੁਲਸ ਤੇ ਓਹੋ ਹੀ ਮਿਲਟੀ ਸੀ ਖੋਫ ਗੰਡਿਆਂ ਉੱਕਾ ਗਵਾਇਆ ਜੀ
ਚਾਹੁੰਦੀਓਹੋ ਹਕੂਮਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸ਼ੇਰਸ਼ ਤਈਂ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀ

*ਜਦੋਂ ਕਾਂਗਰਸੀ ਲੀਡਰ ਜੇਹਲਾਂ ਵਿਚ ਸਨ, ਮੌਕਾ ਤਾੜਕੇ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰੀਆਂ
ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤਿਆਸਤਾਂ ਤੇ ਸਰਹੰਦੀ ਕੌਮ ਪ੍ਰਸਤਾਂ ਨੇ ਲੀਗ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਇਮਦਾਦ
ਪੁਚਾਈ ਸੀ।

†੩੨ ਸਾਉਣ ੨੦੦੩ ਬਿਕਰਮੀ।

੧ ਸਤੰਬਰ ੧੯੪੬ ਨੂੰ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲੈ ਲਿਆ

ਆਖਰ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਨੇ ਸੋਚ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜ ਕਾਂਗਰਸ ਹਥ ਫੜਾਇਆ ਜੀ
ਕਾਂਗਰਸ ਸਾਰੇ ਅਖਤਿਆਰ ਸੰਭਾਲ ਲਏ ਰਾਜਬਣਤਰ ਤਈਂ ਚਲਾਇਆ ਜੀ
ਸਿਰ ਤੇ ਰਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਦੀ ਵਾਇਸਰਾਈ ਬਾਕੀਕੰਮ ਸਭ ਵੰਡਵੰਡਾਇਆ ਜੀ
ਲੀਗ ਰਹਿ ਗਈ ਵੇਖਦੀ ਮੂੰਹ ਵੱਲੇ ਸੀ ਜਨਾਹ ਬਹੁਤਾ ਘਬਰਾਇਆ ਜੀ
ਓਹਸਬਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਿਆ ਪੈਰ ਕਿਤੋਂ ਨ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟਾਇਆ ਜੀ
ਰਾਜ ਬਣਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮੂਲ ਰਲਨਾ ਡੋਰ ਵਖਰਾ ਓਸ ਵਜਾਇਆ ਜੀ
ਬਿਨਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਨਾਇਕੇਜੀ ਬਣਤਰ ਬਣਨਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰੋੜਾ ਸਖਤਾ ਓਸ ਅਟਕਾਇਆ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਾਂਗਰਸ ਹਥ ਹਕੂਮਤਦੀ ਵਾਗਆਈ ਮੁਸਲਿਮਲੀਗਡਾਦੀਅਵਾਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਈ
ਅੜੀਆਂ ਵਿਚ ਖਾਧਾ ਧੋਖਾ ਸੋਚਿਓ ਸੂ ਹਾਇ ਕਾਂਗਰਸ ਖੁਦ ਮਖਤਾਰ ਹੋ ਗਈ
ਭਲਮਾਨਸੀ ਨੂੰ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗਕੇ ਜੀ ਓਹਤਾਂ ਕਪੜਿਆਂਤੋਂ ਝੁੱਟਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈ
ਕਰਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਖੂਨ ਤਸ਼ੱਦਦਾਂ ਤੇ ਰਾਕਸ਼ ਪੁਣੇ ਦੇ ਲਈ ਤੱਯਾਰ ਹੋ ਗਈ
ਲੀਗ ਸਮਝਦੀ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਡੱਕਣਾ ਕਿਸ ਲੈਣਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਗਈ
ਡੱਕਣ ਵਾਲੇ ਡੱਕ ਲੈਣ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭੂਹੇ ਲੀਗ ਆ ਵਿਚ ਹੰਕਾਰ ਹੋ ਗਈ

ਦੇਸ ਵਿਚ ਗੰਡੇ ਬਾਜ਼ੀ ਵਧ ਗਈ

ਜੇਕਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਕੂਮਤ ਦਬਾ ਲੈਂਦੀ ਓਸ ਉਂਕੀ ਰੱਖੀ ਢਿੱਲੀਚਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਹੈਸੀ ਮੁਸਲਿਮਪੋਲੀਸ ਦਾ ਬਹੁਤਹਿੱਸਾ ਉਹਗੰਡਿਆਂ ਦੇ ਰਲੀ ਨਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਵਾੜਾਂ ਖੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਉੱਠਪਈਆਂ ਭੈੜੀਚੱਲਪਈਬਰੀ ਕੁਚਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਅੱਗਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਰੋੜ ਤੇ ਛੁਰੇ ਚਲਦੇ ਸੱਕੀ ਤਾਕਤ ਉਂਕੀ ਨ ਟਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਵਿਚ ਖਤਰੇਆਪੇ ਆਪਣੀ ਪਈ ਸੰਭਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਅੱਗ ਵਿਚ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ ਹਕੂਮਤਮੁਸਲਿਮ ਵਿਚ ਬੰਗਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਓਧਰ ਗੰਡਪੁਣਾ ਜ਼ੋਰ ਫੜ ਗਿਆ ਦਿਤੇ ਸਤ'ਆਂ ਦੇ ਸਤ ਗਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਲੁਟਮਾਰ 'ਕਲਕੱਤੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਲਗੀ ਖੂਨੋਸ਼ਹਿਰਹੋਇਆ ਰੰਗਲਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਲੋਕ ਛਡ ਕਲਕੱਤੇ ਨੂੰ ਉੱਠਨੱਠੇ ਬਹੁਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਗਿਆ ਕਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਕਾਮਯਾਬ ਹਕੂਮਤ ਨ ਹੋ ਸਕੀ ਹੋ ਰਹੀ ਭਾਰੀ ਹਾਲਾ ਹਾਲ ਸੀ ਜੀ

‘ਕਲਕੱਤੇ ਵਿਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਕਸ਼ਨ ਡੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਇਆਂ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ
ਬੜਾ ਤੁਫਾਨ ਮਚਾਇਆ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਹਿੰਦੂ ਬੇ-ਗੁਨਾਹ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿਤੇ ।

ਆਇਆਜੋਸ਼ ਫਿਰ*ਸਿਖਡਰਾਈਵਰਾਂਨੂੰ ਓਹਕੁੱਦਪਏ ਜੋਸ਼ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਓਹਨਾਂਵਿਚ ਕਲਕੱਤੇਦੇ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਈ ਗੁੰਡੇਝਲੇ ਨ ਓਹਨਾਂਦੀ ਝਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਓਹਨਾਂ ਹੁੰਡਪੁਣਾ ਢਿੱਲਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਹੋਇਆਅਮਨ ਨ ਪੂਰਾਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੜੋਂਕਿ ਟੇਢੀਹਕੂਮਤਦੀਚਾਲ ਸੀ ਜੀ

੧੯੪੬ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ ਨਵੰਬਰ ਦਸੰਬਰ ਨਿਵਾਖਲੀ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪੁਰੇ ਆਦਿਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ
ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗੀ ਜੁਲਮ

ਇਹ ਨਿਵਾਖਲੀਹਿੱਸਾ†ਬੰਗਾਲਦਾ ਦੇ ਗਿਣਤੀਵਿਚਬਹੁਤੇਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਹਿੰਦੂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤੇ ਭਾਂਬੜ ਮੱਚਗਏ ਓਧਰ ਮਹਾਨ ਸਮਝੇ
ਜਿਥੇਜਿਥੇਚੰਗਿਆੜੀਆਂਸੁਟੀਆਂਸਨਮੁਸਲਿਮਲੀਗੀਆਂਕਰ ਧਯਾਨ ਸਮਝੇ
ਬਲ ਉਠਨਾ ਸੀ ਓਹਨਾਂ ਸਮਾਂ ਪਾਕੇ ਅੱਗਾਂ ਭੜਕੀਆਂਵੇਲਾ ਪਛਾਨ ਸਮਝੇ
ਓਧਰ ਲੀਗੀਆਂ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾ ਦਿਤਾ ਇਕ ਦਮ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤੁਛਾਨ ਸਮਝੇ
ਝੱਟ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਕੇ ਉਠ ਪਏ ਸਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਚੀਰ ਚੀਰ ਬਚੇ ਸੁਟੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗਾਂ ਕੀਤੇ ਕਤਲ ਫੜ ਬੁਢੇ ਜਵਾਨ ਸਮਝੇ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਸਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਫੜ ਫੜ ਤੋੜੇ ਸਤ ਬਣ ਬਣ ਹੋਵਾਨ ਸਮਝੇ
ਨ ਰੱਬ ਰਸੂਲ ਕੋਈ ਯਾਦ ਰਿਹਾ ਭੁਲ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਮਝੇ
ਨ ਈਮਾਨ ਡਿੱਠਾ ਨ ਜਹਾਨ ਡਿੱਠਾ ਚੜਿਆ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਮਝੇ
ਲੀਗ ਸਣੇ ਹਕੂਮਤ ਸੀ ਚੁਪ ਰਹੀ ਆਗੂ ਕੋਈ ਨ ਗਿਆ ਸਮਝਾਨ ਸਮਝੇ
ਸੁਣਦਾ ਮਿਸਟ੍ਰਿਜਿਨਾਹਰਿਹਾ ਸਭਗੱਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਉਸ ਨ ਉੱਕੀ ਜ਼ਬਾਨ ਸਮਝੇ
ਜ਼ੋਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਪਾਇਆ ਨ ਯਾ ਸੁਣੀ ਨ ਕਿਸੇ ਕਰ ਧਯਾਨ ਸਮਝੇ
ਖੂਨ ਗਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਵੱਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਸਦੇ ਹੋਏ ਵੈਰਾਨ ਸਮਝੇ
†ਨਿਵਾਖਲੀ ਵਿਚ*ਤ੍ਰਿਪੁਰੇ ਦੇ ਜੋ ਹੋਇਆ ਕੀਹ ਮੈਂ ਕਰਾਂਬਿਆਨ ਸਮਝੇ

*ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗੀਆਂ ਦੇ ਜੁਲਮ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹਿਫਾਜ਼ਤ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖ ਡਰਾਈਵਰਾਂ
ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਛੇ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁੰਡੇ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿਤੇ ਗਏ।

†ਮਸ਼ਰਕੀ ਬੰਗਾਲ।

‡ਨਿਵਾਖਲੀ ਵਿਚ ੨੨੦ ਮਰੇ, ੮੮੧ ਘਰ ਸੜੇ, ੨੨੦੬ ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਪੁਟੇ ਗਏ। ਹੋਰ
ਫੱਟੜਾਂ ਤੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

*ਤ੍ਰਿਪੁਰੇ ਵਿਚ ੬੫ ਮਰੇ, ੧੭੧੮ ਘਰ ਸੜੇ, ੨੧੭੦ ਘਰ ਲੁਟੇ ਗਏ ੬੫੭੦ ਝੋਪੜੀਆਂ
ਸੜੀਆਂ, ੯੮੮੫ ਮਰਦ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਬੰਦੋ ਬੰਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਏ ਗਏ। (ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ
ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ)।

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਾਰਾ ਜਹਾਨ ਸਮਝੇ
ਓਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਓਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਜਿਹੜੇ ਕਦੇ ਭੀ ਨ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
ਬਖਤਾਵਰ ਹੋ ਗਏ ਕੰਗਾਲ ਸਾਰੇ ਕਈ ਮਿਟ ਗਏ ਖਾਨਦਾਨ ਸਮਝੇ
ਧੀਆਂਭੈਣਾਂ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂਘੋਹ ਖੜੀਆਂ ਵਰਤਾਇਸਨ ਕਹਿਰ ਮਹਾਨ ਸਮਝੇ
ਬਰਛੇ, ਨੇਜ਼ਿਆਂ, ਛੁਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਹੇ ਓਹ ਮਾਸਮ ਬੱਚੇ ਬੇਜ਼ਬਾਨ ਸਮਝੇ
ਵੇਖ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿਰ ਇਹ ਲੀਗੀਆਂ ਦੇ ਕੰਬ ਗਏ ਜ਼ਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਇਹੋ ਜਹੀ ਮਿਸਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਿਲੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਨ ਆਨ ਸਮਝੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਅਜੇ ਤਾਕਤ ਸਾਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਅੱਖ ਚੁਰਾ ਲਈ ਸੀ
ਜੰਗੀ ਤਾਕਤ ਕਾਂਗਰਸ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਸੁਨਾ ਲਈ ਸੀ
ਜਿਸ ਕਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗ਼ਦਰ ਦੱਬਲਿਆ ਗਈਹੋਈ ਮੁੜ ਸ਼ਾਹੀ ਬਨਾ ਲਈ ਸੀ
ਯਾਕਸਤਾਨ ਤੀਰਾਹੀਆਂ ਫ਼ਰੀਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰਦੇ ਈਨ ਮਨਾ ਲਈ ਸੀ
ਸਰਹਦੀ, ਕਬਾਇਲੀ ਕਰ ਕਾਬੂ ਲੁਟ ਮਾਰ ਦੀ ਰੀਤ ਹਟਾ ਲਈ ਸੀ
ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਾਂ, ਪਠਾਨਾਂ, ਬਲੋਚਾਂ ਉਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹਕੂਮਤ ਜਮਾ ਲਈ ਸੀ
ਕੀਹਉਹਗੁੰਡਿਆਂਨੂੰਨਹੀਂ ਸੀਤਾੜਸਕਦੀ ਜਾਣਬੁਝਕੇਤਾਕਤਛਪਾ ਲਈ ਸੀ
ਅੱਗ ਬਾਲ ਤਮਾਸ਼ਾ ਇਹਵੇਖਿਓ ਸੁ ਗੁੱਝੀ ਚਾਲ ਕੋਈ ਸੋਚ ਚਲਾ ਲਈ ਸੀ
ਚਾਲੇ ਸਮਝਣੇ ਔਖੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਇਹ ਭੀ ਜਾਣ ਕੇ ਖੇਡ ਮਚਾ ਲਈ ਸੀ
ਜੋ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾਂਦੇ ਯਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਵੰਡਾ ਲਈ ਸੀ

ਬਦਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਬਿਹਾਰ ਵਿਚ

ਸੁਣ ਕੇ ਹਾਲ ਤਿ ਪੁਰੇ ਨਿਵਾਖਲੀ ਦੇ ਭਲਾ ਕੌਣ ਇਨਸਾਨ ਸਹਾਰਦਾ ਜੀ
ਉਂਤੇਹਿੰਦੂਆਂਵਰਤਿਆਕਹਿਰਜਿਹੜਾ ਦਿਲੀਂ ਕਰਗਿਆ ਕੰਮਅੰਗਾਰਦਾ ਜੀ

ਨੋਟ—ਮਸ਼ਰਕੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਫਸਾਦ ਵਾਲੇ ਮੋਟੇ ਮੋਟੇ ਥਾਂ

ਗਵਾਲੀਰ, ਚੰਦਪੁਰ, ਲਕਸ਼ਮ, ਮੋਹਾਨੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੁਰ, ਗਾਇਪੁਰ, ਗਾਇਚਰ, ਹੈਦਰ ਗੰਜ ।

ਨਿਵਾਖਲੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ੪ ਲੱਖ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ।

ਤ੍ਰਿਪੇੜਾ ਵਿਚ ਏਸੇ ਕੁਝ ਘੱਟ ਸੀ । ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਲੱਖ ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਘਰ ਅਤੇ
ਬੇਜ਼ਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮਾਰੇ ਤੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ।

ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਨੇ ਨਿਵਾਖਲੀ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪੇੜੇ ਵਿਚ ਏਸ ਖਿਆਲ ਤੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਸੀ ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਿਲੇ ਅਸਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਪਾਸੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਾ ਲਏ ਤਾਂ ਸਮਝਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਫਤਹ ਹੋ ਗਈ
ਤਾਂ ਲੀਗ ਫੇਰ ਅਗੇ ਕਦਮ ਵਧਾਇਗੀ ।

[ਇਕ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੇ ਹਾਲ । (ਮਿਲਾਪ)]

ਓਥੇ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਜੇਕਰ ਏਥੇ ਜੋਸ਼ ਸੀ ਧਰਮ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜੀ
 ਖੂਨ ਜੀਉਂਦਾਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਭੀ ਸੀ ਬਾਨੀ ਹੋਇਆ ਓਹ ਬਦਲੇ ਦੀ ਕਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਓਧਰ ਗੋਣਤੀ ਬਹੁਤੀ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਹੁਤਾਹਿੰਦੂ ਸੀ ਮੁਲਕ ਬਿਹਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਹੋਸਨ ਹਿੰਦੂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਿਵਾਖਲੀ ਵਿਚ ਏਧਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਬੂਹਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਅੱਗ * ਬਦਲੇ ਦੀ ਏਧਰ ਭੜਕ ਉੱਠੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਖੂਨ ਏਥੇ ਭੀ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੋ ਗਏ ਸ਼ੇਰ ਮੱਚ ਗਿਆ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਏਧਰ ਓਸ ਪਾਸੇ ਨਾਲੋਂ ਇਕ ਘਾਟਾ ਹਿੰਦੂ ਹਥੋਂ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਨ ਡਾਰਦਾ ਜੀ
 ਓਧਰ ਕੰਮ ਹੋਏ ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ਏਧਰ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤ ਫਿਟਕਾਰਦਾ ਜੀ
 ਹੋਇ ਹੋਣਗੇ ਏਧਰ ਵੀ ਕੰਮ ਭੈੜੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੀੜੀ ਤੇ ਚਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਏਧਰ ਹਿੰਦੂ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਪਈ ਰੋਕਦੀ ਸੀ ਓਧਰ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਲਲਕਾਰਦਾ ਜੀ
 ਮਾਲ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਲੁੱਟਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਓਹਨਾਂ ਦਸਣਹੁਕਮ ਉਹ ਰਬ ਗੁਫ਼ਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਧਨ ਨੂੰ ਹਥ ਪਾਣਾ ਬੁਰਾ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੁਕਾਰਦਾ ਜੀ
 ਬੁਰੇ ਹੋਣਗੇ ਏਧਰ ਭੀ ਕੀਹ ਘਾਟਾ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਪੂਰੇ ਇਤਬਾਰ ਦਾ ਜੀ
 ਵਰਤੇ ਕਹਿਰ ਦੁਪਾਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡਾਢਾ ਵਰਤਿਆ ਭਾਣਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਜੀ

ਦੁਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ਰਕ

ਜੇ ਕੁਝ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਕੀਤੇ ਕਹਿਰ ਓਧਰ ਅੰਦਰ ਚਲਦੀ ਲੀਗ ਦੀ ਤਾਰ ਹੈਸੀ
 ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਵਾਇਆ ਸੋ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਹੋਯਾ ਲੀਗ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਸੀ
 ਲੀਗ ਕਹਿਰ ਕਰਨੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਦੱਸੀ ਕੁਸ਼ਤ ਖੂਨ ਕਰਨੇ ਦੱਸੀ ਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਤਾਹੀਏਂ ਹਰਥਾਂ ਹੀ ਰਾਕਸ਼ਪੁਣਾ ਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਪਰਜਾ ਕੀਤੀ ਦੁਖਯਾਰ ਹੈਸੀ
 ਫੜ ਬੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਕੀਤੇ ਕੰਬ ਉਠਿਆ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈਸੀ
 ਏਧਰਾਂ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਫ਼ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਯਾ ਤੇ ਧਰਮ ਪਿਆਰ ਹੈਸੀ

* ਕਲਕੱਤੇ ਆਦਿਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਬਹੁਤ ਬਪਾਰ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ
 ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਖੋਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤੇ ਉਹ ਲੁੱਟੇ ਪੁਟੇ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ
 ਦੁਖ ਸੁਣਕੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲੇ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉਠਦੀ।

† ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਸਾਦਾਂ ਤੋਂ ਨ ਹਟੋਗੇ ਤੇ ਮੈਂ ਮਰਨ ਬਰਤ ਪਾਰ ਲਵਾਂਗਾ।
 ‡ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਜੀ ਨੇ ਡਰ ਪਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਨ ਹਟੋਗੇ ਤਾਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਹਟਾਵਾਂਗੇ ਜੇ ਬਾਜ਼
 ਨ ਆਏ ਤਾਂ ਮਸ਼ੀਨ ਗਨਾਂ, ਗੋਲੀਆਂ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੰਬ ਬਰਸਾਏ ਜਾਣਗੇ। (੬ ਨਵੰਬਰ
 ਪਟਨੇ ਵਿਚ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਜੀ, ਰਾਜਿੰਦ੍ਰ ਬਾਬੂ, ਰਾਸ਼ਟ੍ਰ ਪਤੀ ਤਿਪਲਾਨੀ ਜੀ ਕੀ ਤਕਰੀਰ)

[ਪ੍ਰਤਾਪ ੭ ਨਵੰਬਰ ੧੯੪੬]

ਇਹਨਾਂ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਝੱਟ ਬਿਹਾਰ ਅੰਦਰ ਪਾਈ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਫਿਟਕਾਰ ਹੋਸੀ
 ਦਿੱਤਾ ਲੈਣ ਨ ਬਦਲਾ ਨਿਵਾਖਲੀ ਦਾ ਰੋਕਥਾਮ ਕਰ ਲਈ ਇਕੋ ਤਾਰ ਹੋਸੀ
 ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਵਿਚ ਬਿਹਾਰ ਪਚਾਰ ਹੋਸੀ
 ਜੇ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਕੀਤਾ, ਕਰੇ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਜੇ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਇਹਦੱਸੀ ਨਿਤਾਰ ਹੋਸੀ
 ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮਿਸਟ੍ਰ ਜਿਨਾਹ ਵਰਗੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਫੜੀ ਢਾਰ ਹੋਸੀ
 ਪਹੁੰਚੇ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵਿਚ ਨਿਵਾਖਲੀ ਦੇ ਠੰਢ ਜਾ ਵਰਤਾਈ ਇਕ ਸਾਰ ਹੋਸੀ
 ਵੈਰ ਮੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੀ ਲੁਟ ਮਾਰ ਹੋਸੀ
 ਪਰ ਟਲੀ ਨ ਲੀਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਟੁਰੀ ਰਹੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਸੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮੁਸਲਮਾਨਜਦ ਤਕਰਹੇ ਕਹਿਰਕਰਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਮਿਸਟ੍ਰ ਜਿਨਾਹ ਕੁਝ ਬੋਲਿਆ ਨ
 ਮਸਤ ਹੋਕੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜ਼ਰਾ ਹੋਠਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਨ
 ਓਹਦੀ ਮਿਥੀ ਸਕੀਮਸੀ ਪੂਰੀ ਹੋਰਹੀ ਹਿਰਦਾਕਹਿਰ ਕਰਓਸਦਾ ਡੋਲਿਆ ਨ
 ਜ਼ੁਲਮ ਜਬਰ ਜੋਵਿਚ ਨਿਵਾਖਲੀ ਹੋਏ ਵਰਕਾਓਸ ਅਪਾਧ ਦਾ ਫੋਲਿਆ ਨ
 ਜਦੋਂ ਵਿਚ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਹੋਈ ਗੜ ਬੜ ਕੋਈ ਕਾਂਗਸ ਨੇ ਸਮਾਂ ਟੋਲਿਆ ਨ
 ਝੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਸਖਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਦੋਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ ਨ
 ਫੌਜੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਬਾਇ ਹਿੰਦੂ ਅਸਲੇ ਆਪਨੇ ਨੂੰ ਆਪ ਰੋਲਿਆ ਨ
 ਝੱਟ ਦਯਾ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਈ ਅੱਗੇ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸੀ ਸੋ ਕੁਝ, ਹੋਲਿਆ ਨ
 ਜਾ ਉੱਚੇ ਇਖ਼ਲਾਕ ਨੇ ਰੋਕ ਪਾਈ ਜ਼ਹਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਿਚ ਘੋਲਿਆ ਨ
 ਦੈਵੀ, ਆਸੁਰੀ ਗੁਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਿਲੇ ਮੱਖਨ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਲਿਆ ਨ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਗ

ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਸਭ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਸੀ ਇਹ ਲੀਗ ਸਕੀਮ ਬਨਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਸ਼ੱਦਦ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਸੀਟੀ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਮਿਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਹਿੰਦੂ ਜਬਰੀ ਕਰ ਦਬਾ ਦੇਣੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਬੰਦਈ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਬਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜੀ ਚੁਕਚਵਾਤੀ ਇਹ ਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਓਹਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭੜਕ ਪਈ ਧੂਣੀ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਧੁਖਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਓਹ *ਬਲ ਉਠੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੀ ਮਕਰ ਦੇ ਹੇਠ ਛੁਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ

*ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਮਾਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਪਰੀਆਂ ਤੇ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਪਾਟੇ ਹੋਏ ਵਰਕੇ ਜਾਹਲ
 ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਨੂੰ ਵਖਾਲ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ
 ਦੀ ਬੇਅਵਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਸਰਹੱਦ ਵਿਚ ਮੌਲਵੀਆਂ ਨੇ ਇਹੋ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ
 ਜਹਾਦ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਜਿਹਲਮੋਂ ਪਾਰ ਦੇ ਮੁਲਕ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ

ਪਾਰ ਜਿਹਲਮੋਂ ਜ਼ੋਰਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ* ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤੇ ਮੀਆਂ ਵਾਲੀ ਗੈਰਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਗਜ਼ਬ ਢਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਜਾਹਿਲ ਲੋਕ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਉੱਠ ਪਏ ਖਰੂਦ ਮਚਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਢੋਲ ਮਾਰ ਕੇ ਲੁਟ ਲਏ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ ਪਿੰਡ ਸਾੜ ਕੇ ਖਾਕ ਮਿਲਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਨ ਖੋਰ ਰਬ ਰਸੂਲ ਭੁਲਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਸਾਰਾ ਦੇਸ ਸਰਹੰਦ ਦਾ ਹੋਇਆ ਖੂਨੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਸਿਰ ਤੇ ਹੜੀਹਕੂਮਤ ਦਾ ਡਰ ਕੋਈ ਨ ਦੀਨਮਜ਼ਬ ਦੇ ਢੋਲ ਵਜਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਬੇ ਹਯਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਭ ਥਾਈਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਸਤ ਗਵਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਹਰੀਪੁਰ ਤੇ ਐਬਟਾਬਾਦ ਅੰਦਰ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਵਿਚ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਧੋਖੇ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹਮਸਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਕਰ ਔਰਤਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਕਈ ਥਾਈਂ ਪਿੰਡੀਂ ਸ਼ਹਿਰੀਂ ਜਲੂਸ ਕਢਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਮੰਦਰ ਧਰਮਸਾਲਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਫੂਕੇ ਭਾਰੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾ ਦਿਖਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਜਵਾਨਾਂ ਓਹ ਖੋਹ ਲੈ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਦੁਖਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਕਲਮ ਲਿਖਣੇ ਕਾਸਰ ਹੈ ਮੇਰੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਪੁਣੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਕਮਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਫੜ ਸਖਤ ਤੋਂ ਸਖਤ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਦੇ ਇਨਸਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਹਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਪਸ਼ੁਵਾਂਗ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਬਾ ਕਰਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਅੱਗਾਂ ਵਿਚ ਸੁਟ ਜਲਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਚੀਰ ਚੀਰ ਕੇ ਬੇ ਜ਼ਬਾਨ ਬੱਚੇ ਮਾਵਾਂ ਤਈਂ ਦਿਖਾ ਤੜਫਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਵਿਚ ਸਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਫੜ ਪਸ਼ੁਪੁਣੇ ਤੋਂ ਪਾਪ ਵਧਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਬੇਤਰਸ, ਬੇਦਰਦ, ਓਹ ਜਾਹਿਲ ਕੋਮਾਂ ਕਿਹੜੇ ਲਿਖਾਜੇ ਜ਼ੁਲਮ ਉਠਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਪਈ ਲਿਖਣੇ ਰੋਕਦੀ ਏ ਹੈਵਾਨ ਭੀ ਸੀ ਪਿਛੇ ਪਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਬੇ ਖਤਰ ਜਿਹੜੀ ਦਿਲ ਆਈ ਕੀਤੀ ਸਭ ਧਰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਤੁੜਾਇ ਓਹਨਾਂ
 ਕਲਮ ਲਿਖਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੂਨੀ ਸਾਕੇ ਜਿਹੜੇ ਵਰਤਾਇ ਓਹਨਾਂ

*ਹੁਣ ਤਾਂ ਈਰਖੀ ਲੋਕ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ੨ ਜਨਵਰੀ ੧੯੪੪ ਨੂੰ ਪੋਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਤੇ ਜਦੋਂ ਖਾਸ ਹਰੀ ਪੁਰ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਤਲਾਮ ਤੇ ਲੁਟ ਮਾਰ, ਸਾੜ ਫੂਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਓਦੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਅੱਗ ਭੜਕਾਈ ਸੀ? ਲੀਗੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਫਿਰਕਾਦਾਰਾਨਾ ਅੱਗ ਤਾਂ ਚਰਕਨੀ ਧੁਬ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਓਹ ਢੋਲ ਵਜਾ ਟੁਰਦੇ ਚੱਲੋਂ ਕਾਫਰਾਂ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰਨੀ
ਉਠ, ਗਧੇ ਤੇ ਘੋੜੇ ਲੈ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਬੇ ਖਤਰੀ ਦੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਓਹਨਾਂ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਥਿਆਰ ਸਾਰੇ ਕਿਹੜੀ ਰੋਕ ਸੀ ਕਿਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਓਹ ਵੱਜ ਵਜਾ ਕੇ ਪੈਣ ਲਗੇ ਜੋ ਪੁਜ ਸਕੇ ਓਹੋ ਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਪਿੰਡ ਫੂਕ ਕੇ ਦੋਲਤਾਂ ਲੁੱਟ ਖੜਦੇ ਕਰਦੇ ਬੁਰੀ ਤੋਂ ਬੁਰੀ ਬਦਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਧੀਆਂਭੈਣਾਂ ਖੋਹ ਖਿੰਜਕੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਕਿਸ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਫਿਟਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਓਹ ਬਹੁਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਥੋੜੇ ਹੋਸਨ ਸੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਔਖੀ ਮਾਰ ਕਰਨੀ
ਮਚਲੀ ਹੋਈ ਹਕੂਮਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਥੇ ਜਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨੀ

ਮੁਕਾਬਲੇ

ਜਿਥੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਗਿਰਾਂ ਹੋਸਨ ਓਥੇ ਓਹਨਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪਾਇ ਚੰਗੇ
ਕੀਤੇ ਟਾਂਕਰੇ ਆਇ ਕੇ ਬਹੁਤ ਥਾਈਂ ਹਥੋਂ ਹਥੀਂ ਹੁਧਾਰ ਸਨ ਲਾਹਿ ਚੰਗੇ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹਥਿਆਰ ਹੋਸਨ ਓਹਨਾਂ ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਦਿਖਾਇ ਚੰਗੇ
ਆਪ ਦਸ ਮਰੇ ਵੀਹ ਮਾਰਿਓ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਜੋਹਰ ਕਰਾਇ ਚੰਗੇ
ਬਹੁ ਬੇਟੀਆਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘੇਰੀਆਂ ਸਤ ਰਖਾਇ ਚੰਗੇ
ਕਈ ਲੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੜ ਮਰੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਰਮ ਤੇ ਕਰਮ ਬਚਾਇ ਚੰਗੇ
ਜਿਥੇ ਪੇਸ਼ ਗਈ ਓਥੇ ਅੰਤ ਤੋੜੀ ਅੜ ਬੀਬੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਵਾਹਿ ਚੰਗੇ
ਜਿਥੇ ਚਾਰੇ ਬੰਨੇ ਪੇਸ਼ ਗਈ ਕੋਈ ਨ ਮਰ ਮਿਟੀਆਂ ਧਰਮ ਨਭਾਹਿ ਚੰਗੇ
ਘਿਰੀਆਂਦੇਵੀਆਂਰਾਕਸ਼ਾਂਹੱਥ ਆਈਆਂ ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਨ ਅਮਲ ਕਮਾਇ ਚੰਗੇ
ਰੱਬ ਦੇਉ ਸਜ਼ਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਦੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਕੇ ਸਮੇਂ ਆਇ ਚੰਗੇ

ਸਾਕੇ ਕੌਣ ਗਿਣੇ

ਓਧਰਬਹੁਤ ਥਾਈਂਸਾਕੇਗ਼ਜ਼ਬਦੇ ਹੋਏ ਪਿੰਡਾਂਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂਗਿਣਾਇ ਜਾਂਦੇ
ਕੀਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਫੋਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਖਿਚਾਇ ਜਾਂਦੇ
ਓਹਨਾਂ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਛੱਡ ਇਨਸਾਨਪੁਣਾ ਕੀਤੇ ਫਿਅਲ ਜੋਨਹੀਂ ਸੁਨਾਇ ਜਾਂਦੇ
ਸਿਰ ਰਹਿਣਗੇ ਨੀਵੇਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਦ ਤਕ ਹੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਾਹਿ ਜਾਂਦੇ

ਹੁਧਾਰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਹੇ ਜਾਣ

ਇਕ ਪੱਸੇ ਦੀ ਮਜ਼ਬੀ ਤਾਲੀਮ ਭੈੜੀ ਕੁਰਾਨ ਹਦੀਸਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੱਸਨ
ਮਾਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਲੁੱਟ ਲੈਣਾ ਮੁਆਫ਼ ਮੌਮਨਾਂ ਸਵਾਬ ਮਹਾਨ ਦੱਸਨ
ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਮਾਰਨਾ ਜੋ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਵਦਾ ਰੱਬ ਰਹਿਮਾਨ ਦੱਸਨ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਚੰਗੀਆਂ, ਚੰਗੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਜੋ ਹਨ ਜਾਇਜ਼ ਸਦਾ ਮੋਮਨਾਨ ਦੱਸਨ
 ਏਧਰ ਹਿੰਸਾ ਤੇ ਅੰਸ਼ ਪਰਾਈ ਤਾਈਂ ਹੱਥ ਲਾਵਨਾ ਪਾਪ ਪਛਾਨ ਦੱਸਨ
 ਸਤ ਤੇੜਨੇ ਜਬਰੀ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਦੱਸਨ
 *ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਧਨਤੇ ਪਰ ਕੀ ਅੰਸ਼' ਕੀਤੀਵਰਜਤਗੁਰੂਭਗਵਾਨ ਦੱਸਨ
 ਥਾਂ ਪਾਪੀਆਂਦਾ ਵਿਚ ਸੁਰਗਦੇ ਨਹੀਂ ਪਾਪੀ ਪੈਣਨਰਕੀ ਵਿੱਦਵਾਨ ਦੱਸਨ
 ਓਧਰ ਗੰਡਿਆਂ, ਜਾਬਰਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਨ ਹੁਰਾਂ ਅਤੇ ਗ਼ਿਲਮਾਨ ਦੱਸਨ
 ਹੋਜ਼ਿ ਕੋਸਰ ਸ਼ਰਾਬਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪੀਣ ਮੋਮਨ ਮੋਜਾਂ ਉਡਾਨ ਦੱਸਨ
 ਓਹ ਕਾਫ਼ਰ, ਜੋ ਉੱਤੇ ਰਸੂਲ ਦੇ ਜੀ ਦਿਲੋਂ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਈਮਾਨ ਦੱਸਨ
 ਓਹ ਲੁੱਟਣੇ ਮਾਰਨੇ ਸ਼ਾਬ ਵੱਡਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਇਹ ਰੱਬ ਰਹਿਮਾਨ ਦੱਸਨ
 ਹੈ ਜੱਬਾਰ ਕਹਾਰ ਸੁਮਾਰ ਵੱਡਾ ਰੱਬ ਮੋਮਨਾਂ ਨਾਲ ਗੁਮਾਨ ਦੱਸਨ
 ਏਸ ਪਾਸੇ ਦਿਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਦਯਾਵਾਨ ਦੱਸਨ
 ਪਾਪੀ ਪੁਰਸ਼ ਓਹਨੂੰ ਕਦੇ ਭਾਂਵਦੇ ਨਹੀਂ ਭਲੇਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਰੇ ਪਛਾਨ ਦੱਸਨ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਹਨ ਸੁਜਾਨ ਦੱਸਨ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂਨਹੀਂ ਸਨ ਭੈੜੇਫਿਅਲ ਕਰਨੇ ਲਏਜਾਣਗੇਬਦਲੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਕਿਸੇਦਿਨਇਹ ਨਿਕਲਕੇਬਾਹਰ ਵੱਗਨ ਖੂਨਉਛਲਦੇ ਪਏਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਜਦੋਂ ਤਕ ਧੀਆਂਭੈਣਾਂਫੜੀਆਂਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕੈਦਘਰਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਠੰਢਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਓਨਾਚਿਰਕਾਹਦੀ ਪਤਾਂਸਾਡੀਆਂ ਘਿਰੀਆਂਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਹਥੋਂ ਹਥੀ ਇਹ ਬਦਲੇ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਜੋਹਰ ਸਾਡੀਆਂਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਲੈਂਦਾ ਖ਼ਾਲਸਾ ਬਦਲੇਦਿਨਾਂਅੰਦਰ ਆਜਾਂਦੀ ਜੇ ਦਿਲ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਕੋਮਾਂਜੀਉਂਦੀਆਂਲਾਹਹੁਧਾਰ ਦੇਵਨ ਜਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇਪੈਣ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ
 ਨਿੱਬੜਜਾਣਗੇ ਕਦੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੇਖੇਰਹਿਣਗੇ ਟਿਕੇ ਬਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ

ਓਧਰੋਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾ ਕੇ ਉੱਠ ਭਜੇ

ਡਾਢੀ ਢਿੱਲੀ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਚਾਲ ਹੈਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਬੇਅੰਤ ਘਬਰਾ ਨੱਠੇ
 ਮਰ ਸੈਂਕੜੇ ਗਏ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਓਹ ਪੱਤਾਂ ਬਚਾ ਨੱਠੇ

*“ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਕੀ ਅੰਸ਼ । ਨ ਲਿਹੁ, ਲਿਹੁ ਤਾਂ ਹੋਹੁ ਵਿਹੁੰਸ ।”

[ਰਹਿਤ ਨਾਮਾ

ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੋਵੀਆਂ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਵਾਕੇ ਭਾਰਥ ਵਿਚ ਲੈ ਆਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਫੇਰ
 ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਓਧਰ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ।

ਕਈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਲੈ ਕਰਕੇ ਘਰ ਬਾਰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਵਾ ਨੱਠੇ
ਜਿਹੜੇ ਵੱਸਦੇ ਵਿਚ ਬਹਾਰਾਂ ਦੇ ਸਨ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਉਥੇ ਖੁਹਾ ਨੱਠੇ
ਬਹੁਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਹਰਿਦੁਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਤਕਾ ਨੱਠੇ
ਕਈ ਬਦਨਸੀਬ ਰਹਿ ਗਏ ਪਿੱਛੇ ਧਾਲ ਬੱਚੇ ਸਭ ਉਥੇ ਮਰਵਾ ਨੱਠੇ
ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਵੇਖ ਥਾਂ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਓਧਰ ਬੇ ਬਹਾ ਨੱਠੇ
ਪੈ ਗਈ ਤਰਬੱਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਓਹਨਾਂ ਜਾਹਲਾਂ ਤੋਂ ਪੱਲੇ ਛੁਡਾ ਨੱਠੇ

ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਮਦਦ

ਪਿਆ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ ਜਾਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਹੋ ਗਏ ਬਹੁ ਥਾਂ ਵੈਰਾਨ ਭਾਈ
ਸਚੇ ਹੋਣ ਲਈ ਬਾਰਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚਾਤਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਨ ਹੁਕਮਰਾਨ ਭਾਈ
ਚਾੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਵਾਸਤੇ ਜੀ ਜ਼ੁਮੇਂਵਾਰਾਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਜਵਾਨ ਭਾਈ
ਓਹਭੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਬਹੁਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈ
ਗਸਤ ਕਰਨ ਲਗੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਕੇ ਏਸਗੱਲਦਾ ਰਖਕੇ ਧਿਆਨ ਭਾਈ
ਲੁਟਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਦੀਨੀ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਹੋਵੇ ਓਹਨਾਂਦਾ ਨਾਹਿ ਨੁਕਸਾਨ ਭਾਈ
ਵਾਹਰਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਲੁਟ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪਿੰਡ ਵੈਰਾਨ ਭਾਈ
ਪਿੱਛੋਂ ਮਿਲਟੀ ਭੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤਈਂ ਬਚਾਨ ਭਾਈ
ਕੁਝ ਥਾਈਂ ਸਨ ਕੈਂਪ ਬਨਾ ਦਿਤੇ ਉਥੇ ਦੁਖੀਆਂ ਤਈਂ ਪੁਚਾਨ ਭਾਈ
ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਅੰਦਰ ਕੈਂਪ ਖੋਲ ਦਿਤੇ ਗੁੱਜਰਖਾਨ ਭਾਈ
ਜਿਹੜੇ ਲੁੱਟੇ ਪੁੱਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਬਚ ਕਿਧਰੇ ਢੰਡ ਢਾਂਡ ਕੇ ਫੌਜੀ ਲੈ ਜਾਨ ਭਾਈ
ਜਾਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਨ ਸੁਣੇ ਕੰਨੀ ਬੁਰੇ ਕੀਰਨੇ ਲੋਕ ਜੋ ਪਾਨ ਭਾਈ
ਕਈ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਕਈ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਰੋੜ੍ਹ ਬੈਠੇ ਖਾਨਦਾਨ ਭਾਈ
ਬੁੱਢੇ ਬੁਢੀਆਂ ਰੋਂਦੀਆਂ ਹਾਹੁਕ ਭਰ ਮਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਈ ਸੰਤਾਨ ਭਾਈ
ਓਧਰ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਹੋਈ ਭਾਰੀ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂ ਬਿਆਨ ਭਾਈ
ਪੜ੍ਹਨੇ ਲਿਖਣੇ ਅੱਖੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰਨੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਆਸਾਨ ਭਾਈ

ਸ਼੍ਰੋ: ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਦਦ

ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਭਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆ ਗਏ ਮਿਲੀ ਓਟ ਵੱਡੀ ਦੁਖਿਆਰਾਂ ਤਾਈਂ
'ਜੋ ਸ਼ਰਨਿ ਆਵੇ ਤਿਸੈ ਕੰਠੁ ਲਾਵੇ' ਮਿਲਆ ਥਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਬਚੇ, ਨਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਰਾਮਦਾਸਜੀਦਾ ਲੰਗਰ ਬੜਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਅੰਨਮਿਲਨ ਲੱਗਪਿਆਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਅੰਨ ਕੱਪੜਾ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚੋਂ ਮੁਫਤ ਮਿਲੇ ਦਵਾ ਬੀਮਾਰਾਂ ਤਾਈਂ

ਕਥਾ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਉਗਰਾਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਉਪਕਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਸ਼ੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਰ ਹੀਲੇ ਨਕਦੀ ਕੱਪੜਾ ਦਿਤਾ ਲਾਚਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਦੁਖੀਆਂ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਬੰਨਕੇ ਭਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਗਿਆ ਮਾਸਟ੍ਰ ਤਾਰਾਸਿੰਘ ਆਪ ਓਧਰ ਫੇਰ ਭੇਜਿਆ ਕਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਏਸੇਤਰਾਂ ਹੀ ਸਭ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਮਦਦਾਂ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ ਕ੍ਰਮਹਾਰਾਂ ਤਾਈਂ
ਜਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕ੍ਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੁਣਦੁਖੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਤਾਈਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਭਾਰਥਵਰਸ਼ ਦਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਕੋਨਿਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਛੱਡੀਆਂ ਨ ਬੇਗੁਨਾਹ ਫੜ ਮਾਰ ਮੁਕਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਕੁਝ ਸੁਣ ਕੰਨੀਂ ਕੁਝ ਵੇਖ ਅਖੀਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਕਲਪਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਅੱਗ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭੜਕ ਪਈ ਭਾਰੀ ਜਿਸ ਅਮਨ ਦੇ ਰੰਗ ਗਵਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਝੱਟ ਜਮਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਵੀ ਤੋੜੀ ਲੋਕ ਅਣਖ ਨੇ ਟੁੰਬ ਜਗਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਭੜਕ ਪਈ ਅੱਗ ਭਾਰੀ ਥਾਂਥਾਂ ਭਾਂਬੜ ਜਿਸ ਮਚਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਗੁੜਗਾਵਾਂ ਮੇਵਾਤ ਦੇ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਈਂ ਫਸਾਦ ਕਰਵਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਭੂਤਨੇ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਵਾਧੇ ਲੀਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਰਵਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਲੋਕ ਜਰ ਨ ਸਕੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਵਿਚ ਲੜ ਮਰੇ ਹਮਸਾਏ ਬਹੁਤੇ
ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਾਰੇ ਹੋਣੀ ਨੇ ਕਰ ਦਿਖਾਏ ਬਹੁਤੇ

ਅੱਗ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਪਈ

ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਸਭ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲਹੈਸੀ ਇਹਲੀਗ ਸਕੀਮਬਨਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਸ਼ੱਦਦ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਸੀਟੀ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਮਿਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ ਮਾਰ ਦੇਣੇ ਯਾ ਦਬਾ ਦੇਣੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਬੰਬਈ ਬੰਗਾਲ ਵਲਬਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇੜੀਭੈੜੀ ਚੁਵਾਤੀ ਇਹ ਲਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਓਹ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਭੀ ਬਲ ਪਈ ਧੂਣੀ ਚਿਰਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜੀਧੁਖਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਟੱਪ ਆਈ ਚਨਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਾਲ ਪਰਾਂ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਸ਼ਰਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਲੀਰੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ

ਸ਼ੁਰੂਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚਕੀਤੇਜਲੂਸਕੱਢਣੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਹਰੇਲਗਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਮੁੰਡੇਕੁੜੀਆਂ ਰਲਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਫੇਰੇ ਗਲੀਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਸਾਰੇ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਫੈਲਾ ਦਿਆਂਗੇ ਬੇਖਤਰ ਹੋਇਉਂ ਸੁਨਾਨ ਲਗ ਪਏ

‘ਪਾਕਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ’ ਮਾਰਨਾਰੇ ਭੜਬ ਭੂਏ ਹੋ ਹਰ ਥਾਂ ਪਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਝੰਡੇ ਲੀਗ ਲੈ ਸੁਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਦਿਲ ਵਧੀਦੇਨਾਲ ਚੜ੍ਹਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਬਹੁਤੀ ਮੁਸਲਿਮ ਪੁਲਸ ਸੀ ਸਭਥਾਈਂ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬੀ ਪੱਖ ਰਖਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਕੁਝ ਹਾਕਮ ਭੀ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੇ ਸਖਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁਰਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਐਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਚੇਹੋਣਖਾਤਰ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਸਨ ਗੋਲੀ ਚਲਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨ ਰੋਕਿਆ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਝੂਠੇ ਅੱਥਰੂ ਐਵੇਂ ਪ੍ਰੰਝਾਨ ਲਗ ਪਏ
 *ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਾਹੌਰਵਿਚ ਆਪਡਿਠਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖਰੂਦ ਮਚਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਨਾਲ ਸ਼ਹਿ ਸੀ ਪੁਲਸ ਦੀ ਸਭਥਾਈਂ ਜ਼ੁਮੇਂ ਵਾਰ ਖਰਾਬੀ ਵਧਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਰੱਖ ਮਜ਼ਬੀ ਪੱਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਾਕਮ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਭੁਲਾਨ ਲਗ ਪਏ

ਲੀਗੀ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਨਾ ਦਬਾਇਆ

ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬਦੇ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਕਰ ਜਲਸੇ ਮੁਜ਼ਾਹਿਰੇ ਦਿਖਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਸਨ ਥੋੜੇ ਫਸਾਦ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਖਰੂਦ ਮਚਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਨਸ਼ਾਨ ਅਗੇ ਨਾਹਰੇ ਲਾ ਲਾ ਦਿਲ ਦੁਖਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਬੜੀਆਂ ਬੜੀਆਂ ਸੁਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਭੰਨਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੇਈ ਨ ਮੂੰਹ ਆਏ ਬਦ ਲਫਜ਼ ਸੁਨਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਬ੍ਰਦਾਸ਼ਤ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਭਾਵੇਂ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਭੜਕਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਪੁਰਅਮਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਲੂਸ ਹੋਸਨ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ਬਰ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਨਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ
 ਇਹਦੇ ਵਿਚ ਸੀ ਭੇਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜ਼ੁਮੇਂ ਵਾਰਾਂ ਓਹ ਰਖੇ ਛੁਪਾਇ ਥਾਂ ਥਾਂ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਵਜ਼ੀਰ ਆਜ਼ਮ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗੀਆਂ ਓਹਨੂੰ ਦਬਾਨ ਖਾਤਰ
 ਓਹਦਾ ਸਾਂਗ ਬਨਾ ਚੜ੍ਹਾ ਖੋਤੇ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਓਹਦੀ ਕਰਾਨ ਖਾਤਰ
 †ਹਾਰ ਜੁੱਤੀਆਂ ਗਲ ਪਰੋ ਪਾਏ ਕੇਵਲ ਖਿਜ਼ਰ ਦੇ ਤਈਂ ‡ਚਿੜਾਨ ਖਾਤਰ
 ਓਹ ਵਜ਼ੀਰ ਸੀ ਯੂਨੀਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਓਸ ਲੜੀਦੇ ਵਿਚੋਂ ਤੁੜਾਨ ਖਾਤਰ

*ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ੩੦ ਫਰਵਰੀ ੧੯੪੭ ਨੂੰ ਲੀਗੀਆਂ ਜਲੂਸ ਕੱਢਿਆ ਤੇ ਬੜਾ
 ਖਰੂਦ ਮਚਾਇਆ, ਲਾਰੀਸ ਰੋਡ ਤੇ ਰਾਮਬਾਗ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਇਕੱਠ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਸਿੱਖ
 ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਇੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬਲੇਕ ਸਾਰਜੰਟ ਭੀ ਜਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ; ਪਰ
 ਓਸ ਨੇ ਜਖਮੀ ਹੋਏ ਨੇ ਗੰਢੇ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਡਾਇ ਤੇ ਜਲੂਸ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤਾ।

†ਦੇਖੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਮਿਲਾਪ ੪ ਮਾਰਚ ੧੯੪੭।

‡ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਬੁੱਢੀ ਨੂੰ ਓਹਦੀ ਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਓਹਦੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਓਹਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਓਧਰੋਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਿਮਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤਬਣਾਨ ਖਾਤਰ
ਗੁਪਤਮੀਟਿੰਗਾਂ ਓਸਦੇ ਨਾਲਹੋਈਆਂ ਓਹਦੇਪਾਸੋਂ ਅਸਤੀਫਾਦਵਾਨ ਖਾਤਰ
ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾ ਗ਼ਲਬਾ ਉੱਕਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਾਨ ਖਾਤਰ
ਖਿਜ਼ਰ ਝਲਦਾ ਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬੀ ਪਿਆਰਦਿਖਾਨ ਖਾਤਰ

ਮਜ਼ਹਬੀ ਪਿਆਰ

ਬੜੀਆਂਬੜੀਆਂਵਧੀਕੀਆਂਹੋਈਆਂ ਹਰਥਾਂ ਪਰਖਿਜ਼ਰਨੇਸਭ ਦਬਾ ਛੱਡੀਆਂ
ਗੋਲੀ ਚਲੇ ਤੇ ਮਰਨ ਭਰਾ ਮੇਰੇ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਸਭ ਅੰਦਰੇ ਪਾ ਛੱਡੀਆਂ
ਗੋਲੀ ਚਲਦੀ ਵਿਚ ਹਵਾ ਰਹੀ *ਆਸ਼ਕ ਬਾਰ ਗੈਸਾਂ ਭੀ ਛੁਡਵਾ ਛੱਡੀਆਂ
ਲਾਠੀ ਚਾਰਜ ਭੀ ਕਿਤੇ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਅੱਖਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੰਝਾ ਛੱਡੀਆਂ
ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਨ ਸਖਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮਲਿਆ ਆਈਆਂ ਓਧਰੋਂ ਏਧਰਲੰਘਾ ਛੱਡੀਆਂ
ਸਾਰੇ ਫਰਸ਼ ਭੁਲਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬੀ ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਵਧਾ ਛੱਡੀਆਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਦਰ ਏਨਾ ਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਓਹ ਘੋਲਨੇ ਕਈ ਥਾਂ ਘੋਲ ਛੱਡਦਾ
ਮਜ਼ਹਬ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਧੱਕੇ ਓਹ ਖੂਨ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਡੋਲੁ ਛੱਡਦਾ
ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਮੇਰੀ ਹੋਈ ਹੱਤਕ ਮੁਰਦੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਵੀਰਾਂ ਦੇ ਰੋਲੁ ਛੱਡਦਾ
ਕਰ ਖੂਨ ਭਰਾਵਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਜ਼ਨ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਤੱਕੜੀ ਤੋਲ ਛੱਡਦਾ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਨੇ ਵਜ਼ੀਰੀ ਛੱਡ ਦੇਣੀ

ਹੈਸੀ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਵਜ਼ੀਰਿਆਜ਼ਮ ਬਾ-ਰਸੂਖ ਤੇ ਬਾ-ਅਖਤਿਆਰ ਸੀ ਜੀ
†ਯੁਨੀਨਿਸਟ ‡ਕੋਲੀਸ਼ਨਪਾਰਟੀਵਿਚ ਧੜਾਓਹਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤਸੁਮਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ‖ਐਲਾਨ ਜੋ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਓਸਤੋਂ ਓਹ ਲਾਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਉੱਨੀ ਸੌ ਅਠਤਾਲੀ ਦੇ ਜੂਨ ਅੰਦਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਸੂਬਾਈ ਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਊ ਕਹਿਆ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਖਿਜ਼ਰ ਵਾਸਤੇਬਣੀ ਇਹੜੀਮੁਸ਼ਕਲ ਲੀਗਵਿਚਕੋਲੀਸ਼ਨਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਨ ਲੀਗ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਦੀ ਢਾਰ ਸੀ ਜੀ

*ਅੱਥਰੂ ਵਗਾਨ ਵਾਲੀ ਗੈਸ ।

†ਸਿਕੰਦਰ ਹੱਯਾਤ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ।

‡ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲਵੀਂ ਵਜ਼ਾਰਤ ।

‖ਐਲਾਨ :- ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹਕੂਮਤ ਬਰਤਾਨੀਆਂ
ਸੂਬਾਈ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਅਖਤਿਆਰ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਓਧਰਖਿਜ਼ਰਨੂੰ ਲੀਗ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਰਹੀ ਓਹਨੂੰ ਭੰਡਦੀ ਵਿਚਸੰਸਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਆਖਰ ਖਿਜ਼ਰ ਭੀ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਸੀ ਓਹਨੂੰ ਮਜ਼੍ਹਬਦੇਨਾਲ ਪਯਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਦੇ ਮਾਰਚ ਰਾਤ ਦੇ ਦੇਸ ਵਜੇ ਨਾਲ ਸਾਥੀਆਂ ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਓਸ ਲਿਖ ਅਸਤੀਫਾ ਕਰ ਪੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਛਡ ਦਿਤੀ ਵਜ਼ੀਰੀ ਦੀ ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਸਾਰੀ ਖੇਡ ਵਿਗੜੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੀੜਾ ਲੀਗਦਾ ਹੋਗਿਆ ਪਾਰ ਸੀ ਜੀ

ਖਿਜ਼ਰ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਤੋਂ ਲੀਗੀਏ ਭੁਏ ਹੋ ਗਏ

ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਓਹ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਝੱਟ ਆ ਬੈਠੇ
ਰਸਤਾ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਕਰ ਸਾਫ ਦਿੱਤਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੀਗੀਏ ਆ ਕੇ ਜਮਾ ਬੈਠੇ
ਓਹ ਵਜ਼ਾਰਤ ਪੰਜਾਬ ਸੰਭਾਲਣੇ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੌਂਸਲੇ ਤਈਂ ਵਧਾ ਬੈਠੇ
ਕਜ਼ਲਬਾਸ ਤੇ ਖਿਜ਼ਰ ਮਿਲ ਜਾਣ ਦੇਵੇਂ ਡੇਰੇ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਸੁਟ ਸੁਟਾ ਬੈਠੇ
ਝੱਟ ਲੀਗ ਦਾ ਰਾਜ ਬਣਾ ਲਿਉ ਨੇ ਆਪੇ ਮੈਂਬਰ ਵੰਡ ਵੰਡਾ ਬੈਠੇ
ਅੱਠ ਮੈਂਬਰ ਕਰ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਏ ਵਾਗ ਰਾਜ ਦੀ ਫੜ ਫੜਾ ਬੈਠੇ
ਪੰਜ ਲੀਗੀਏ ਤੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਹਿੰਦੂ ਇਕ ਸਿਖ ਲੈ ਲਾਂ ਗੇ ਗਿਣਾ ਬੈਠੇ
ਸਿਖ ਕਾਂਗਰਸੀ ਜੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਗਏ ਬਣੇ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਸੁਣਾ ਬੈਠੇ
ਫੇਰ ਲਾਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰ ਕੇ ਮਮਦੋਟ ਜੀ ਪੈਰ ਫੈਲਾ ਬੈਠੇ
ਲੀਗੀ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾ ਬੈਠੇ

ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਭੀ ਕਰ ਲਈ

ਮੀਆਂ ਨੂਰਅੱਲਾ ਨਾਮਾਨਿਗਾਰਾਂ ਤਾਈਂ ਕਿਹਾ ਲੀਗਨੇ ਹਨ ਔਹਦੇਦਾਰ ਚੁਣ ਲਏ
ਖਾਸ ਲੀਗ ਅਸੈਂਬਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਦੇ ਜ਼ੁਮੇਂਵਾਰ ਚੁਣ ਲਏ
ਹੇਠ* ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹ ਲੈ ਲੀਗ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਯਾਰ ਚੁਣ ਲਏ
ਕੀਤੀ ਅਚਰਜ ਖੇਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੈਂਬਰ ਲੀਗਨੇ ਹੋ ਬਰਕਰਾਰ ਚੁਣ ਲਏ

ਕਾਂਗਰਸ ਤੇ ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੀ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣਾਨ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਗੁਰਨਰ ਨੇ ਸੋਚ ਦੁੜਾਏ ਜਲਦੀ
ਲੀਗੀ ਲੀਡਰ ਨਵਾਬ ਮਮਦੋਟ ਤਾਈਂ ਯਾਰਾਂ ਬਜੇਲਿਆ ਰਾਤ ਬੁਲਾਏ ਜਲਦੀ
ਕਹਿਆ ਨਵੀਂ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਦਿਹੋ ਮਦਦ ਤੇ ਬਣ ਜਾਏ ਜਲਦੀ

*ਨਵਾਬ ਮਮਦੋਟ ਇਫਤਖਾਰੁੱਲ ਹੁਸੈਨ ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰ, ਸਰਦਾਰ ਸ਼ੌਕਤ ਹੱਯਾਤ
ਡਿਪਟੀ ਲੀਡਰ, ਮੀਆਂ ਨੂਰ ਉੱਲਾ ਸੈਕਟਰੀ, ਚਾਚਾ ਯਾਰ ਖਾਂ ਚੀਫ ਵਿਪ, ਰਾਣਾ ਨਸਰੁੱਲਾ
ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੈਕਟਰੀ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਵਿਪ ਸੂਫੀ ਅਬਦੁੱਲ ਹਮੀਦ, ਮਿਸਟਰ ਲਾਗ ਅਲੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।

ਚੁਣ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਪਏ ਝੇੜੇ ਨੂੰ ਦਿਹੋ ਮੁਕਾਇ ਜਲਦੀ
ਗੱਲ ਬਾਤ ਮੁਕਾ ਮਮਦੋਟ ਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੀ ਆਇ ਜਲਦੀ
ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਾਂਗ ਸ਼ਰੀਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆਪੋਵਿਚ ਲਈ ਵੰਡ ਵੰਡਾਇ ਜਲਦੀ

ਮਮਦੋਟ ਦੀ ਵੰਡ

ਬਣਿਆਂ ਆਪ ਮਮਦੋਟ ਵਜ਼ੀਰਿਆਜ਼ਮ* ਹੇਠਲਿਖੇ ਔਹਦੇ ਵੰਡਵੰਡਾਏ ਲਏ
ਸਾਰੇ ਚੁਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੀਗੀ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਾਏ ਲਏ
ਵਡੇ ਮਹਿਕਮੇ ਜਿੰਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਨ ਕਬਜ਼ੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕਰਾਏ ਲਏ
ਲੀਗੀ ਼ਣੀ ਵਜ਼ਾਰਤਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜੱਫੇ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਇਉਂ ਪਾਏ ਲਏ

ਲੀਗੀ ਆਂ ਦੀ ਦੋੜ ਭੱਜ

ਕੱਚੇ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖ ਜਲੂਸ ਬਹੁਤੇ ਹੈਸੀ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤਾ
ਕਜ਼ਲਬਾਸ ਨਵਾਬ ਮੁਜ਼ੱਫਰ ਅਲੀ ਤੇ ਖਿਜ਼ਰ ਤਾਈਂ ਵਰਗਲਾਇਆ ਬਹੁਤਾ
ਲੀਗ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਨ ਇਹਭੀ ਮਮਦੋਟਹੋਰਾਂ ਜ਼ੋਰਲਾਇਆ ਬਹੁਤਾ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂਦੀਆਂ ਗਿਰਦ ਕੋਠੀਆਂਦੇ ਟੈਰਾਂਮੋਟਰਾਂ ਤਈਂ ਘਸਾਇਆ ਬਹੁਤਾ
ਕਜ਼ਲਬਾਸ ਦੀ ਕੋਠੀ ਚੜ੍ਹਾ ਝੰਡਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬੁਲਾਇਆ ਬਹੁਤਾ
ਇਸ ਦਿਨ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲਾਹੌਰਵਿਚਸ਼ੋਰਮਚਾਇਆ ਬਹੁਤਾ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਦੀ ਪਾਰਟੀ

ਛੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁਸਲਿਮ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੈਸਨ ਖਿਜ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝੇ
ਲੀਗਪਾਰਟੀਵਿਚਨਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲਹੋਣਾਖੁਦਮੁਖਤਾਰ ਰਹਿਗੀਸਾਡੀਚਾਲ ਸਮਝੇ
ਆਲਪਾਰਟੀ ਸਾਂਝੀਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣੇ ਇਹਸਨਖਿਜ਼ਰਹੱਯਾਤ ਦੇਖਿਆਲ ਸਮਝੇ
ਲ ਯਾ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂਜੋਰ ਬਹੁਤਾ ਪਰ ਗਲੀ ਨ ਓਹਨਾਂਦੀਦਾਲ ਸਮਝੇ
ਇਹ ਦਿਨ ਸਨ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਜੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਬੇ-ਮਸਾਲ ਸਮਝੇ
ਕਾਮਯਾਬ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੋਚੀ ਲੀਗੀਆਂ ਜਿਹੜੀ ਕੁਚਾਲ ਸਮਝੇ

ਅਕਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਇਜਲਾਸ

ਸਿੱਖ ਮੈਂਬਰ ਭੀ ਕੱਠੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ ਕਰਨੀ ਰਲ ਕੇ ਘਾਸ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
†ਕਮਰੇਬੰਦ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਬੈਠ ਗਏ ਡੱਕੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਨਾਮਾਨਿਗਾਰ ਸੀ ਜੀ

*ਨਵਾਬ ਮਮਦੋਟ ਵਜ਼ੀਰਿਆਜ਼ਮ, ਮੀਆਂ ਇਫਤਖ਼ਾਰਉੱਲਾ ਵਜ਼ੀਰ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਬੇਗਮ
ਸ਼ਾਹ ਨਿਵਾਜ਼ ਵਜ਼ੀਰ ਸੈਲਿਫ ਗੌਰਮਿੰਟ, ਸਰ ਫੀਰੋਜ਼ ਖਾਂ ਨੂਨ ਵਜ਼ੀਰ ਤਾਲੀਮ, ਸਰਦਾਰ
ਸ਼ੇਕਤ ਹੱਯਾਤ ਤਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਤਰੱਕੀਯਾਤ ।

† ਅਸੈਂਬਲੀ ਹਾਲ ਦੇ ।

ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਜਾ ਨ ਸੱਕਦਾ ਸੀ ਓਥੇ ਮਾਹਰਕੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਸਵਾਗਿਆਰਾਂ ਬਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਚੋਖਾ ਚਿਰ ਹੋਈ ਇਕ ਸਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਪਹਿਲਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸੀ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਦਾ ਚੇਹਰੇ ਆਸਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਆਖ ਰਹੇ ਅੱਖਾਂ ਭਖਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਅੰਗਾਰ ਸੀ ਜੀ
*ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾ ਰਹੇ ਉਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਕੀਤਾ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾਰ ਸੀ ਜੀ

†ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਜੇ ਬਣੇ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਲੀਗੀਰੇਰਮਿੰਟ ਨੂੰ ਬਣਨ ਦਿਆਂਗੇ ਨ ਅਸੀਂ ਖੰਡੇ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਉਡਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਚੱਲੀ ਖਿਜ਼ਰ ਨੇ ਹੈ ਟੇਢੀ ਚਾਲ ਭੈੜੀ ਏਸ ਚਾਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਚਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀ ਸੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂ ਅਸਤੀਫਾ ਜਤਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੈ ਯਕੀਨ ਪੂਰਾ ਭੇਦ ਵਿਚ ਅਸਤੀਫੇ ਜਤਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਟੇਢੇ ਰਾਹ ਇਹ ਲੀਗਦੀ ਮਦਦਕੀਤੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਈਂ ਸੁਨਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਲੀਗਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਵਿਚ ਹੈ ਇਹ ਅਸੀਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਸਾਰੇ ਫੈਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਡਰ ਦੇਇ ਧਮਕਾ ਤੇ ਪਾ ਰੋਲੇ ਇਹ ਵਜ਼ਾਰਤ ਕੁਲੀਸ਼ਨ ਤੁੜਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਹੈ ਏਸੇਦਾ ਫਲਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਫਲ ਇਹ ਤੋੜਗਵਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਭਾਵੇਂ ਖਿਜ਼ਰ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਨੇਕਨੀਤੀ ਅਸੀਂ ਏਸ ਦਾ ਭੇਦ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਖਿਜ਼ਰ ਲੀਗ ਦੇ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੇ ਅਸੀਂ ਤੋੜ ਕੇ ਢਿੱਲੇ ਕਰਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਪਾਕ ਦੇਸ ਨਾਪਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਬੱਚੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਤਈਂ ਕਟਾ ਦਿਆਂਗੇ

*ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ੨੨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਰ ਸਨ ।

†ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚੀ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਡਾ
ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਓਹ ਏਸ ਲਕੀਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਣ, ਪਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਭੀ ਆਪਣੇ ਥਾਂ
ਤੋਂ ਨ ਹਿੱਲਿਆ ਤੇ ਸੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਪਾਕਸਤਾਨ
ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖਲੋ ਕੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਲਾਏ । ਸਾਹਮਣੀ ਸੜਕ ਤੇ ਲੀਗੀ ਹਜ਼ੂਮ ਭੀ ਖੜਾ
ਸੀ, ਓਹ ਪਾਕਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਲੀਗੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਅਸੈਂਬਲੀ
ਹਾਲ ਤੇ ਲੀਗੀ ਬੰਡਾ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ । ਦੋਹਾਂ
ਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਬੇਅੰਤ ਸੀ, ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪੋ ਵਿਚ ਮੁਠ ਭੇੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਪਰ
ਵੇਲੇ ਸ਼ਿਰ ਪੋਲੀਸ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਰੋਕ ਪਾ ਦਿੱਤੀ

ਬੈਠੇ ਲੀਗਪੰਜਾਬਦੀ ਸਾਂਭਗੱਦੀਓਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾਇਹ ਦਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਅਸੀਂ ਪੁਰੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੀ ਨੀਹ ਲੀਗ ਦੀ ਰੱਖੀ ਪੁਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਪੰਜਾਬਨਹੀਂ ਬਣਨਦੇਣਾ ਸਿਰਾਂਧੜਾਂ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀਲਗਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਯਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਓ ਯਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਓਦੋਂ ਤਕ ਸਾਡਾ ਜੰਗ ਰਹੂ ਜਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਜਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮਿਟਦਾ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਤੇ ਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਜੇ ਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਮਾਤਭੂਮੀ ਤਾਈਂ ਖੂਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਦਸਮੇਸ਼ ਦੇ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਣ ਮੁੱਖ ਦੇ ਬੋਲੇ ਨਿਭਾ ਦਿਆਂਗੇ

ਈਰਖਾਵਾਦੀ ਲੋਕ ਅਤੇ ਕਵੀ ਦੀ ਰਾਇ

ਕਈ ਈਰਖੀ ਤੇ ਕਈ ਡਰੂ ਰਲ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਗੱਲ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਆ ਕੇ ਕੱਢ ਗੱਲਾਂ ਲੀਗ ਪਾਰਟੀ ਸਾਰੀ ਚਿੜਾ ਦਿੱਤੀ
ਏਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਅਸਰ ਭੈੜਾ ਬੇਗੁਨਾਹ ਦੁਨੀਆਂ ਮਰਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਕੁਸ਼ਤੋ ਖੂਨ ਜੋ ਹੋਇ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਮਾਸਟਰ ਬਾਲ ਚੁਵਾਤੀ ਇਹ ਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਸੁਣ ਲੋ ਈਰਖੀ ਸਭਿ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀਉ ਅਕਲ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਸ਼ਾਨ ਪੰਜਾਬ ਬਚਾ ਦਿੱਤੀ
ਲੋ ਸੁਣ ਲੋ ਖਿਜ਼ਰ ਦੇ ਅਸਤਾਫੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਸੀ ਖੇਡ ਬਿਚਲਾ ਦਿੱਤੀ
ਮੁਨਤਿਕਿੱਲਅਖਤਿਆਰਾਂ ਦੇ ਹੋਣਤੋਂ ਜੀ ਓਸਪਹਿਲਾਂ ਹੀਬਾਜ਼ੀਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ
ਲੀਗ ਸਾਂਭ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲਏ ਗੱਦੀ ਖਿਜ਼ਰ ਤਾਕਤ ਹੈਸੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ
ਆਪ ਛੱਡ ਵਜ਼ਾਰਤ ਆਹਸ਼ਮਾ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਹੋ, ਕਰ ਸੜਕ ਸਫਾ ਦਿੱਤੀ
ਤਾਕਤ ਜਿੰਨੀ ਕੋਲੀਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਧਾਗਾ ਤੋੜ ਉਸ ਖਿੰਡ ਖਿੰਡਾ ਦਿੱਤੀ
ਸਾਫ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਔਹਦੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪਿਛੇ ਲਿਖਾ ਦਿੱਤੀ
ਭੜਕ ਤੋੜੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਤਾਰਾਸਿੰਘ ਨੇ ਹੈਸੀ ਖਿਜ਼ਰ ਨੇ ਠੀਕ ਪਿਣਵਾ ਦਿੱਤੀ
ਜੇਕਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਭੀ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦਿੱਲੀ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ
ਦੋ ਦੀ ਰਾਤ ਬਣ ਗਈ ਵਜ਼ਾਰਤ ਹੈਸੀ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾ ਦਿੱਤੀ
ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੀ ਨ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਾਜ਼ੀ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਜਿਤ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਆਉਣਾਥਾਵਾਂ ਸਿਰਇਨ੍ਹਾਂਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈਸੀਦੱਸਾਂਏਬੇਇਹਅੱਗਾਂਭੜਕਾਈਆਂਕਿਸਨੇ
ਗੱਲਾਂਇਹ ਤਾਂਵਿਚ ਲਾਹੌਰਹੋਈਆਂ ਬਾਹਰਇਕਦਮ ਖੜਪੁਚਾਈਆਂ ਕਿਸਨੇ

ਜਾ*ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਸ਼ੋਰ ਤੇ ਮੀਆਂਵਾਲੀ ਕੈਂਬਲਪੁਰ ਮੁਲਤਾਨਸੁਨਾਈਆਂ ਕਿਸਨੇ
ਲੁੱਟਾਂ ਪੈਗਈਆਂ ਪਹਿਲਾਂਹੀ ਸਭਥਾਈਂ ਕੁਸ਼ਤੋ ਖੂਨ ਕਰਅੱਗਾਂਲਗਾਈਆਂਕਿਸਨੇ
ਰੇਗਸਤਾਨੀ ਪਹਾੜੀ ਗਵਾਂ ਅਦਰ ਸਾਰੇ ਡੋਂਡੀਆਂ ਜਾ ਪਿਟਵਾਈਆਂ ਕਿਸਨੇ
ਇਸ ਲੀਗ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬੇਗੁਨਾਹ ਜਿੰਦਾਂ ਮਰਵਾਈਆਂ ਕਿਸਨੇ

ਅਸਲ ਗੱਲ

ਇਹਪੱਕੀਆਂ ਸਭ ਸਲਾਹਾਂਹੈਸਨ, ਹੈਸਨ ਵਿਚ ਸਿਰਹੱਦਪੁਚਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਦੇ ਨੂੰਖਿਜ਼ਰ ਅਸਤੀਫਾਹੈ ਦੇ ਦੇਣਾ ਸਾਡੀਬਣਵਜ਼ਾਰਤ ਲਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਓਸੇਦਿਨ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਜਾਸੀ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਸਨ ਪੱਕਪੱਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਕਾਫਰ ਮਾਰਨੇ, ਲੁੱਟਣੇ, ਕੱਢ ਦੇਣੇ ਵਿਚ ਦੀਨ ਲਿਆਣੇ ਸੁਨਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਝੰਡਾ ਦੀਨਇਸਲਾਮ ਝੁਲਾਸਾਰੇ ਮੋਮਨਸਤਾਨ ਬਨਾਣਾਜਤਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਅਰਬ, ਰੂਮ, ਈਰਾਨ, ਸਿਰਹੱਦਵਾਂਗੂੰ ਕਰਨੇ ਮੋਮਨ ਗੱਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਮਾਲ ਮੁਲਕ ਕਬੀਲੇਜੋ ਕਾਫਰਾਂਦੇ ਹੱਕਮੋਮਨਾਂ ਦਾ ਇਹ ਧੁਮਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਮੈਨਪੰਜਤੀਖ ਨੂੰ ਸਭ ਥਾਈਂ ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਧੀਆਂਭੈਣਾਂਦੀਆਂਪਤਾਂਲਾਹੀਅ ਗਈਆਂਤੇਹਜ਼ਾਰਾਂਅਗਵਾਕਰਾਈਆਂਗਈਆਂ
ਪੈ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਸ਼ੋਰ ਤੇ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਥਾਂ ਥਾਂ ਕਾਲਾਮਾਂ ਮਚਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਰਾਤੇਰਾਤ ਦੱਸੇ ਵਿਚ ਫਿਰਪਿੰਡਾਂ ਸਾਰੇ ਡੋਂਡੀਆਂ ਕਿਵੇਂਫਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਗੱਲਪਹਿਲਾਂਸੀਮਿਥੀਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੁਰਾਂਹਾਕਮਾਂਨਾਲਮਿਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਜੀ ਖਟਾ ਪਟੀ ਹੋਈ ਲੀਡਰਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰੀ
ਭੱਜੇ ਫਿਰਦੇ ਓਧਰਸਨ ਲੀਗ ਵਾਲੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੀ ਨੀਤ ਧਾਰੀ
ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ ਤੇ ਲੀਡਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਭੀ ਕਰ ਰਹੇ ਮੁਖਾਲਫਤ ਸਾਫ ਜ਼ਾਹਰੀ
ਕੱਢ ਰਹੇ ਜਲੂਸ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਕਰ ਤਿਆਰੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਲੂਸ ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਅਗੇ ਗਈ ਰੋਕ ਡਾਰੀ

*੨੮ ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਸਿਵਲ-
ਨਾ-ਫਰਮਾਨੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰੱਖੀ ਸੀ;—ਪਸ਼ੋਰ, ਮਰਦਾਨ, ਐਬਟਾਬਾਦ ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ
ਗੌਰਮਿੰਟ ਨੇ ੪੦੦ ਤੋਂ ਵਧ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਜ਼ਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੀ ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਦਾ
ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ੧੦੦ ਲੀਗੀ ਤੇ ਚਾਰ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਭੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ
ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਹਾਟ ਦੀਆਂ ਕਚਹਿਰੀਆਂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਾਹੌਰ
ਵਿੱਚ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਖਰੂਦ ਮਚਾਏ। ਕੋਹਾਟ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੀਡਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ
ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਦੇ ਸੈਕ੍ਰੇਟਰੀ ਮਲਕੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਿਆਨੀ ਭੀ ਸੀ।

ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੋਲੀ ਗਈ ਚਲਾਈ ਸੀ ਕਈ ਵਾਰੀ

ਤਥਾ

ਦੋ ਦੀ ਰਾਤਨੂੰ ਖਿਜ਼ਰਅਸਤੀਫਾਦਿੱਤਾ ਤਾਕਤਲੀਗਦੀ ਤਈਂ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
ਸਾਡਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੁਣ ਬਣ ਜਾਊ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਤਿੰਨ ਮਾਰਚ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਹਰਇਕ ਘਬਰਾਇਆ ਜੀ
ਭੀਮਚੰਦ ਸੂਰਨ ਸਿੰਘ ਭਾਰਗੋ ਭੀ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਫਿਕਰ ਦੁੜਾਇਆ ਜੀ
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਅਸੈਂਬਲੀ ਹਾਲ ਵਿਚੋਂ ਨਾਪੋਆਪਣਾ* ਬਿਆਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਜੋਸ਼ ਸਾਰਿਆਂਦਿਲੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜੀ

੩ ਮਾਰਚ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਕਪੂਰਥਲਾ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਪਬਲਕ ਜਲਸਾ

ਮਲਕ ਖਿਜ਼ਰਹੱਯਾਤਅਸਤੀਫਾ ਦੇਕੇ ਤਾਕਤ ਲੀਗ ਦੀ ਤਈਂ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
ਸਾਡਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੁਣ ਬਣ ਜਾਊ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਤਿੰਨ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਵਧ ਗਿਆ ਰੋਲਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਹਰ ਇਕ ਘਬਰਾਇਆ ਜੀ
ਕਪੂਰਥਲੇ ਵਾਲੀ ਕੋਠੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਜਲਸਾ ਪਬਲਕ ਹੋਊ ਸੁਣਾਇਆ ਜੀ

*ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਇਜਲਾਸ ਬਤਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਭਿ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਕਾਲੀ ਲੀਡਰ
ਹਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਲਾਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਨਾਮਾ ਨਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਲੀਗ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਲੀਸ਼ਨ
ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਕਾਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਤੇ ਕਦੇ ਭੀ ਲੀਗ ਦੇ
ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਜੇ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਵਜ਼ਾਰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤਾਂ
ਮਿਸਟਰ ਐਟਲੇ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਆਪਣੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਕਤ
ਮੁਨਤਕਿਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਨਹੀਂ; ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਾ ਖੰਭਾ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਕੂਮਤ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਯਾ ਨਹੀਂ।

ਚੌਧਰੀ ਲਹਿਰੀ ਸਿੰਘ :—ਨਵੀਂ ਸੂਰਤ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਮੁਤਅੱਲਕ ਅਸੀਂ ਕਾਂਗਰਸੀ
ਮੈਂਬਰ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅਜੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਹਿ
ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਲਾਲਾ ਭੀਮ ਸੈਨ ਸੱਚਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਸੁਬਾ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੁਵਾਬ ਦਿੱਤਾ;—ਜਦੋਂ ਲੀਗ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਸਰਦਾਰ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਿਖ ਕਦੇ ਭੀ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਰ-
ਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਭਾਟਗੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਹੀ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।

ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਬੇਅੰਤ ਹੋ ਗਏ ਕਠੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੁਮ ਹੁਮਾ ਕੇ ਆਇਆ ਜੀ
ਰੋਲਾਪਾਇਆ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂਸਭਾਈਆਂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦਸਭਾ ਰਹਿਅਲਾਇਆ ਜੀ
ਇੱਕਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ, ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
ਕੁਝ ਚਿਰ ਏਵੇਂ ਦੋਲਾ ਗੋਲਾ ਰਿਹਾ ਫੇਰ ਸ਼ਾਂਤ ਤਈਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜੀ
ਏਨੇਵਿਚ ਕੁਝ ਲੀਡਰ ਅਸੈ ਬਲੀ ਦੇ ਆ ਓਹਨਾਂ ਭੀ ਦਰਸਦਿਖਾਇਆ ਜੀ
ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲਾ ਪਬਲਿਕ ਅਰਸ਼ ਗੰਜਾਇਆ ਜੀ

ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੌਰ ਪਾਣਾ

ਤਦੋਂ ਲੀਗੀਏ ਭੀ ਕੁਝ ਆਏ ਓਥੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਲਗਾਇ ਓਹਨਾ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਏ ਜਵਾਬਵਿਚ ਨਾਹਰੇ ਭੀ ਸੁਨਾਇ ਓਹਨਾ
ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਪਤਾਪ ਤੇ ਸੇਵਾ ਜੀਦੇ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਸਨ ਲਾਇ ਓਹਨਾ
ਕਈ ਵਾਰ ਹੱਥ ਪਾਈ ਤੱਕ ਪਹੰਚੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਜੋ ਹੋਸਨ ਹਟਾਇ ਓਹਨਾ
ਤੇਜ਼ ਲੀਗੀਏ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ ਨਾਹਰੇ ਮਾਰ ਮਹੱਲ ਗੰਜਾਇ ਓਹਨਾ
ਲੀਡਰ ਆ ਗਏ ਜਦੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੁਕ ਸ਼ੌਰ ਸ਼ਰਾਬੇ ਕਰਾਇ ਓਹਨਾ

ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਟੇਜ ਉਤੇ

ਜਦੋਂ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਆਏ ਸਟੇਜ ਉਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦਿਆਂ ਨਾਹਰਿਆਂਗੰਜ ਪਾਈ
ਤਦੋਂ ਸਾਰੇ ਜਲਸੇ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀਨਾ ਉਤੇ ਜੋਸ਼ ਪਿਆਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਛਾਈ
ਪਾਕਸਤਾਨਵਲੋਂ ਸਭ ਦੀ ਦਿਲੀ ਨਫਰਤ ਜਿੱਧਰਦੇਖੀਏਓਧਰੇ ਨਜ਼ਰ ਆਈ
ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤਕਰੀਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ ਰੋਅਬ ਤੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ ਤਾਈ

ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦੀ ਤਕਰੀਰ

ਸੁਣੇ ਨੇਜਵਾਨੋ ਦੇਸ ਦਰਦੀਓ ਜੀ ! ਸਮਾ ਨਾਜ਼ਕ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਰਿਹਾ ਜੇ
ਜਬਰਨ ਕਰਨੀ ਹਕੂਮਤ ਹਿੰਦੂਉਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਦਿਲੀਂ ਸਮਾਗਿਆ ਜੇ
ਲੀਡੀ ਕਰ ਤਿਆਰੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਰਹੇ ਮਤਾ ਨਾਲ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਪਕਾ ਲਿਆ ਜੇ
ਸਾਨੂੰ ਚੈਲੰਜ ਪੰਜਾਬ ਹੁਣ ਦੇ ਰਿਹਾ ਏ ਅਸਾਂ ਭੇਦ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਪਾ ਲਿਆ ਜੇ
ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਬਦਾਸ਼ਤ ਕਰਾਂਗੇ ਨਹੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਾ ਗਲਬਾ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਜੇ
ਅਸੀਂ ਚਾਹੀਦੇ ਸਾਂ ਸੁਬੇਵਿਚਰਾਜਸਾਂਝਾ ਪਰ ਲੀਗ ਨੇ ਪਾਸਾਪਲਟਾ ਲਿਆ ਜੇ
ਹੁਣ ਰਾਜ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ ਜਿਧਾ ਜ਼ੋਰ ਹੋਊ ਕਰੂ ਸੁਚਾ ਲਿਆ ਜੇ
ਹੈ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲੋ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਖੁਦਕਸ਼ੀ ਚੰਗੀ, ਇਹਨਹਿਰਾ ਲਿਆ ਜੇ

*ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਲਾਲਾ ਭੀਮ ਸੈਨ ਸੱਚਰ, ਚੌਧਰੀ
ਲਹਿਰੀ ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ।

ਤਥਾ

ਸਾਡੇ ਖੂਨ ਦੀ ਪਿਆਸੀ ਹੈ ਮਾਤਭੂਮੀ ਪਿਆਸਓਸਦੀ ਤਈਂ ਮਿਟਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਲੋੜ ਪਈ ਤਾਂ ਧਰਤ ਪੰਜਾਬ ਸਾਰੀ ਅਸੀਂ ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੁਲਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਮੁਗਲਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਭੀ ਤਿਵੇਂ ਖਪਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਬੇੜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਓਹੋ ਸਮਾਫਿਰ ਅਸੀਂ ਲਿਆਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਮੁਗਲਾਂ ਵੇਲੇ ਸਾਂ ਏਦੂੰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਬੇੜੇ ਬਣ ਬੋੜਿਓਂ ਬਹੁਤੇ ਦਿਖਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਅਗੇ ਕਿਸ ਸੀ ਮੰਗਵਾਂ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਹੁਣ ਰਾਜ ਲੈ ਵੇਰੀ ਰੁਲਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਵਾਹ ਪਿਆ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਚਾਉ ਲੀਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਲਾਹਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਮੁਹਕਮ ਚੰਦ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਜਹੇ ਮੰਗ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਖੜੇ ਕਰਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਹਰੀਆਰਾਗਲੇ ਦੇ ਹਰੀਆਰਾਗਲੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਲੀਰੀਆਂ ਇਉਂ ਅਖਵਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਸ਼ੋਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਲਾਹ ਦਰ੍ਹਉਂ ਪਾਰ ਟਪਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ

ਗਜਾਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

ਧਰਮ ਯੁਧ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਕਰਕੇ ਯੁਧ ਦਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਕੂਮਤ ਜੇ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਤਖਤਾ ਓਸਦਾ ਅਸੀਂ ਉਲਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਪਈ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਬੱਚਾ ਕੱਟ ਮਰੇਗਾ ਇਹ ਭੀ ਅਸਮਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਏਸ ਕਿਲੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸਿਖਰ ਉਤੇ ਝੰਡਾ ਖਾਲਸਈ ਫੇਰ ਝੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਅਸੀਂ ਤੇਗ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੁੜਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਖੂਨ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਗਾ ਦਿਆਂਗੇ

ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਫੇਰ

ਅਸਾਂ ਕਦੇ ਭੀ ਸਿਰ ਝੁਕਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਨਾ ਏਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਾਈਂ
ਜਾਪਾਨੀਆਂ ਤੇ ਵਾਂਗ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗੇ ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਤਾਈਂ
ਖੁਦਕਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਾਂਗੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਾਨ ਤਾਈਂ
ਕੌਮਾਂ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਜ਼ਿੰਦਾ ਦਸਦੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰਦੇ ਦੀਆਂ ਨੇ ਮਾਲ ਜਾਨ ਤਾਈਂ
ਸਿਖੇ ਹਿੰਦੂਓ ਯਾ ਖੰਜਰ ਮਾਰ ਮਰਿਓ ਯਾਂ ਪੁਟਿਓ ਜੁਲਖ ਨਸ਼ਾਨ ਤਾਈਂ
ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋ ਖਿਲਾਫ ਲੜਨਾ ਪਣ ਲੈਣਾ ਪਊ ਹਰ ਜਵਾਨ ਤਾਈਂ
ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਜੀਉਂਦੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਨਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤਾਈਂ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਦਿਆਂਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਾਈਂ

ਹੋਰਨਾ *ਲੀਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਕਰੀਰਾਂ ਦੇ ਭਾਵ

ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਤਕਰੀਰਾਂ ਕਰ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਏਸ ਭਾਵ ਦੇ ਤਈਂ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
ਮਿਲ ਕਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੇ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਖੜਾ ਨਵਾਂ ਜੋ ਦੌਰਾ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਜਿਵੇਂ ਅਸਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਹਾਜ਼ ਤਾਈਂ ਜੱਦੋ ਜਿਹਦੇ ਕਰ ਕੱਢ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀ
ਤਿਵੇਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਰੋਲਾਂ ਗੇ ਫੜ ਹਰਿ ਇੱਕ ਨੇ ਇਹੋ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
ਕੀਤੀ ਵੇਵਲ ਨੇ ਵੱਡੀ ਚਾਲ ਬਾਜ਼ੀ ਅਸੀਂ ਰੋਕਾਂਗੇ ਗਰਜ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੂਸਿੱਖ ਮਿਲਾਪ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭਾਰਥਵਰਸ਼ ਲਈ ਚੰਗਾ ਲਖਾਇਆ ਜੀ

ਲਾਹੌਰ ੨੧ ਫਗਨ ਅਰਬਾਤ ੪ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕਾਲਜਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਲੜਕੇ

ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਲੜਕੇ ਰਲੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਓਹਨਾਂ ਕਰ ਰੱਖੀ ਹੜਤਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਈਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਉਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਚਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਸਾਰੇਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਕੱਢ ਜਲੂਸ ਕਹਿੰਦੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਲੈਣਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਕਈ ਦਿਲ ਦੁਖਾਉਣੀਆਂ ਕਰਨ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰੋਂ ਖੋਫ਼ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਟਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਏਧਰ ਲੀਗਵਜ਼ਾਤ ਦਾ ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂ ਨ ਝਲੀਓਹ ਝਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਹਲ ਲੜਕਿਆਂ ਨੇ ਗੋਲਬਾਗ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਲਸਾ ਅਮਨ ਸੰਭਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਅਸਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਭਾਰਥਰਹੇਅਖੰਡ ਇਹ ਖਿਆਲ ਸੀ ਜੀ
† ਐਂਟੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮਨਾਇਆ ਡੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦੀ ਰੱਖਕੇ ਢਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਲੀਗੀਆਂ ਖਦੇਜ਼ਿਉਂ ਜਿੰਦਾ ਬਾਦ ਹੈਸਨ ਮੁਰਦਾ ਬਾਦ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੀ
ਛੇੜ ਛਾੜ ਨ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਦੀ ਚਾਲ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੀ ਜੀ

ਤਥਾ

ਗੋਲਬਾਗ ਵਿਚ ਜਲਸਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੱਠ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਪੁਰ ਅਮਨ ਜਲਸਾ ਹੈਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਰਲਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਪੁਲਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈਸੀ ਕਿਉਂ ਕੱਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਜਾ ਗਿਰਦ ਹੋਈ ਜਲਸਾ ਖਤਮ ਕਰੋ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅੱਗੋਂ ਇਨਕਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਵੱਡੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਉਤੋਂ ਦੁਕਹੈਸੀ ਕੀਤੀ ਲਾਠੀਆਂ ਦੀ ਉੱਤੇ ਮਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ
ਤਾਂਭੀ ਅਮਨ ਵਿਚ ਰਹੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਲਿਆਸਹਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ

*ਡਾਕਟਰ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਚੌਧਰੀ ਲੀਗੀ ਸਿੰਹੇ ਜਾਟ ਚੌਧਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ
ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ਚੌਧਰੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋਂ ਆਦਿ।

† ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਰੋਕ ਦਾ ਦਿਨ

ਪੁਲਸ ਨਾ ਟਲੀ

ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੰਦੇ ਮਿਸ਼ਾਜਦੇਵਿਚ ਸ਼ੇਰਪੁਲਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
 ਕਈ ਲੜਕੇ ਫੱਟੜ ਕਰ ਕੱਢੇ ਜੋਸ਼ ਵੇਖ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੀ
 ਇੱਟ ਵੱਟਾ ਫੇਰ ਓਧਰੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਪੁਲਸ ਰਫ਼ਲਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਇਆ ਜੀ
 ਪੰਜਵਾਰੀ ਕੀਤੇ ਫ਼ਾਇਰ ਪੁਲਸ ਨੇ ਸਨ ਤੀਹਪੈਂਤੀਰੋਂਦਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜੀ
 ਮੁੰਡੇ ਸ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋ ਕੁਝ ਡਿੱਗ ਪਏ ਉਠ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਰੁਖ ਪਰਤਾਇਆ ਜੀ
 ਪੁਰਅਮਨ ਜਲੂਸ ਇਹ ਟੁਰ ਪਿਆ ਅਗੇ ਪੁਲਸ ਨੇ ਹੋ ਅਟਕਾਇਆ ਜੀ
 ਗਵਰਮਿੰਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਆ ਓਥੇ ਫ਼ਾਇਰ ਫੇਰ ਖੁਲਵਾਇਆ ਜੀ
 ਕੋਈ ਪੰਦਰਾਂ ਕੁ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਸ਼ਖ਼ਮੀ ਛਿਆਂ ਸੱਤਾਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜੀ
 ਟੁਰੇ ਗਏ ਕਚੈਹਰੀ ਰੋਡ ਉੱਤੇ ਪੁਲਸ ਫੇਰ ਆ ਜੋਸ਼ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
 ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਓਥੇ ਲਾਠੀ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਖਿੰਡਾਇਆ ਜੀ
 ਪਾਸਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਭੂਤਿਆਂਪੁਲਸੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੇਫ਼ਾਇਰ ਤੇ ਕਹਿਰਵਰਤਾਇਆ ਜੀ
 ਛੇ ਸੱਤ ਮੁੰਡੇ ਓਥੇ ਹੋਏ ਸ਼ਖ਼ਮੀ ਸੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਜੋਸ਼ ਛਾਇਆ ਜੀ
 ਬੰਦ ਹੋਏ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੇ ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
 ਭੀਮ ਸੈਨ ਸਰਦਾਰ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਾ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜੀ
 ਨਾਲੇਪਹੁੰਚਗਯਾਨੀਕਰਤਾਰਸਿੰਘਨੇ ਲੈਕਚਰਮੁੰਡਿਆਂਤਈਂ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
 ਮੁੰਡੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਚੈਂਬਰ ਤੇ ਜਾ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਸੀ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਸਮਾਇਆ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਲੱਗ ਮੁੜੇ ਵੱਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾਇਆ ਜੀ
 ਪੁਲਸ ਟਲੀ ਨਾ ਅਜੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਓਹਨੂੰ ਸੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵਰਗਲਾਇਆ ਜੀ

ਫਸਾਦ ਵਧ ਗਿਆ

ਇਹਜਲੂਸ ਜਦ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਗੋਂ ਆਣਕੇ ਖਬਰ ਸੁਨਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਮੱਤੀ ਚੌਂਕ ਸ਼ਹਾਲਮੀ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਹੈ ਫਸਾਦ ਵੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੰਦਰ ਖੜਕ ਰਹੀਏ, ਹੈ ਅੱਗ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਏਸ ਖਬਰ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਵਧਾ ਦਿਤਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾ ਧੁਨ ਉਠਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਖੰਡ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਮਾਸਟ ਇਹ ਗੂਜ ਅਕਾਸ ਪੁਚਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਲੀਗੀ ਝੰਡੇ ਜੋ ਟਾਂਗਿਆਂ ਬੱਸਾਂ ਉਤੇ ਪਾੜ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੱਲ ਵਧਾਈ ਲੋਕਾਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਓਧਰੋਂ ਕੁਦ ਪਏ ਆਪੋ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹਥੋ ਪਾਈ ਲੋਕਾਂ

ਏਥੇ ਫੇਰ *ਗੋਲੀ ਚਲੀ ਪੁਲਸ ਵਲੋਂ ਕਰ ਧੀਰਜ ਬੜੀ ਦਿਖਾਈ ਲੋਕਾਂ
ਸੱਤ ਵਜ ਗਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਫੜਾ ਦਫੜੀ ਹੈਸੀ ਮਚਾਈ ਲੋਕਾਂ

ਕੀਹ ਇਹ ਇਨਸਾਫ ਸੀ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਈਆਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਹੈ ਸੀ ਕਿੱਡਾ ਖਰੂਦ ਮਚਾਇਆ ਸੀ
ਝੰਡੇ ਚਾੜ ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੇ ਕਈ ਥਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇਆ ਸੀ
ਨਾਹਰੇ ਮੂੰਹ ਆਏ ਸੋਲਾਉਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਦੁਖਾਇਆ ਸੀ
ਪਰ ਖਿਸ਼ਰ ਹੱਯਾਤ ਨੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਓਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਈਂ ਨਿਬਾਹਿਆ ਸੀ
ਜੇ ਓਸਨੇ ਕਲ੍ਹ ਵਲੀਰੀ ਛੱਡੀ ਰਾਜ ਅਜੇ ਨ ਲੀਰੀਆਂ ਪਾਇਆ ਸੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਸਾਡਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸਮਝੋ ਸਾਰੇ ਲੀਰੀਆਂ ਇਹੋ ਹੁਮਾਇਆ ਸੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਭੂਹੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਡਰ ਗਵਾਇਆ ਸੀ
ਵਿਚੋਂ ਹੈਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਇਹੋ ਮਰਜ਼ੀ ਜਾਣ ਬੁਝ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਾਇਆ ਸੀ
ਸਿੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਲੜਕੇ ਜਦੋਂ ਬੋਲੇ ਝੱਟ ਗੋਲੀਆਂ ਤਈਂ ਚਲਵਾਇਆ ਸੀ
ਦਿਲੀ ਈਰਖਾ ਦਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖਾਸ ਕੱਢ ਨਮੂਨਾ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ

ਸੀ ਅਮਿਤਸਰ ਜੀ

†ਫੋਨ ਆ ਗਏ ਚਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਪਿਛੋਂ ਫਿਰ ਗਿਆ ਢੰਡੇਰਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋਵੇ
ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਗ ਅੰਦਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਅਕੱਠ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇ
ਲੀਡਰ ਆ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਵਖਾਨਾ ਹੋਵੇ
ਆ ਰਿਹਾ ਤੂਫਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰੋਕਣ ਵਾਸਤੇ ਹੀਲਾ ਬਿਆਨ ਹੋਵੇ

ਢੰਡੇਰੇ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹਮਲਾ

ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਤੇ ਓਸ ਦੇ ਹੋਰ ੩ ਸਾਥੀ ਟਾਂਗੇ ਉਤੇ ਢੰਡੇਰਾ ਫਿਰ ਰਹਿ ਸਨ
ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀਵਾਨ ਹੋਵੇ ਆਉਣਾ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾ ਜਤਾ ਰਹਿ ਸਨ

*ਏਸ ਦਿਨ ਜੋ ਕਈ ਥਾਈਂ ਫਸਾਦ ਹੋ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਰ ਪੋਟ ਵਿਚ ੧੪ ਆਦਮੀ ਮਰ
ਗਏ ਤੇ ੩੦ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ । ਜਦੋਂ ਜਥੇਦਾਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨਾਗੋਂ ਕੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ
ਵੇਖਣ ਗਿਆ ਓਥੇ ਇੱਕ ਲੜਕਾ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਓਸਨੇ ਜਾਨ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਆਖਿਆ ਕਿ
ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਹ ਦਸ ਕਿ ਜਲੂਸ ਤਾਂ ਰੁਕ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ?

†ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਾਹੌਰੋਂ ਫੋਨ ਆ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੇ
ਲਾਠੀ ਚਾਰਜ ਅਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਹੈ । ਬਹੁਤ ਲੜਕੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਹਨ । ਇਕ ਲੜਕੇ
ਨੇ ਛਾਤੀ ਡਾਹਕੇ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੱਤ ਗੋਲੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ । (ਧੰਨ ਉਹ ਸੁਲੱਖਣੀ ਮਾਂ ਜਿਸ
ਨੇ ਜੰਮਯਾ ਹੋਊ) ।

‡ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ।

ਜਿਸਵਕਤ ਓਹ ਹਾਲਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚਦੀ ਗੋਲਹੱਟੀ ਪਾਸੋਂ ਲੰਘੇ ਜਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਹਜ਼ੂਮ ਭਾਰਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਜੋ ਸੁਨਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਇਕ ਦਮ ਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੇਰ ਲਏ ਯਾ ਐਲੀ ਦਾ ਸ਼ੇਰ ਉਠਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਓਹਨਾਂ ਚਾਕੂ ਤੇ ਛੁਰੇ ਲਿਸ਼ਕਾ ਦਿਤੇ ਵਿਚ ਘੇਰੇ ਦੇ ਚਾਰੇ ਇਹ ਆ ਰਹਿ ਸਨ
ਤੇਗਾਂ ਸੂਤੀਆਂ ਉਤਰੇ ਟਾਂਗੇ ਉਤੋਂ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਭੀ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਤੇਗਾਂ ਚਮਕੀਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੱਜੇ ਕੁਝ *ਮਦਦੀ ਦਿਲ ਵਧਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਇਹ ਦੱਬ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਜੋਸ਼ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਉਤੇ ਛਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਏਧਰ ਓਧਰ ਖਿੰਡ ਗਏ ਗੀਦੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਭੱਜੇ ਜਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਓਵੇਂ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤ ਆਏ ਖੋਫ਼ ਖਤਰਾ ਦਿਲੋਂ ਗਵਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਰਹਿਕੇ ਵਿਚ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੀਵਾਨ ਲਈ ਧੌਂਸਾ ਵਜਾ ਰਹਿ ਸਨ

੪ ਮਾਰਚ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਭਾਰੀ ਦੀਵਾਨ

ਚਲੀ ਗੋਲੀ ਲਾਹੌਰ ਜੇ ਲੜਕਿਆਂ ਤੇ ਓਸ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾਈ ਬਹੁਤੀ
ਜੋ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਵੰਡੋਰੇ ਉੱਤੇ ਓਸ ਹੰਜਸ਼ ਹੋਰ ਵਧਾਈ ਬਹੁਤੀ
ਕਥਾਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆ ਦੀਵਾਨ ਸਜਿਆ ਖਲਕਤ ਹੁੰਮਹੁਮਾਕੇ ਆਈ ਬਹੁਤੀ
ਸਾਰੇ ਬਾਗ ਦੇ ਭਰ ਪਲਾਟ ਗਏ ਸੀ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਦਿਖਾਈ ਬਹੁਤੀ
ਜਾਪੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਜਵਾਨਾਂ ਅੰਦਰ ਭਾਰਬਵਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਸਮਾਈ ਬਹੁਤੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਦੀ ਧੁਨ ਉਠਾਈ ਬਹੁਤੀ

ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰ

ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨਾਗੋਕੇ ਮੰਨੇ ਲ ਸਾਹਿਬ ਏਸ ਭਾਵ ਦੇ ਉੱਠ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਹਿੰਦ ਅੰਦਰ ਜ਼ੁਲਮ ਜ਼ਬਰ ਕੀਤੇ ਸੋ ਅਯਾਨ ਕਰਦੇ
ਚਾਲੇ ਟੇਢੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਰਗਟ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ
ਪੂਰੀ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਓਹਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ
ਸਮਾ ਬਿਖੜਾ ਆ ਰਿਹਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਜ਼ਾਹਰ ਓਸ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ
ਹੋ ਜਾਓ ਤਿਆਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਏ ਤਿਆਰੀਆਂ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰਦੇ

ਤਬਾ

ਉਧਮਸਿੰਘ ਨਾਗੋਕੇ ਆ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਲੀਗ ਦੇ ਚਾਲੇ ਭੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ

*ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਤੇ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਗਏ ।

ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਣਾ ਦੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੇਗ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਫੁਲਾ ਸਿੰਘ ਜਹੇ ਖੜੇ ਕਈ ਜਰਨੈਲ ਕਰਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਹਰੀਆ ਰਾਗਲੇ ਦੇ ਹਰੀਆ ਰਾਗਲੇ ਦੇ ਪਠਾਨਾਂ ਤੋਂ ਫੇਰ ਅਖਵਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਜੇਕਰ ਬਦਲਿਆਲੀਗ ਨ ਚਾਲਿਆਂਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਖੰਡੇਦੇ ਅਸੀਂ ਬਦਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਗੋਂਦਾਂ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੋ ਲੀਗ ਗੁੰਦੇ ਗੰਢਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਲੋੜ ਪਈ ਤੇ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਉਤਰ ਧਰਤੀ ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੁਲ੍ਹਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੇ ਲੀਗ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗੱਡੇ ਗੱਡੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਪੁਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਨਹੀਂ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣਨ ਦੇਣੀ ਸਰਬ ਜਨਤਾ ਰਾਜ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੇ ਕਾਇਮ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਨਹੀਂ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਗੁਲਾਮ ਅਸਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਲਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਲੀਗੀ ਲਾ ਰਹੇ ਨਾਹਰੇ ਚੰਗੇਜ਼ ਖਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਯਾਦ ਕਰਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਅਸੀਂ ਦੇਸ ਵਿਚ ਅਮਨ ਦੇ ਹਾਂ ਹਾਮੀ ਜ਼ਬਰ ਜਾਬਰਾਂ ਸਣੇ ਉਡਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਪੁਰਾਣੇ ਨੂੰ ਪੁਟਿਆ ਸੀ ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਦਿਖਾ ਦਿਆਂਗੇ
*ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਓਹਨੂੰ ਮੇਟਿਆ, ਓਹਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਅਸੀਂ ਖੰਡੇ ਦੀ ਧਾਰ ਤੋਂ ਹੋਇ ਪੈਦਾ ਲੋੜ ਪਈ ਤੇ ਖੰਡਾ ਖੜਕਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਦਾ ਪੱਕਾ ਮਿਲਾਪ ਕਰ ਕੇ ਜਥੇਬੰਦ ਸਭ ਦੇਸ ਕਰਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਜਿਵੇਂ ਅਗੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਲੰਘ ਗਏ ਸਿਰੋਂ ਇਹ ਭੀ ਹਨੇਰੀ ਲੰਘਾ ਦਿਆਂਗੇ
ਸਾਨੂੰ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਫਾ ਜ਼ੁਲਮਦੀ ਫੜ ਉਠਾ ਦਿਆਂਗੇ

ਤਥਾ

ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ *ਸ਼ਾਂਤ ਮੰਡੈਲ ਜੀ ਨੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰ ਬਿਆਨ ਦੱਸੇ
ਕਿਸੇ ਨਰਮ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗਰਮ ਤਿੱਖੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਿਆਲ ਮਹਾਨ ਦੱਸੇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹਕੂਮਤਾਂ ਗੁਜ਼ਰੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਬਰ ਕਹਿਰ ਤਸ਼ੱਦਦ ਆਨ ਦੱਸੇ
ਹੁਣ ਲੀਗੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਬਣੇ ਜੇਕਰ ਖੋਲ ਸਭਿ ਨੇ ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੱਸੇ
ਨਹੀਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣ ਭਾਵੇਂ, ਘਮਸਾਨ ਦੱਸੇ

*ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
ਹੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਟੁਟਾ ਖੁੱਭਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

*ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਝੰਜਲਾਲ ਉਸਮਾਂ, ਤਿਕਿਹਰ ਸਿੰਘ ਬੈਰਾਗੀ।

ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਭੈੜੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾਲੋਂ ਮਰ ਮਿਟਣਾ, ਚੰਗੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੱਸੇ
ਹੈਨ ਧਰਮ ਤਹਜ਼ੀਬ ਤੇ ਅਮਨ ਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਦੇਸ ਵੈਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੱਸੇ
ਹੁਣ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੜਾਰ ਹੋਣ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਜਵਾਨ ਦੱਸੇ

ਬੈਰਾਗੀ

ਅਸੀਂ ਪੁਤਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲੋੜ ਪਈ ਖੰਡਾ ਖੜਕਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਦੇਸ਼ ਧਰਮ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਬਹਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਜੋ ਓਹਨੂੰ ਕਬਰਸਤਾਨ ਪੁਚਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਕਾਇਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਖੰਡ ਰਹਿਗਾ ਟੋਟੇ ਕਰੇ ਜੋ ਟੋਟੇ ਕਰਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਗਾਮੇ ਮਾਜੇ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਕਰ ਸੱਕਣ ਅਸੀਂ ਧੱਜੀਆਂ ਮਾਰ ਉਡਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਲੀਰੀ ਝੰਡੇ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਗੱਡ ਸੱਕੇ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦ ਦਾ ਝੰਡਾ ਝੁਲਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਫਿਰਕੇਦਾਰੀਦਾਰਾਜਨਹੀਂ ਰਹਿਨ ਦੇਣਾ ਰਾਜਜੰਨਤਾ ਦਾ ਕਰ ਦਿਖਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਹਰਾ ਭਰਾ ਰਹੇਗਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਾਡਾ ਦੇਸ ਵਾਸਤੇ ਖੂਨ ਰੁੜਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਰਾਜ ਜ਼ੁਲਮ ਤਸ਼ਦੱਦ ਦਾ ਬਣੇ ਕੀਕੂੰ ਜੇ ਕਰ ਬਣੇ ਤੇ ਖੰਡਾ ਖੜਕਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਚੁਗੱਤਿਆਂ ਦਾ ਤਿਉਂ ਕੁਪੱਤਿਆਂ ਤਈਂ ਮਿਟਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਜਿਹੜਾ ਰਹੇ ਓਹ ਰਹੇ ਭਰਾ ਬਣਕੇ ਵੈਰੀ ਬਣੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾ ਚਖਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਸਾਨੂੰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਡਰ ਸਰਹੱਦੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੇਖੇ ਹੁਣ ਵੇਖ ਵਖਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਜ਼ਿੰਦਾਰ ਹੋਗਾ ਇਹ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਦਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮੁਰਦਾ ਕਰ ਸੁਵਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਚਾਉ ਚੜ੍ਹੇ ਜੋ ਸੁਣ ਨਿਵਾਖਲੀ ਦੇ ਚਾਉ ਸਾਰੇ ਓਹ ਲਾਹ ਰਖਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁੱਕੇਗਾ ਇੱਟ ਜਿਹੜਾ ਪੱਥਰ ਓਸ ਦੇ ਸਿਰ ਟਕਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਘਟਾ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਪੱਛਮੋਂ ਨੇ ਧੁੰਦ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉਡਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਕਤਰਾ ਖੂਨ ਦਾ ਜਦ ਤਕ ਵਿਚ ਜੁੱਸੇ ਕਦਮ ਆਪਣਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ
ਜੋ ਕਰੇਗਾ ਰੱਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੌ ਦੇਖਾਂਗੇ ਫੜ੍ਹੇ ਗਜਾਵਾਂ ਗੇ ਜੀ

ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਹਜ਼ੂਮ ਦਾ ਜੋਸ਼

ਪੰਝੀ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਕੱਠ ਹੈ ਸੀ ਦਿਲੀਂ ਭਰੇ ਪਏ ਜੋਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ
ਗੋਲੀਚਲੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਲੜਕਿਆਂ ਤੇ ਹਾਲ ਸੁਣੇ ਜਦ ਪੁਲਸ ਦੇਕਾਰਿਆਂ ਦੇ
ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਸੁਨਾਇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਅਫਸਰਾਂ ਵਡੇ ਹੰਕਾਰਿਆਂ ਦੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਕਿਤੇ ਨ ਚੱਲੀ ਗੋਲੀ ਚਾਲੇ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰਾਂ ਹੱਤਿਆਰਾਂ ਦੇ
ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਦੀਵਾਨ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੇ

ਗੁੰਜੇ ਗਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਹਰਿਆਂ ਦੇ
ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜੁੰਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਏਸੇ ਦੀਵਾਨ ਅੰਦਰ ਕਹਿਆ ਕਲ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਇਆ ਜਾਉ
ਏਸ ਲੀਗ ਦੀਆਂ ਚਾਲ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਖਿੱਚ ਨਕਸ਼ਾ ਸਾਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਉ
ਗੰਢਾਂ ਗੰਢੀਆਂ ਨਾਲ ਅੰਗੇਜ਼ ਦੇ ਜੋ ਭੈੜੀ ਨੀਤ ਦਾ ਪਾਜ਼ ਖੁਲਾਇਆ ਜਾਉ
ਆਉਣ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾਕੇ ਸੰਗਤਾਂ ਸਭ ਸਮਾ ਆ ਰਿਹਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਨਾਇਆ ਜਾਉ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਲੋੜ ਵੱਡੀ ਜਥੇ ਬੰਦੀ ਦਾ ਲਾਭ ਜਤਾਇਆ ਜਾਉ
ਭਾਰਥ ਰਹੇ ਅਖੰਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਟੁਕੜੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਕਰਾਇਆ ਜਾਉ

੨੨ ਫੱਗਨ ਅਰਥਾਤ ੫ ਮਾਰਚ ਦਾ ਦਿਨ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ

ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਰਲ ਲੀਡਰਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਮਤਾ ਸੀ ਕਲ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨੀ
ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੇ ਮੰਡੀਆਂ ਭੀ ਬੰਦ ਰਹਿਣ ਹੜਤਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ
ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸਭ ਥਾਈਂ ਕਿਤੇ ਭੜਕ ਨ ਕੋਈ ਕੁਚਾਲ ਕਰਨੀ
ਦਿਨ ਚੜਦਿਆਂ ਹੋਈ ਹੜਤਾਲ ਭਾਰੀ ਬੇਮਸਾਲ ਹੜਤਾਲ ਖਿਆਲ ਕਰਨੀ
ਨਾਲ ਰੋਸ ਸਰਕਾਰ ਜਤਾਨ ਖਾਤਰ ਛਾਇਆ ਮਾਤਮ ਸਾਰੇ ਕਮਾਲ ਕਰਨੀ
ਕਰਨੀ, ਕੀਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਿਥੀ ਅਫਸਰਾਂ ਹੋਸੀ ਕੁਚਾਲ ਕਰਨੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦੰਡੋਰਾ

ਕੱਲ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਕੇ ਜੁੰਮੇਵਾਰਾਂ ਦੰਡੋਰਾ ਫਿਰਾਇਆ ਜੀ
ਧੌਂਸਾ ਨਾਲ ਲੈ ਕੁਝ ਅਕਾਲੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਗਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਦੀਵਾਨ ਅੱਜ ਹੋਵਨਾ ਏਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ ਦੰਡੋਰਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨ ਸੀ ਲੀਰੀਆਂ ਤਈਂ ਸੁਖਾਇਆ ਜੀ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲ ਤੇ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ

ਲਛਮਨਸਰ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਗਏ ਜਦੋਂ ਸਹਿ ਸੁਭਾ ਜੈਕਾਰਾ ਗਜਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਗੱਲ ਮਿਥੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕੋਠੀਂ ਚੜਿਆਂ ਐਲੀ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਆ ਲਹਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਲੇ ਪੈਕੇ ਰਸਤੇ ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਝੱਟ ਮੈਨੀ ਦਾ ਚੌਂਕ ਸੀ ਘਿਰ ਗਿਆ ਕੋਠੀਂ ਚੜ ਇਟਾਂ ਬਰਸਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਯਾ ਐਲੀ ਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੀਦਾ ਮੰਦਾ ਬਕਵਾਸ ਸੁਨਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਇੱਟ ਵੱਟਾ ਲੱਗਾ ਵਰਨ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤੇ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਪਿਛਾਂ ਹਟ ਆਵੰਦੇ ਨੇ
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਨੂੰ ਇੱਟ ਵੱਜੀ ਡਿੱਗਾ ਵੇਖ ਗੁੰਡੇ ਭੜਬੁ ਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਓਹਨੂੰ ਡਿੱਗੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਫਿਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇ ਸ਼ਹੀਦ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਵੰਦੇ ਨੇ

ਸਿੰਘ ਥੱਲੇ ਤੇ ਓਹ ਸਨ ਕੋਠਿਆਂ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਪੇਸ਼ ਨ ਹੋਠ ਚਬਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਰੋਲਾ ਪੈਗਿਆ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਈ ਫੜ ਕੇ ਫੋਨ ਖੜਕਾਵੰਦੇ ਨੇ

ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ

ਪੁਲਸ ਵੇਲੇਸਿਰ ਨੇੜਿਓਂ ਆਣ ਪਹੁੰਚੀ ਓਸ ਘੋਰਾ ਚੁਫੇਰੇ ਹੀ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਗੁੰਡੇ ਛਿਪਗਏ ਕਿਧਰੇ ਕੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਸਟ੍ਰ ਸ਼ੋਰ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਲਿਆ ਸੀ
ਇਰਦਗਿਰਦ ਸਾਰੇ ਰੋਲਾ ਪੈਗਿਆ ਜੀ ਗਮਗੁਸਾ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਛਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਲੋਕ ਸੁਣ ਸੁਣਕੇ ਦੌੜੇ ਆਉਣ ਲੱਗੇ ਸਮਾ ਹੋਰ ਹੀ ਸ਼ਕਲ ਪਲਟਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਏਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਅਗਾਂ ਹੋਣੇ ਸਾਨੂੰ ਅਟਕਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਰੋਲਾ ਤਿੰਨਾਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚੋਥਾ ਪੁਲਸ ਨੇ ਵਲ ਵਲਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਲਸਦਾਰ ਹੁਬਦਿਖਾਇਆ ਬਹੁਤਾ ਪਿਛੋਂ ਦੇਖ ਹਜ਼ੂਮ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਿਸਟ੍ਰ ਸ਼ੋਰ ਨੇ ਝੱਟ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰੁਖ ਨਰਮੀ ਦੇ ਵਲ ਪਰਤਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਗੱਲ ਬਾਤ

ਮਿਸਟ੍ਰ ਸ਼ੋਰ ਖਲੋਤਿਆਂ ਵੇਖ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਪਿਛਾਂ ਹਜ਼ੂਮ ਅਟਕਾਉ ਜਲਦੀ
ਅਸੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਰੋਲੇ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂ ਹਟਾਉ ਜਲਦੀ
ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਿੰਘਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ ਸਾਨੂੰ ਓਸ ਦੀ ਲੋਥ ਦਵਾਉ ਜਲਦੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਲੇ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕੀਤਿਓ ਸੁ ਫੇਰ ਬਦਲ ਗਿਆ ਓਹਦਾ ਸੁਭਾਉ ਜਲਦੀ
ਇਕ ਸਿਖ ਠਾਣੇਦਾਰ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਲੋਥ ਨੂੰ ਲਭ ਲਿਆਉ ਜਲਦੀ
ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਡਿਗਾ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਲੱਭਾ ਵੱਗ ਜੋਸ਼ਦਾ ਗਿਆ ਦਰਿਆਉ ਜਲਦੀ
ਚੁਕ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਉਹਨੂੰ ਪਾ ਆਂਦਾ ਬਦਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਹਵਾਉ ਜਲਦੀ
ਭੜਕੀ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਅੱਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨ ਬੁੱਝੀ, ਨ ਕੀਤੇ ਉਪਾਉ ਜਲਦੀ

ਛੁਰੇ ਢਾਜੀ

ਏਸ ਵਾਕਿਆ ਦੀ ਹੋਈ ਖ਼ਬਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਥਾਂ ਥਾਂ ਕਰ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਦਿਤੇ
ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਖਤਮ ਗਈ ਧੰਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਸਭ ਵਿਸਾਰ ਦਿਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਆਕੇ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਅੱਠ ਦਸ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਮਾਰ ਦਿਤੇ
ਸ਼ੋਰ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਝਟਾ ਪਟ ਸਨ ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿਤੇ

*ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸਨੇ ਨਾਲ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ
ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਸਨ।

ਸਰਦਾਰ ਸੂਰਤ ਸਿੰਘ ਕੋਤਵਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਸ ਭੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ।

ਜੋਸ਼ ਫੈਲਿਆ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੁਝ ਕਰ ਸਥਾਰ ਦਿਤੇ
ਦਿਨ ਹੋਲੀ ਦਾ ਸੀ ਹੋਲੀ ਗਈ ਖੇਡੀ ਥਾਂ ਗੁਲਾਲ ਦੇ ਖੂਨ ਖਿਲਾਰ ਦਿਤੇ
ਵਿਚ ਰੰਗ ਦੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਭੰਗਪਾਇਆ ਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਮਨ ਉਡਾਰ ਦਿਤੇ
ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੰਗ ਕਰ ਬਹੁਤੇ ਨਰ ਨਾਰ ਦਿਤੇ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੂਹੇ ਹੋ ਗਏ

ਦਿਤੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਲੀਗੀਏ ਤੇਜ਼ ਤਰੱਕ ਹੋਏ
ਕੁਝਪੁਲਸ ਦਾ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰਨਹੀਂ ਸੀ ਅੱਗਾਂ ਲਾਉਣਦੇ ਲਈ ਤੱਯਾਰ ਹੋਏ
ਤੇਜ਼ ਛੁਰੇ ਭੀ ਸੱਨਾਂ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਕੀਤੇ ਕੱਠੇ ਚੌਕਾਂ ਵਿਚ ਲੈ ਹੱਥਯਾਰ ਹੋਏ
ਜਿਧਰ ਬਹੁਤ ਆਬਾਦੀ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਯਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੱਠੇ ਰਲ ਯਾਰ ਹੋਏ
ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ ਓਹਈ ਮਾਨਇਖਲਾਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਏ
ਯਾ ਐਲੀ ਯਾ ਐਲੀ ਦੇ ਮਾਰ ਨਾਹਰੇ ਬੇਖਤਰ ਭਾਰੇ ਖੂਨਖਾਰ ਹੋਏ
ਖੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਫਿਰਨ ਲੱਗੇ ਸਾੜ ਫੂਕ ਦੇ ਕਈ ਥਾਂ ਆਹਰ ਹੋਏ
ਪਿਆ ਸ਼ੋਰ ਸ਼ਰਾਬਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਡਰੇ ਤੇ ਲਾਚਾਰ ਹੋਏ

ਪ ਤਾਚੀਖ ਦੀ ਖੂਨੀ ਰਾਤ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਕਿਆਮਤ ਹੋਈ ਬਰਪਾ ਨਾਹਰੇ ਯਾ ਐਲੀ ਸੁਣ ਪਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਗੰਡੇ ਨਿਕਲ ਚੌਕਾਂ ਵਿਚ ਹੋਇ ਕੱਠੇ ਉੱਚੀ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਸੁਨਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਨਾਹਰਾ ਹੈਦਰੀ ਨਾਹਰਾ ਤਕਬੀਰ ਬੋਲਣ ਲੈ ਨੌਬਤਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਲੁੱਟ ਲੈਣਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਭਲੇਮਾਨਸ ਥਰ ਥਰਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਧੀਆਂਭੈਣਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਫਿਕਰ ਪੈਗਏ ਲੋਕਬੱਚਿਆਂ ਤਈਂ ਛੁਪਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਲੁਟ ਲੈਣਗੇ ਅਜ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਲੋਕ ਜਤਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਸਿੰਘ ਬੋੜੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਸਨ ਜਿੰਨੇਹੋਸਨ ਤਯਾਰੀ ਕਰ ਆਉਨ ਲੱਗੇ
ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਹੋਇ ਅਗੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਢੱਠੇ ਹੋਂਸਲੇ ਤਾਈਂ ਵਧਾਉਨ ਲੱਗੇ

ਵਾਕ ਨਵੀ

ਅਜ ਓਹ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਰ ਕੇ ਮੰਹ ਭਵਾਇਗਾ ਨ
ਇਹਨਾਂ ਨੌਬਤਾਂ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰਿਆਂ ਦੇ ਚਾਉ ਲਾਹਕੇ ਕੋਈ ਦਿਖਾਇਗਾ ਨ

†ਕੋਤਵਾਲੀ ਦੇ ਵਿਚ ਪੋਲੀਸ ਅਫਸਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ
ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਗਹਿਮਾ ਗਹਿਮ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਓਹ
ਤਲਵਾਰਾਂ ਬਰਛੇ ਛੁਰੇ ਤੇ ਜੰਗੀ ਟੋਪ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਸਨ, ਓਥੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਲ ਹੱਟੀ ਦੇ
ਪਾਸ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਤਾ।

ਆਣ ਪਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਤੇ ਜੇਕਰ ਗੰਡਾ ਜੀਉਂਦਾ ਫੇਰ ਕੋਈ ਜਾਇਗਾ ਨ
 ਏਧਰ ਸਿੰਘ ਭੁਝੰਗੀ ਤੇ ਸੰਗ ਓਧਰ ਪਿਆ ਭੇੜ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਭਵਾਇਗਾ ਨ
 ਓਧਰ ਐਲੀ ਤੇ ਏਧਰ ਜੈਕਾਰੇ ਛੁਟੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਪੈਰ ਵਧਾਇਗਾ ਨ
 ਮਰਨ ਮਾਰਨ ਤੇ ਤੁਲੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੂਰਾ ਮਰਨ ਤੋਂ ਚਿੱਤ ਚੁਰਾਇਗਾ ਨ

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ

ਯਾ ਐਲੀ ਤੇ ਜੈ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਤਈਂ ਗੰਜਾਇ ਦਿਤਾ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੇ
 ਜਿੱਠੇ ਸਿੰਘ* ਸਨ ਹੋ ਤੱਯਾਰ ਖਲੇ ਜੋ ਮਿਲੇ ਹੱਥਯਾਰ ਲਏ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ
 †ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ‡ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ॥ਈਸ਼ਰ ਦੀਪਿੰਦੂ ਜਹੇ ਸੂਰਮੇ ਭਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਪਹੁੰਚਗਏ ਸਨ ਮਾਸਟ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਲ ਸਾਰਿਆਂ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਲਈਆਂ ਮੱਲਸਨ ਚਾਰੇਹੀਬਾਹੀਆਂ ਜੀ ਖੰਡੇਬਰਛਿਆਂ ਦਿਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਖੇਡ ਖਤਰਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੇ ਮਸਤ ਸਨ ਜੋਸ਼ ਹੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਪਹਿਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਿਤਾ ਹਰ ਥਾਂ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ

ਗੰਡਿਆਂ ਨੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਦਿਤੀਆਂ

ਪਟਰੋਲ ਤੇ ਤੇਲ ਸੀ ਪਾਸ ਓਹਨਾਂ ਅੱਗਾਂ ਲਾਉਣਦੀ ਹੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਪਹਿਲਾਂ ਪਏ ਆ ਰਾਇਲਟਾਕੀਜ਼ ਉਤੇ ਭਾਰੀ ਰਲ ਹਜ਼ੂਮ ਓਹ ਆਈ ਸੀ ਜੀ
 ਖਾਕਰੋਬਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਲੋਂ ਨਿਕਲ ਅੱਗ ਓਹਨਾਂ ਆਣ ਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਦੇਵੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਜੋੜੇ ਪਿੱਪਲਾਂ ਵਲ ਪੈ ਕੇ ਗੰਡਿਆਂ ਹੋਲੀ ਮਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਓਥੋਂ ਨੇੜੇ ਮਹੱਲਾ ਸੀ ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗੰਡਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਦਿਨਚੜ੍ਹਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗਾਂ ਭੜਕਪਈਆਂ ਲੁਟ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਘਰੀਂ ਪਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਇਹ ਰਾਤ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਹਿਰਦੀ ਸੀ ਬੁਰੀਦਹਿਸ਼ਤ ਸਾਰੇਹੀ ਛਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਮਸਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿਰੋਂ ਹਸ਼ਰ ਦੀ ਰਾਤ ਲੰਘਾਈ ਸੀ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮਸਲਮਾਨਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਜ਼ਾਰਹੈਸਨ ਲੀਗਵਾਲਿਆਂ ਕੀਤੀ ‡ਸਿਖਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਓਹ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੱਥਯਾਰਸਨ ਜਮਾਂ ਕਰਰਹੇ ਅੱਜ ਜੋਸ਼ਹਨੇਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਜੀ

*ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੋਲੇ ਮਹੱਲੇ ਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ।

†ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨਾਗੋਕੇ, ‡ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜਲਾਲ ਉਸਮਾਂ, ॥ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮਝੇਲ।

‡ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਮੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਓਹ ਬਾਂਸਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਬਾਰੀਆਂ
 ਵਿਚ ਪਟਰੋਲ ਤੇ ਅੱਗ ਲਾਉ ਮਸਾਲਾ ਛਿੜਕ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਬੱਟ ਅੱਗ ਭੜਕ ਉਠਦੀ ਸੀ।

ਤਲਵਾਰਾਂ ਛੁਰੇ ਚਾਕੂ ਪਾਸ ਓਹਨਾਂ ਟੋਪ ਲੋਹੇ ਦੇ ਵਿੱਕਰੀ ਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਜੰਗ ਵਾਸਤੇ ਝਬ ਤੱਯਾਰ ਹੈਸਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਛਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਉੱਕੀ ਢਿੱਲਹੈਸੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਫਤਦਿਲੋਂ ਭੁਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਲੀਰੀਹੈਸਨ ਤੱਯਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਢਿਲਿਆਈ ਸੀ ਜੀ

੬ ਮਾਰਚ ਵਾਸਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਲੁਤਫ ਖਾਂ ਵਲੋਂ ਤਯਾਰੀਆਂ

ਪੰਜ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਹੀ ਲੁਤਫ ਖਾਂ ਨੇ ਜੀ ਮੁਸਲਿਮ ਠਾਨੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ
 ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਗੁਪਤ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਮਤਾ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਕਾਇਆ ਸੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭੇ ਪਾਸੇ ਤਯਾਰ ਹੋਵਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਹੱਲਾ ਜਤਾਇਆ ਸੀ
 ਲੁਟ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ ਦਰਬਾਰ ਸੁਨਾਇਆ ਸੀ
 ਰਾਹ ਚੋਂ ਕਾਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮਿਥ ਦਿਤੇ ਲੀਰੀ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ
 ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਕਟੜੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘੋਂ ਪੈਣਾ ਚਾਇਆ ਸੀ
 ਸ਼ੇਖਾਂ ਵਾਲੀ ਤੇ ਗਲੀਬਦਰੋਂ ਵਾਲੀ ਓਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ
 ਸੀਡਵੀਜ਼ਨ ਵਾਲੇ ਵਧਨ ਲਫ ਮਨ ਸਰਨੂੰ ਅਬਲਵਾਈ ਰਲ ਜਾਨ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ
 ਲੁਹਾਰਾਂ ਵਾਲਾ ਬਜ਼ਾਰ ਘਮਿਆਰਾਂ ਵਾਲਾ ਚੌਂਕ ਬਾਬੇ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲ ਰਲਾਇਆ ਸੀ
 ਕਟੜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚੌਂਕ ਚਿਤ ਪੁਰਨੀ ਹਕੀਮਾਂ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਦਿਆਂ ਗਿਣਾਇਆ ਸੀ
 ਚੌਂਕ ਲੂਣ ਮੰਡੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਜੀ ਚੌੜੇ ਪੌੜਾਂ ਦਾ ਰਾਹ ਬਣਾਇਆ ਸੀ
 ਦੱਖਣ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਇਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾਇਆ ਸੀ

ਤਥਾ

ਖਾਕ ਰੋਬਾਂ ਤੇ ਹਾਥੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਰਲਨ ਤਕੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ
 ਨਾਲ ਰਲਨ ਆ ਚੌਂਕ ਫਰੀਦ ਵਾਲੇ ਵਧਣ ਗੁਰੂ ਬਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਜਵਾਨ ਸਾਰ
 ਦਰਸ਼ਨੀ ਡੇਉਢੀ ਵਲੋਂ ਦਰਬਾਰ ਪਹੁੰਚਨ ਲੁਟਨ ਸਾੜਨ ਵੇਖ ਮਕਾਨ ਸਾਰੇ
 ਕਟੜੇ ਮਾਂਹ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੱਕਰ ਵਾਨਾ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੀਫ ਪੁਰੇ ਵਾਲੇ ਮਿਲ ਜਾਨ ਸਾਰੇ
 ਇਹ ਪੈਣ ਜਾਕੇ ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਉਤੇ ਘੰਟੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵਧਨ ਪਛਾਨ ਸਾਰੇ
 ਲੁਟ ਲੈਣ ਰਲਕੇ ਦਰਬਾਰ ਤਾਂਈ ਇਕ ਦਮ ਸਭ ਕਸਰਾਂ ਕਢਾਨ ਸਾਰੇ
 ਕਿਤਿਆਂ ਵਲੋਂ ਗੁੱਸਰ ਮਸ਼ਦੂਰ ਰਲਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿੰਡ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਂ ਆਨ ਸਾਰੇ
 ਪ੍ਰਾਗਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ 'ਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਜੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਥਾਨ ਸਾਰੇ
 ਰਾਤੋਰਾਤ ਸਲਾਹਾਂ ਏਹ ਪੱਕ ਗਈਆਂ ਬੁਰਾ ਚਿਤ ਵੇਦੇ ਇਉਂ ਬੇਈਮਾਨ ਸਾਰੇ
 ਪੁਲਸ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫਤੇ ਰਲ ਪਾਨ ਸਾਰੇ

ਹੈਸੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਵਿਉਂਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘੱਟੇ ਮਲਾਈਆਂ ਜੀ
 ਲੁਤਫ ਖਾਂ ਦੇ ਲੁਤਫ ਗਵਾ ਦਿਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤਾਣੀਆਂ ਸਭ ਉਲਝਾਈਆਂ ਜੀ
 ਏਧਰ ਪੁਲਸ ਮਦਦੀ ਏਧਰ ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਓਹ ਦਲੇਰੀਆਂ ਕਰ ਵਿਖਾਈਆਂ ਜੀ
 ਲੱਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਤੋੜਦੇ ਜੋ ਓਹ ਤੁੜਵਾ ਬੈਠੇ ਇਹ ਜਤਾਈਆਂ ਜੀ
 ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਈਸ਼ਰਸਿੰਘ ਸੋਹਨਸਿੰਘਨੇ ਓਹ ਦਲੇਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੀ
 ਰੱਖ ਲਿਉਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਬਾਦ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਠੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਜੀ
 ਲੇਖੇ ਪੱਤੇ ਪਾਟੇ ਸਾਰੇ ਲੀਰੀਆਂ ਦੇ ਰੋਂਦੇ ਨੱਠ ਗਏ ਮਾਰਦੇ ਢਾਹੀਆਂ ਜੀ
 ਥੋੜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਰਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰ ਕਰਨੀਆਂ ਸਖਤ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੀ

੨੩ ਫੱਗਨ ਅਰਬਾਤ ੬ ਮਾਰਚ ਦਾ ਦਿਨ ਤੇ ਸਾੜ ਫੂਕ

ਮੰਡੂਆਸਾੜ ਘਨੱਈਆਲਾਲ ਵਾਲਾ ਅੱਗਾਂਦੇਵੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਲਾਈਆਂ ਸਨ
 ਉੱਠ ਗੁੰਡਿਆਂ ਹੋਲੀਆਂ ਖੇਡੀਆਂ ਜੀ ਜੋਸ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਸਨ
 ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉਠ ਪਹਿਲਕੀਤੀ ਪਿਛੋਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਲੁੱਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਸਨ
 ਪਤਾਨਹੀਂ ਦਿਨ ਚੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਥੋਂ ਰਲ ਹਜ਼ੂਮਾਂ ਓਹ ਆਈਆਂ ਸਨ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਲੁੱਟਿਆ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਭੀ ਭਾਜੀਆਂ ਲਾਹੀਆਂ ਸਨ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹਟਾਂ ਲੁੱਟ ਲਈਆਂ ਤੋੜ ਫੋੜਕੇ ਬਹੁਤ ਵੰਜਾਈਆਂ ਸਨ
 ਕਈਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਹੱਥ ਰੰਗ ਲਏ ਬੰਨ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ
 ਓਧਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਨ ਸੀ ਅੱਗਾਂ ਲਾਈਆਂ ਧੂੜਾਂ ਧੁਮਾਈਆਂ ਸਨ
 ਐਉਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰਦੀ ਦਿੱਸਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਤੇ ਨ ਪੁਛ ਪੁਛਾਈਆਂ ਸਨ
 ਕਈ ਚੁਕੀ ਪੰਡਾਂ ਸਿਰੀਂ ਦਿਸ ਰਹੇ ਜਿਵੇਂ ਭਾਜੜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪਾਈਆਂ ਸਨ
 ਪੁਲਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਉੱਠਕੇ ਨ * ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਸਗੋਂ ਮਨਾਈਆਂ ਸਨ
 ਇਹ ਹਕੂਮਤ ਦੀਆਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ਾਹਿਰ ਦਿਸਦੀਆਂ ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਸਨ

ਤਬਾ

ਬਹੁਤ ਗਿਣਤੀ ਜਿਧਰ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਓਹਨਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਹੱਥ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ
 ਦੇਵੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਕਟੜੇ ਕਰਮਸਿੰਘ ਦੇ ਕੰਬੋਆਂ ਦੀ ਗਲੀ ਤੇ ਧਾਈ ਕੀਤੀ
 ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਖੁਲੇ ਦਿਲ ਓਹਨਾਂ ਕੁਬੀ ਬੇਰੀ ਵਲ ਵੱਧ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ
 ਪਹਿਲਵਾਨਾਂ ਗਾਮਾਸੁਣਿਆਨਾ ਲਫਿਰਦਾ ਸੀ ਹਜ਼ੂਮਦੀ ਓਸ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ

* ਪੁਲਸ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗੁੰਡੇ ਹੀ ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

† ਇਹ ਗਾਮਾ ਕੌਲੂ ਦਾ ਪੁਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੈ ਸੀ ਹਾਕਮਾ ਪੂਰੀ ਕੋਤਾਹੀ ਕੀਤੀ
ਹੋਇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੁਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਕੀਤੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀੜਾਂ

ਅਮਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਦੇਖੋ ਲੁਟ ਮਾਰ ਦਿਸੇ
ਅੱਗਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ *ਤਿਹੁਪਾਸੀਂ ਗੁਰੂਨਗਰੀਹੋਈ ਧੂਆਂਧਾਰ ਦਿਸੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੜ ਮਕਾਨ ਰਹੇ ਹਰ ਕੋਈ ਡਰਿਆ ਅਤੇ ਲਾਚਾਰ ਦਿਸੇ
ਲੋਕ ਗਲੀ ਮਹਲਿਆਂ ਛੱਡ ਨਠੇ ਜਿਹੜਾ ਦਿਸੇ ਰੋਂਦਾ ਜ਼ਾਰੋ ਜ਼ਾਰ ਦਿਸੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਚੁੱਕਗਠੜੀਆਂ ਆਉਣ ਭਜੇ ਪਈ ਭਾਜੜ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚਘਾਰ ਦਿਸੇ
ਡਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਭਜੀਆਂ ਆਇ ਰਹੀਆਂ ਰੋਂਦੇ ਬਾਲ ਮੱਚੀ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਦਿਸੇ
ਲੋਹਗੜੇ ਲੈਕੇ ਗਿਲਵਾਲੀ ਤੋੜੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਸੜ ਰਿਹਾ ਇਕੋ ਵਾਰ ਦਿਸੇ
ਲੋਕ ਆਉਣ ਦੌੜੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ਾਰ ਦਿਸੇ
ਕਿਸੇ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ ਨ ਗੰਡਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਹੋਇਆਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਦਿਸੇ
ਜਾਨ ਮਾਲ ਲੈਕੇ ਲੋਕ ਆਉਣ ਦੌੜੇ ਹੋਈ ਸਭ ਤੇ ਮੌਤ ਅਸਵਾਰ ਦਿਸੇ
ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸਰਾਂ ਅੰਦਰ ਭੀੜ ਭਾੜ ਦਿਸੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਸਭ ਡਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਠੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋਂਸਲਾ ਹਾਰ ਦਿਸੇ

ਗੰਡੇ ਦਲੇਰ ਹੋ ਗਏ

ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਨਠੇ ਛੱਡ ਘਰ ਖਾਲੀ ਆ ਦਲੇਰ ਸਗੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ
ਵੇਖ ਘਰ ਨਿਖਸਮੇ ਲੁਟ ਲਏ ਅੱਗਾਂ ਲਾਈਆਂ ਭੂਹੇ ਪਛਾਨ ਹੋਏ
ਕੀਤਾ ਟਾਕਰਾ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਭੀ ਨ ਭੱਜ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤੜਾਰ ਧਨਵਾਨ ਹੋਏ
ਕੀਤਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਡਟਕੇ ਨ ਵੇਖ ਸਗੋਂ ਦਲੇਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਏ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਂਸਲੇ ਵਧ ਗਏ ਹਰਿ ਪਾਸੇ ਬੇਫਿਕਰ ਓਹ ਜਾਨ ਹੋਏ
ਏਸ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਏ

ਅਫ਼ਾਲੀ ਲੀਡਰ

ਸ਼ਹਿਰ ਸੜਦਾ ਸਾਮਣੇ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਹੋਇ ਲੀਡਰ ਸਖ਼ਤ ਲਾਚਾਰ ਸਮਝੇ
ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਤੇ ਅੱਥਰੂ ਵੱਗ ਟੁਰੇ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਸੁਣ ਪੁਕਾਰ ਸਮਝੇ
ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਸਰਾਂ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਹੀ ਡਾਢੀ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਸਮਝੇ

*ਦੱਖਨ, ਲਹਿੰ ਦੇ ਤੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਪਾਸੇ ਗੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਵਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਧਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਵਧ ਸਕੇ।

ਈਸ਼ਰਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਤੇ ਸੋਹਣਸਿੰਘ ਭੀ * ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਵੱਡਾ ਜਥੇਦਾਰ ਸਮਝੇ
 ਹੈ ਬਚਾਉਣਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਰਲਕੇ ਇਹਨਾ ਵਿਚਾਰ ਸਮਝੇ
 ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਤੇ ਮੰਦਰ ਬਚਾਨ ਖਾਤਰ ਦੇਣਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੈ ਵਾਰ ਸਮਝੇ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀ ਪਤ ਬਚਾਵਨੀ ਏਂ ਕਰਕੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਲਾਚਾਰ ਸਮਝੇ
 ਬਣਨ ਦੇਣਾ ਹਜ਼ਾਰਾ ਨਿਵਾਖਲੀ ਨਹੀਂ ਤੇਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਮਾਰ ਸਮਝੇ
 ਕਾਇਮ ਰਖਨਾ ਸ਼ਾਨ ਗੁਰੂ ਨਗਰੀ ਦਾ ਵਾਰ ਤਨ ਤੇ ਧਨ ਪਰਵਾਰ ਸਮਝੇ
 ਜੀਉਂਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਅਮਿਤਸਰ ਤਾਈਂ ਕੋਣ ਜੰਮਿਆਂ ਦੇਵੇ ਉਜਾੜ ਸਮਝੇ
 ਅਸੀਂ ਪੁੱਤਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੰਮੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਸਮਝੇ
 ਸਾਡੇ ਜ਼ਾਲਮਾ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੀ ਪੈਂਦੇ ਰਹੇ ਮੁਢੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਮਝੇ
 ਇਹਨਾਂ ਨਾਹਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਖੋਫ ਕਾਹਦੇ ਮਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਖੈਬਰੋਂ ਪਾਰ ਸਮਝੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਹਜ਼ੂਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡੱਕਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋ ਗਏ ਤਯਾਰ ਸਮਝੇ

ਦੀਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਪਾਸ ਖੜਾ ਦੀਪਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਸੀ ਥਾਪੀ ਦੇ ਓਹਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਛੇਤੀ ਜਾਹ ਤੂੰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਗਲੀ ਵਲੇ ਪਿਛੇ ਮੋੜ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਬੱਚਾ ਪੰਥ ਦਾ ਪੰਥ ਦੀ ਗੋਦ ਪੈ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਬਣ ਕੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੜ ਗੁਰੂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਧਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਝੱਬ ਜਾਹ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਰੱਖਯਾ ਕਰ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਲੈ ਜਾਹ ਯਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਸੂਰਮ ਪੁਣੇ ਦੀ ਗੁੜਤੀ ਮਿਲੀ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਕੱਢਕੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖੜੇ ਤੇਰੀ ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ ਲਾ ਦੇਰ ਨ ਹੋ ਤਯਾਰ ਕਹਿੰਦੇ
 ਦੇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੇਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੂਰਮ ਪੁਣੇ ਦੀ ਕਰ ਇਹ ਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ

ਦੀਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇਵੀ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਵਿਚ

ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਗਲੀ ਦੇਵੀ ਵਾਲੀ ਵਲੇ ਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਓਧਰ ਅਗਾਂ ਲਾਂਦੇ ਤੇ ਨਾਹਰੇ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਲੁਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਿਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਡਰ ਖਤਰੇ ਸਭ ਭੁਲਾਵੰਦੇ ਜੀ
 ਇਹਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜੁਲਮਦੀਹੱਦਹੋਰਹੀ ਧੀਆਂਭੈਣਾਂਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਲਾਹਵੰਦੇ ਜੀ

* ਜਥੇਦਾਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਮੈਂ ਦਫਤਰ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ
 ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜਾ ਸਾਂ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਹੋਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਜੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਹੈ,
 ਜਗਾ ਪੁੰਝੇਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਘਾਬਰੋ ਨ
 ਵੇਖੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਜਾ ਬੈਠੋ।

ਜਰ ਸੱਕੇ ਨ ਵੇਖ ਕੇ ਬੀਰ ਬਾਂਕੇ ਸਤਿ ਸੀ ਅਕਾਲ ਗਜਾਵੰਦੇ ਜੀ
ਮਸਤ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਹੋਇ ਦੀਪਿੰਦਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਕਦਮ ਉਠਾਵੰਦੇ ਜੀ
ਅਗਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਤੇ ਐਲੀ ਐਲੀ ਹੁੰਦੀ ਇਟਾਂ ਵਟੇ ਵਰ ਰਹੇ ਲਖਾਵੰਦੇ ਜੀ
ਸਤਿ ਸੀ ਅਕਾਲ ਜੈਕਾਰੇ ਛਾਂਡੇ ਸਿਖ ਆ ਗਏ, ਗੰਡੇ ਘਬਰਾਵੰਦੇ ਜੀ
ਹੋਇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾ ਇਹ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬਿਨਾਂ ਟਾਕਰੇ ਪੈਰ ਖਿਸਕਾਵੰਦੇ ਜੀ
ਪਿਛਾਂ ਹਟ ਗਏ ਓਥੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਵੰਦੇ ਜੀ

ਫਟੜਾ ਕਰਮ ਸਿੰਘ

ਠਾਠੇਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਪਹੁੰਚ ਪਿਆ ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਿਖ ਸਿਪਾਹੀ ਆਉਂਦੇ
ਓਹਨਾਂ ਰੋਕ ਲਿਆ ਪਿਛਾਂ ਗੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਪਿਛੋਂ ਸਨ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਆਈ ਖਬਰ ਕਟੜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਗਾਂ ਸਾਰੇ ਲਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਢਾਬ ਤੀਲੀ ਭੰਨਾ ਲੂਣ ਮੰਡੀ ਵਲ ਕਦਮ ਵਧਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਮੰਡੇ ਸੰਗ ਦੇ ਕੁਝ ਨੇ ਅੜੇ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਓਧਰ ਗਿਆ ਦੀਪਿੰਦਸਿੰਘ ਲੈ ਸਾਥੀ ਜਿਧਰ ਗੰਡੇ ਸਨ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਜਾ ਪਿਆ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਕਰ ਕੇ ਧਾਈ ਆਉਂਦੇ
ਡੱਕ ਲਈ ਹਜ਼ੂਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੇਰ ਅਗਾਂ ਨ ਓਹ ਕਸਾਈ ਆਉਂਦੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਟੇ ਵੇਖ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈਂ ਪੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਤੋੜ ਦਿਤੇ
ਜਿਹੜੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਨ ਐਲੀ, ਐਲੀ ਕਰਦੇ ਓਹ ਧੱਕ ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿਤੇ
ਹੈਸਨ ਕੁਫਰ ਗੁਮਾਨ ਦੇ ਭਰੇ ਜਿਹੜੇ ਭਾਂਡੇ ਗੰਢਿਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੋੜ ਦਿਤੇ
ਇਟੇ ਵਟੇ ਢਿੱਲੇ ਪਏ ਸਭ ਥਾਈਂ ਲੱਕ ਗੁਮਰ ਦੇ ਤੋੜ ਮਚਕੋੜ ਦਿਤੇ
ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਬਾਹਰੋਂ ਜਥੇ ਆ ਗਏ ਛਾਤੀ ਗੰਡਿਆਂ ਦੀ ਕੰਡੇ ਪੋੜ ਦਿਤੇ
ਲੜੇ ਕਿਤੇ ਨ ਅੜ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗਿਣੇ ਮਿਥੇ ਮਨਸੂਬੇ ਸਭ ਰੋੜ ਦਿਤੇ

ਕਰਮੇ ਦੀ ਡੋਉਢੀ

ਖਾਕ ਰੋਬਾਂ ਦੇ ਨਿਕਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਜ਼ੂਮ ਰਲ ਆਵੰਦੀ ਜੀ
ਸਾੜ ਕਰਮੇ ਦੀ ਡੋਉਢੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਗੁਰੂ ਲੁਟ ਲੈਣਾ ਉਹ ਮਤੇ ਪਕਾਵੰਦੀ ਜੀ
ਐਲੀ ਯਾ ਅਕਬਰ ਤਕਬੀਰੀ ਨਾਹਰੇ ਆਈ, ਲਾਵੰਦੀ ਛੁਰੇ ਚਮਕਾਵੰਦੀ ਜੀ
ਧਾੜ ਗੰਡਿਆਂ ਚਲੀ ਬੇਖਤਰ ਆਉਂਦੀ ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਡਰਾਵੰਦੀ ਜੀ
ਗੰਡਪੁਣੇ ਦਾ ਪਾਕੇ ਜ਼ੋਰ ਬਹੁਤਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਡਰਾਵਨੇ ਚਾਹਵੰਦੀ ਜੀ

ਮੰਡੇ ਸੰਗ ਦੇ ਅੜੇ ਆ ਚੌਂਕ ਦੇ ਵਿਚ ਮਠ ਭੇੜ ਆ ਡਾਢੀ ਹੋ ਜਾਵੇਦੀ ਜੀ
ਇੱਟਾਂ ਵੱਟੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਦੁਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਲੀ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੇਦੀ ਜੀ
ਹੋਇਆ ਭੇੜ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁਲਸ ਪਹੁੰਚਨ ਝਗੜਾ ਮਿਟਾਵੇਦੀ ਜੀ

ਜਥੇਦਾਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਜਲਾਨ ਉਸਮਾ

ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਜਾਂ ਕਦਮ ਸਾਥੀਆਂ ਸਣੇ ਉਠਾਵੇਦਾ ਏ
ਸ਼ਹਿਰਵਾਸੀਆਂ ਕੋਈ ਨਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹਰਿਕੋਈ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰ ਖਿਸਕਾਵੇਦਾ ਏ
ਜਾਂ ਬਰਛੇ ਮਿਲੇ ਜੇਹੜੇ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਹੜਾ ਲੈਂਦਾ ਹੋ ਪੱਤਰਾ ਜਾਵੇਦਾ ਏ
ਗੁਰੂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਭੀੜ ਤਮਾਸ਼ਬੀਨਾ ਮਰਨੇਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜੀ ਚੁਰਾਵੇਦਾ ਏ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਛੁਰਿਆਂ ਨੇ ਭੈ ਪਾਇਆ ਕੋਈ ਅਗਾਂ ਨ ਹੋਵਣਾ ਚਾਹਵੇਦਾ ਏ
ਸਿੰਘ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਅਜੇ ਆਇ ਹੋਸਨ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਵੇਦਾ ਏ
ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਦੇ ਲੰਘ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਜਾ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਪਾਵੇਦਾ ਏ
ਸੰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਧੇ ਹੋਂ ਸਲੇ ਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉਂਤੇ ਰੋਅਬ ਛਾਵੇਦਾ ਏ
ਆਮੋ ਸਾਮਣੇ ਦਾ ਪਿਆ ਭੇੜ ਚੰਗਾ ਗੁੰਡਾ ਕੋਈ ਨ ਪੈਰ ਵਧਾਵੇਦਾ ਏ
ਗੁੰਡੇ ਦੂਰੋਂ ਇੱਟੇ ਵੱਟੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਰੱਬ ਸਭ ਦੇ ਤਈਂ ਬਚਾਵੇਦਾ ਏ
ਓਧਰ ਬੜੀ ਹਜ਼ੂਮ ਸੀ ਹੋਈ ਕੱਠੀ ਕੋਈ ਵਧਕੇ ਅਗੇ ਨ ਆਵੇਦਾ ਏ
ਸੁਣ ਨਾਹਰੇ ਜੈਕਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅਕਾਸ਼ ਭੀ ਥਰ ਥਰਾਵੇਦਾ ਏ

ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ

ਕਟੜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦਿਓਂ ਨਸਾ ਗੁੰਡੇ ਗੁਰੂਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪਰਤ ਆਇਆ
ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਟੜੇ ਓਂ ਖਬਰ ਆਈ ਗਲੀ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਲ ਕਹਿਰ ਛਾਇਆ
ਗੁੰਡੇ ਰਲੇ ਫਰੀਦ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਾਲੇ ਓਹਨਾਂ ਘੋੜਾ ਜੁਫੇਰੇ ਹੋ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਰਹੇ ਲੁਟਮਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਉਕਾ ਡਰ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਦਿਨੋਂ ਲਾਹਿਆ
ਗੋਲ ਹੱਟੀ ਸੜ ਰਹੀ ਸਰਦਾਰ ਹੱਟੀ ਹੈ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਭਾਰਾ ਗਜ਼ਬ ਢਾਹਿਆ
ਓਸ ਪਾਸੇ ਜਥੇਦਾਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅੱਗੇ ਡੱਕਾ ਹੋ ਪਾਇਆ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਅਕੱਠ ਬਹੁਤਾ ਭੂਹੇ ਹੋ ਕੇ ਵੱਡਾ ਖਰੂਹ ਚਾਇਆ
ਗਲੀ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਭੱਜੇ ਬਹੁਤੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਦਿਲੀਂ ਡਰ ਛਾਇਆ

*ਇਹ ਦਿਨ ਹੋਲੀਆਂ ਦੇ ਸਨ ਬਹੁਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਪਿਛੇ
ਅੱਗ ਤੇ ਖੂਨ ਦੀ ਹੋਲੀ ਖੇਡੀ ਦੀ ਸੀ।

†ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬਰਛਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਤਮਾਸ਼ਬੀਨ
ਲੋਕੇ ਘਰੀਂ ਜਾ ਲੁਕੇ।

ਪੀਆਂਭੈਣਾਂ ਦੀ ਪਤ ਹੈ ਵਿਚ ਖਤਰੇਬਾਲਾਂ ਬੱਚਿਆਂਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਾਲਆਇਆ
ਜਥਾਬਹੁੜੇਕੋਈ ਛੇਤੀਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹ ਸੁਣ ਦੀਪਿੰਦੂ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਆਇਆ

ਜਥੇਦਾਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ

ਜਥੇਦਾਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਦਫਤਰ* ਓਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਬੈਠਾ ਵਿਚਾਰ ਅੰਦਰ
ਓਹਦੇ ਚਿਹਰੇਉਤੇਹੈਸੀਰੁਅਬਛਾਇਆ ਝੁਮ ਰਿਹਾਬੀਰਰਸ ਦੀ ਤਾਰ ਅੰਦਰ
ਖਬਰਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂਬੁਰੀਆਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਸਾੜਫੂਕ ਹੈ ਗਲੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ
ਅੱਗਾਂ ਲਗੀਆਂਸ਼ਹਿਰਵਿਚਬਹੁਤਥਾਈਂਜਥੇਪਹੁੰਚੇ ਨਹੀਂ ਸੀਦਰਬਾਰ ਅੰਦਰ
ਸਿੰਘ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵੱਲੋਂ ਡਰ ਛਾਇ ਰਿਹਾ ਨਰ ਨਾਰ ਅੰਦਰ
ਆਇਆ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੀਪ ਸੱਦ ਲਿਆ ਜਥੇਦਾਰ ਅੰਦਰ

ਦੀਪਿੰਦੂ ਸਿੰਘ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚ

ਸੋਹਣਸਿੰਘਾਂ ਘਿਰਿਆ ਓਧਰ ਦਸੀਦਾ ਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਨ ਧੂੜਾਂ ਧੁਮਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਗਲੀਰੋੜਿਆਂਦੀਸਾਰੀਵਿਚਖਤਰੇ ਜਿੰਦਾਂ ਬਹੁਤ ਘੇਰੇਵਿਚਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਬਾਬੇ, ਅੰਰਤਾਂ ਲੜਕੀਆਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਨੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਚੁਫੇਰੇ ਫਸਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਓਧਰਪਹੁੰਚਜਲਦੀਮੰਭੀਚਲਦਾਹਾਂਸੁਣਿਆਅੰਰਤਾਂਬਹੁਤਘਬਰਾਈਆਂਹੋਈਆਂ
ਚਲ ਜਲਦੀ ਕਰੀਏ ਦੇਰ ਨ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਦੋਵੇਂ ਬੀਰ ਰਸ ਭਰੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਚਿਹਰੇ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਲਾਲੀਆਂ ਛਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਦੀਪ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਟੁਰ ਪਿਆ

ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਲੈ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੀਪਿੰਦੂ ਸਿੰਘ ਕਦਮ ਉਠਾਵੰਦਾ ਏ
ਭਾਵੇਂ ਜਾਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ਜਲਦੀ ਧਾਵੰਦਾ ਏ
ਦੇਸ ਧਰਮ ਤੇ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ ਦਮਕਦਾ ਝੁਮਦਾ ਜਾਵੰਦਾ ਏ
ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਓਹਦੇ ਅਗੇ ਲਗ ਟੁਰਿਆ ਹੋਵੇ ਸੇ ਜੋ ਰੱਬ ਨੂੰ ਭਾਵੰਦਾ ਏ
ਹਾਲਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਵਿਗੜੀ ਕਹੁਤ ਬੁਰੀ ਧੂਆਂ ਸਭ ਪਾਸੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਆਵੰਦਾ ਏ
ਯਾ ਐਲੀ ਦਾ ਨਾਹਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਮ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਡਰਾਵੰਦਾ ਏ

ਮੇਰੇ ਹਿਤੁ ਸਜਨ

ਮੈਂ ਭੀ ਓਥੇਹੀ ਖੜਾ ਸਾਂ ਦੇਖਰਿਹਾ ਕਿਹਾ ਸੱਜਣ ਸੋਚ ਦੁੜਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
ਤੇਰਾਇਕੋਬੱਚਾਆਸਇਹੋਜੱਗਦੀ ਇਹਨੂੰ ਵਰਜਕੇਪਿਛਾਹਟਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
ਹੋਲੀਮੰਤਦੀਸ਼ਹਿਰਵਿਚਖੇਡੀਦੀਏ ਇਹਦੀਜਾਨਦੀਸੁਖ ਮਨਾਂਦਾਕਿਉਂ ਨਹੀਂ

*ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ।

†ਜਥੇਦਾਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੰਦੂਕ ਗਰਮ ਹੋਕੇ ਚ ਝਟੋਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ।

ਜਿਧਰ ਚੱਲ ਜਾਚੋਂ ਕਫ਼ਰੀ ਦਾ ਹੋਈ ਓਧਰ ਨਾ ਜਾਹਏ ਸਨੂੰ ਆਂਹ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
 ਓਹ ਗੜ੍ਹ ਭਾਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੈ ਖਤਰਾ ਬੜਾ ਹੈ ਆਖ ਜਤਾਂ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
 ਮੈਂ ਚੁਪਕਰ ਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਰ ਆਖਾਂ ਕੀਹ, ਦਿਲ ਘਬਰਾਂ ਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ

ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੋਹ

ਘਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਿੰਘਣੀ ਪੁੱਛ ਕੀਤੀ ਕਦੋਂ ਇਹ ਫ਼ਸਾਦ ਮਿਟਾਇਗਾ ਰੱਬ
 ਏਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਕਿੱਥੇ ਜਿਥੇ ਹੈ ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਗਾ ਰੱਬ
 ਤੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਫ਼ਰੀਦ ਦੇ ਚੋਂ ਕ ਵੱਲੇ ਸਾਥੀ ਲੈ ਗਿਆ ਫਤ੍ਹੇ ਦਵਾਇਗਾ ਰੱਬ
 ਗਿਆ ਹੈ ਓਹ ਬਿਖੜੀ ਥਾਂ ਡਾਢੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਲਿਆਇਗਾ ਰੱਬ
 ਤੂੰ ਖਤਰਾ ਭੋਲੀਏ ਕੁਝ ਨ ਕਰ ਤੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚ ਬਰਕਤਾਂ ਪਾਇਗਾ ਰੱਬ
 ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਬਚਾਇਗਾ ਰੱਬ

ਕਰਮੋਂ ਦੀ ਡਿਓਰੀ

ਜਥੇ ਏਸ ਨੇ ਜਾ ਜੈਕਾਰੇ ਛੱਡੇ ਮੁੰਡੇ ਸੰਗ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਰ ਹੋ ਗਏ
 ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਈ ਓਥੇ ਸਿੰਘ ਜ਼ਬਰ ਤੇ ਗੁੰਡੇ ਸਨ ਜ਼ੇਰ ਹੋ ਗਏ
 ਗੁੰਡੇ ਧਕ ਕੇ ਪਿਛਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿਤੇ ਇਹ ਬਾਜ ਤੇ ਓਹ ਬਟੇਰ ਹੋ ਗਏ
 ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਇਆ ਨੁਕਸਾਨ ਕੋਈ ਨ ਗੁੰਡੇ ਹਰਨ ਓਥੋਂ ਬਿਨਾ ਦੇਰ ਹੋ ਗਏ
 ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤਾ ਦਿਤਾ ਫਿਕਰ ਪਿਛੇ ਭੀ ਹੈਸਨ ਦੇਰ ਹੋ ਗਏ
 ਏਥੋਂ ਵਧੇ ਅਗਾਂਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਓਧਰ ਕਈ ਹੈਸਨ ਹੋਰ ਫੇਰ ਹੋ ਗਏ

ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਗਲੀ

ਗਲੀ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਗੁੰਡੇ ਭੜਥੂ ਚੁਫੇਰੇ ਸਨ ਪਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਬੇ ਖਤਰ ਨ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਲੁਟ ਮਾਰ ਕਰਦੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਛੱਡ ਛੱਡ ਕੇ ਘਰਾਂ ਤਾਈਂ ਜਿੰਦਾਂ ਜਾਨਾਂ ਤੇ ਮਾਲ ਬਚਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਬੱਚੇ ਔਰਤਾਂ ਘੇਰੀਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਨਾਹਰੇ ਮਾਰਦੇ ਨਾਲੇ ਡਰਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਛੱਜੂ ਮਿਸਰ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਗੁੰਡੇ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਸੁਨਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਪਏ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁੰਡੇ ਭੂਤੇ ਹੋਏ ਜੁਲਮ ਕਮਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਕੱਢਨਾ

ਕੁਝ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵੱਲ ਸਿੰਘ ਗਏ ਓਹਨਾਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਾਈਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾਕੇ

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਸਤੇ ਜਥੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਹੁੰਚ ਸੱਕੇ ਤੇ ਚੁਫੇਰਿਓਂ
 ਖਬਰਾਂ ਭਿਆਨਕ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਜੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਫਿਕਰ ਬਹੁਤ
 ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਗਏ ਫਰੀਦ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਲੋਂ ਓਥੇ ਦੀਪ *ਧਿਆਨ ਦੁਵਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਇੱਟਾਂ ਵੱਟੇ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘੀਏ ਸੋਚ ਸੁਚਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਗੋਲੀਅਨਵਰਦੇਚੱਲਮਕਾਨਤੋਂ ਰਹੀਂ ਕਈਆਂ ਹੱਟ ਜਾਉ ਪਿਛਾਂ ^{ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਕੇ}
 ਪੈਣ ਗੋਲੀਆਂ ਆ ਕੇ ਚੌਂਕ ਦੇ ਵਿਚ ਔਖਾ ਲੰਘਣਾ ਓਥੋਂ ਤਕਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਪੱਕੀ ਗੋਲੀ ਭੀ ਸਾਮਣਿਓਂ ਆਰਹੀ ਸੀ ਓਸ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਉਡਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਕੋਨਾ ਚੀਰ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਰੱਬ ਬਚਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਾਲੀ ਗਲੀਓਂ ਅਗਾਂ ਹੋਕੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਥਾਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਪੱਕੀ ਗੋਲੀ ਇੱਕ ਪਾਸਿਓਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਦੀਪਿੰਦ ਨੇ ਓਹਨੂੰ ਤਕਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਚੜ੍ਹ ਮਕਾਨ ਉੱਤੇ ਬੱਲੇ ਓਸਦੇ ਤਈਂ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਗਲੀ ਵਿਚਲੇ ਗੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਅਬ ਪਾਕੇ ਓਥੋਂ ਭਜਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਟੁੱਟ ਪੈਗਏ ਮੁਸਲਿਮ ਹਜੂਮ ਉੱਤੇ ਤੇ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛਿਆਂ ਤਈਂ ਚਮਕਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਸਿੰਘ ਆ ਗਏ ਕਾਲੀਆਂ ਪੱਗਾਂ ਵਾਲੇ ਭਜਦੇ ਗੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਝਟਕਾਇਆ ਜਾਕੇ
 ਪਿਆਂ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੱਚੇ ਔਰਤਾਂ ਤਈਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਕੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਅੱਗਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਹੈਸਨ ਗੰਡੇ ਡਰਦੇ ਦੁਬ ਦਬਾ ਨਠੇ
 ਗੱਲੀ ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਿਹਲੀ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇੜੀ ਮਾਰ ਖਾ ਨਠੇ
 ਬੱਚੇ ਬੱਚੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਇਹ ਭੀ ਮਿਲਟੀ ਖੇਫ ਰਖਾ ਨਠੇ
 ਇਉਂ ਛੁਡਾਕੇ ਗਊਆਂ ਕਸਾਈਆਂ ਤੋਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਬਚਾ ਨਠੇ
 ਬੱਚੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸੇ ਕਰੀਬ ਹੈਸਨ ਓਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਢ ਕਢਾ ਨਠੇ
 ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੀਪਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਕੰਮ ਆਪਣਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਨਠੇ
 ਖਤਰਾ ਚਹੁ ਪਾਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ ਔਖੇ ਕਾਰਜ ਤਈਂ ਨਿਭਾ ਨਠੇ
 ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਾਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡਰ ਖਤਰੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾ ਨਠੇ

*ਸਾਮਣੇ ਅਨਵਰ ਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਮਕਾਨ ਵਿਚੋਂ ਥੀ ਨੱਟ ਥੀ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਚੌਂਕ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਸੀ।

†ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬੁਢਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖ ਕੇ ਆਖਿਆ ਓਇ ਜਵਾਨਾਂ ਕਿਉਂ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਮੁੜ ਜਾਹ ਅਗੇ ਫਰੀਦ ਦਾ ਚੌਂਕ ਹਈ।

‡ਓਸ ਵੇਲੇ ਗੋਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਕੋਤਵਾਲੀ ਵਲ ਗਸਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਗੰਡੇ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।

ਨੇੜੇ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਓਥੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਜੁੰਮੇਵਾਰ ਕਠੇ
ਕੋਤਵਾਲ ਤੇ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਕਈ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਤੇ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕਠੇ
ਖੜੀ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਫੜੀ ਰਫਲਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰ ਕਠੇ
ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਰਹੇ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਕੇ ਬੁਰਬਾਰ ਕਠੇ
ਦਿੱਸ ਰਿਹਾ ਕੋਤਵਾਲੀਓਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ ਸਭ ਰਹੇ ਮਕਾਨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਠੇ
ਕਿਸੇ ਰੋਕੇ ਨ ਮੂਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੰਡੇ ਹੋ ਰਹੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਕਠੇ

ਤਥਾ

ਪੁਲਸਵਿਚ* ਬਹੁਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਸਨ ਓਹਨਾਂ ਮਜ਼ਬੀਜੋਸ਼ਵਧਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਦਾਹਨੇਲੁਤਫਹੁਸੈਨਸੀਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਓਸ ਰੋਅਬਸੀ ਸਭ ਤੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਕੋਤਵਾਲ ਸੂਰਤਸਿੰਘ ਚੁਪਬੈਠਾ ਓਹਨੂੰ ਉਤਲਿਆਂ ਹੋਸੀ ਦਬਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਹਿੰਦੂਸਿੱਖ ਥੋੜੇ ਠਾਣੇਦਾਰ ਹੋਸਨ ਡਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰਛਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਡੀ. ਸੀ. ਕਰਦਾ ਪੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਿਲ ਓਸ ਦੇ ਖੋਟ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਮਰਵਾਇਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਪੁਠਾ ਸਬਕ ਸੀ ਕਿਸੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਲੋਕਾਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਓਹਨੂੰ ਓਸਇਕੋ ਸੀ ਲਫੜ ਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਟਮਬੋਲੋਆਇ ਮਾਸਟਤਾਰਾਸਿੰਘ ਕੋ ਹੈ ਲੀਗ ਨੂੰ ਜਿਸ ਭੜਕਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਕੋਣਪੁਛਦਾ ਡਿਪਟੀਕਮਿਸ਼ਨਰਨੂੰਤੁੰਕਿਉਂ ਆਪਣਾਫਰਜ਼ਭੁਲਾਇਆਹੋਇਆ
ਤੇਰੇਪਾਸਜਿਹੜੀਗੋਰਾਮਿਲਟੀ ਹੈ ਕਿਹੜੇਕੰਮਲ ਈਓਹਨੂੰਛੁਪਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਓਸਨੂੰਸ਼ਹਿਰਵਿਚਭੇਜਦਾਤੁੰਕਿਉਂ ਓਸਨੂੰ ਪਿਛਾਂਹ ਹਟਾਇਆ ਹੋਇਆ
ਸ਼ਹਿਰ ਸੜਰਿਹਾ ਵੇਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸ਼ਰਗੰਡਿਆਂ ਭਾਰਾ ਮਚਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਾਲਤ

ਪਿਆ ਸਾਮੁਣੇ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸੜਦਾ ਜੈਮਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਟੜਾ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਲੋਕੇ ਹਾਲਬਾਜ਼ਾਰੋਂ ਗਿਲਵਾਲੀ ਤੋੜੀ ਧੂੰਆਂ ਉੱਡ ਅਕਾਸ ਨੂੰ ਚੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਵੱਜਨ ਨੌਬਤਾਂ ਤੇ ਐਲੀ ਐਲੀ ਹੋਵੇ ਜ਼ੋਰ ਗੰਡਪੁਨਾ ਬਹੁਤਾ ਫੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਵਿਚ ਖਤਰੇ ਡਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੜ ਰਿਹਾ ਸੀ

*ਅਮਿਤਸਰ ਦੀ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਡੀ. ਸੀ. ਤੇ ਸਪ੍ਰਿੰਟਰ ਪੁਲੀਸ
ਦੇ ਸਵਾਇ ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ਮੁਸਲਮਾਨ ਏ. ਬੀ. ਡੀ. ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਠਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਥਾਣੇਦਾਰ। ਸੀ. ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖ ਠਾਣੇਦਾਰ ਸੀ, ਸਾਰੀ ਪੁਲਸ ਦੇ ਆਦਮੀ ੧੯੪੦
ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਿਰਫ ੨੦੦ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ੧੪੪੦ ਸਨ।

†ਮਿਸਟਰ-ਫਰੇਜ਼ਰ

ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਅੜੇ ਖਲੋ ਸਿੰਘ ਭੀ ਸਨ ਓਧਰ ਸੰਗ ਭੀ ਕਿਧਰੇ ਅੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਜਿਧਰ ਬਹੁਤ ਅਬਾਦੀ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਲ ਸ਼ਹਿਰ ਓਧਰ ਭੜਭੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਭਜੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਵਲ ਆ ਰਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਡਰ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਜਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਨ ਕੁਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਧ ਗੁੰਡਪੁਨੇ ਦਾ ਈ ਹੜ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਥੇ

ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਅਮਿਤਸਰ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਣਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਆਦਮੀ ਫਿਰ ਰਹੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਸੁਨੇਹੇ ਪੁਚਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਪਹੁੰਚੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਖਤਰਾ ਵਧ ਰਿਹਾ ਚੜ੍ਹ ਸਾਈਕਲਾਂ ਤਈਂ ਦੁੜਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਸਿੰਘ ਅਮਿਤਸਰ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਬਦਲੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਹੀ ਜਥੇ ਬਣਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਲਯਾ ਲੈਕੇ ਹੋ ਕਠੇ ਅਮਿਤਸਰ ਨੂੰ ਦਬਾਦਬ ਆ ਰਹਿ ਸਨ
ਸੰਧੂ ਬਸ ਵਾਲੇ ਖੱਸਾਂ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਚਾੜ੍ਹ ਚਾੜ੍ਹਕੇ ਜਥੇ ਲਿਆ ਰਹਿ ਸਨ
ਕੁਝ ਜਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਡੇਰੇ ਕੁਝ ਸਗਾਣੇ ਨੇ ਵਿਚ ਲਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਦੂਰ ਵੇਖਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਸੜਦਿਆਂ ਜੀ ਸਿੰਘ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ ਵਧਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਤਰਨਤਾਰਨ ਵਲੋਂ ਸਿੰਘ ਹੋ ਕਠੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੇ ਮਿਲ ਮਿਲਾ ਰਹਿ ਸਨ
ਰਾਮਸਰ ਦੇ ਵੱਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਠੇ ਹੋ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾ ਰਹਿ ਸਨ

੬ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਥੇਦਾਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਥੇ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ

ਖਾਪੜਖੇੜੀ ਦਾ ਸੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੁਲਾ ਓਹ ਸੀ ਦੋੜਿਆ ਸਿੰਘ ਲਿਆਉਂਨ ਖਾਤਰ
ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਤੀਹ ਕੁ ਸਿੰਘ ਆਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਨ ਸੀ ਦਰਬਾਰ ਬਚਾਉਂਨ ਖਾਤਰ
ਓਹ ਆਇ ਭਿਰਾੜੀ ਵਾਲ ਵਲੋਂ *ਭਗਤਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਨ ਖਾਤਰ
ਵਖ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਈ ਹਜ਼ੂਮ ਕਠੀ ਸਿੰਘਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਤਈਂ ਅਟਕਾਨ ਖਾਤਰ
ਰੰਘੜਨੰਗਲੀਆਂ ਦੀ ਕੋਠੀਲਟੀ ਦੀ ਸੀ ਓਧਰ ਪਰਤੇ ਓਹਨੂੰ ਬਚਾਨ ਖਾਤਰ
ਪਾਸ ਆਵੇ ਦੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਮਾਨ ਛੁਡਾਨ ਖਾਤਰ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਜ਼ੂਮ ਦਾ ਹਮਲਾ

ਇੱਕ ਦਮ ਹਜ਼ੂਮ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੱਲਾ ਆਖਕੇ ਐਲੀ ਬੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਸਣੇ ਬਰਛਿਆਂ ਛੁਰਿਆਂ ਦੇ ਆਨ ਪਏ ਇੱਟਾਂ ਵੱਟਿਆਂ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਸਿੰਘਾਂ ਵੇਖਿਆ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਫਸ ਗਏ ਤੇਗਾਂ ਸੂਤ ਜੈਕਾਰਾ ਗਜਾ ਦਿੱਤਾ
ਤੇਗਾਂ ਵੇਖ ਕੇ ਗੁੰਡੇ ਪਿਛਾਂ ਹਟ ਗਏ ਓਹਨਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਤਾਈਂ ਦੁੜਾ ਦਿੱਤਾ

*ਅਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਚੋਂ ।

ਰਾਖੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਤੇ ਗੁੱਜਰ ਹੋਇ ਕਠੇ ਘੇਰਾ ਪਾਕੇ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ
ਕੁਝ ਜਥੇ ਵਿਚੋਂ ਸਿੰਘ ਗਏ ਖਿੱਲਰ ਸਾਥ ਸਾਥੀਆਂ ਛੱਡ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਜ਼ੂਮ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਕੱਠੀ ਸਿੰਘਾਂ ਜੰਗ ਘਮਸਾਨ ਦਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਏਧਰ ਖਬਰ ਨ ਹੋਈ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵੇਖ ਕਿਸੇ ਸੁਨੇਹਾ ਨ ਆ ਦਿੱਤਾ
ਸਿੰਘ ਲੜਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਓਹਨਾਂ ਤੀਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤ ਲਿਟਾ ਦਿੱਤਾ
ਬਹੁਤ ਜ਼ਖਮੀ ਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀਤੇ ਜੇਹਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਦਿਖਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਕੀਤੀ ਪਹਿਲ ਇਸ ਜੱਥੇ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਖੁਲ੍ਹਮ ਖੁਲ੍ਹਾ ਵੈਰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ
ਭੂਏ ਹੋਇ ਸਨ ਬਹੁਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਾਉ ਲਾਹ ਸਿੰਘਾਂ ਠੰਢਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ

ਬਾਹਰ ਦੇ ਜਥੇ

ਵਿਚ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੋ ਗਈ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਦਬਾ ਦਬ ਜਥੇ ਚੱਲ ਆਉਨ ਲੱਗੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤਹਿਸੀਲ ਤੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਭਰੇ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਗੂੰਜ ਪਾਈ ਸਿੰਘ ਤੇਗਾਂ ਤੇ ਬਰਛੇ ਲਿਸ਼ਕਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਸੰਧੂ ਬਸ ਵਾਲੇ ਭਰ ਭਰ ਬੱਸਾਂ ਸੰਗਰਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪੁਚਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਬਾਬੇ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਰਾਮਸਰ ਹੋਇ ਕਠੇ ਤੇ ਬਬੇਕਸਰ ਡੇਰੇ ਜਮਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਹੁਣ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਫਿਕਰ ਪਏ ਗੰਡੇ ਲੀਰੀਏ ਥਰ ਥਰੋਨ ਲੱਗੇ
ਮਾਝਾ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕੱਠਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਿਆ ਬੈਠ ਹਾਕਮ ਸੋਚਾਂ ਦੁੜਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਬਾਹਰ ਡੱਕੀਏ ਜਥੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੋਤਵਾਲੀ ਬਹਿ ਮਤੇ ਪਕਾਉਨ ਲੱਗੇ

ਗੰਡਿਆਂ ਦਾ ਕੱਠ

ਸੁਣਿਆਂ ਲੀਰੀਆਂ ਨੇ ਜਥੇ ਡੱਕ ਘਤੇ ਬੱਕਰ ਵਾਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਬਜ਼ਾਰ ਗੰਡੇ
ਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਉਨ ਲੱਗੇ ਰਲੇ ਆ ਆ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਗੰਡੇ
*ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਦੇਵੇਂ ਚਲੇ ਲੁਟ ਲਵੇ ਮਤੇ ਲੱਗੇ ਪਕਾਉਨ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਗੰਡੇ

ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਂ:—੧ ਜਥੇਦਾਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਖਾਪੜ ਖੇੜੀ । ੨ ਬਚਿੰਤ ਸਿੰਘ ਖਾਪੜ ਖੇੜੀ ।
੩ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਖਾਪੜ ਖੇੜੀ । ੪ ਬਾਬੂ ਬੇਤਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਡਾਲੀ । ੫ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੀ
ਵਡਾਲੀ । ੬ ਨਰੈਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਡਾਲੀ । ੭ ਜਥੇਦਾਰ ਦੁੱਲਾ ਸਿੰਘ ਬਾਸਰਕੇ । ੮ ਕਰਮ
ਸਿੰਘ ਬਾਸਰਕੇ । ੯ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ਸਿੰਘ ਰਸੂਲ ਪੁਰ । ਜ਼ਖਮੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਗ੍ਰੰਥੀ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ
ਪਿੰਡ ਭੂਸੇ ।

ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ।

*ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਰਕੀਟ, ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ।

ਵਿਚ ਝੰਗਰੂ ਬਜ਼ਾਰ ਦੇ ਧਨ ਬਹੁਤਾ ਓਹਨੂੰ ਲੁਟਨੇ ਦਾ ਕਰਨ ਆਹਰ ਗੰਡੇ

ਝੰਗਰੂ ਬਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਸਰਾਫਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਨ।

ਨੇੜੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਪੁਲਸ ਮਿਲਟਰੀ ਭੀ ਡਰ ਖਤਰਾ ਦਿਲੋਂ ਵਸਾਰ ਗੰਡੇ
ਆਏ ਵਧ ਅੱਗੇ ਬੁਤ ਮਲਕਾਂ ਵਲੋਂ ਨਾਹਰੇ ਯਾ ਐਲੀ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਗੰਡੇ
ਅਫਸਰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਏਸ ਹਜ਼ੂਮ ਤਾਂਈਂ ਰਲ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਗੰਡੇ
ਮੀਟ ਛੱਡੀਆਂ ਅਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭੂਹੇ ਹੋ ਰਹੇ ਖੂਨ ਖਾਰ ਗੰਡੇ

ਜਥੇਦਾਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ

ਦੱਖਨ ਲਹਿੰਦੇ ਸੀਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤਰੋਲਾ ਇਕਜਥਾਲੈਕੇ ਜਥੇਦਾਰ ਚੜਿਆ
ਦੋਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਫਿਰਕੇ ਕਰਨ ਖਾਤਰ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਹੋਕੇ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਚੜਿਆ
ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਸਿੰਘ ਡੇਢਕੁਸੇ ਹਰਿ ਗੱਲੋਂ ਹੋਕੇ ਖਬਰਦਾਰ ਚੜਿਆ
ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਬਚਗਈਆਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਹਜਦੋਂ ਸੀਸ਼ੇਰਭਬਕਾਰ ਚੜਿਆ

ਟਾਕਰਾ

ਪਾਸ ਟਾਂਚੀਆਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਹੜੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਰਲ ਆਇ ਸਨ ਜੀ
ਓਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਭੀ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਓਸ ਪਾਸੇ ਭੀ ਕਈ ਹੱਥਯਾਰ ਹੋਸਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਸ਼ਕਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਜਥੇਦਾਰ ਵਿਚ ਚੌਂਕ ਦੇ ਡੱਟ ਗਿਆ ਆਮੋ ਸਾਮਣੇ ਫੈਰ ਚਲਿਆਇ ਸਨ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਗਾਂਹ ਨ ਫੇਰ ਵਧੇ ਉੱਚੀ ਨਾਰਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਫੜ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਇੱਟਾਂ ਵੱਟੇ ਅਗੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਦਿਲ ਚੁਰਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਸਿੰਘ ਤਾੜ ਕੇ ਇਕ ਦਮ ਜਾ ਪਏ ਪਿਛਾਂ ਗੰਡਿਆਂ ਪੈਰ ਹਟਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀਹ ਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੱਬ ਖੜੇ ਮਾਰ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਭਜਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਸਿੰਘ ਡੇਢ ਕੁ ਸੌ ਕਰੀਬ ਹੋਸਨ ਗੰਡੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਵਧਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਓਹ ਵੇਖਨ ਵਾਲਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਹੋ ਸੀ ਗੰਡੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੇਰ ਘਬਰਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਦੌੜ ਗਏ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਲੋਂ ਵਿਚ ਗਲੀਆਂ ਛਿਪ ਛਿਪਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਇਹ ਸੀ ਭਾਰੀ ਹਜ਼ੂਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੌੜ ਗਏ ਨ ਹੱਥ ਦਿਖਾਇ ਸਨ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹੋਸੀ ਤਾਦਾਦ ਬਹੁਤੀ ਸਾਰੀ ਪੁਲਸ ਨਾਲੇ ਮਦਦ ਗਾਰ ਹੋਸੀ

ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਗੋਤਲ ਚੰਦ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਤੇ ਹੋਰ ਇਕ ਦੋ ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਓਸ
ਦਿਨ ਸੜ ਦਿਤੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਮਾਰਕੀਟ ਨਹੀਂ ਸੜੀ ਗੋਤਲ ਦੀ ਨਵੀਂ ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਕਾਨ ਸੜੇ ਸਨ।

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਸਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਅਪਾਰ ਹੈਸੀ
 ਭਾਰੇ ਗੜ ਚੁਫੇਰੇ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਘਿਰਿਆ ਪਿਆ ਵਿਚਘਾਰ ਹੈਸੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਲਨ ਦਾ ਰਾਹ ਕੋਈ ਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਭੁਏ ਹੋਇ ਹੈਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਰੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੈਸੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਗਲੀਆਂ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਮਚੀ ਹੋਈ ਡਾਢੀ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਅੱਗਾਂ ਲਾਉਨਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮੌਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਧੂਆਂ ਧਾਰ ਹੈਸੀ
 ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਅੱਖੀਆਂ ਮੀਟੀਆਂ ਸਨ ਪਖਲੀਗੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰ ਹੈਸੀ
 ਰੋਕ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੋਈ ਨ ਸੀ ਇਲਾਜ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤਲਵਾਰ ਹੈਸੀ
 ਜਥੇ ਪਹੁੰਚ ਪਏ ਕਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫਿਕਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਭਾਰ ਹੈਸੀ

ਜਥਿਆਂ ਦੀ ਰੋਕ

ਜਥੇ ਆ ਰਹੇ ਜਾਂ ਦਬਾ ਦਬਾ ਸੁਣੇ ਪੁਲਸ, ਮਿਲਟੀ ਭੇਜ ਰੁਕਾਇ ਰਸਤੇ
 ਝੱਟ ਨਹਿਰ ਦੇ ਪੁਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ ਦੇਖ ਹੋਰ ਭੀ ਬੰਦ ਕਰਵਾਇ ਰਸਤੇ
 ਸਿੰਘ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁੰਜਾਇ ਰਸਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾਸਤੇ ਰੋਕ ਰਖਾਇ ਰਸਤੇ

ਕਹਿਰ ਦਾ ਦਿਨ

ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪੈ ਰਿਹਾ ਬਹੁਤ ਰੋਲਾ ਤੇ ਵਪੀਕੀਆਂ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਅੱਗਾਂ ਲਗ ਰਹੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖਤਰਾ ਮਾਲ ਤੇ ਜਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਕੁਝ ਸੰਗੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੋਕ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਥਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਵਧਨ ਦਿਤੇ ਨ ਅੰਦਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਲ ਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਾ ਕੇ ਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਸਾਰਾਦਿਨ ਬਹੁਤ ਹੋਈਆਂ ਸਾਵੇਂ ਸੌਂਦੇ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਜਵਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਕੁਝ ਜਥਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰਗਏ ਜੋਰ ਲਾਂਭੇਲਾਂਭੇ ਓਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਅਸਲੋਂ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਹੈ ਈ ਨਹੀਂ, ਭਲੇ ਮਾਣਸ, ਦੁਖੀਆਂ ਨੁਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
 ਵੇਖ ਰਹੇ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੁੱਪ ਅਫਸਰ ਗੁੰਡੇ ਘਮਸਾਨ ਕਰ ਰਹੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਤੇ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਭੀ ਤਿੰਨੇ ਘੋਸ ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਮਾਰ ਛਡਦੇ
 ਉਠਦਾ ਜੇ ਨ ਜਥਾ ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗੁੰਡੇ ਭੂਹੇ ਹੋ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਛਡਦੇ
 ਉੱਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟਾਂ ਗੁੰਡੇ ਕਟੜੇ ਫੂਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਛਡਦੇ
 ਪੜਨੀ ਚੱਲ ਨਮਾਜ਼ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰ ਗੁੰਡੇ ਓਹ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰ ਛਡਦੇ

ਓਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਰੁਝੇ ਹੋਏ, ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਫੜ ਪਤਾਂ ਉਤਾਰ ਛਡਦੇ
ਓਹ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਰੋੜ੍ਹ ਵਿਕਾਰ ਛਡਦੇ
ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦੇ ਨ ਜੇ ਗੁੰਡੇ ਕਰ ਨਿਵਾਖਲੀ ਕਾਰ ਛਡਦੇ
ਓਹ ਵਾਂਗ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਪਾ ਲੁਟਾਂ ਫੂਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤਾਈਂ ਕਰ ਛਾਰ ਛਡਦੇ
ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਮਹੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਟ ਕਰ ਬਰਬਾਦ ਦਿਖਾਰ ਛਡਦੇ
ਮੰਦ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬੱਚਦਾ ਨ ਗੁੰਡੇ ਪੁਜਕੇ ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਛਡਦੇ
ਕਿਸ ਡਕਨਾ ਸੀ ਹੜ ਜੁਲਮ ਦੇ ਨੂੰ ਮਨ ਆਉਂਦੀ ਕਰ ਗਵਾਰ ਛਡਦੇ
ਹੁੰਦੀ ਖੁਲ ਫਿਰ ਜਥੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਂ ਚਾਉਗੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਓਹ ਉਤਾਰ ਛਡਦੇ

ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਤੇ ਕੂਚਾ ਜੱਟਾਂ

ਚਿਟੇ ਕਟੜਿਉਂ ਸੀਖਬਰ ਆਈ ਬੁਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਏ ਕਹਿਰ ਕਮਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕੂਚਾ ਜੱਟਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘੇਰ ਲਿਆ ਲੁਟ ਮਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਜਥਾ ਕੋਈ ਬਹੁੜੇ ਝਟਾ ਪਟ ਓਧਰ ਪਏ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਘਬਰਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕਦਮ ਉਠਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਹੈਸੀ ਨਵੀਂ ਹਵੇਲੀ ਵੱਲ ਸ਼ੇਰ ਪਿਆ ਇਹ ਜਾ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਥੋੜਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਗੁੰਡੇ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਗਏ ਮੂੰਹ ਛਪਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਨ ਅੜ ਕੇ ਲੜੇ ਗੁੰਡੇ ਜਿਥੇ ਅੜੇ ਓਥੇ ਮਾਰ ਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਖਤਰਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਪਰਤ ਆਵੰਦੇ ਨੇ

ਨਿਹੰਗ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਦਾ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ

ਛੇ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰੌਲਾ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਵਧਾਇਆ ਜੀ
ਦੁਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫਤ ਵਿਚੋਂ ਫੜਦਫਤਰੀਂ ਫੋਨਖੜਕਾਇਆ ਜੀ
ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਤੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਅੰਦਰ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਭੇਦ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਕੋਈ ਕਲਾ ਆਵੇ ਨਾਹੀਂ ਕਠੇ ਹੋਕੇ ਆਉਨਾ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
ਪੰਜ ਵਜੇ ਕੁਝ ਮਿਸਤਰੀ ਰਲੇਬਾਬੂ ਬਾਹਰ ਬਾਹਰ ਓਹਨਾਂ ਐਣਾ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
ਘਿਉ ਮੰਡੀ ਦੇ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਪੁੱਜੇ ਉਠ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ ਜੀ
ਇਟਾਂ ਵਟੇ ਤੇ ਛੁਰੇ ਲੈ ਪੈ ਗਏ ਵਿਚ ਪਲਾਂ ਦੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾਇਆ ਜੀ
ਕੁਝ ਮਰੇ ਓਥੇ ਕੁਝ ਨੱਠ ਉਠੇ ਬੁਰਜ ਫੂਲਾ ਸਿੰਘ ਓਹਲਾ ਤਕਾਇਆ ਜੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਸੀ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਡਰਦੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਲਈ ਭਜੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ ਸੀ
ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜੁਮੇਵਾਰ ਅਫਸਰ ਸਾਰੇ
ਇਹੋ ਗੱਲਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਓਹਨਾਂ ਤਮਾਸ਼ਾ ਵੇਖਣਾ ਸੀ ਪਰ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ।

ਉਥੇ ਜਾਕੇ ਓਹਨਾਂ ਦੁਹਾਈ ਦਿਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹੈ ਸ਼ੇਰ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦਫਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਜੀ
ਬੇਦੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਥੇਦਾਰ ਓਥੇ ਬੀਰ ਰਸ ਸੁਣਕੇ ਓਹਨੂੰ ਆਇਆ ਜੀ
ਬੁਰਜ ਵਿਚ ਨਿਹੰਗ ਸਨ ਬਹੁਤਾਂ ਥੋੜੇ ਹੋਂਸਾ ਓਸਨੇ ਚੁੱਕ ਖੜਕਾਇਆ ਜੀ
ਬਾਬੂ ਮਿਹਰ ਸਿੰਘ ਦੇਗ ਤਯਾਰ ਕੀਤੀ ਝਟ ਪਟ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣਾਇਆ ਜੀ
ਪੰਜ ਛੇ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸ਼ੇਰ ਗੱਜਦਾ ਤੇਗਾ ਫੜ ਧਾਇਆ ਜੀ

ਮੁਠ ਭੇੜ

ਸਿੰਘਨਿਕਲ ਜਦ ਵੱਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਆਏ ਅਗੇ ਵੇਖਿਆ ਛੁਰਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਰੋਹ ਚੜਿਆ ਫੇਰ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਓਸ ਛੱਡਿਆ ਉੱਚੀ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਉਠ ਸੈਂਕੜੇ ਪਏ ਅਗੇਂ ਐਲੀ ਐਲੀ ਦੇ ਮਾਰਦੇ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਇਹ ਸਿੰਘ ਭੀ ਪੈ ਗਏ ਵਾਂਗ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੱਬ ਖੜਿਆ ਗੰਡਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਰੰਨਾਂ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਚੰਗਿਆਂ ਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਕਈ ਮਾਰੇ ਤੇ ਸ਼ਖਮੀ ਕਈ ਕੀਤੇ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਭਜਾਇਆ ਨਿਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਪਾਇਆ ਭੜਬੁ ਸਿੰਘਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ

ਪੁਲਸ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ

ਪਿਛੇਦੈਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਸੀ ਪੁਲਸ ਜਿਹੜੀ ਓਹਨਾਂ ਗੋਲੀ ਦੇ ਤਈਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਵੱਖੀ ਵਿਚ ਓਹ ਵੱਜੀ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਖਮੀ ਕਰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ
ਮੁੰਡੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇੜ ਗਏ ਪੰਜੇ ਸ਼ੇਰਾਂ ਗਿਰਦੇ ਘੇਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ
ਖੰਡਾ ਵਾਹਿਆ ਸ਼ਖਮੀ ਜਥੇਦਾਰ ਨੇ ਹੋ ਕਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ
ਨੇੜੇ ਦੁਕਦੇ ਨ, ਦੂਰੋਂ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਜੀ ਮੀਂਹ ਗੰਡਿਆਂ ਸੀ ਬਰਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਧ ਅਗੇ ਬਰਛਾ ਵੱਖੀ ਦੇ ਵਿਚ ਧਸਾ ਦਿੱਤਾ
ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਹੋ ਸ਼ਹੀਦ ਡਿੱਗਾ ਮਾਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਓਹਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਖੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰਛਾ ਪੇਟ ਦੇ ਵਿਚ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ
ਇਹ ਓਸੇਤਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਨਿਕਲੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ ਤਈਂ ਬਨ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ
ਹੋਗਿਆ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਭੀ ਕੱਨੀ ਗੰਡਿਆਂ ਹੱਥ ਲਵਾ ਦਿੱਤਾ
ਰਣ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਬਚ ਆਏ ਸਾਕਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਕਰ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ

† ਨਿਹੰਗ ਬਹੁਤੇ ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੋਲੇ ਮਦਲੇ ਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ।

‡ ਬਾਬਾ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ।

ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਆਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਡੇਰੁ ਮੋਤ ਚੁਫੇਰੇ ਵਜਾ ਦਿੱਤਾ

ਸ਼ਰੀਫ ਪੁਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗੱਡੀ ਵੱਢੀ ਗਈ

ਏਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਗੱਡੀ ਵਟਾਲੇ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰੀਫਪੁਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਂ ਆਈ ਸੀ ਜੀ
ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਹੋਈਅਗੇ ਲੀਰੀਆਂਨੇ ਗੱਡੀ ਚਲਦੀ ਰੋਕ ਠਹਿਰਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੁਝ ਗੱਡੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈਸਨ ਉਨਾਂਕਰ ਚਲਾਕੀ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢਲਏ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਕਾਮਤ ਛਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਗੁੰਡੇ ਮਾਰ ਛਾਲਾਂ ਵਿਚ ਝਟ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕਤਲ ਮਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਬੱਚੇ ਔਰਤਾਂ ਬੁੱਢੇ ਨ ਕਿਸੇ ਵੇਖੇ ਮਾਰ ਸਭ ਦੀ ਜਾਨ ਮੁਕਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਪਿਆ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪੁਕਾਰ ਮਚੀ ਸੁਣ ਕਿਸੇ ਨ ਮਦਦ ਪੁਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਡਬੇ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਗਏ ਸਾਰੇ ਘੜੀ ਕਹਿਰ ਦੀ ਬੁਰੀ ਵਰਤਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਗੱਡੀ ਲੁੱਟੀ ਨਚਿੰਤ ਹੋ ਕਤਲ ਕੀਤੀ ਨੇੜੇ ਸੁਣੀ ਨ ਕਿਸੇ ਦੁਹਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਾਈਵਰ ਕ੍ਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਹਿਜਭਾਵ ਨਾਲਗੱਡੀਚਲਾਈ ਸੀ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਇਹ ਜ਼ਿਲਾ ਤੇ ਜ਼ਿਲੇ ਦੀ ਪੁਲਸ ਏਥੇ ਉੱਕੀ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਘੋਸ ਮਾਰ ਛੱਡੀ
ਪਹਿਲ ਕੀਤੀਇਹ ਲੀਰੀਆਂ ਦਿਲਵਧੀ ਸਿਰੋਂ ਹੜੀ ਹਕੂਮਤਵਿਸਾਰ ਛੱਡੀ
ਬੇ-ਦੋਸ਼ੇ ਤੇ ਬੇ-ਗੁਨਾਹ ਮਾਰੇ ਰਾਕਸ਼ਪੁਣੇ ਦੀ ਕਰ ਇਹ ਕਾਰ ਛੱਡੀ
ਪੈਣੇ ਬਦਲੇ ਦੇਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਿਰ ਚਾੜ੍ਹ ਛੱਡੀ

ਗੁਰਦੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ

ਬਾਬੇ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਿੱਲ ਅੰਦਰ ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੋ ਰਹੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਠੇ
ਹੱਲਾ ਕਰਨਗੇ ਓਹ ਗੁਰਦੁਰਿਆਂ ਤੇ ਹੋਇ ਹੋਇ ਨੇ ਲੈ ਸਾਮਾਨ ਕਠੇ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆ ਓਧਰ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਭੀ ਹੋ ਗਏ ਆਨ ਕਠੇ
ਆ ਗਿਆ ਸੁਨੇਹਾ ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਏਸ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਜਵਾਨ ਕਠੇ
ਵਧਯਾ ਮਿੱਲ ਵਲੋਂ ਇਹ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਭੀ ਕੁੱਦ ਪਏ ਨਾਹਰੇ ਬੁਲਾਨ ਕਠੇ
ਜਦੋਂ ਸੁਣਿਆ ਉਹਨਾਂ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜਾਨ ਕਠੇ
ਡਰ ਪਰਤ ਕੇ ਵੜ ਗਏ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾਹਰੇ ਅੰਦਰੇ ਪਏ ਕੁਕਾਨ ਕਠੇ
ਸਿੰਘ ਪਰਤ ਆ ਗਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਿਕਲੇ ਫੇਰ ਨ ਗੁੰਡੇ ਮੈਦਾਨ ਕਠੇ

੬ ਤੇ ੭ ਦੀ ਵਿਚਲੀ ਰਾਤ

ਜ਼ਰਾ ਪਿਆ ਹਨੇਰਾ ਫਿਰ ਸ਼ੌਰ ਭਾਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਯਾ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੇ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਲ ਨੌਬਤਾਂ ਵੱਜ ਪਈਆਂ ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਗੁੰਡੇ ਹੰਕਾਰਿਆਂ ਨੇ

ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ ਘਰੇ ਘਰ ਜਾਗ ਰਿਹਾ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਪਾ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਬੋਲੇ ਜੈ ਮਹਾਂਦੇਵ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ ਕੂਕਾਂ ਪਾਈਆਂ ਮਹਿਲਾਂ ਮੁਨਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਟਾਹਰਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਉਚਿਆਂਕੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਕੀਤੀਆਂ ਭੰਗੜਾਂ ਨਿਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਡਰਦੇ ਐਵੇਂ ਭੈੜੇ ਹੋਲਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੇ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਫੈਲਾਈ ਬੇਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਫੂਕ ਚੁਰੱਸਤੀਅਟਾਰੀ ਫੂਕੀ ਗਲਬ ਢਾਹੇਭਾਰੇ ਮੁਸਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਓਇ ਆਖੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ * ਸ਼ਹਿਰ ਫੂਕ ਦਿਤਾ ਹਤਿਆਰਿਆਂ ਨੇ
 ਗੰਡੇ ਵਲ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਹਿਆ ਫਿਟਕਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਡਰ ਫੈਲਾਉਣ ਖਾਤਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈਸੀ ਗੁਰੂ ਮਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਆਉਣਾ ਕਿਸ ਸੀ ਸੀਦੁਬਾਰ ਵੱਲੇ ਬਾਹੀਆਂ ਮੱਲੀਆਂ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਨੇ
 ਸਿਰ ਤਲੀ ਤੇ ਰਖੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੇ

ਭਿਆਨਕ ਸਮਾ

ਰਾਮਾਨੰਦ ਦੇ ਬਾਗ ਤੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਲ ਪਿਆ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬਾ ਡਰਾਉਂਦਾ ਸੀ
 ਏਧਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦਿਆਂ ਨਾਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਰਾਸ਼ਹਿਰਹੀ ਬਰਬਰਾਉਂਦਾ ਸੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰਰਹੇ ਓਧਰ ਜਥਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਧਕੇ ਅਗੂ ਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ
 ਕੰਨ ਸਭ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਲੋਂ ਕੋਈ ਡਰਦਾ ਅੱਖ ਨ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ
 ਪੂਏਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਅੱਗਾਂ ਭੜਕ ਰਹੀਆਂ ਕੋਈ ਭਾਂਬੜ ਨਹੀਂ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਸੀ
 ਕਰ ਹੋਸਲਾ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਗੇਡ ਕੋਈ ਉੱਕਾ ਇੰਜਨ ਲੈ ਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ
 ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਕਿਆਮਤ ਆਈ ਦਿੱਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਉਤੇ ਡਰ ਛਾਉਂਦਾ ਸੀ
 ਸ਼ੇਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਡਰ ਸੁਤਿਆਂ ਤਈਂ ਜਗਾਉਂਦਾ ਸੀ

ਜੈ ਕਾਰੋ ਭੀ ਬਦਲ ਗਏ

ਮਹਾਂਦੇਵ ਤੇ ਜੈ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ ਸੰਗ ਵਾਲੇ ਸਨ ਆਖਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ
 ਓਹ ਭੀ ਰਲ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਰ ਸੋਚ ਲੰਮੀ ਉਹ ਭੀ ਭੁੱਲ ਗਏ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਡਰ ਗਏ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਭੇਦ ਓਹਨਾਂ ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ
 ਜਥੇ ਫਿਰ ਰਹੇ ਹੈਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਛੱਡ ਸ਼ੇਖੀਆਂ ਅੰਦਰੋਂ ਭੁੱਲ ਗਏ

* ਏਸੇ ਰਾਤ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਟੜੇ, ਕੂਚੇ ਸ਼ਖਾਂ ਵਾਲੇ, ਕੂਚਾ ਨੀਵਾਂ, ਕੂਚਾ ਬਦਰੋਂ, ਕੂਚਾ
 ਕਾਜੀਆਂ, ਕੁੱਬੀ ਬੇਰੀ ਆਦਿਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦਸ ਸੌ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਕਾਨ ਸੜ ਰਹੇ ਸਨ।

† ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਗੇਡ ਵਾਲੇ ਡਰਦੇ ਇੰਜਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਢਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਗੰਡੇ ਨਾਲਾਂ ਪਾੜ
 ਛੱਡਦੇ ਤੇ ਛੁਰੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਹਕੂਮਤ ਕੰਨ ਵੱਟਕੇ ਬਹਿ ਰਹੀ ਸੀ।

੭ ਮਾਰਚ ਅਰਥਾਤ ੨੪ ਫੱਗਣ ਦਾ ਦਿਨ

ਰਾਤ ਕਹਿਰ ਦੀ ਚੰਦਰੀ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ ਛੱਡ ਲਿਸ਼ਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਓਹਦੇ ਤੇਜ਼ ਹਨੇਰਾ ਛੁਪਾ ਦਿਤਾ ਗੁੰਮ ਕੀਤਾ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਸਾਰੇ ਧੁੰਮਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸਿੰਘ ਛੱਡਦੇ ਆਇ ਜੈਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਕੌਣ ਜੰਮਜਾਂ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਵਲੋਂ ਤਕੇ, ਜੋਸ਼ ਚੜ੍ਹੇ, ਜੋਧੇ ਭਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਹੈਸੀ ਦਿਲੋਂ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਉਸ ਰੋਕਿਆ ਰਸਤਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਲਾਂਭੋਂ ਚਾਂਭੋਂ ਹੋ ਖਲਕਤਾਂ ਲੰਘ ਆਈਆਂ ਗੁਸੇਚੜ੍ਹੇ ਸਨ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਸ਼ਹਿਰ ਸੜਦਾ ਵੇਖਕੇ ਜਰੇ ਕਿਹੜਾ ਸੱਕੇ ਕੌਣ ਸੁਣ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਭਰੇਹੋਇ ਸਨ ਰੁਹਵਿਚਦਿਲਾਂ ਦੇਜੀ ਕਰਨਾਸਿੰਘ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈਸਨਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਸ਼ਾਂਤ ਭੇਜਰਿਹਾ ਸਾਂਭ ਸੋਹਨਸਿੰਘ ਲਏ ਯੋਗ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਦੇਇ ਉਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
 ਕਰਦੇ ਹੈਸਨ ਉਡੀਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਲਾਈਏ ਵਡੇ ਹੰਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ

ਪਾਗ ਦਾਸ ਦਾ ਚੌਂਕ

ਇਹ ਚੌਂਕ ਵਿਚ ਕਟੜੇ ਰਾਮਗੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿਚ ਏਸ ਦੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਹੈਸੀ
 ਓਹਦੇ ਵਿਚ ਹੋ ਗਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੱਠੇ ਧਾਰੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੰਦਰੀ ਨੀਤ ਹੈਸੀ
 ਗਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਭੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਨੀਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਪਲੀਤ ਹੈਸੀ
 ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਟਣੀ ਗਲੀ ਵਧਾਉ ਵਾਲੀ ਵਿਚ ਦਿਲਾਂ ਸਮਾਈ ਕੁਰੀਤ ਹੈਸੀ
 ਫੇਰ ਵਧਾਂਗੇ ਵੱਲ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਜੀ ਇਕ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈਸੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਫਸਰ ਸਾਰੇ ਵੱਲ ਸਾਡੇ ਏਸ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਖੰਭੀਤ ਹੈਸੀ
 ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹਥਿਆਰ ਭੀ ਸਨ ਛੁਰੇ ਚਾਕੂ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਰੀਤ ਹੈਸੀ
 ਬਾਜੀ ਉਲਟ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਠੱਪੀਰਹੀ ਜੇਹੜੀਵਿਚ ਚੀਤ ਹੈਸੀ

ਮੋਤ ਦੀ ਹੋਲੀ

ਜਿਹੜਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਤੇ ਇੱਟੇ ਚਲਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਏਸ ਗਲ ਦਾ ਪੈ ਗਿਆ ਝੱਟ ਰੋਲਾ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਸਿੰਘ ਭੜਕਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਜ਼ੂਮ ਜੋ ਆਈ ਹੈਸੀ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਤੇ ਬਰਛੇ ਉਠਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਹੋਰ ਏਧਰੋਂ ਓਧਰੋਂ ਕਈ ਰਲ ਗਏ ਚਹੁੰਆਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਘੇਰਾ ਪਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ

† ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਂਤ ।

‡ ਬੋ-ਖੋਡ ।

ਝੱਟ ਜਾਇ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ *ਮਨਸੂਬੇ ਮਿਲਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਭਾਵੇਂ ਇਟਾਂ ਵੱਟੇ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਰੇ ਨਾਹਰੇ ਮਾਰ ਕੁਝ ਰੋਂਦ ਚਲਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਪਰ ਅੱਗ ਹਜ਼ੂਮ ਨੇ ਲਾ ਦਿਤੀ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿਚ ਫਸਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਕਿਸੇ ਪਾਸਿਓਂ ਬਾਹਰ ਨ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਘੇਰ ਘਾਰ ਕੇ ਵਿਚੇ ਰਖਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਗਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਭੀ ਘੇਰ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਉੱਕੇ ਨ ਹਥ ਹਿਲਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਓਹ ਬੈਠੇ ਬਠਾਇ ਹੀ ਗਏ ਮਾਰੇ ਬਚ ਸੱਕੇ ਨ ਵਾਸਤੇ ਪਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਸਾਰੇ ਗਿੱਦੜਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕੁੱਟ ਘੱਤੇ ਐਵੇਂ ਡਰ ਕੇ ਪਾਨ ਗਵਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਅੱਬਲਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੈਸਨ ਉਡੀਕਰਹੇ ਆਪੋਵਿਚ ਸਨ ਵੇਲੇ ਠਹਿਰਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਏਧਰੋਂ ਰਹੋ ਤੱਯਾਰ ਸਾਰੇ ਅਸੀਂ ਆਵਾਂਗੇ ਦਿਲ ਵਧਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਰਲ ਕਰਾਂਗੇ ਹੱਲਾ ਦਰਬਾਰ ਉਤੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ ਗੰਡੇ ਦੁੜਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਪੈ ਗਿਆ ਹਜ਼ੂਮ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਏਧਰ ਮਾਰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਚਾਲੇ ਭੁਲਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਦੋ ਦੁਨਾਲੀਆਂ ਤੇ ਛੁਰੇ ਬਰਛੇ ਬਹੁਤੇ ਹੈਸਨ ਵਿਚ ਮਸੀਤ ਰਖਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਪਟਰੋਲ ਤੇ ਤੇਲ ਦੇ ਕੁਝ ਪੀਪੇ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਰਖੇ ਲਿਆ ਛੁਪਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਅੱਗ ਤੇਲ ਪਟਰੋਲ ਨੂੰ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈਸਨ ਮੋਤ ਦੇ ਸਾਜ ਸਜਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਮੋਤ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਹੀ ਪੈ ਗਈ ਜੀ ਹਥਿਆਰ ਭੀ ਨ ਕੰਮ ਆਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਨ ਓਹ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਨ ਓਹ ਲੜ ਸਕੇ ਕੀਤਾ ਟਾਕਰਾ ਨ ਘਬਰਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਕੱਢ ਮਰਵਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ
 ਚਿੜੀਆਂ ਵਾਂਗ ਗਏ ਭੁੱਜ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰਹੇ ਜਿਹੜੇ ਮਨਸੂਬੇਪਕਾਇ ਓਨ੍ਹਾਂ

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਬਚੇ

ਗਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇਹੜੀ ਮਸੀਤ ਦੇ ਸੀ ਕ੍ਰਾਇਦਾਰ ਵਸਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੋ
 ਓਹ ਭੀ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਗਏ ਮਾਰੇ ਬਚਿਆ ਕੋਈ ਨ ਬੁੱਢਾ ਜਵਾਨ ਸਮਝੋ

*ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਜਥੇ ਰੋਕੇ ਗਏ
 ਹਨ ਓਹ ਹੋਰ ਭੂਹੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਅੱਬਲਵਾਈਆਂ ਦੀ ਹਵੇਲੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਪਾਗ
 ਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ ਵਾਲੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਕੱਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਸਭ ਹਥਿਆਰ ਪਟਰੋਲ ਤੇਲ 'ਜਮ੍ਹਾਂ' ਕਰ
 ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਏਧਰੋਂ ਅਸੀਂ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਓਧਰ ਮਸੀਤ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਵਧਾਉ
 ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ ਪੈਣ ਕਰਕੇ ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਊ ਪਰ ਦਿਨ
 ਚੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਥੇ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਲਗ ਪਏ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅੱਬਲਵਾਈਆਂ ਦੇ
 ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੌਂਸਲਾ ਨ ਪਿਆ। ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਚੌਂਕ ਸਿਖ ਅਬਾਦੀ ਦੇ ਲੰਘਨੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ
 ਤੇ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਦੇ ਕਟੜੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਚੜ ਕਰਾਇਦਾਰ ਹੈਸਨ
 ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਬੱਚੇ ਔਰਤਾਂ ਘਿਰੀਆਂ ਹਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਚ ਦੱਸੜਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਿੰਦ ਨੂੰ ਆਨ ਸਮਝੇ
 ਰਾਤ ਜਾਗਦਾਰਿਹਾ ਇਹ ਸੋ ਗਿਆ ਸੀ ਸੁਣਕੇ ਹਾਦਸਾ ਹੋਯਾ ਹੈਰਾਨ ਸਮਝੇ
 ਝੱਟ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਾਸ ਮਸੀਤ ਦੇ ਜਾ ਬਚੇ ਬੱਚੀਆਂ ਪਏ ਕੁਰਲਾਨ ਸਮਝੇ
 ਗਲੀਵੱਲ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਤੇਲਨਾਂ ਨੇ ਝੱਟ ਲਿਆ ਦੀਪਿੰਦੁ ਪਹਿਚਾਨ ਸਮਝੇ
 ਓਹਨਾਂ ਕਹਿਆ ਭਰਾ ਬਚਾ ਸਾਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝੇ
 ਏਸ ਅਗਾਂ ਹੋ ਲੋਕ ਹਟਾਇ ਪਿਛਾਂ ਹੁਣ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਸਮਝੇ
 ਤੀਹ ਚਾਲੀ ਕਰੀਬ ਓ ਔਰਤਾਂ ਸਨ ਬੱਚੇ ਬੱਚੀਆਂ ਡਰੇ ਮਹਾਨ ਸਮਝੇ
 ਇਹ ਕੱਢ ਕੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਸਾਥੀ ਏਸ ਦੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਵਾਨ ਸਮਝੇ
 * ਹਸਪਤਾਲ ਪੁਚਾਇਆ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਰਮ ਪੱਟੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਸਾਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਦਿਤਾ ਹੋਂਸਲਾ ਹੁਣ ਨ ਡਰੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਆਨ ਸਮਝੇ
 ਓਹ ਸੰਭਾਲੀਆਂ ਡਾਕਟਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਮਰਮ ਪੱਟੀ ਸਨਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਦੁੱਧ ਰੋਟੀ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਲੰਗਰੋਂ ਕਰ ਧਿਆਨ ਸਮਝੇ
 ਕੀਤੀ ਖਬਰ ਕੋਤਵਾਲੀ ਵਿਚ ਲੈਜਾਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਈਂ ਸੰਭਾਲ ਸੁਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਫਸਰ ਡਰਦਾ ਆਵੇ ਕੋਈਨਾ ਦੇ ਪਹਿਰਏਵੇਂ ਹੀਲੰਘਾਨ ਸਮਝੇ
 ਆਖਰ ਮਹਿਤਾ ਆਕੇ ਲੈਗਿਆ ਸਭੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਵਿਚ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਵੇਖ ਨੇਕ ਸਲੂਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿੰਘਾਂ ਤਈਂ ਸਲਾਹਨ ਸਮਝੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਇਸਗਲੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਗਏ ਬਚੇ ਔਰਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਜ਼ਾਰੇ ਵੱਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਗੱਲਾਂ ਓਹ ਦਿਲੋਂ ਭੁਲਾਈਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ
 ਮੈਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤਈਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜੀਤੁ ਹਾਡੇ ਦਿਲੀਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਆਈਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ
 ਸਿੰਘੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੋਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਭੈੜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸੁਰਤਾਂ ਲਾਈਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ
 ਸ਼ੇਰ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮੁਰਦਾਰਖਾਂ ਦੇ ਕੁਤੇ ਖਾਣ ਮੁਰਦਾਰ ਇਉਂ ਚਾਹੀਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰਨੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਹੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਕਿਉਂ ਨੇ

ਮਸੀਤ

ਏਸ ਥਾਂ ਇਹ ਭਾਰੀ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਕੋਈ ਮਰਦ ਨ ਜਿੰਦ ਬਚਾ ਸਕਿਆ
 ਕੁਝ ਸੜੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਨ ਆ ਸਕਿਆ
 ਉਹ ਗਿਣਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਹੀ ਗਏ ਮਾਰੇ ਨ ਦੁਨਾਲੀਆਂ ਕਈ ਚਲਾ ਸਕਿਆ

* ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਹਸਤਪਤਾਲ ।

ਅੱਬਲਵਾਲੀਏਨਪਹਿਚੇ ਕ੍ਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਨਕੋਈਮਰਦਿਆਂਤਈਂਛੁਡਾ ਸਕਿਆ

ਮਗਰੂਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਈ

ਪਾਗਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਨੇ ਹਾਕਮ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜਗਾ ਦਿਤੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਸੁਣ ਲੁਟੀਦੇ ਮਾਰੀ ਦੇ ਨੇ ਚਾਉ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹੇ ਲਾਹ ਦਿਤੇ
ਹੋ ਨੌਬਤਾਂ ਭੀ ਸਭ ਬੰਦ ਗਈਆਂ ਯਾ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਭੁਲਾ ਦਿਤੇ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਵਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਣ ਲਗਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਘਬਰਾ ਦਿਤੇ
ਪਿਆ ਫਿਕਰ ਆਕੇ ਭਾਰਾ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇ ਹੋਂਸਲੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਢਾ ਦਿਤੇ
ਤੰਬੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੀਗੀਏ ਫਿਰਨ ਭੱਜੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਦੇ ਪੱਥਰ ਘਸਾ ਦਿਤੇ
ਡੀ. ਸੀ. ਕਪਤਾਨ ਪੋਲੀਸ ਤਾਈਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਡੇ ਫਿਕਰ ਪਾ ਦਿਤੇ
ਜਥੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਵੜਨ ਨ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਜਲਦੀ ਰੋਕ ਲੇ ਭੇਦ ਜਤਾ ਦਿਤੇ
ਅਜ ਬਚੇਗਾ ਨਹੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਬਰਛੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਹੈਨ ਲਿਸ਼ਕਾ ਦਿਤੇ
ਹੀਲਾ ਕਰੇ ਜਲਦੀ ਕੋਈ ਰੋਕਣੇ ਦਾ ਡਰ ਪਾ ਕੇ ਅਫਸਰ ਕੰਝਾ ਦਿਤੇ
ਮਾਝਾ ਆ ਵੜਿਆ ਜੇਕਰ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਫੇਰ ਖੈਰ ਨਹੀਂ ਹਾਕਮਡਰਾ ਦਿਤੇ
ਲਾਟ ਵਲ ਲਾਹੌਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੜ ਫੋਨ ਤੇ ਫੋਨ ਖੜਕਾ ਦਿਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜਦ ਤੱਕ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮਾਰੀਦੇ ਸਨ ਉੱਕਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਫਿਕਰ ਦੁੜਾਇਆ ਨਾ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਹੁੰਦੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਘਰੀਂ ਵਰਜ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਹਟਾਇਆ ਨਾ
ਪੁਲਸਮਿਲਟੀ ਰੋਕ ਬੈਠਾਲ ਰਖੀ ਚਾੜ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਅਮਨ ਕਰਾਇਆ ਨਾ
ਕੋਤਵਾਲੀ ਬੈਠੇ ਸਾਰੇ ਹਸਦੇ ਸਨ ਤਰਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਆਇਆ ਨਾ
ਨੌ ਹਿੰਦੂ ਮੰਦਰ ਓਧਰ ਗਏ ਫੂਕੇ ਕਿਸੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਬਚਾਇਆ ਨਾ
ਡਾਇਮ ਰੰਜ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਵਿਚੋਂ ਫੜ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਦਬਾਇਆ ਨਾ
ਗਜ਼ਬ ਢਾਇ ਸਨ ਥਾਂ ਥਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਗੋਰਾ ਫੌਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਨਾ
ਲੱਗੀ ਘਰ ਨੂੰ ਸੜੀ ਮਸੀਤ ਇਕੋ ਹੁਣ ਹਸ ਕਿਉਂ ਵੇਲਾ ਟਪਾਇਆ ਨਾ
ਫਿਕਰਪਏਕਿਉਂਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਨਾ ਚਿਰ* ਫਰੇਸ਼ਰਘਬਰਾਇਆ ਨਾ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਕਰਫੀਉ ਲੱਗ ਗਿਆ

ਝਟ ਪਟ ਲਾਹੌਰੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸੁਟਾਇ ਸਾਰੇ
ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਕਰਫੀਉ ਲਾ ਦਿਤਾ ਬੰਦ ਗਲੀਆਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕਰਾਇ ਸਾਰੇ

*ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ।

ਫਿਰਨ ਲਗ ਪਈ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਭੀ ਲਿਖ ਸਖਤ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ਸਾਰੇ
ਬਾਹਰੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਜਥਾ ਨ ਕੋਈ ਆਵੇ ਹੈਸਨਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਰਵਾਇ ਸਾਰੇ
ਭੇਜ ਮਿਲਟੀ ਨਾਲ ਮਸ਼ੀਨ ਗਨਾਂ ਪੁਲ ਨਹਿਰ ਦੇ ਰੋਕ ਰਖਾਇ ਸਾਰੇ
ਫਿਕਰ ਪੈਗਿਆ ਸੀ ਵਡਾ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਜਾਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਰੁਕਾਇ ਸਾਰੇ
ਪਾਜ ਖੁਲ੍ਹਾ ਹੁਕਮਤ ਦੇ ਪੱਖ ਦਾ ਆ ਸਿੰਘਾਂ ਇਕ ਦਮ ਚਾਲੇ ਭੁਲਾਇ ਸਾਰੇ
ਸ਼ਹਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਹਿਰੇ ਚੌਕ ਦੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇ ਸਾਰੇ

ਪ੍ਰਾਗਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ ਬਾਰੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ

ਹੋਇਆ ਸੱਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹਾਦਸਾ ਏਹ ਫਿਕਰ ਹਾਕਮਾਂ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੀਤੇ
ਇਰਦਗਿਰਦ ਉਸ ਚੌਂਕ ਦੇ ਵੱਸਦੇਜੋ ਬਾਈ ਆਦਮੀ ਆ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ
ਓਹ ਸਾਰੇ ਬੇਦੋਸ਼ੇ ਤੇ ਭਲੇ ਮਾਨਸ ਕਾਬੂ ਕਈ ਵਿਚੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਕੀਤੇ
ਫੜ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇਹਲ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਮੁਸਲਿਮ ਪੁਲਸ ਨੇ ਬੜੇ ਲਾਚਾਰ ਕੀਤੇ
ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਂਭੇ ਮਾਰ ਹੋ ਗਏ ਕੰਮ ਮੁਖਬਰਾਂ ਰੱਖ ਕੇ ਖਾਰ ਕੀਤੇ
ਕਰ ਖੱਜਲ ਖੁਵਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਰੇ ਬਰੀ ਓਹ ਅੰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੀਤੇ

ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

ਠੀਕ ਚੋਦਾਂ ਅਪੈਲ ਨੂੰ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਲਾਲ ਥਾਨੇਦਾਰ ਆਇਆ ਜੀ
ਤੈਨੂੰ ਸਦਦੇ ਮਿਲ ਦੇ ਵਿਚ ਅਫਸਰ ਸੱਦਾਂ 'ਸਾਖੀ' ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਇਆ ਜੀ
ਸਾਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਮਿਲ ਅੰਦਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਪਾਸ ਪੁਚਾਇਆ ਜੀ
ਪ੍ਰਾਗਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹਓ ਮਤਲਬ ਸੁਨਾਇਆ ਜੀ
ਇਹ ਆਖਕੇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵਖੋ ਵਖੀ ਦੇ ਕੋਠੜੀ ਬੰਦ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਅਧੇ ਘੰਟੇ ਪਿਛੋਂ ਕਢ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਧਮਕਾਇਆ ਜੀ
ਮੇਵਾਰ ਕਤਲਾਮ ਦਾ ਦਸੀ ਦਾ ਤੂੰ ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਮਰਵਾਇਆ ਜੀ
ਕੋਣ ਆਖਦਾ ਇਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਿਧੜਕ ਹੋ ਪੁਛ ਪੁਛਾਇਆ ਜੀ

† ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ 'ਸਾਖੀ' ।

ਜਦੋਂ ਸਰਦਾਰ ਨਰੀਨਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਕੇ
ਆਖਿਆ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ । ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਵਡੇ ਮੋਟੇ ਤਾਜ਼ੇ
ਅਫਸਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

ਦਿਤੇ ਬਿਆਨ ਸ:॥ ਧਿਆਨਸਿੰਘ ਨੇ ਜੁਰਮ* ਤੇਰੇ ਤੇ ਸਾਰੇ ਠਹਿਰਾਇ ਦੇਖੇ
ਐਨ ਅਠ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਠ ਵਜੇ ਵਿਚ ਚੌਂਕ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਿਖਾਇ ਦੇਖੇ
ਰਾਮ ਲਾਲ ਠਾਨੇਦਾਰ ਸਾਮਣੇ ਜੀ ਕਸਮ ਖਾ ਸਭ ਭੇਦ ਜਤਾਇ ਦੇਖੇ
ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਸੌ ਅਕਾਲੀਹੈਸਨ ਤੇਗਾਂ ਬਰਛਿਆਂ ਵਾਲੇ ਗਿਣਾਇ ਦੇਖੇ
ਨਾਲ ਹੈਸਨ ਚਾਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵਾਲੇ ਪੂਰੇ ਖਿੱਚ ਕੇ ਫੋਟੇ ਦਿਖਾਇ ਦੇਖੇ
ਆਗੂ ਸਭ ਦਾ ਗਜ਼ਾਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਏਸੇ ਮਰਵਾਇ ਦੇਖੇ
ਇਹਦੇਹੁਕਮ ਵਿਚਵਰਤਿਆ ਕਹਿਰਭਾਰਾ ਬੇਗੁਨਾਹ ਸਨ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇ ਦੇਖੇ
ਲਿਖਤੀ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆ ਲਿਖੇ ਨੇ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾਇ ਦੇਖੇ

ਹੋਰ ਪੁੱਛ

ਫੇਰ ਪੁਛਦਾ ਓਹ ਕਾਕਾ ਹੈ ਕਿਹੜਾ, ਹੈ ਬੜਾ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾਇਆ ਜਿਸਨੇ
ਓਹ ਤੇਰਾ ਹੀ ਪੁਤਰ ਦਸੀਦਾ ਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਜਿਸਨੇ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਭਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਓਹੋ ਪੁਲਸਮਿਲਟੀ ਤਈਂ ਖਪਾਇਆ ਜਿਸਨੇ
ਕਰਓਹਨੂੰ ਭੀ ਪੇਸ਼ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤੇ ਜੁਲਮ ਕਮਾਇਆ ਜਿਸਨੇ
ਮੈਂ

ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਾਕੇ ਦਾ ਪਤਾਕਾਹਦਾ ਕੀਹ ਜਾਣਦਾ ਕਾਕਾ ਬੁਲਾਉ ਕਿਸਨੂੰ
ਪੁੱਤ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਹੈਨ ਕਾਕੇ ਪਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀਹ ਏ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁ ਕਿਸਨੂੰ
ਫੜੋ ਓਸਨੂੰ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਾਕਾ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਠਹਿਰਾਉ ਕਿਸਨੂੰ
ਅਜ ਜ਼ੋਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਨੂੰ ਮਾਰੋ ਤੇ ਫੜ ਫਸਾਉ ਕਿਸਨੂੰ

ਤਬਾ

ਨਾਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰੋ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਓਹ ਆਣਕੇ ਅਖ ਉਠਾਇ ਜੇਕਰ
ਮੈਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੇ ਫੜੋ ਠੀਕ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਰੂਬਰੂ ਆਖ ਸੁਨਾਇ ਜੇਕਰ
ਕਰੇ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਆਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਓਹ ਤੁਸਾਂ ਹੈਨ ਇਹ ਜਾਲ ਫੈਲਾਇ ਜੇਕਰ
ਹੋ ਜਾਇ ਨਿਤਾਰਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਕ ਪਲ ਭੀ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਇ ਜੇਕਰ

*ਸਰਦਾਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾਮਗੜੀਆ ਇੰਨਸਪੈਕਟਰ ਪੁਰਾਣਾ ਖੁਫੀਆ ਪੋਲੀਸ।

*ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਜ਼ਾਨੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਰਤਨ' ਮਾਲਕ ਸੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੈਸ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਵਾਲਾ ਭੀ ਗਰਦਾਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਗਦਾਸ ਦੀ ਮਸੀਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ
੩੦੨-੩੦੭ ਆਦਿ ਕਈਸੰਗੀਨ ਦਫ਼ਾ ਹੇਠ ੨੨ ਅਪ੍ਰੈਲ ੧੯੪੭ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਜੇਹਲਖਾਨੇ
ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਰ ਆਖਰ ੧੪ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ੧੯੪੭ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਲਿਖੇ ਅੱਧ ਪਚੱਧੇ ਬਿਆਨ ਅਜੇ ਓਹਨੂੰ ਸੈਨਤ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿਸੇ
ਓਹ ਛੱਡਕੇ ਕਾਗਜ਼ ਉਠ ਗਿਆ ਪਤਾਨਹੀਂ ਕੀ ਓਹਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿਸੇ
ਓਹਨਾਂ ਝਟਰਵਈਏਨੂੰ ਬਦਲਲਿਆ ਬਾਹਰੋਂ ਆਣਕੇ ਕੀਹ ਸੁਨਾਇਆ ਕਿਸੇ
ਸ਼ਕਲ ਬਦਲ ਗਈ ਸਾਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੂਰੋਂ ਫੋਨਦਾ ਬਟਨ ਦਬਾਇਆ ਕਿਸੇ

ਤਥਾ

ਕਢ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਝਟ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਪਲੰਘ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਓਇ, ਓਇ ਜਿਹੜੇ ਪਏ ਆਖਦੇ ਸਨ ਸਰਦਾਰ ਜੀ ਆਖ ਬੁਲਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਕੱਠਿਆਂ ਕਰ ਕਰੇ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਓਹ ਸੁਨਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸਾਖੀ ਜੀ ਕਲਾ ਵਰਤੀ ਲੱਛਣ ਹੋਰ ਹੀ ਪਏ ਨਿਗਾ ਆਵੰਦੇ ਨੇ
ਉਸੇ ਵੇਲੇ* ਸ: ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਉਠੋ ਚਲੋ ਏਥੇ ਕਿੱਨੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਘਬਰਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਓਹੋ ਖੜੇ ਅਛਸਰ ਬੋਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸੁਣਾਵੰਦੇ ਨੇ
ਜਾਉ ਪਹੁੰਚੇ ਸ਼ਤਾਬੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਥਾਂ ਰੋਅਬ ਨਰਮੀ ਦਿਖਲਾਵੰਦੇ ਨੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਪਤ ਨੂੰ ਝਟ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਲਸੀਏ ਨੇ ਮਿੱਤ੍ਰਤਾ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਫਸਾ ਲਿਆ ਸੀ
† ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਗਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਗਵਰਮਿੰਟ ਨੇ ਭੀ ਅਜ਼ਮਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਪੈਂਦਾ ਛੱਡਣਾ ਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜ਼ਾਹਰਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਿਖਾ ਲਿਆ ਸੀ

ਜੱਥੇ ਰੋਕ ਲਏ ਗਏ

ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਫਿਕਰ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤੇ ਸਾਈਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦੁੜਾ ਦਿੱਤੇ
ਨਿਕਲ ਕਰਫੀਉ ਦੇ ਵਕਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੀ ਭੇਦ ਜਥਿਆਂ ਤਈਂ ਜਤਾ ਦਿੱਤੇ
ਸ਼ਹਿਰ ਰੁਕ ਗਿਆ ਕਰਫੀਉ ਲੱਗ ਗਿਆ ਜੱਥੇ ਵੱਲ ਸੰਗ੍ਰਾਣੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ
ਰਾਮ ਸਰ ਤੇ ਬਾਬੇ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤੇ
ਜੱਥੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਬੇਈਮਾਨੀ ਪਾਸੋਂ ਰੋਕ ਬਾਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਚਾ ਦਿੱਤੇ

* ਸਰਦਾਰ ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਸੀ
ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ।

† ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ੧੯੨੩ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਵੇਲੇ। ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ੧੯੩੫ ਵਿਚ
ਕਿਰਪਾਨ ਦੇ ਮੋਰਚੇ ਵੇਲੇ। ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਹੁਣ ੧੯੪੭ ਵਿਚ।

ਲੰਗਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੂਰੇ ਕਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਲਾ ਦਿੱਤੇ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਾਗ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਮੱਚੀ ਹਿਲ ਜੁਲੀ ਹੈ ਸੀ ਲੋਕ ਘਰ ਛੱਡ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਆਏ
ਪੰਜ ਛੇ ਤੇ ਸੱਤ ਤਾਰੀਖ ਅੰਦਰ ਭੱਜੇ ਕਟੜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਰ ਨਾਰ ਆਏ
ਗੁਰੂ ਬਾਗ ਸਰਾਇ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਮਾਲ ਲੈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਆਏ
ਮੈਨੇਜਰ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੇਖੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਡਰ ਧਾਰ ਆਏ
ਲੰਗਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦਾਰ ਲਾਏ
ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਭੀ ਲੰਗਰ ਨ ਬੰਦ ਹੋਵੇ ਖਾਣ ਰੱਜ ਜੋ ਹੋ ਕੇ ਲਾਚਾਰ ਆਏ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਘਰ ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਸਨ ਭੁੱਖੇ ਰਹੇ ਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰ ਆਏ
ਹੋਇਆ ਆਰਜ਼ੀਆਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਘਟਨਾ ਹੋਈ ਨ ਕੋਈ ਨਮੂਦਾਰ ਆਏ

ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਕਰ ਕਰ ਫੀਊ ਨੇ ਅਮਨ ਦਿੱਤਾ ਗੁੰਡੇ ਓਵੇਂ ਹੀ ਛੁਰੇ ਚਲਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਚਾਟੀ ਵਿੰਡ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿੰਡ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਥਾਂ ਜ਼ੋਰ ਜਤਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ* ਤਕੀਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਓਥੇ ਜਮਾ ਰਹਿਕਤਲ ਮਚਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਭੁੱਲੇ ਭਟਕੇ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਆਉਣ ਬਾਹਰੋਂ ਪੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਕਰਫੀਊ ਖੁੱਲੇ ਦੇ ਵਿਚ ਭੀ ਕਈ ਵਾਰੀ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤਈਂ ਵਧਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਰਾਖੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਤੇ ਗੁੱਜਰ ਹੋ ਕੱਠੇ ਉਹ ਮੁਸਾਫਰਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਪੁਲਸ ਵੇਖਦੀ ਭੀ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਛੱਡਦੀ ਪੱਖ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਪੂਰਾ ਨਬਾਂਹਦੇ ਰਹੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪੁਲਸ ਵਾਲੇ ਖਲੋ ਮਰਵਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਅਨਭੋਲ ਬਹੁਤੇ ਬੇਗੁਨਾਹ ਕਈ ਜਾਨਾਂ ਗਵਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਕਹਿਰ ਕਮਾਂਦੇ ਰਹੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਹੈਸੀ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਹੋਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਨਾਹਰੇ ਵੱਜਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ
ਲੁਕ ਛਿਪ ਕਿਤੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਗੁੰਡੇ ਹੋਂ ਸਲੇ ਢਾਹ ਕੇ ਬਹਿ ਗਏ ਸਨ
ਆਵੜਨਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਥੇ ਇਕ ਦਮ ਬੁਰਜ਼ਕਿ ਬਰਹੰਕਾਰ ਦੇ ਢਹਿ ਗਏ ਸਨ
ਮਾਰ ਖਾ ਕੇ ਹਰ ਇਕ ਮੋਰਚੇ ਤੇ ਗੁੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਡਰਕੇ ਛਹਿ ਗਏ ਸਨ
ਕੰਮਕਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚਲਪਏ ਬਾਹਰ ਜੱਟਾਂ ਦੇ ਗਾਹ ਭੀ ਗਹਿ ਗਏ ਸਨ

* ਦਾਇਰੇ ।

ਪਰ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਿਹਲੇ ਬੈਠਿਆਂ ਦੇ ਮੰਮੇ ਚਹਿ ਗਏ ਸਨ

ਲੀਗੀਆਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ਰਾਰਤ 'ਨਮਾਜ਼'

ਨਾਲ ਲੁਤਫ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਮਿਲੇ ਲੀਗੀ ਓਹਨਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਰਤ ਉਠਾ ਦਿਤੀ
ਸਿੱਖਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਾਡੀ ਮਸੀਤ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਾਗਦਾਸ ਦੇ ਚੌਂਕ ਜਲਾ ਦਿਤੀ
ਅਸਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਓਥੇ, ਨਮਾਜ਼ ਜਾਕੇ ਗੱਲ ਅੰਦਰੇ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਦਿਤੀ
ਕਾਇਮ ਰਖਣੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਜੋ ਪਤ ਗਵਾ ਦਿਤੀ
ਨਾਲ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਦਿਹੋ ਸਾਡੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਹਿਲਾ ਦਿਤੀ
ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਰੋਲਾ ਮਿਟ ਗਿਆ ਹੈ ਸੀ ਚੁਕ ਨਵੀਂ ਚਵਾਤੀ ਸੁਟਾ ਦਿਤੀ
ਪਹਿਲੀ ਬਲ ਕੇ ਬੁਝ ਗਈ ਅੱਗ ਹੈ ਸੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਓਹ ਵੇਰ ਭੜਕਾ ਦਿਤੀ
ਹੋ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਿਮ ਪਬਲਿਕ ਭੂਹ ਚੜਾ ਦਿਤੀ

ਤਬਾ

ਬਾਈ ਚੇਤਰ ਚੌਥੀ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਕੱਠੇ
ਆਇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਮਾਜ਼ ਮਸੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਜੋਸ਼ ਧਾਰ ਕੱਠੇ
ਨਾਲ ਮਿਲਟੀ ਪੁਲਸ ਭੀ ਆਈ ਬਹੁਤੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੱਠੇ
ਕੋਈ ਨ ਹੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਾਪਸ ਗਏ ਨਮਾਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰ ਕੱਠੇ

੧੧ ਅਪ੍ਰੈਲ ੨੯ ਚਤਰ

ਵਧੇ ਹੌਂਸਲੇ ਪਹਿਲੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਕੇ ਦੂਜੇ ਹਫ਼ਤੇ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾ ਆਏ
ਵਿਚ ਲੋਟਿਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ਿਆਬ ਪਾਈ ਬਹੁਤੇ ਛੁਰੇ ਪਟਰੋਲ ਛਪਾ ਆਏ
ਓਦਨ ਮਿਲਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਸ ਵਾਲੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਨ ਸਜ ਸਜਾ ਆਏ
ਜੋਸ਼ ਫੈਲ ਗਿਆ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਭੀ ਬਣਤਾਂ ਬਣਾ ਆਏ
ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਮਸੀਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਵੇਖਨ ਵਾਲੇ ਭੀ ਬੇਇੰਤਹਾ ਆਏ
ਓਦਨ ਤੋਰ ਸਨ ਹੋਰ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਸਨ ਦਿਲੀਂ ਰਖਾ ਆਏ
ਕਹਿੰਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਹੁੰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਭੀ ਭੇਤ ਨੂੰ ਪਾ ਆਏ
ਜੇਕਰ ਅੱਜ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕੋਈ ਹੋਈ ਲਹਿ ਜਾਣਗੇ ਘਾਨ ਪਕਾ ਆਏ
ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਨਮਾਜ਼ ਨ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਡਰਦੇ ਰਹੇ ਵਿਚੋਂ, ਨ ਟਿਕਾ ਆਏ
ਖਤਮ ਹੋਈ ਨਮਾਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜ਼ਿੰਦ ਵਿਚ ਕਰ ਫਰਜ਼ ਅਦਾ ਆਏ

ਜੋਸ਼ ਦਾ ਤੂਫਾਨ

ਪਾਸ ਮਿਲਟੀ ਬਹੁਤ ਸਾਮਾਨ ਭਾਵੇਂ ਪਰ ਜੋਸ਼ ਵਧੇਰੇ ਪਿਆ ਦਿਸਦਾ ਸੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਹਜ਼ੂਮ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਪਿਆ ਦਿਸਦਾ ਸੀ

ਜਾਨ ਕੰਬਦੀ ਡਰਦੀ ਸਭ ਦੀ ਸੀ ਰਖਿਆ* ਬੰਬ ਬਨੇਰੇ ਪਿਆ ਦਿਸਦਾ ਸੀ
ਅਜਸ਼ਹਿਰਦਾਅਮਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਘਿਰਿਆਵਿਚਹਨੇਰੇਪਿਆਦਿਸਦਾ ਸੀ

ਅਫਸਰ ਭੀ ਡਰ ਗਏ

ਕੱਠੀ ਵੇਖ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਡਰੇ ਅਫਸਰ ਤਸਰਦਾਰ ਜੀ ਦਿਹੋ ਲੰਘਾ ਵੇਲਾ
ਅੱਜ ਉਠਦਾ ਬਹੁਤ ਫਤੂਰ ਦਿੱਸਦਾ ਬੁਰਾ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਆ ਹੈ ਆ ਵੇਲਾ
ਜੇ ਹਜ਼ੂਮ ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਗਈ ਭੈੜਾ ਸਾਰੇ ਹੀ ਜਾਇਗਾ ਛਾ ਵੇਲਾ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਹਥੇ ਖੰਝਿਆ ਜਾਇਗਾ ਪਾ ਵੇਲਾ
ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਸਨ ਖੜੇ ਅਗੇ ਕਿਹਾ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਹੋ ਟਪਾ ਵੇਲਾ
ਜੇਸ਼ ਫੈਲਿਆ ਬਹੁਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੇਡ ਦੇਵੇਗਾ ਸਾਰੀ ਉਲਟਾ ਵੇਲਾ

ਹਜ਼ੂਮ ਲੰਘ ਗਿਆ

ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚ ਕੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਹਜ਼ੂਮ ਨੂੰ ਵਰਜ ਰਖਾਇਆ ਜੀ
ਦਿਤਾ ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਨ ਆਪੇ ਵਿਚੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜੀ
ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆਇ ਦਿਤੇ ਕੱਢ ਗੰਡੇ ਹੋਸੀ ਮੰਡਿਆਂ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਜੀ
ਲੰਘ ਗਿਆ ਹਜ਼ੂਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੰਡਾਪਨ ਗੰਡਿਆਂ ਦਿਖਲਾਇਆ ਜੀ

ਗੰਡਿਆਂ ਦਾ ਗੰਡਾ ਪਨ

ਜਿਹੜੀਪਾਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀਜ਼ੋਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਕੋਈਸ਼ਰਾਰਤਨਸੀਉਠਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਚੋਂਕ ਲਛਮਨ ਸਰ ਨੂੰ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਕੀਤੀ ਪੁੱਜ ਕੇ ਬੇ ਹੱਯਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਡਿਠੀਪੁਲਸ ਖੜੀ ਸਾਰੀਮੁਸਲਮਾਨੀ ਵੇਖੀ ਹਟਗਈਪਿਛਾਂਲੁਕਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਨੰਗੇ ਹੋਕੇ ਪਾਉਣ ਧੁਮਾਲ ਲਗੇ ਕਰ ਬੇ ਹੱਯਾਈ ਦਿਖਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਜਿਹੜੇ ਮੁੰਡੇ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਗੈਰਤ ਸਭ ਦੀ ਟੁੰਬ ਜਗਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਓਥੇ ਇੱਟ ਵੱਟਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਜੀ ਕੁਝ ਡੱਟ ਕੇ ਕੀਤੀ ਲੜਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੋਲੀਸ ਜੋ ਖੜੀ ਹੋਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਮੁੰਡੇ ਸੱਤ ਕੁ ਪੁਲਸ ਨੇ ਢਾ ਕੱਢੇ ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾਈ ਓਹਨਾਂ

*ਏਦੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਫਤਿਆਬਾਦੀਆਂ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦੇਸੀ ਬੰਬ ਫਟ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਉਸ
ਬੰਬ ਨੇ ਸਾਰੇ ਕਟੜੇ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਿਤਾ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਨੇਰਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਇੱਟਾਂ ਭੀ ਬੰਬ ਹੀ ਦਿਸ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਐਵੇਂ ਜਿੰਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸਾਨੇ, ਪਰ ਅਖਾਂ ਬਨੇਰਿਆਂ
ਵਲ ਹੀ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਤਸਰਦਾਰ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ।

ਮੁਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਨ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਪੋਲੀਸ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣੇ ਕਦੇ ਨ
ਰੁਕਦੀ, ਹੁਣ ਵੇਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤੇ ਮਰਨਗੇ।

ਨਾਹਰੇ ਮਾਰਦੇ ਟੱਪਦੇ ਗਏ ਗੰਡੇ *ਛੱਪਰਗਲੀ ਨੂੰ ਜਾ ਅੱਗ ਲਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਓਹਨਾਂਪਾਸ ਸਨ ਬੋਤਲਾਂ ਅੱਗ ਲਾਉ ਅੱਗ ਲਾਈ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾਈ ਓਹਨਾਂ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੋਲੀਸਇਮਦਾਦ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕੋਤਾਹੀ ਓਹਨਾਂ
ਅਮਨਦੂਰ ਹੋਗਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸੁਤੀ ਹੋਈਫੇਰ ਕਲਾ ਜਗਾਈ ਓਹਨਾਂ

ਅੱਗਾਂ ਤੇ ਛੁੱਟੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ

ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਭੀ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਭੜਕੇ ਆਪੋ ਵਿਚ ਫਿਰ ਛੁੱਟੇ ਚਲਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਅਫਸਰ ਦੇ ਇਮਦਾਦ ਕਰਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਭੀ ਨੌ ਕੁ ਢਾਹ ਕਢੇ ਲੈ ਅਦਲੇ ਦਾ ਬਦਲਾ ਦਖਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਵਿਚ ਕਰਫੀਉ ਦੇ ਅੱਗਾਂ ਭੜਕ ਪਈਆਂ ਛੁੱਟੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਗੰਡੇ ਵਧਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਮੰਡੇ ਸੰਗ ਦੇ ਭੀ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਏ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਥੇ ਬਨਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਓਧਰ ਅੱਗਾਂਲਾਉਣ ਥਾਂਥਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਲਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਓਹਨਾਂ ਫੁਕਿਆ ਜੰਗੀ ਸ਼ਵਾਲੇ ਤਾਈਂ ਧੂਏਂ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਲ ਧੁਖਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਬਾਹਰਹਾਥੀਉਂ ਲੈ ਗਲਵਾਲੀ ਤੋੜੀ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਓਹਕਰਨ ਕਰਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਉਤੇ ਸੜਕਾਂਬਾਗਾਂ ਦੇ ਰਸਤਿਆਂ ਤੇ ਤਕੀਆਂਵਿਚੋਂ ਪੈ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਬੇ ਗੁਨਾਹ ਬੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁੱਟੇ ਮਾਰ ਕੇ ਖੂਨ ਬਹਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਇਹਨਾਂਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਤੇਹਿੰਦੂਮੰਡੇਇਹਭੀ ਤਾਜ਼ੀਆਂਬਾਜ਼ੀਆਂ ਲਾਹੁਨ ਲੱਗੇ
ਵਿਚ ਹਾਲਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ । ਗੰਡੇ ਰਾਹੀਆਂਨੂੰ ਮਾਰਮੁਕਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂਸੀ ਜਿਥੇਚਾਹੁੰਦੇ ਅੱਗਾਂਲਗਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਮੁਸ਼ਕਲਹਾਲਬਾਜ਼ਾਰ ਚੋਂ ਲੰਘਣਾਜੀ ਹਿੰਦੂਸਿਖਾਂਲਈ ਖ਼ਤਰੇਦਸਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਦਾ ਹੈਸੀ ਖ਼ਤਰਾ ਬਚਨ ਬਚਾਉਨ ਲੱਗੇ
ਵਧੀ ਬੇਸਵਾਦੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਅਫਸਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਜਤਾਉਨ ਲੱਗੇ

ਤਬਾ

ਕਰਫੀਉ ਲਗੇਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂਵਾਰਦਾਤਾਂ ਖੁਲ੍ਹਮਖੁਲ੍ਹੇ ਪਏਮੁਸਲਮਾਨ ਫਿਰਦੇ

*ਏਸ ਗਲੀ ਦਾ ਪਿਛਾ ਘੁਮਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਸੀ । ਓਧਰੋਂ ਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਥਾਣੇਦਾਰਾ
ਹੁਸੈਨ ਬਖਸ਼ ਨੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਗਲੀ ਦਾ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ । ਮਾਲ ਲੁਟਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਔਰਤਾਂ ਦੀ
ਬੜੀ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਵੈਦ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜਿਹਿਆਂ ਭਲੇ ਮਾਨਸਾਂ ਨੂੰ ਹਥਕੜੀਆਂ ਲਾਕੇ ਲੈ
ਗਿਆ । ਏਸ ਗਲੀ ਵਿਚ ਹੋਏ ਜ਼ੁਲਮ ਨੇ ਅੱਗ ਫੇਰ ਭੜਕਾ ਦਿਤੀ ।

†ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਇਕ ਗੰਡੇ ਨੇ ਇਕ ਗੋਰੇ ਸਾਰਜੰਟ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਬੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ
ਓਸਦਾ ਪਸਤੌਲ ਭੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ।

ਪੁਲਸਵਿਚਬਹੁਤੀ ਗਿਣਤੀਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਿੰਦੂਅਫਸਰ ਪਤਾਂ ਲੁਕਾਨ ਫਿਰਦੇ
 ਏਧਰਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੰਡੇ ਓਹਭੀ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵੱਟੇ ਨੂੰ ਲਾਹੁਨ ਫਿਰਦੇ
 ਕਟੜੇ ਫੂਕਣੇ ਲੁਟਣੇ ਚਾਹੁਣ ਗੁੰਡੇ ਜਾਨਾਂ ਹੀਲ ਕੇ ਮੁੰਡੇ ਬਚਾਨ ਫਿਰਦੇ
 ਡਰ ਸਿਰ ਤੇ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਦਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਬਚ ਬਚ ਜਵਾਨ ਫਿਰਦੇ
 ਖਤਰਾ ਵਧਗਿਆਬਹੁਤ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੁਹੀਂਧਿਰੀਂਕਰਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਫਿਰਦੇ

ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਨੱਠੇ

ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵਧ ਗਈਆਂ ਬੰਦ ਕਟੜੇ ਸਾਰੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੋਣਕ ਖਤਮ ਹੋਗਈ ਖਤਮ ਦਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਬਪਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਹਿੰਦੂ ਡਰਦੇ ਛਡਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤਾਈਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਤੱਯਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਅੱਗਾਂ ਲਗਦੀਆਂ ਵੇਖਕੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਘਰ ਛੱਡ ਭਗੌੜੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੋ ਗਏ
 *ਡੀਫੈਂਸ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਲੋਕ ਡਰ ਦਾ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਵਿਚ ਕੋਠੀਆਂ ਸਿਖ ਸਰਦਾਰ ਵੜਗਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਗੂ ਹੁਲਾਸ਼ਾਹ ਹੋ ਗਏ
 ਹਿੰਦੂਸਿਖ ਧਨੀਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਨ ਲੀਗੀਪੁਲਸ ਦੇ ਸਿਰਅਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਖੁਲੀਕਰਨਇਮਦਾਦਓਹ ਗੁੰਡਿਆਂਦੀ ਵਲ ਓਹਨਾਂਦੇ ਸਨ ਸ਼੍ਰੀਮੇਵਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੁਣਦਾ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨ ਇਉਂ ਉਂਕੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਗਏ
 ਗਏ ਵਧਫਸਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੱਡੇ ਅਫਸਰ ਸਭ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ

ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੱਦ ਤੋਂ ਵਧ ਗਈ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਕਿਰਪਾਨਾਂ ਦੀ ਪਈ
 ਭੱਜੇ ਆਉਂਦੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਖਤਰੇ ਵਧ ਗਏ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਪਈ
 †ਕਾਰਖਾਨੇਵਿਚਬਣਦੀਆਂਬੋੜੀਆਂਸਨ ਆਕਮੇਟੀਨੂੰਲੋੜਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਪਈ
 ਓਸਆਡਰ ਦਿੱਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਸਾ ਖੱਟਨ ਦੀ ਛਾਲ ਧਨਵਾਨਾਂ ਦੀ ਪਈ
 ਕਈ ਪੱਤੀਆਂ ਘੜਕੇ ਦੇਨ ਲਗੇ ਕਦਰ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੀ ਰਹੀ
 ਲਿਖਾਂ ਕੀਧਾ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪੰਥਲੁਟਨਦੀਵਾਦੀਨਾਦਾਨਾ ਦੀ ਰਹੀ

*ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਡੀਫੈਂਸ ਕਮੇਟੀ ਬਣ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਸ: ਗੁਰਬਖਸ਼
 ਸਿੰਘ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜਰਨਲਿਸਟ, ਡਾਕਟਰ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ
 ਸਜਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਤੇ ਹੋਰ ਥੋੜੇ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਸਨ । ਸ: ਸਰਦੂਲ
 ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਭੀ ਬੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਲਤ ਡਿਗਕੇ ਟੁਟ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ ।

†ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਵਿਚ

ਲੋਹਾਕਿਸੇ ਨੇ ਚੰਗਾ ਕੀਹ ਵਰਤਨਾ ਸੀ ਚਾੜ ਸਾਣਾ ਤੇ ਕੋਈ ਨ ਧਾਰ ਕੱਢਦਾ
ਮੰਗ ਦਿਨੇ ਦਿਨ ਵਧ ਬੇਅੰਤ ਗਈ ਲੋਕ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਕੋਣ ਸਾਰ ਕੱਢਦਾ
ਪ੍ਰੇਮਕਾਬਲੇਕਿਤੇ ਨ ਕੰਮਆਈਆਂ ਹਰ ਕੋਈਵੇਖਯਾ ਗਾਲਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਕੱਢਦਾ
ਬਰਛੇ ਕੰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਤੋਂ ਆਇ ਚੰਗੇ ਜਿਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਵਿੰਨਕੇ ਪਾਰ ਕੱਢਦਾ
ਹੋ ਦੋਹਰੀਆਂ ਜਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ਆਪੇ ਜੇਕਰ ਭੁੱਲਕੇ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ
ਧੋਖਾ ਦੇ ਗਈਆਂ ਸਮਝ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਸ ਥਾਂ ਕੋਈਹੋਂਸਲਾ ਧਾਰ ਕੱਢਦਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਈਆਂਚੰਗੀਆਂਤੇਕਈਆਂਮੰਦੀਆਂਘੜਮੋਕਾਤਾੜਕੇਓਹਨਾਕਮਾਇਆ ਪੈਸਾ
ਓਹਨਾਂਵਾਸਤੇ ਰੱਬਸਬੱਬ ਲਾਇਆ ਭੋਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਓਹਨਾਂ ਉਡਾਇਆ ਪੈਸਾ
ਖੁਲੀਚੰਗਣੀ ਓਹਨਾਂ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਆਨਾ ਵਟਯਾ ਜਿਸ ਥਾਂ ਲਾਇਆ ਪੈਸਾ
ਖਟਿਆਪਾਪ ਕਰ ਜਿਹੜਾਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੰਮਅੰਤਨਕਦੇ ਭੀ ਆਇਆ ਪੈਸਾ

ਕਈ ਲੋਕ ਚਲਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਣਦੇ

ਬਹੁਤਾ ਹੈ ਸੀ ਕਸੂਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਂ ਦਾ ਭੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਡਾਗੋਂ ਅਜਮਾਈਆਂ ਜੀ
ਪਰ ਜਵਾਨ ਭੀ ਬਹੁਤੇ ਅੰਞਾਨ ਹੈਸਨ ਚਲਾਣੀਆਂ ਮੂਲ ਨ ਆਈਆਂ ਜੀ
ਕਈ ਥਾਈਂ ਤਾਂ ਹਥੋਂ ਖੁਹਾ ਬੈਠੇ ਜ਼ਿੰਦਾਂ ਕਈ ਸਗੋਂ ਮਰਵਾਈਆਂ ਜੀ
ਐਵੇਂ ਫੜੀ ਫਿਰਦੇ ਬਹੁਤੇ ਵਿਚ ਹੱਥਾਂ ਵਾਢਾਂ ਸਿਖੀਆਂ ਨਾ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜੀ
ਜੇ ਖਲੋਂਦੇ ਤਾਂ ਚਿੱਤੜਾਂ ਹੇਠ ਰੱਖਦੇ ਇਸਤ ਸਮਝ ਨ ਪੁਜ ਪੁਜਾਈਆਂ ਜੀ
ਕਦਰਾਂ ਤੇਗਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨ ਵਧਾਈਆਂ ਸਗੋਂ ਘਟਾਈਆਂ ਜੀ

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜਲਾਲ ਉਸਮਾ

ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਹੋਰਨੀ ਕੰਮੀ ਰੁੱਝਾ ਕੀਤਾ ਓਸ ਜੋ ਫੇਰ ਸੁਨਾਇਆ ਜਾਓ
ਲਈ ਕਾਰ ਸੰਭਾਲ ਜਲਾਲਉਸਮੇ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਲਿਆ ਸ਼ਹਿਰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਓ
ਲੀਗੀਗੰਡੀਆਂਨੂੰਚੜਿਆਚਾਓਜਿਹੜਾ ਮਾਰਦਿਨਾਂਦੇਵਿਚਹੀਲਾਹਿਆ ਜਾਓ
ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਮੰਦਰਾਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਪਤਾਂ ਤਾਈਂ ਬਚਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਓ
ਗੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨੇ ਮਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਮੁਕਾਇਆ ਜਾਓ
ਮਜਲਸੁਲਮਤਸ਼ੁਦਦ ਦੀ ਜਮਾ ਏਥੇ ਇਹਨੂੰ ਸਫਾਲਪੇਟ ਉਠਾਇਆ ਜਾਓ
ਕੋਣ ਜੰਮਯਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖੇ ਜਤਾਇਆ ਜਾਓ

†ਲੀਗੀਆਂ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਸਨ ਕਿ ਨਮਾਜ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦਰ ਪੜਕੇ ਛੱਡਾਂਗੇ।

ਵਸਦੀਸਘਨ ਅਪਾਰ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰੀ ਇਹ ਬਚਨ ਅਟੱਲ ਰਖਾਇਆ ਜਾਉ
 ਥਾਂ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਵਾਂਗੇ ਨਕਦ ਪੰਜੇ ਲੇਖਾ ਹਥੇ ਹੀ ਹੱਥ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾਉ
 ਬੱਚਾ ਪੰਥ ਦਾ ਬੀਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੰਮ ਓਹਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਉ

ਤਥਾ

ਸੱਦ ਲਿਆ ਦੀਪਿੰਦੁ ਜਲਾਲ ਉਸਮੇ ਕਹਿਆ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਵਧੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਜੋਰਮੁਸਲਮਗੁੰਡਿਆਂ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਈਆਂ ਖਲਕਤਾਂ ਦੇ ਖਘਬਰਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਅੱਗਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਛੁਰੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਜੋਰ ਮੁਸਲਿਮ ਹਜ਼ੂਮਾਂ ਜਤਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਰੋਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧਨ ਨ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰਨ ਟੋਲੀਆਂ ਪਈਆਂ ਡਰਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਭਾਵੇਂ ਬੈਠੀਆਂ ਚੌਂਕੀਆਂ ਪੁਲਸ ਦੀਆਂ ਓਹੋ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਕਰਵਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਕਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰਖਯਾ ਸਭ ਪਾਸੇ ਚਿਪਾਂ ਲੀਗੀ ਹਜ਼ੂਮਾਂ ਚੜ੍ਹਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਹੈ ਮਿਲਟੀ ਪੁਲਸ ਦੀ ਆਸ ਕੋਈ ਨ ਦੇਵੇਂ ਤਾਕਤਾਂ ਪੱਖ ਰਖਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਕੂਫ਼ਯੂਲਗਾਹੋਇਆ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਲਈ ਮੁਸਲਿਮ ਟੋਲੀਆਂ ਮੋਜਾਂ ਉਡਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਬੁਝਾਂਦੀਆਂ ਛਾਇ ਰਹੀਆਂ ਸੁਣ ਕੰਨ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਰਮਾਂਦੀਆਂ ਨੇ
 ਰੋਕੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਿੰਮਤਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਆਸਾਂ ਬਨ੍ਹਾਂਦੀਆਂ ਨੇ

ਦੀਪਿੰਦੁ ਸਿੰਘ ਦੇ *ਜਥੇ ਦੀ ਹਿੰਮਤ

ਏਸ ਜਥੇ ਨੇ ਕਰ ਕਮਾਲ ਦੱਸੀ ਮੰਡੇ ਰਾਤ ਦਿਨ ਜਾਨਾਂ ਲੜਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਜਿੰਦਾਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਤੇ ਕਾਰੇ ਕਰ ਵਡੇ ਧਰਮ ਦੇਸਦਾ ਪਿਆਰ ਜਤਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
 ਕਿਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਅੱਗਾਂ ਬੁਝਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਕਿਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਤਈਂ ਉਠਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ

*੧. ਸ: ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਮਠਿਆਈ ਵਾਲਾ, ੨. ਸ: ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਵਾਲਾ,
 ੩. ਸ: ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੋਲੀਆਂ ਵਾਲਾ, ੪. ਸ: ਸਤ ਸਿੰਘ, ੫. ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ੬. ਸ:
 ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, ੭. ਸ: ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ, ੮. ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਨਿਆਰ, ੯. ਸ:
 ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ, ੧੦. ਸ: ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤਰ ਵਾਲਾ, ੧੧. ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਨਿਆਰ ।
 ੧੨. ਸ: ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ, ੧੩. ਸ: ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲਿਸ਼ਕਾਰਾ, ੧੪. ਸ: ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ੧੫.
 ਸ: ਮਹੈਨ ਸਿੰਘ, ੧੬. ਸ: ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ੧੭. ਸ: ਇੰਦੂ ਜੀਤਸਿੰਘ, ੧੮. ਸ: ਤਿਲੋਕ ਸਿੰਘ,
 ੧੯. ਸ: ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ੨੦. ਸ: ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ੨੧. ਸ: ਬੁੱਢਾ ਸਿੰਘ, ੨੨. ਸ: ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ।

ਨੋਟ—ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਖੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
 ਬੇਅੰਤ ਸਿੱਖ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਲੜਕੇ ਹੋਸਨ ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਇਹੋ ਟੋਲਾ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜ ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਲੈਕੇ
 ਸਤਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਤਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਤਲੀਆਂ ਤੇ ਰੱਖਕੇ ਆਪਣਿਆਂ ਘਰਾਂ ਪਰਵਾਰਾਂ ਦੀ
 ਨ ਪਰਵਾਹ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਿਖੜੇ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਪਾਸੋਂ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾ ਬਚਾਂਦਾ ਰਿਹਾ । ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋੜੀ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਲੈਕੇ
 ਦੀਪਿੰਦੁ ਸਿੰਘ ਤੇ ਓਸ ਦਾ ਜੱਥਾ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਂਦਾ ਫਿਰਿਆ ਤੇ ਔਰੀ ਥਾਈਂ ਸ਼ਾਮਾਨ
 ਪੁਚਾਂਦਾ ਫਿਰਿਆ ।

ਵਰ੍ਹਦੇ ਬੰਬਾਂ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾ ਜਾ ਘਿਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਬੱਚੇਬਚਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਿਚ ਭੀ ਲੋੜ ਵੇਲੇ ਖੂਨ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਤਈਂ ਦਵਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਤਿੰਨਤਿੰਨ ਵਾਰੀ* ਮੁੰਡਿਆਂ ਖੂਨ ਦਿਤੇ ਵੀਰਾਂ ਮਰਦਿਆਂ ਤਈਂ ਜਵਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
† ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਲੈ ਨਾਲਦੀ ਪਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੱਟੜ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਢੂੰਡ ਢੂੰਡਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਦੂਰ ਤੋੜੀਂ ਬਚ ਬਚ ਕੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਵਿਚ ਬਿਖੜਿਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜੀ ਕੱਠੀ ਹੋਈ ਹਜ਼ੂਮ ਖਿੰਡਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਹਨੂਮਾਨ ਦੇ ਵਾਂਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਤੇ ਲਾਂਦੇ ਤੇ ਕਿਤੇ ਬੁਝਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ

ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਸੀ

ਕਈ ਵਾਰ ਬਿਰੀਨ ਟਬਿਰੀਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ
ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਨ ਝੰਬੰਬ ਪਛਾਨ ਮਾਰੇ ਹੱਥ ਦੇਕੇ ਬੱਚਾ ਬਚਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ
ਇਉਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕੋਟ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕਰ ਦੀ ਪਿੰਦ ਨੂੰ ਰੱਖ ਦਿਖਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ
ਲੱਗੀ ਕੋਈ ਅਜਾ ਨ ਕਿਸੇ ਤਾਈਂ ਜਥਾ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰਖਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ
ਚਾਰ ਮਾਹ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਵੱਡਾ ਹੋਂ ਸਲਾ ਬਲ ਬਖਸ਼ਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ
ਹੱਥ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਸ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗੁਰ ਨੇ

ਜਥੇਦਾਰ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜਲਾਲ ਉਸਮਾ

ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਹਰ ਫਿਰਦਾ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਰ ਨਿਬਾਹੀ ਵੱਡੀ
ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਭੀ ਹੈ ਸਨ ਸ਼ਾਂਤ ਵਰਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰੋਂ ਹਨੇਰੀ ਲੰਘਾਈ ਵੱਡੀ
ਹੱਥ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਈ ਵੱਡੀ
ਵੈਰੀ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਬਣ ਰਹੀ ਸੀ ਫੜੀ ਅਫਸਰਾਂ ਹੋਸੀ ਕੋਤਾਹੀ ਵੱਡੀ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਮਝੈਲ ਜੇ ਨ ਹੁੰਦੇ ਗੁੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਤਬਾਹੀ ਵੱਡੀ
ਪਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੇਰੀਆਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਖੁਮਾਰੀ ਸੀ ਲਾਹੀ ਵੱਡੀ
ਯਾ ਐਲੀ ਦੇ ਨਾਹਰੇ ਹੋ ਚੁੱਪ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨੈਬਤ ਮੁੜ ਨ ਵਜਾਈ ਵੱਡੀ
ਵੱਲ ਚੌਂਕਾਂ ਦੇ ਛੱਡੇ ਨ ਵਧਨ ਜੋਗੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਕਰ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਈ ਵੱਡੀ
ਸਾਰੇ ਬੁਕਣੇ ਬਕਰੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਉੱਚੀ ਸਿੰਘਾਂ ਜਾ ਗਰਜ ਸੁਨਾਈ ਵੱਡੀ

*ਏਸ ਸਬਤ ਵਾਸਤੇ ਦੇਖੋ ਵਰਤਮਾਨ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ੨੩ ਜਨਵਰੀ ੧੯੪੮ ਦੇ ਪਰਚੇ ਦਾ 'ਬਲੱਡ ਡੈਨਰ' ਵਾਲਾ ਲੇਖ।

† ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਕਾਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਾਲੀ।

‡ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਵਾਰੀ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਚਿੱਟੇ ਕਟੜੇ ਵਿਚ ਬੰਬ ਮਾਰੇ।

ਗੁੰਡਿਆਂ ਚਾਲ ਹੋਰ ਫੜੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲਗੇ ਲੁਕ ਛਿਪ ਕਰਨ ਬੁਰਿਆਈ ਵੱਡੀ

ਛੁਰੇ ਬਾਜੀਆਂ ਤੇ ਅੱਗਾਂ

ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਜਿਧਰ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾਉ ਲਾਕੇ ਛੁਰੇ ਚਲਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆਂ ਅਨਭੋਲਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲੈਂਦੇ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਵਧਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਜੀ ਲੁਕ ਛਿਪ ਮਕਾਨ ਜਲਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਬਾਗਾਂ *ਤਕੀਆਂ, ਉੱਚ ਮਸੀਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਰ ਰਾਹੀਂ ਮੁਸਾਫਰ ਮੁਕਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਲੈਕੇ ਗਿਲਵਾਲੀ ਤੋੜੀ ਛੁਰੇ ਬਾਜੀਆਂ ਕਰਦੇ ਕਰਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਵਿਚ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਛੁਰੇ ਮਾਰਦੇ ਤੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਪੁਲਸ ਵਾਲੇ ਸਨ ਕਰਦੇ ਪੱਖ ਮਜ਼ਬੀ ਪਾਸ ਖੜੇ ਹੋ ਰਾਹੀਂ ਮਰਵਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
ਕਹਿੰਦੀ ਮਿਲਟੀ ਕੁਝ ਨਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁੰਡੇ ਤਾਹੀਏਂ ਦਲੇਰੀ ਦਿਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਆਖੇ ਲੱਗ ਕੇ ਪੁਲਸ ਦੇ ਮਿਲਟੀ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਰਦੀ ਸ਼ਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ
ਵਿਚ ਮਿਲਟੀ ਬਹੁਤੇ ਬਲੋਚ ਹੈਸਨ ਸਿੱਖ ਮਾਰਨੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾੜ ਰਹਿੰਦੀ
ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਾਦਸੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮਰਦੇ ਸੜਦੇ ਘਰ ਇਹਨਾਂ ਖਬਰਾਂ ਸੁਣਕੇ ਖੁਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਰਹਿੰਦੀ
ਕਰਨੇ ਹਾਦਸੇ ਰੋਕਣੇ ਹੋਨ ਗੁੰਡੇ ਛਿੜੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਰਹਿੰਦੀ
ਵਧੀ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਹੱਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਅਸਵਾਰ ਰਹਿੰਦੀ

ਹਥੇ ਹੱਥੀ ਦੇ ਸੌਦੇ

ਮੁੰਡੇ ਸੰਗ ਦੇ ਤੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡੇ ਇਹ ਭੀ ਸਿਰੋਂ ਹਧਾਰ ਉਠ ਲਾਹਨ ਲਗ ਪਏ
ਜਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੁੰਡੇ ਜਵਾਬ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਭੀ ਸੁਨਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਇਕ ਮਾਰਦੇ ਚਾਰ ਮਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਥਾਂ ਇਕ ਦੇ ਦੋ ਸੜਵਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਆਮੋ ਸਾਮੁਣੇ ਮਿਲਨ ਜਵਾਬ ਲੱਗੇ ਗੁੰਡੇ ਲੀਗੀਏ ਫੇਰ ਘਬਰਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਰਾਤ ਤਾਈਂ ਮੁੰਡੇ ਹਥੇ ਹਥੀ ਸੌਦੇ ਚਾਨ ਲਗ ਪਏ

*ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੇ ਮਸੀਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਨ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁੰਡੇ
ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ ਅਨਭੋਲ ਰਾਹੀਂ ਨੂੰ ਛੁਰੇ ਮਾਰਦੇ ਤੇ ਲੁਟ ਲੈਂਦੇ ਬਾਗਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਤੇ ਗੁੱਜਰ ਇਹ
ਕਰਫੀਯੂ ਵਿਚ ਭੀ ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਰਦੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਏਨੇ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਡਿਯੂਟੀ ਤੇ ਖੜੇ ਸਬ ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ
ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੁਰੇ ਨਾਲ ਸਖਤ ਜਖਮੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਕੋਤਵਾਲੀ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਹੀ ਇਕ ਗੁੰਡੇ ਨੇ ਗੋਰੇ
ਸਾਰਜੰਟ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਸਖਤ ਜਖਮੀ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਪਸਤੋਲ ਭੀ ਖੋਹ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੋਸ਼ ਦੇ ਚਾਰ ਵਧ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਲ ਵੈਰੀਆਂ ਨੇਉਂਦਰੇ ਪਾਨ ਲਗ ਪਏ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ

ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਨਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਉਠ ਤਕੀਆਂ ਚੋਂ ਛੁਰੇ ਚਲਾਨ ਗੰਡੇ
ਨਿਤ ਬਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਮੋਤ ਦੇ ਘਾਟ ਲੰਘਾਨ ਗੰਡੇ
ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨਹਿਰਦੀ ਪਟੜੀ ਤੇ ਮਾਰ ਨਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਸੁਟਾਨ ਗੰਡੇ
ਬਾਹਰੋਂ ਸਿਖ ਜੋ ਲੈਕੇ ਦੁਧ ਆਉਂਦੇ ਮਾਰ ਕੱਲੇ ਦੁਕੱਲੇ ਨੂੰ ਜਾਨ ਗੰਡੇ
ਰਹਿੰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਬਾਗਾਂ ਗਿਰਦੇ ਹਥੋਂ ਵੇਲਾ ਨ ਕਦੇ ਗਵਾਨ ਗੰਡੇ
ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖਿੰਡ ਪੁੰਡ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਨ ਗੰਡੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਈਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹੋ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹੇ ਗਏ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸਾਕ ਤੇ ਅੰਗ ਮਾਰੇ
ਪੁਲਸ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨ ਫਿਰਨ ਦੇਂਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਰਾਹੀ ਨਿਸ਼ੀਗ ਮਾਰੇ
ਮਾਝੇ ਵਿਚ ਹੈਸੀ ਚੁਪ ਵਰਤ ਰਹੀ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਤੰਗ ਸਾਰੇ
ਪੁਲਸ ਗੰਡਿਆਂ ਦੀ ਇਮਦਾਦ ਕਰਦੀ ਵਰਤ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਢੰਗ ਸਾਰੇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਸੀ ਮਿਲਟਰੀ ਬਹੁਤ ਫਿਰਦੀ ਕੀਤੇ ਓਸਨੇ ਰੰਗ ਬੇ ਰੰਗ ਸਾਰੇ
ਏਸੇ ਗਲ ਦੇ ਉਤੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਛਿੜ ਪਿਆ ਜੰਗ ਸਾਰੇ

ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵਾਸਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹਿੰਦ ਫੌਜ ਦੇ ਜਵਾਨ

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨੌਕਰ ਰਖਣੇ

ਬਾਗਾਂ ਦੈਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕਰਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਗੰਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ
ਆਇਆਂ ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਾਂ ਨਹਿਰਾਂ ਕੰਢੇ ਛੁਰੇ ਮਾਰਕੇ ਹੈਸਨ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ
ਦਾਉ ਲਗੇ ਜਿਥੇ ਓਥੇ ਉਠ ਪੈਂਦੇ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਵੈਰਾਨ ਕਰਦੇ
ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਭੀ ਪੁਲਸ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਉਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਮਹਾਨ ਕਰਦੇ
ਉਤੋਂ ਲੀਗੀਏ ਅਮਨ ਅਪੀਲਾਂ ਕਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਧੋਖੇ ਬਾਜ਼ੀ ਬੇਈਮਾਨ ਕਰਦੇ
ਜਥੇ ਬਹੁਤਾਚਿਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਰਹਿਸਕਦ ਜਾ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭਕਿਸਾਨ ਕਰਦੇ
ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਨ ਅਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕੋਈ ਏਧਰ ਲੀਡਰ ਅਕਾਲੀ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਅਤੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਜੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਪੱਕਾ ਹੋ ਸੁਜਾਨ ਕਰਦੇ
ਵਡੇ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੈਦ ਨ ਸੀ ਓਹ ਸਨ ਲੀਗਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਪਛਾਨ ਕਰਦੇ
ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਐਨ. ਆਈ. ਫੌਜ ਵਾਲੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸੌ ਤੋਂ ਵਧ ਜਵਾਨ ਕਰਦੇ
ਭਾਰਾ ਖਰਚ ਇਹ ਪਾ ਲਿਆ ਸਿਰ ਉਤੇ ਵਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰਦੇ
ਵਡਾ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਥੇ ਆਸਰੇ ਹਿੰਦੂ ਗੁਜ਼ਰਾਨ ਕਰਦੇ

ਐਨ. ਆਈ. ਵਾਲੇ ਲਗੇ ਫਿਰਨਜਦੋਂ ਫਿਕਰਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪੈਗਿਆ ਜੀ
 ਉਹ ਭੀ ਨਿਕਲਦੇ ਬਚ ਬਚਾ ਬਾਹਰ ਬੁਰਜਕੁਫਰਹੰਕਾਰਦਾ ਵਹਿਗਿਆ ਜੀ
 ਬੇਫਿਕਰ ਨ ਫਿਰਦੇਵਿਚ ਬਾਗਾਂ ਚੜਿਆ ਛੁਰਿਆਂ ਦਾ ਚਾਉ ਲਹਿਗਿਆ ਜੀ
 ਫਿਰਦੇ ਮੁਛਾਂ ਮਰੇੜ ਨ ਵਿਚ ਚੌਂਕਾਂ ਲੁਕ ਛਿਪ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜੀ
 ਸਾਵੇਂ ਸੌਦੇ ਹਰ ਥਾਂ ਹੀ ਹੋਣਲਗੇ ਗੁੰਡੇ ਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਗਾਹ ਗਹਿ ਗਿਆ ਜੀ
 ਕੁਝ ਦੀਪ ਦੇ ਜਥੇ ਤੋਂ ਡਰਨ ਲਗੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਅੱਲਾ ਮੀਆਂ ਕਹਿ ਗਿਆ ਜੀ
 ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ ਹੈ ਮਾਝਾ ਜੇਕਰ ਸਿਧਾ ਹੋਕੇ ਪੰਥ ਡਹਿ ਗਿਆ ਜੀ
 ਫੇਰ ਐਥਾ ਬਚਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅਲਾ ਮੀਆਂ ਲਾਂਭੇ ਆਖ ਬਹਿ ਗਿਆ ਜੀ

੧੦ ਮਈ ਨੂੰ ਦਾਇਮਗੰਜ ਵਿਚ ਜੁਲਮ

*ਮੋਰੀ ਗੰਜ ਦਾ ਮਰ ਗਿਆ ਇਕ ਚੰਮੰਡਾ ਉਹਨੂੰ ਰਲ ਕੰਬੇ ਦਬਾਨ ਗਏ
 ਦਾਇਮ ਗੰਜ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਾ ਸੀ ਝੱਟ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਗੁੰਡੇ ਆਨ ਪਏ
 ਉਹ ਅੱਠ ਨੌ ਤੇ ਗੁੰਡੇ ਸੈਂਕੜੇ ਸਨ ਐਲੀ ਐਲੀ ਕਰਕੇ ਝੱਟ ਘੇਰ ਲਏ
 ਚੰਛੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਜਾ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਏ
 ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਫੇਹ ਦਿਤੇ ਹੱਸ ਹੱਸ ਇਉਂ ਜੁਲਮ ਗੁਜ਼ਾਰ ਰਹੇ
 ਜੀਉਂਦੇ ਸੁੱਟਪਟਰੇਲਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ *ਦਿਤੇ ਸਾੜ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਦੇ ਜੁਲਮ ਕਹੇ

ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ

ਬਾਹਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਨਭੋਲ ਮਰਦੇ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ
 ਚੱਕੁਮਾਰਦਾਰਹਿੰਦਾਉਹਸ਼ਹਿਰ ਗਿਰਦੇ ਇਉਂ ਮੁਸਾਫਰ ਬਚੇਣਦੀਕਾਰ ਕੀਤੀ
 ਐਨ. ਆਈ. ਦੇ ਚੱਥੇ ਜਵਾਨ ਨੌਕਰ ਦੂਰ ਦੂਰ ਖਿੰਡਾਇਕੇ ਵਾੜ ਕੀਤੀ
 ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਨ ਕੱਲਾ ਦੁਕੱਲਾ ਆਵੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਹੋਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੀਤੀ
 ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨਾਲ ਲੈ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਪ ਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤੀ

*ਗੰਜ ਦੀ ਮੋਰੀ। ਚੰਨਾਭ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ।

ਚੰਨਾਲ ਸਿੰਘ, ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ, ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸਿੰਘ, ਹੰਸਰਾਜ।

*ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਔਰਤ ਭੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੌੜ ਕੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲਟਰੀ ਪਰੇਟ ਕਰ ਰਹੀ
 ਸੀ ਜਾਕੇ ਦਸਿਆ ਪਰ ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਤੇ ਸਨ।

ਚੰਦੋ ਸੌ ਦੇ ਕਰੀਬ ਜਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵਾਸਤੇ ਨੌਕਰ ਰਖੇ ਗਏ ਸਨ।

ਚਲਾ ਗਿਆ ਭਿਰਾੜੀ ਵਾਲ ਵਲੇ ਜਦ ਪਰਤ ਪਿਛਾਂਹ ਮੁਹਾਰ ਕੀਤੀ
 ਭਗਤਾਂਵਾਲੇ ਅਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਲ ਆਏ ਐਲੀ ਗੰਡਿਆਂਨੇ ਇਕੋ ਵਾਰ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤਾ ਬਰਛਿਆਂ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਹੱਲਾ ਰੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੇਰੀ ਸੀ ਧਾਰ ਕੀਤੀ
 ਤੇਗਾਂ ਸੂਤ ਲਈਆਂ ਬਰਛੇ ਕਈ ਕੱਟੇ ਜੀਪ ਮੋੜੀ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਕੀਤੀ
 ਗੰਡੇ ਲਾਂਭੇ ਹੋ ਗਏ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਫ਼ ਬਚੇ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ

ਪੁਲਸਭਾਵੇਂ ਬੈਠੀ ਹੈਸੀ ਚੇਕਾਂਅੰਦਰ ਬਹੁਤੇ ਵਿਚਉਹਨਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬੀ ਕਰਨ ਲਿਹਾਜ਼ ਬਹੁਤਾ ਹਿੰਦੂ ਡਰ ਕੇ ਝਟ ਲੰਘਾਨ ਸਮਝੇ
 ਅਫਸਰ ਹਰ ਥਾਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਹੁਤੇ ਹਿੰਦੂ ਨਫਰੀ ਤਈਂ ਦਬਾਨ ਸਮਝੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਸਿਪਾਹੀ ਦਬ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਗੰਡੇ ਭੂਹੇ ਹੋ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਅੱਗਾਂ ਸ਼ਹਿਰਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਖੜੇਪੁਲਸੀਏਆਪ ਲਵਾਨ ਸਮਝੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਸ ਦੀ ਮਦਦ ਬਹੁਤੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਸਿੱਖਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਬੰਨਿਆਂ ਜਥਾ ਹੈਸੀ ਓਹ ਭੀ ਪੁਜ ਜਵਾਬ ਸੁਨਾਨ ਸਮਝੇ
 ਬਚ ਬਚ ਕੇ ਮਿਲਟੀ ਪੁਲਸ ਪਾਸੋਂ ਲੰਘ ਬਿਖੜੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਜਵਾਬ ਇੱਟ ਦਾ ਪੱਥਰ ਜਾ ਦੇਂਦੇ ਗੰਡੇ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਨ ਸਮਝੇ
 ਕਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਟਾਕਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਮੁੰਡੇ ਜਥੇ ਦੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾਨ ਸਮਝੇ
 ਟੱਪ ਕੋਠਿਆਂ ਉਚਿਆਂ ਮਹਿਲਾਂ ਥਾਣੀ ਜਾ ਕਰਦੇ ਬੜੇ ਘਮਸਾਨ ਸਮਝੇ
 ਫਿਰਦੀਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀਦਿਨੇਰਾਤੀਂ ਮੁੰਡੇਰਖੀ ਫਿਰਦੇ ਤਲੀ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸ਼ਹਿਰਅੰਦਰ ਸਾਥੀ ਦੀਪ ਸਣੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਾਂ ਬਚਾ ਲੈਂਦੇ ਜਾ ਹਜ਼ੂਮ ਦੇ ਤਈਂ ਖਿੰਡਾਨ ਸਮਝੇ
 ਰਾਤਾਂਲੰਘਦੀਆਂਲੜਦਿਆਂਭੜਦਿਆਂਜੀਬੰਬ ਗੋਲੀਆਂ ਸਿਰੇਂਲੰਘਾਨ ਸਮਝੇ
 ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਖਤਰਾ ਸੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਖਾ ਹਰ ਥਾਂ ਹੋਇਆ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝੇ
 ਵਿੰਗਾ ਵਾਲ ਨ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇਦਾ ਭੀ ਜਥਾ ਦੀਪ ਦਾ ਬੜਾਬਲਵਾਨ ਸਮਝੇ
 ਕੁਝ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਜਥੇ ਦੀਪ ਦਿਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੈਰਾਨ ਸਮਝੇ
 ਹਮਲੇ ਕਰਨੇ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਏ ਫਿਰਦੇ ਥਾਂਉਂ ਥਾਂ ਜਾਨਾ ਛਪਾਨ ਸਮਝੇ
 ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜੀ ਹੋਲੀ ਮੋਤ ਦੀ ਰਹੀ ਮਹਾਨ ਸਮਝੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਮਹੱਲਯਾਂ ਵਿਚ ਖਤਰੇ ਕੂਚੇ ਬੰਦੀਆਂ ਲਗੀਆਂ ਆਨ ਸਮਝੇ

ਵਿਚ ਕੂਫ਼ਰ ਮਿਲਣੀ ਫਿਰੇ ਜਿਹੜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਰੇ * ਨੁਕਸਾਨ ਸਮਝੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਸਨ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਹੁੰਦੀ ਮਿਲਣੀ ਉੱਕੀ ਅੰਵਾਨ ਸਮਝੇ
ਹਾਲਤ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਬੜੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਸੜ ਸੜ ਢਹਿ ਰਹੇ ਮਕਾਨ ਸਮਝੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਭੱਜਨ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅੱਗਾਂ ਓਹ ਲਾਨ ਸਮਝੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮੁੰਡੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨ ਰਹਿਨ ਪਛਾਨ ਸਮਝੇ
ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੇ ਫੂਕ ਕਟੜੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ਾਨ ਸਮਝੇ
ਹਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋ ਗਏ ਖੋਲੇ ਘਰ ਛਡ ਭੱਜੇ ਲੋਕ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
ਪਹਿਲ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਰ ਥਾਂ ਹੈਸੀ ਪੁਲਸ ਦਾ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਚਾਉ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲਾਹ ਦਿਤੇ ਢਿਲੇ ਪਾਇ ਗੁੰਡੇ ਹਰ ਥਾਨ ਸਮਝੇ
ਅਮਿਤਸਰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਲਹਿ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਗਏ ਗੁਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਕੀਤੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਜੋ ਕਾਰਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਦਰ ਪਾਉਣਗੇ ਭਲੇ ਇਨਸਾਨ ਸਮਝੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਦਰ ਪਾਉ ਨਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਕਿਹੜਾ ਲੱਖ ਸ਼ੁਕਰ ਸਾਰੇ ਬਖ਼ੁਰਦਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਮਾਹ ਪੰਜ ਪੂਰੇ ਹੋਲੀ ਮੋਤ ਦੀ ਜੀ ਖੇਡ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਵਿਚਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਬੰਬਾਂ ਗੋਲੀਆਂ ਭੜਕਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚੋਂ ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਦੇ ਜਾਨ ਨਿਸਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਓਹਨਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਤਫੈਲ ਸਮਝੇ ਵਡੇ ਕਟੜੇ ਵਡੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਪੱਤਾਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਮੰਦਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਬੁਰਾ ਕੌਮ ਨ ਮੁੰਡਿਆਂ ਕੋਈ ਕੀਤਾ ਲੁਟ ਮਾਰ ਤੋਂ ਬਰ ਕਨਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਕੋਈ ਕਿਤੇ ਉਲਾਮਾ ਨ ਖੱਟਿਓ ਨੇ ਰਹਿਕੇ ਉਜਲੇ ਓਹ ਹੋਣ ਹਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਲੁਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨ ਗੁੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਫਸੇ ਫਰਸ਼ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਬਖ਼ੁਰਦਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਆਪ ਬਚ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰ ਬਚਾ ਲਿਉ ਨੇ † ਵਾਲਵਾਲ ਸਣੇ ਜਥੇਦਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਪੰਜ ਮਾਰਚੋਂ ਅਗਸਤ ਸਤਾਰਾਂ ਤੋੜੀ ਖੇਡ ਮੋਤ ਦੀ ਹੋਲੀ ਓਹ ਧਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿਚ ਕਾਰਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਾਰ ਬਚ ਗਏ

* ਵਧਾਉ ਵਾਲੀ ਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਸੁਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ ਇੰਨਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਲੜਕਾ ਬੈਠਾ
ਅੰਦਰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਬਲੋਚ ਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿਤਾ,
ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪਸਾਰੀ ਵੱਸਨ ਸਿੰਘ ਘਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਮਾਰ ਦਿਤਾ, ਸਰਦਾਰ
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਡਰਾਬਾ ਵਰ ਓਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵਿਚ ਫੱਟੜ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬਹੁਤ ਜਾਨਾ
ਹੋਰ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿਤੀਆਂ।

† ਇਕ ਦੋ ਮੁੰਡੇ ਕੁਝ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਜਲਦੀ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰ ਦਿਤੇ।

ਠੰਢ ਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਫਖਰ ਕੌਮਤਾਈਂ ਮਿਹਰ ਗੁਰੂਦੀਖਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਜੁਮੇਵਾਰ ਹਕੂਮਤ ਫਖਰ ਕਰੇ ਜਿਨਾਂ ਪਿਛੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਵਾਰ ਬਚ ਗਏ
ਦੇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੂਰੇ ਫਰਜ਼ ਕਰ ਸ਼ੁਕਰ ਹਜ਼ਾਰ ਬਚ ਗਏ

ਤਭਾ

ਇਹਨਾਂ*ਮੁੰਡਿਆਂਦੀ ਹੀ ਤਫੈਲ ਸਮਝੋ ਅਮਿਤਸਰ ਦੇ ਬਚਗਏ ਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
ਕੋਈਹਕੂਮਤ ਦੀ ਇਮਦਾਦ ਨ ਸੀ ਅਫਸਰਸਾਰੇ ਹੋਇਸਨ ਬੇਈਮਾਨ ਭਾਈ
ਲੀਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਘੁੰਗ ਵੱਸਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਹ ਵੈਰਾਨ ਭਾਈ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਮੇਹਰ ਗੁਰੂਦੀ ਬਚ ਰਿਹਾ ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨ ਭਾਈ
ਮੁੰਡਿਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਨਾਹ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਬਲਬਖਸ਼ਿਆ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ਭਾਈ
ਇਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਿਵਾਖਲੀ ਬਣਿਆ ਨ ਠੱਪ ਰੱਖ ਦਿਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਾਈ
ਲੜਕੀ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਅਗਵਾ ਸਕੇ ਡਟੇ ਕਿਤੇ ਨ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਭਾਈ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹਕੂਮਤ ਸੀ ਬਦਖਾਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਬੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਭਾਈ
ਇਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਸਮਝੋ ਮੰਦਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਨਸ਼ਾਨ ਭਾਈ
ਬਚ ਗਏ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪਤ ਰਹਿ ਗਈ ਕਾਇਮ ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਭਾਈ
ਇਹਨਾਂਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਯੋਗ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਜੇਕਰ ਕੌਮ ਹੁੰਦੀ ਕਦਰਦਾਨ ਭਾਈ
ਘਾਲ ਪੈਜਾਇ ਥਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੁਰੂ ਰਹੇ ਸਦਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਭਾਈ

ਪਾਕਸਤਾਨ

ਵਡੇਦੇਸਦਿਆਂਨੇਤਿਆਂਮੰਨਲਿਆ ਆਪੋਵਿਚ ਸੋਦਾ ਇਉਂਪਛਾਨ ਬਣ ਜਾਏ
ਵਿਚਲਾ ਪੇਟ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਰਹੇ ਸਿਰਪੈਰਾਂ ਵਲੋਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣ ਜਾਏ
ਓਧਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਇ ਬੰਗਾਲ ਤਾਈਂ ਏਧਰ ਵੰਡ ਪੰਜਾਬ ਅਸਾਨ ਬਣ ਜਾਏ
ਇਕਮਸ਼ਰਕੀਤੇਇਕਮਗ਼ਰਬੀਜੀਪਾਕਸਤਾਨਇਉਂਕੀਤਾਧਿਆਨ ਬਣ ਜਾਏ
ਮੁਕ ਜਾਇ ਬਖੇੜਾ ਇਹ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਰੀ ਤਾਕਤ ਇਹਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਬਣ ਜਾਏ
ਗਲੋਂਲਾਹਿਆਜਨਾਹਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾਕੀਤੀਸੋਚਇਹਭਲਾਇਨਸਾਨਬਣ ਜਾਏ

ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਜ਼ਹਿਰ

ਏਸ ਗੱਲ ਨੇ ਲੀਰੀਏ ਭੂਹੇ ਕੀਤੇ ਕਾਂਗਸ ਮੰਨ ਲਿਆ ਪਾਕਸਤਾਨ ਸਾਡਾ
ਹੁਣ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਫੈਲਾਲਾਂਗੇ ਡੰਕਾ ਵਜੇਗਾ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਸਾਡਾ

*ਹੋਰ ਸਿਖ ਮੁੰਡੇ ਤੇ ਸੰਗ ਵਾਲੇ ਭੀ ਬਹੁਤੇ ਕੌਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ।

†ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਜੀ ਤੇ ਸ: ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ ਤੇ ਮਾਸਟਰ
ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਧੂਰਕੇ ਜੈਸੇ ਕਈ ਦੇਸ ਦਰਦੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਰਹੇ ਸਨ ।

ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਹਦ ਸਤਲੁਜ ਤੋੜੀ ਦੇਸ ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਡਾ
ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਹੱਥ ਪੰਜਾਬ ਜਦੋਂ ਟਰਕੀ ਤੋੜੀ ਹੋਊ ਸਾਰਾ ਜਹਾਨ ਸਾਡਾ
ਤਾਕਤ ਬਣ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਜਾਇਭਾਰੀ ਵਿਚ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਝਲੂਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਡਾ
ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੂਹੇ ਵਧ ਜਾਇਗਾ ਦੀਨ ਈਮਾਨ ਸਾਡਾ
ਲੀਡਰਲੀਗੀਏਕਰਨਪ੍ਰਚਾਰ ਲਗਪਏ ਹੋਇਆਮਦਦੀ ਰਬਰਹਿਮਾਨ ਸਾਡਾ
ਦੇ ਦੇਸ ਇਸਲਾਮੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਵਧੇਗਾ ਸ਼ਾਨ ਸਾਡਾ

ਤਬਾ

ਕਾਮਯਾਬੀਦੀਸ਼ਕਲਆਨਜ਼ਰ ਗਈ ਭਾਰਾਲੀਗੀਏਜ਼ਹਿਰ ਫੈਲਾਨਲਗ ਪਏ
ਗੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਘਟਗਿਣਤੀਆਂ ਜੋ ਕਹਿਰਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਉਤੇ ਕਮਾਨਲਗ ਪਏ
ਉਨ੍ਹੀਸੇ ਛਿਤਾਲੀ ਦੀਚਾਲਜਿਹੜੀ ਮੁੜ ਓਸੇ ਦੇ ਤਈਂ ਦੁਹਰਾਨਲਗ ਪਏ
ਪਸ਼ੋਰ, ਹਜ਼ਾਰੇ ਤੇ ਸਿੰਧ ਵਾਂਗੂੰ ਕਰਨ ਵਲ ਪੰਜਾਬ ਧਿਆਨ ਲਗ ਪਏ
ਟੱਪ ਜਿਹਲਮਦਰਯਾਤੋਂ ਉਰੇਆਈ ਜ਼ਾਹਰ ਉਹੋ ਹੀ ਹੋਨ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗ ਪਏ
ਪਹਿਲਾਂਸ਼ਹਿਰਾਂਵਿਚਸੀਸਾੜਫੂਕਹੋਰਹੀਕਰਨਪਿੰਡਾਂਅੰਦਰਮੁਸਲਮਾਨਲਗ ਪਏ
ਵਿਚ ਨਫਰਤ ਦੇਸ ਦੇ ਫੈਲ ਰਹੀ ਗੁੰਡੇ ਕਰਨ ਵਧੀਕੀਆਂ ਆਨ ਲਗ ਪਏ
ਫੂਕਾਂਮਾਰਕੇ ਇਉਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੱਗ ਵੈਰ ਦੀ ਲੀਗੀ ਭੜਕਾਨਲਗ ਪਏ

ਲੀਗੀਆਂ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ

ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਆਗੂ ਸੁਤੇ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਲੀਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤਯਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਵਿਚਰਹੇਪ੍ਰਚਾਰਕਰਦੇ ਪਾਹਾਂ ਸਖਤੀਆਂ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾੜੀਆਂ ਜੀ
ਫਿਰਕਾਦਾਰੀ ਦੇ ਰੰਗ ਓਹ ਚਾੜ੍ਹਦੇਰਹੇ ਕੋਰੇ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਵਾਂਗ ਲਲਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਕੌਮੀ ਭਰਤੀਰਹੇ ਕਰਦੇ ਜਾਚਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਈਂਸਿਖਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਹੱਥਯਾਰ ਚਲਾਣੇ ਸਾਰੇ ਕਰ ਫੌਜੀ ਸਿਖਾਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰ ਰਖੀਆਂ ਤੱਯਾਰੀਆਂ ਭਾਰੀਆਂ ਜੀ

ਲਾਹੌਰ

ਸਾੜ ਫੂਕ ਰਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਰਿਹਾ
ਓਥੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹੇ ਜਲੂਸਭਾਵੇਂ ਮਿਲਿਆਜੁਲਿਆ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਿਹਾ
ਇਹਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਲਗਾ ਵਲ ਲਾਹੌਰ ਧਿਆਨ ਰਿਹਾ
ਇਹਨਾਂ ਚੁਕਿਆ ਜਾਇ ਲਾਹੌਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਈਮਾਨ ਰਿਹਾ
ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਕਰੋ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਉਂ ਹੋ ਘਮਸਾਨ ਰਿਹਾ

ਕਾਫ਼ਰ ਕਢ ਦੇਣੇ ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚੋਂ ਆ ਨੇੜੇ ਸਾਡਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਰਿਹਾ
ਕਹਿੰਦੇ* ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਂ ਤਾਨੂਮਾਰੇਤੁਹਾਡਾ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤਾਨ ਰਿਹਾ
ਵੰਗਾਂ ਪਹਿਨ ਕੇ ਬਣ ਬਹਿ ਜਾਓ ਰੰਨਾ ਮਰਦ ਪੁਣਾ ਜੇ ਨਹੀਂ ਪਛਾਨ ਰਿਹਾ
ਏਸ ਗੱਲ ਉਤੋਂ ਗੁੰਡੇ ਭੜਕ ਉਠੇ ਸੀ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਤਬਕਾ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਰਿਹਾ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਹੋਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋ ਵਸਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੈਰਾਨ ਰਿਹਾ

ਤਬਾ

ਮਾਰਚ ਵਿਚ ਖਰਾਬੀਆਂ ਥੋੜੀਆਂ ਹੋ ਫੇਰ ਸਮੇਂ ਨੇ ਰੰਗ ਵਟਾਇਆ ਜੀ
ਕਾਰਬਾਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜੀ
ਤੇਈ ਮਾਰਚ ਦਾ ਦਿਨ ਲੰਘ ਗਿਆ ਯੋਮਿ ਪਾਕਸਤਾਨ ਮਨਾਇਆ ਜੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਤਾਹਨੇ ਜਾ ਲਾਹੌਰੀਆਂ ਤਈਂ ਭੜਕਾਇਆ ਜੀ
ਪੰਦਰਾਂ ਮਈ ਤੋਂ ਭੜਕ ਪਈ ਅੱਗ ਮੁੜਕੇ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਤਈਂ ਜਲਾਇਆ ਜੀ
ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਤੇ ਅੱਗਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖ ਹਾਕਮਾਂ ਕੂਫ਼ਯੂ ਲਗਾਇਆ ਜੀ
ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀ ਥਾਈਂ ਲਾਹੌਰ ਅੰਦਰ ਹੋਸੀ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਲਾਟ ਆਪ ਓਥੇ ਛਾਉਣੀ ਪਾਸ ਭਾਰੀ ਪਰ ਗੁੰਡਿਆਂ ਫਿਕਰ ਗਵਾਇਆ ਜੀ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਤੇ ਛੁਰਿਆਂ ਦਾ ਜੋਰ ਪਿਆ ਜੁੰਮੇਵਾਰਾਂ ਨ ਚੜ ਦਬਾਇਆ ਜੀ
ਬਦਨੀਤਸੀ ਦਿਲੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਤਈਂ ਬਚਾਇਆ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸਾਂਝੀ ਵਸੋਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਸੀ ਕਟੜੇ ਵੱਖ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਮਿਲੀ ਜੁਲੀ ਆਬਾਦੀ ਸੀ ਹਰ ਪਾਸੇ ਓਥੇ ਬਚਣਾ ਕੌਮ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅੱਗਾਂ ਤੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਨੇਕ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਭੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਸੜਗਏ ਸਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸੇ ਘੱਟ ਜਿਥੇ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਕੀਤੇ ਟਾਕਰੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਭੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਹੇ ਓਥੇ ਤਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਕਈ ਵਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਜਬਰ ਰਹੇ ਗੁੰਡੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਸੱਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ

*ਫਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਯੂਸਟਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ।

†੧੦ ਚੇਤਰ।

ਸ਼ਾਹ ਆਲਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਕੁਚਾ ਵਾਣ ਵੱਟਾਂ, ਪਿੱਪਲ ਵਿਹੜਾ, ਮਹੱਲਾ ਸਰੀਨ, ਮੋਚੀ
ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਲੋਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਦਿਹਲੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਮਸਤੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਰੰਗ ਮਹੱਲ, ਮੱਛੀ ਹੱਟਾ,
ਅਠਾਰ ਕਲੀ, ਨਵਾਂ ਕੋਟ, ਮੁਜ਼ੱਗ ਆਦਿਕ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਕੋਠੀਆਂ
ਸੜ ਕੇ ਨਵਾਹ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਮੂੰਹ ਤੋੜਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਜਵਾਬ ਰਹੇ ਭੜਥੂ ਪਾਵਨੇ ਕੋਈ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਵਾਬਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਸੀ ਸਾਰੇ ਜ਼ਾਲਮ ਭਲੇਇਨਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਈ ਨ ਪੇਸ਼ ਓਥੇ ਸੁਰੱਖਤ ਧਰਮ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਜਾਂ ਬਚਾਂਦੇ ਡਿਠੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਅਖੀਰ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੁਲੀਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਬਹੁਤਾ ਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਖਤਰਾ ਗਵਾ ਦਿਤਾ
ਪੰਦਾਂ ਮਈ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾ ਦਿਤਾ
ਸ਼ਾਹਆਲਮੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਦਾਖਲ ਅੱਗਾਂ ਲਾਕੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾ ਦਿਤਾ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਡਟ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਗੁੰਡਿਆਂ ਤਈਂ ਭਜਾ ਦਿਤਾ
ਪੁਲਸ ਨੇੜਿਓਂ ਕਿਤੇ ਆ ਝੱਟ ਪਹੁੰਚੀ ਓਸ ਪੁਠਾ ਹੀ ਗੇੜ ਚਲਾ ਦਿਤਾ
ਜਿਹੜੇ ਅੱਗਾਂ ਬੁਝਾਉਂਦੇ ਬਚਾ ਕਰਦੇ ਫਾਇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਿਤਾ
ਫਿਰਦੇ ਕੋਠਿਆਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਈ ਮਾਰੇ ਚੰਗਾ ਕਰ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਦਿਖਾ ਦਿਤਾ
ਮੁਸਲਿਮ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਇਨਸਾਫ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਾ ਦਿਤਾ

ਅੱਗਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ

ਪਿਪਲ ਵਿਹੜਾ ਮਹੱਲਾ ਸਰੀਨ ਸਾਰਾ ਸਾੜ ਫੂਕ ਸਵਾਹ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਮਿਸਟਰੀਮੇ ਨੇ ਪਹੁੰਚਕੇ ਓਸਥਾਂ ਤੇ ਉੱਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਹਿਰਵਰਤਾਇਆ ਜੀ
ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਬਚਾਂਦੇ ਬੁਝਾਂਦੇ ਅੱਗਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤਈਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਨਾਇਆ ਜੀ
ਅਫਸਰ ਹੋਕੇ ਮਜ਼ਬੂਬੀ ਪੱਖ ਅੰਦਰ ਓਸ ਥਾਂ ਥਾਂ ਕਹਿਰ ਕਮਾਇਆ ਜੀ
ਸਗੋਂ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ ਗਿਫਤਾਰਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਤਈਂ ਬਹੁ ਕੁਟ ਕੁਟਾਇਆ ਜੀ
ਕੂਚੇ ਬਾਲੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਹਬਸ ਬੇਜ਼ਾ ਰਖਾਇਆ ਜੀ
ਜਸਟਸਤੇਜਾਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰੇਛੱਡ ਦਿਤੇ ਜੁਰਮਜਿਨਾਂਤੇ ਚੀਮੇ ਨੇ ਲਾਇਆ ਜੀ
ਘਟਗਿਣਤੀਆਂ ਉਤੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਵਡਾਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਕਹਿਰ ਢਾਇਆ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਬਦ ਅਮਨੀ ਬਹੁਤ ਫੈਲੀ ਕਈ ਹਿਸੇ ਬ੍ਰਬਾਦ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਗਏ
ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਸੜ ਸਵਾਹ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਤਬਾਹ ਮਹਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੋ ਗਏ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੋਲੀਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਬਰਬਾਦ ਲਾਚਾਰ ਹੋ ਗਏ
*ਮੁਸ਼ਤਾਕਅਹਿਮਦਜੈਸੇਵੈਰੀਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂਪਿਛੇਜਿਨ੍ਹਾਂਦੇਹੰਡੇਹੁਸ਼ਯਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਜੁਰਮਕਰਨ ਲੀਗੀ ਫੜੇ ਜਾਨ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇਚੀਮੇ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਈ ਵਾਰ ਹੋ ਗਏ
ਇੱਜ਼ਤ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੀਗ ਵਾਲੇ ਗਵਾ ਗੁਨਾਗਾਰ ਹੋ ਗਏ

ਅਖੀਰ

ਕਿਹੜੇਕਿਹੜੇਗਿਣੇ ਵਖਥਾਂਜਾਵਨ ਲੁਟਮਾਰਹੋਈਅਗਾਂ ਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਕਿੱ ਨੇਛੁਰੇਚਲੇਕਿੱ ਨੇਹੋਇਸ਼ਖਮੀ ਲਾਸ਼ਾਂਮੁਰਦਿਆਂਦੀਆਂਰੁਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਕਿਹੜੇਸੜੇ ਮਹੱਲੇਬਾਜ਼ਾਰ ਉਜੜੇ ਧੀਆਂਭੈਣਾਂਦੀਆਂਪਤਾਂਲਾਹੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਵਾਧਾਕਿਸਕੀਤਾ ਘਾਟਾ ਰਿਹਾਕਿਧਰ ਨਹੀਂਸਨ ਕਿਤੇ ਫਰਿਸਤਾਂ ਬਨਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਹਿੰਦੂਸਿਖ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚਬਹੁਤਮਾਰੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬੇਅੰਤਜਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਨੈਸ਼ਨਲਗਾਰਡ, ਬਲੋਚਾਂਦੀਮਿਲਟੀਚੋਂਅੱਤਾਂਕਰਕੇਬਹੁਤਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਘੰਗ ਵਸੋਂਲਾਹੌਰਦੀ ਗਈ ਉਜੜ ਬਰਬਾਦੀਆਂਸਖਤਕਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਸਾੜੇ ਮੰਦਰ ਤੇ ਸਾੜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨ ਲਿਹਾਜ਼ ਤੇ ਸਾਂਝਾਂ ਰਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਕਦੇਬੁਝਨ ਤੇ ਕਦੇਭੜਕ ਉਠਨ ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਵਲੋਂਅੱਗਾਂਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ
ਜਾਨਮਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਰ ਰੋਣਕਾਂ ਸਭ ਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ

ਗੁਰਦੁਆਰੇ

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਸਨ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਬਹੁਤੇ ਸਾੜ ਫੂਕ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾਇ ਗਏ
ਮੁਸਲਿਮਗੰਡਿਆਂ ਲੀਗੀਮੁਸ਼ਟੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀਲਾ ਕਰ ਨ ਓਹ ਬਚਾਇ ਗਏ
ਸੇਵਾਦਾਰ ਗ੍ਰੰਥੀ ਭੀ ਗਏ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਭੀ ਵਿਚੇ ਜਲਾਇ ਗਏ
ਜ਼ੰਮੇਵਾਰਾਂ ਤਮਾਸ਼ੇ ਇਹ ਆਪ ਵੇਖੇ ਤਾਕਤ ਵਰਤ ਨ ਗੰਡੇ ਹਟਾਇ ਗਏ
ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਦੇ ਸਿਰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਬੁਰੇ ਭਾਰੇ ਇਹ ਕਰਜ਼ ਚੜ੍ਹਾਇ ਗਏ
ਲਹਿ ਜਾਣਗੇ ਕਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੀਗ ਵਲੋਂ ਜੋ ਨਿਉਂਦਰੇ ਪਾਇ ਗਏ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ

ਚੂਨੇ ਮੰਡੀ ਦੇ ਵਿਚ ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਚੌਥੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਸਮਝੇ
ਇਰਦਗਿਰਦਇਹਦੇਬਹੁਤੇਵਸਦੇਸਨ ਕਈਆਂਚਿਰਾਂ ਦੇਹੀਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੇ
ਸਿਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਹੈਸੀ ਜ਼ੋਰ ਥੋੜਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਗੁੰਜਾਨ ਸਮਝੇ
ਪਿਆ ਰੋਲਾ ਜਦ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਬਹੁਤਾ ਸਿਖਾਂ ਸਖਤਾ ਸਮਾ ਪਛਾਨ ਸਮਝੇ
ਡੀ. ਸੀ. ਦੇ ਪਾਸ ਰਪੋਟ ਕੀਤੀ ਇਹ ਬਚਾਇ ਜਾਵਨ ਗੁਰੂ ਥਾਨ ਸਮਝੇ
ਓਸ ਆਪਣਾਜ਼ਿੰਮਾ ਇਹਲੈਲਆਸੀ ਖ਼ਾਸਰਖਯਾਜਾਇਗਾ ਧਿਆਨ ਸਮਝੇ
ਇਹ ਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਟ ਦੇਂਦੇ ਗੁਰਧਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਮਝੇ

ਕੁਝ ਚਿਰ ਬਚ ਰਹੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਆਖਰ ਗੁੰਡਿਆਂ ਕੀਤੇ ਵੈਰਾਨ ਸਮਝੇ

ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ

ਇੱਕੀ ਜੂਨ ਨੂੰ ਸੁਟਿਆ ਬੰਬ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜੀ
ਖਾਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਭੀਹੋਇਆ ਨ ਓਹਨਾਂਹੋਰ ਰਸਤਾਫੜਲਿਆ ਸੀ ਜੀ
ਫੇਰ ਡਾਇਨਾਮੀਟਰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਓਹਚਲਿਆਸਖ਼ਤਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੀ
ਓਸਬੰਬ ਨਾਲੋਂ ਗੂੰਜਪਾਈ ਬਹੁਤੀ ਇਰਦਗਿਰਦ ਸਾਰੇਰੋਲਾਪਿਆ ਸੀ ਜੀ
ਠਾਣੇਦਾਰਸੀਮਲਕਓਹਝੱਟਆਇਆਓਸਆਉਂਦਿਆਂਸਿਖਾਂਨੂੰਕਿਹਾ ਸੀ ਜੀ
ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਹੈ ਬਾਜ਼ ਆ ਜਾਵੇ ਘਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੀ
ਗੱਲਾਂਕਰਦਿਆਂ ਬੰਬ ਇਕਹੋਰ ਪਿਆ ਸ਼ਕ ਸੁਬਾ ਸਾਰਾ ਉਡਗਿਆ ਸੀ ਜੀ
ਲਾਇਆ ਸਿੱਖਾਂਦੇਮਥੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਘੁਰ ਆਪ ਰਾਹਆਪਨਾਲਿਆ ਸੀ ਜੀ

੧੧ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਫਿਰ ਹਮਲਾ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਸੀ ਸ਼ਕ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨਰਹੇ ਦਬਾਇ ਸਾਰੇ
ਪਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਜਦ ਲੀਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡਰ ਖ਼ਤਰੇ ਫੇਰ ਗਵਾਇ ਸਾਰੇ
ਖੁਲ੍ਹਮ ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਮਲੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਗਏ ਘਬਰਾਇ ਸਾਰੇ
ਉਹਨਾਂ ਯਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਕਰ ਹਮਲਾ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸਨ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇ ਸਾਰੇ
ਅੰਦਰ ਵੜ ਬਲੋਚਾਂ ਦੀ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਸੇਵਾਦਾਰ *ਤੇਰਾਂ ਕਤਲਾਇ ਸਾਰੇ
ਸੰਗੀਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਵਿੰਨ੍ਹ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ ਪਾਰ ਬੁਲਾਇ ਸਾਰੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਲੁਟ ਲਿਉ ਨੇ ਸਾਜ਼ਸਾਮਾਨ ਸਾਰਾ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਹੀ ਖੂਨ ਖਿੰਡਾਇਆ ਜੀ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਨ ਸੜਿਆ ਜ਼ਾਲਮਾਂਤੇਂ ਹੈਸੀਓਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
ਬਿਨਾਤਖਤਿਆਂਤੇਂ ਲਕੜਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀਸ਼ਾਨਦਾਰਸੀਚੰਗਾਬਨਾਇਆ ਜੀ
ਖੁਦਾਸਿੰਘਦਾਡੇਰਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘ ਦੀਵਾਨ ਖੌਨਾ ਭੀ ਲੁਟ ਲੁਟਾਇਆ ਜੀ

*ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਨਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੁੰਨਿਆਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਨਾਮ
ਹਨ—ਭਾਈ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਘ, ਡਾਕਟਰ ਸੁਦਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਦਲੀਪ
ਸਿੰਘ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜਗਨ ਨਾਥ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਦੌਲਤ ਸਿੰਘ, ਖੇਮ ਸਿੰਘ,
ਖਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ, ਗਹਿਲ ਸਿੰਘ।

†ਛੱਤ ਸਾਰੀ ਛਾਟ ਦੀ ਸੀ ਚੁਗਾਠਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇ ਤਖਤਿਆਂ ਤੇ ਪਿੱਤਲ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ।

‡ਦੀਵਾਨ ਖੌਨਾ ੧੧ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਦਾ ਸਿੰਘ ਦੀ
ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਭੀ।

੨-ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਚ ਡੱਬੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਸਮਝੇ
ਸੀਬਨਾਇਆ ਮਹਾਰਾਜੇਰਣਜੀਤਸਿੰਘ ਨੇ ਬੜਾ ਪੁਖਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮਝੇ
ਇਰਦਗਿਰਦ ਦੁਕਾਨਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ ਆਮਦਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਮਝੇ
ਚਾਰ ਜੂਨ ਨੂੰ ਗੁੰਡਿਆਂ ਕਰ ਹਮਲਾ ਸੁਟ * ਬੋਤਲਾਂ ਸੀ ਦਿਤਾ ਸਾੜ ਸਮਝੇ
ਸੇਵਾਦਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਸਮਝੇ
ਖਬਰਦੇਣਗਏ ਡੇਹਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਹੜੇ ਉਹ ਭੀ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਤੇ ਮਾਰ ਸਮਝੇ
ਏਸ ਹਮਲੇ ਉਂ ਬਚ ਗਿਆ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੜ ਗਈਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਨ ਚਾਰ ਸਮਝੇ
ਲੰਘ ਗਏ ਕੁਝ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਆਖਰ ਕਾਰ ਸਮਝੇ

੧੩ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆ ਲਾਹੌਰ ਗਿਆ ਇਹ ਲੀਰੀਆਂ ਖਬਰ ਧੁਮਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਫਿਰ ਤਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਖੁਲੀ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਭੂਤੀ ਲੁਕਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹਜ਼ੂਮ ਨੇ ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ ਡਰਖਤ ਰੇਦੀ ਗੱਲ ਭੁਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਚਾਰ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਲੜਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਤੇਰਾਂ ਭੋਰੇ ਛਿਪ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੰਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜਕੇ ਜੀ ਫੇਰ ਮੰਜੇ ਤਾਈਂ ਅਗ ਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਫੌਜ ਆਣ ਪਹੁੰਚੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਰ ਹਜ਼ੂਮ ਭਜਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੀ ਪੱਕਾ ਨਸ਼ਿਆ ਉਹ ਤੇਰਾਂ ਛਿਪਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਛੁਡਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਉਹ ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ ਭੇਜੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਰੀ ਲੀਰੀਆਂ ਧੂੜ ਧੁਮਾਈ ਸੀ ਜੀ

੩-ਰੁਮਾਲਾ ਸਾਹਿਬ

ਇਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਾੜ ਤੇਰਾਂ ਅਗਸਤ ਉਜਾੜਿਆ ਸੀ
ਇਹਦੇ ਅੰਦਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋ ਸਨ ਵਡਾਲੀਰੀਆਂ ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ ਸੀ
ਸਣੇ ‡ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤਾਈਂ ਢੇਰ ਲਕੜਾਂ ਦੇ ਪਾਕੇ ਸਾੜਿਆ ਸੀ
ਦਿਲੋਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਡਰ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੀ

* ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ।

† ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੰਘ-ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਗੰਥੀ, ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ, ਜਗਤ ਸਿੰਘ
ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ।

‡ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਸਿਪਾਹੀ ਭੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਏ,
ਉਹ ਭੀ ਵਿਚੇ ਹੀ ਸੜ ਗਏ ।

ਇਹ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਬੜੀ ਰੋਣਕ ਤੇ ਬੜੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਸੀ
ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਿਲ੍ਹਾ ਤੇ ਮਸੀਤ ਦੂਏ ਤੇ *ਸਮਾਧ ਵੱਡੀ ਆਲੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਸੀ
ਇਹਲੀਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾਵਿਚਰੜਕੇ ਇਹਦੇਵੱਲਹੀਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਸੀ
ਇਹਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਗੜ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹਰਇਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਹਰ ਇਕ ਦਿਲੋਂ ਬੇਈ ਮਾਨ ਹੈ ਸੀ
ਪੁਲਸ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨੈਸ਼ਨਲਗਾਰਡ ਸੈਤਾਨ ਹੈ ਸੀ

੧੨ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਮੁਸਲਿਮ ਪੁਲਸ ਦੀ ਸੈਤਾਨੀ

ਜਦ ਤਕ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਸੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਜ਼ਰ ਨ ਆਇਆ ਜੀ
ਓਨਾ ਚਿਰ ਖੁਲਮਖੁਲਾ ਲੀਰੀਆਂ ਨੇ ਹੱਲਾ ਗੁਰਦਾਰੇ ਤੇ ਨ ਬੁਲਾਇਆ ਜੀ
ਭੇਦ ਤਿੰਨ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਖੁੱਲ ਗਿਆ ਲਾਹੌਰ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜੀ
ਭੁਹੇ ਫੇਰ ਤਾਂ ਲੀਰੀਏ ਬਹੁਤ ਚੜ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਛੱਡ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨੱਠਗਏ ਛੁਰਿਆਂਕਈਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਮੁਕਾਇਆ ਜੀ
ਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਇਆ ਜੀ
ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਸਮਾਧ ਦੇ ਵੜ ਗਏ ਪੁਲਸ ਚੁਕ ਵਕੂਆ ਬਠਾਇਆ ਜੀ
ਬਾਹਰ ਬੂਹੇ ਦੇ ਬੰਬ ਕੁਝ ਰੱਖ ਦਿਤੇ ਸਿੰਘ ਮਾਰਦੇ ਬੰਬ ਧੁਮਾਇਆ ਜੀ
ਸਾਰੀਰਾਤ ਨ ਨਿਕਲਿਆ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਘੇਰਾ ਪੁਲਸ ਚੁਫੇਰੇ ਸੀ ਪਾਇਆ ਜੀ
ਚਾਰਸਿੰਘਜੰਗਲਫਿਰਨਬਾਹਰਨਿਕਲੇਓਹਨਾਂਤਈਂਗਿਫਤਾਰ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਪੱਲੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬੰਬ ਓਹ ਬੰਨ ਦਿਤੇ ਖੜ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਜਾ ਬਠਾਇਆ ਜੀ
ਮਾਰਕੂਟ ਓਹਨਾਂ ਤਾਈਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਕਈਆਂ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛ ਪੁਛਾਇਆ ਜੀ
ਕਿਹੜੇ ਭੇਦ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛਪਾਇ ਹੋਏ ਕੁਟ ਕੁਟ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਇਆ ਜੀ
ਵਡੇ ਹਲੇ ਲਈ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਆਖਰ ਸਖਤਾ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ ਜੀ

੧੩ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਲੀਰੀਆਂ ਦਾ ਵਡਾ ਹਮਲਾ

ਵੰਡ ਹਮਲੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਲੀਰੀਆਂ ਇਓਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਉਤੇ ਬਲੋਚ ਬੈਠਾਇ ਗਏ
ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਦੇ ਚੜ ਕਵਾਟਰਾਂ ਤੇ ਤੱਯਾਰ ਬਿਲੋਚ ਸਿਪਾਹੀ ਰਖਾਇ ਗਏ
ਨੈਸ਼ਨਲਗਾਰਡ ਦੇ ਗ੍ਰੀਡੇ ਰਫਲਾਂ ਦੇ ਓਹ ਮਸੀਤ ਦੇ ਉਤੇ ਚੜਾਇ ਗਏ
ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਪੁਲਸ ਦੇ ਜਵਾਨ ਬਹੁਤੇ ਬਾਹਰ ਸੜਕ ਦੇ ਵੱਲ ਲਗਾਇ ਗਏ

*ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਖੜਕ ਸਿੰਘ।

ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਜੋ ਖਬਰਾਂ ਦੇਨ ਵਾਲੇ ਾਹਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਕਟਵਾਇ ਗਏ
 ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਸੀਟੀ ਸਨ ਰਸਤੇ ਸਭ ਰੁਕਾਇ ਗਏ
 ਇਕ ਦਮ ਫਿਰ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਜੀ ਮੀਂਹ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਬਰਸਾਇ ਗਏ
 ਅੰਦਰ ਰੁਕ ਗਏ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਾਹਰ ਘੇਰੇ ਚੁਫੇਰੇ ਸਨ ਪਾਇ ਗਏ

ਸਾਜ਼ ਫੂਕ ਤੇ ਲੁੱਟ

ਪੈ, ਸਮਾਧ ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਵਾਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਤੇ ਲੀਰੀਆਂ ਨੇ ਅੱਗਾਂ ਲਾਈਆਂ ਜੀ
 ਲੁੱਟ ਲਏ ਸਾਮਾਨ ਸਭ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਖਰਮਸਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜੀ
 ਸਿੰਘ ਡੇਢ ਕੁ ਸੌ ਸਮਾਧ ਅੰਦਰ ਧੁਏਂ ਨਾਲ ਜਿੰਦਾਂ ਘਬਰਾਈਆਂ ਜੀ
 ਸਿੰਘ ਘਾਬਰਕੇ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਛੁੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਜੀ
 ਉਹ ਤਾਂ ਛਾਨਨੀ ਹੋਕੇ ਡਿਗ ਪਏ ਬਹੁਤ ਲੀਰੀਆਂ ਨੇ ਅੱਤਾਂ ਚਾਈਆਂ ਜੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ਬੋਲ ਰਹੇ ਧੂੜਾਂ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਧੁਮਾਈਆਂ ਜੀ
 ਸਿੰਘਪੰਦਾਂ ਸਨ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਅੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਕਈਆਂ* ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਜੀ
 ਬਾਹਰ ਬੈਤਲਾਂ ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਬੰਬ ਉਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਲੁਕ ਛਿਪ ਜਿੰਦਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਜੀ
 ਬੂਹੇ ਗੋਲੀਆਂ ਛਾਨਨੀ ਕਰ ਘਤੇ ਹੈਸਨ ਮੀਂਹ ਵਾਂਗੂ ਬਰਸਾਈਆਂ ਜੀ
 ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਬਚਰਿਹਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੱਗਾਂ ਲਾਣੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਨ ਚਾਹੀਆਂ ਜੀ

੧੫ ਅਗਸਤ ਜਨਰਲ ਰੀਸ

ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੌਦਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਆ ਵੇਖੇ ਉਸਨੇ ਆਣਕੇ ਹਾਲ ਸਾਰੇ
 ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਉਸ ਜਾਕੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਸਾਰੇ
 ਫੌਜ ਗੋਰਖਾ ਉਸ ਤਈਨਾਤ ਕੀਤੀ ਦਿਤੇ ਲੀਰੀਏ ਝਿੜਕ ਬੈਠਾਲ ਸਾਰੇ
 ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਨ ਹਮਲਾ ਮੂਲ ਕੀਤਾ ਦਿਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖਤਰੇ ਟਾਲ ਸਾਰੇ
 ਰਹੇ ਗੋਰਖੇ ਇਕ ਸਤੰਬਰ ਤੋੜੀਂ ਠੰਢੇ ਹੋ ਹਟ ਗਏ ਚੰਡਾਲ ਸਾਰੇ
 ਫੌਜ ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਲਵੇ ਸੰਭਾਲ ਸਾਰੇ

੫ - ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ

ਇਹ ਸ਼ਹੀਦਗੰਜ ਲੰਡੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਈਆਂ ਬਚਿਆਂਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਭਾਈ

† ਸੂਦਾਰ ਸੁਰਨ ਸਿੰਘ, ਸ: ਬ: ਉੱਜਲ ਸਿੰਘ, ਸ: ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੁਗਲ, ਡਾ: ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਭਾਰਗੋ ਸੂਬਕ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਦਫਤਰ, ਸ਼ਹੀਦਗੰਜ, ਸ: ਬ: ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਂ ਕਿ
 ਸਿੰਘ ਕਿਤੇ ਖਬਰ ਨਾ ਪੁਚਾ ਸਕਨ।

* ਭਾਈ ਕਾਲਾ ਸਿੰਘ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਭਾਈ ਲਛਮਨ ਸਿੰਘ ਬੰਬ
 ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ। ‡ ਸੂਦਾਰ ਬਹਾਦਰ,

ਮੀਰ ਮੰਨੂ ਵੇਲੇ ਏਥੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤੇ ਬਚੇ ਔਰਤਾਂ ਮਾਰੇ ਅਪਾਰ ਭਾਈ
ਫੜ ਪੱਟੀ ਤੇ ਮੁੱਲਾਂ ਮਰਾਜ਼ ਬਹਿਕੇ ਕਠੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕਰ ਪਰਵਾਰ ਭਾਈ
ਏਥੇ ਮੰਨੂ ਸੀ ਕਤਲ ਕਰਵਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਸਖਤ ਆਜ਼ਾਰ ਭਾਈ
ਏਥੇ ਪਾਸ ਸ਼ਹੀਦਗੰਜ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਹਮੋਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚ ਬਾਜ਼ਾਰ ਭਾਈ
ਵਿਚ ਲਹਿਰ ਅਕਾਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਰ ਭਾਈ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਬੁਰਾ ਮਨਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਕਦੇ ਮਸਜਦ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਸ ਦਸ ਝਗੜੇ ਪਾਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੁਚਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਕਈ ਵਾਰ ਹਲੇ ਚੋਰੀ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਨਿਤ ਕਈ ਕਈ ਹੀਲੇ ਬਨਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਇ ਥਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਹਕ ਦਸ ਕੇ ਝਗੜੇ ਵਧਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਪੇਸ਼ ਗਈ ਨ ਸੀ ਹਰ ਵਾਰ ਲੀਗੀ ਹਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੂੰਹ ਦੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ
ਇਟ ਖੜਕਦੀ ਰਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਝਟ ਸਿੰਘ ਦਲੇਰ ਲੰਘਾਂਦੇ ਰਹੇ

ਗੋਰਖਾ ਫੌਜ ਦੀ ਰਾਖੀ

ਮਿਸਟਰ ਯੂਸਸ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਏਸ ਥਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ
ਏਥੇ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਊ ਸਾਂਭ ਜਲਦੀ ਹੋ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਕੀਤੀ
ਫੌਜ ਗੋਰਖਾ ਏਥੇ ਲਗਾ ਦਿਤੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾ ਖਬਰਦਾਰ ਕੀਤੀ
ਬਚ ਰਿਹਾ ਅਸਥਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੌਜ ਗੋਰਖਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕੀਤੀ

੬-ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ (ਮੁਜ਼ੀਗ)

ਇਹ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬਨਾਇਆ ਸੀ
ਏਥੇ ਭਾਈ ਲੰਗਾਹੇ ਨੇ ਕਰੀ ਸੇਵਾ ਰੋਣਕ ਏਥੋਂ ਦੀ ਤਈਂ ਵਧਾਇਆ ਸੀ
ਫੇਰ ਰਲ ਮਿਲ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਸਥਾਨ ਬਨਵਾਇਆ ਸੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਵਸੋਂ ਸੀ ਬਹੁਤਏਥੇ ਇਹਨੂੰ ਨਿਗ੍ਹਾ ਦੇਵਿਚ ਰਖਾਇਆ ਸੀ
ਜਦੋਂ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਵਧੇ ਝਗੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਉਜਾੜਨਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ
ਕੀਤਾ ਹਮਲਾ ਯਾਰਾਂ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਆ ਇੱਟਾਂਵੱਟਿਆਂ ਮੂੰਹ ਵਸਾਇਆ ਸੀ
ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਕੋਠਿਆਂ ਤੇ ਰੋਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬਹੁਤਾ ਪਾਇਆ ਸੀ

ਮੁੱਲਾਂ ਮਰਾਜ਼ ਤੇ ਪੱਟੀ ਦੁਹਾਂ ਥਾਈਂ ਮਾਥੇ ਦੀਆਂ ਸਿੰਘਨੀਆਂ ਫੜ ਫੜਕੇ ਕਠੀਆਂ
ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਤੇ ਫੇਰ ਲਾਹੌਰ ਪੁਚਾਕੇ ਬੜੇ ਦੁਖ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਬਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਕਤਲ ਕਰ
ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ।

ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਤੰਗ ਰਹੇ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰਾਂ ਧਿਆਨ ਨ ਲਾਇਆ ਸੀ
ਹੈਸੀ ਡੋਗਰਾ ਮਿਲਟਰੀ ਪਹਿਰੇ ਉਤੇ ਸਾੜਨ ਫੂਕਨੋਂ ਓਸ ਬਚਾਇਆ ਸੀ
ਬਦਲ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰਫੇਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖੀ ਤੇ ਲਾਇਆ ਸੀ

੧੪ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾੜਿਆ ਜਾਣਾ

ਹੈਸਨ ਦਸ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਹਾਲ ਬਦਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਡਰ ਖੋਫ ਗਵਾ ਦਿਤਾ
ਅਧੀ ਰਾਤ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁ ਗੰਡਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਹੱਲਾ ਬੁਲਾ ਦਿਤਾ
ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਬਲੋਚਾਂ ਦੀ ਮਿਲਟਰੀ ਸੀ ਘੇਰਾ ਆਣ ਚੁਫੇਰੀ ਹੀ ਪਾ ਦਿਤਾ
ਸੁਟ ਤੇਲ ਪਟਰੋਲ ਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਹਿਰ ਲੀਗੀਆਂ ਨੇ ਵਰਤਾ ਦਿਤਾ
ਇਕ ਬੀਬੀ ਤੇ ਬਾਈ ਸਨ ਸਿੰਘ ਅੰਦਰ ਵਿਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਫੂਕ ਫੂਕਾ ਦਿਤਾ
ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਤਈਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾੜ ਫੂਕ ਸਵਾਹ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ

ਲਾਹੌਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ

ਪਾਕਸਤਾਨਦੇ ਵਿਚ ਲਾਹੌਰਆਇਆ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇ ਕਹਿਰ ਕਮਾਇ ਵੱਡੇ
ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਸਾੜ, ਸਾੜ ਸਾਮਾਨ ਗਵਾਇ ਵੱਡੇ
ਪੰਜ ਲਖ ਆਬਾਦੀ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੌਲਤ ਵੰਦਾਂ ਅਮੀਰ ਲਖਾਇ ਵੱਡੇ
ਹੋਲੀਹੋਲੀ ਛੱਡ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨਿਕਲਗਏ ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇ ਵੱਡੇ
ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ ਦੋ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਬਾਕੀ ਵੇਖ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਹਾਲ ਘਬਰਾਇ ਵੱਡੇ
ਓਹ ਭੀ ਛੱਡ ਗਏਸ਼ਹਿਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰੱਬ ਅਜਬਤਮਾਸ਼ੇ ਦਿਖਾਇ ਵੱਡੇ

ਹਮਸਾਏ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜ ਮੋਏ

ਲਹਿੰਦੀਤਰਫ ਪੰਜਾਬ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋਏ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇ ਕਹਿਰ ਕਮਾਇ ਵੱਡੇ
ਵੇਖ ਸੁਣਕੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਲੋਕ ਏਧਰ ਦੇ ਤੜਫੜਾਇ ਵੱਡੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਪਾਕੇ ਸ਼ਹਿ ਮਿਲਟਰੀਦੀ ਹੈਸਨ ਹੋਸਲੇ ਦਿਲੀਂ ਦਿਖਾਇ ਵੱਡੇ
ਏਧਰ ਹਿਰਦੇ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਤਪਾਇ ਵੱਡੇ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਤਿਹਾਇ ਹੋ ਗਏ ਵੈਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਮਸਾਇ ਵੱਡੇ
ਜਿਹੜੇ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਕੱਠੇ ਵੱਸਦੇਸਨ ਓਹਨਾਂ ਆਪੋ ਵਿਚ ਵੈਰਵਧਾਇ ਵੱਡੇ
ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਚੰਡੀ ਖੜਕ ਪਈ ਬਦਲ ਕਹਿਰ ਦੇ ਦੇਸ ਤੇ ਛਾਇ ਵੱਡੇ
ਮੁਰਦੇ ਰੁਲਣ ਲਗਪਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭਾਰੇ ਖੂਨ ਦੇ ਵਹਿਨ ਵਗਾਇ ਵੱਡੇ

ਦੇਸ ਵਿਚ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਕਠੇਰਹਿੰਦੇ ਆਪੋਵਿਚ ਲੜਮਰਨਮਰਾਨ ਲਗ ਪਏ

ਰੋਲਾਪਿਆ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚਸਾਰੇ ਹਮਸਾਇ ਹਮਸਾਇਆਂ ਨੂੰ ਖਾਨਲਗ ਪਏ
 ਕਈਆਂਜੱਦਾਂ ਦੇ ਮੇਲਮਿਲਾਪ ਉਠ ਗਏ ਇਕਦੂਜੇ ਤੇਛੁਰੇ ਚਲਾਨਲਗ ਪਏ
 ਅੱਗਵੈਰ ਦੀਭੜਕਪਈਚਹੁਪਾਸੀਂ ਬੱਦਲਕਹਿਰਦੇਭਾਰੇਉਮਡਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚਅੱਗਾਂ ਲਗਣਲਗਪਈਆਂ ਸ਼ਹਿਰਕਸਬੇ ਹੋਣ ਵੈਰਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਰੂਪ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਦੇਸ ਵਾਸੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਫਿਰਨਾਟੁਰਨਾ ਬੇਫਿਕਰਹੋਬੰਦਗਿਆ ਲੁਕਛਿਪਕੇ ਜਿੰਦਾਂ ਬਚਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਸਾਰੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਖਤਮ ਗਏ ਮਾਰ ਕੁਟ ਵਿਚ ਦਿਨ ਲੰਘਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਛਾਗਈਆਂ ਬੁਬਾਦੀਆਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਲੋਕਛਡਛਡ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਰਾਗਰੰਗ ਨ ਕਿਧਰੇ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਰੋਣੇ ਪਿਟਣੇ ਦਿਲ ਡਰਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਬਾਹਰ ਟੁਰਨਾਫਿਰਨਾਹੋਇਆਐਖਾ ਦਾਉਜਿਨ੍ਹਾਂਦਾਲਗਦਾ ਲਾਨਲਗ ਪਏ
 ਹਥ ਜਿਨਾਂਦੇ ਜਿਥੇਕੋਈ ਆਜਾਂਦਾ ਨੇਜੇਬਰਛੀਆਂ ਝੱਟ ਲਿਸ਼ਕਾਨਲਗ ਪਏ
 ਘਰੋਂਬਾਹਰ ਗਿਆਂ ਪਰਤਆਉਣਐਖਾ ਲੋਕਰਾਕਸਪੁਨਾ ਦਿਖਾਨਲਗ ਪਏ
 ਲੈਜਿਹਲਮਦਰਯਾ ਤੋਂਜਮਨਾ ਤੋੜੀ ਲਹਿਣ ਹਰਥਾਂ ਲੋਕਾਂਦੇ ਘਾਨਲਗ ਪਏ
 ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਸ਼ੌਰ ਵਾਂਗੂੰ ਕਾਰੇ ਏਧਰ ਭੀ ਹੋਣ ਹਵਾਨ ਲਗ ਪਏ
 ਲਹਿੰਦੇਪਾਸੇਹੈਸੀਜ਼ੋਰਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹਿੰਦੂਸਿਖਚੜ੍ਹਦੇਬਦਲੇਲਾਹਨ ਲਗ ਪਏ
 ਜਿਹੜੀਲਹਿੰਦੇਪਾਸੇਵਲੋਂਅਗਬਲੀਭੜਕੀਏਧਰਆਸੜਨਸੜਾਨਲਗ ਪਏ
 ਭਾਰਾ ਵਰਤਿਆ ਕਹਿਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੋਕ ਦੁਖੀਹੋਕੇ ਕੁਰਲਾਨ ਲਗ ਪਏ

ਸੁਰੱਖਯਤ ਫੌਜ

ਫਿਰਕਾਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਪੰਜਾਬ ਭੜਕੀ ਰਾਖੀ ਦੇਸ ਦੀ ਫੌਜ ਵੰਡਾ ਦਿਤੀ
 ਸੋਚ ਕਰ ਹਕੂਮਤ ਆਰਜ਼ੀ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਡੀਊਟੀ ਲਗਾ ਦਿਤੀ
 ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਦੇ ਕਰਕੇ ਫੌਜ ਤਾਬੇ ਹੈਸੀ ਅਮਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਬਣਾ ਦਿਤੀ
 ਉਹਦੀ ਨੀਤ ਉੱਕੀ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਓਸਨੇ ਖੇਡ ਮਚਾ ਦਿਤੀ
 ਸਾਰੇ ਛਾਛੀ ਬਲੋਚ ਰਲਾ ਕੇ ਜੀ ਫੌਜ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਖਿੰਡਾ ਦਿਤੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਉਤੇ ਜੁਲਮ ਹੋਣ ਲਗੇ ਓਸ ਗੁਣੀ ਕੋਈ ਪੱਟੀ ਪੜ੍ਹਾ ਦਿਤੀ
 ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਬਲੋਚਾਂ ਦੇ ਕਾਰਿਆਂ ਨੇ ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਅੱਗ ਭੜਕਾ ਦਿਤੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਜੋ *ਉਜੜੇ ਆਰਹੇ ਸਨ ਨਫਰਤ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਵਧਾ ਦਿਤੀ

*ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ।

ਧੀਆਂਭੈਣਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੇਪਤੀਆਂ ਓਹਨਾਂਸਬਰ ਦੀ ਹੱਦ ਤੁੜਾ ਦਿਤੀ
ਅਗ ਬਦਲੇ ਦੀ ਬਲ ਰਹੀ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਖੇਡ ਖੂਨ ਦੀ ਹੋਲੀ ਦਿਖਾ ਦਿਤੀ
ਕੁਝ ਫੁਲਮ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਬਾਕੀ ਖੇਡ ਬਲੋਚਾਂ ਨੇ ਪਾ ਦਿਤੀ
ਦੇਸ ਹੋਇਆ ਵੈਰਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਸਤੀ ਹਰ ਥਾਂ ਮੌਤ ਕਰਵਾ ਦਿਤੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸਾਂਝੀ ਫੌਜ ਬਨਾਈ ਸੀ ਦੇਸ ਲਈ ਫਿਰ ਹੁੰਦੇ ਫਸਾਦ ਮਿਟਾਇਗੀ ਓਹ
ਭੜਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਤੇ ਦਬਾ ਪਾਕੇ ਠੰਢ, ਰੋਕ ਫਸਾਦ ਵਰਤਾਇਗੀ ਓਹ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂਸਿਖਾਂਤਾਈਂ ਰੋਕਪਾ ਥਾਉਂਥਾਈਂ ਬੈਠਾਇਗੀ ਓਹ
ਕਿਸੇ ਉਤੇ ਨ ਜਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇਉ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਨਿਬਾਹਿਗੀ ਓਹ
ਅਮਨ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਵਿਚ ਦੇਸ ਸਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਮਿਟਾਇਗੀ ਓਹ
ਕੀਹ ਸੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਫਰਜ਼ ਭੁਲ ਫਸਾਦ ਵਧਾਇਗੀ ਓਹ

ਤਰਾ

ਕੁਝ ਪੱਖ ਸੀ ਉਪਰਲੇ ਅਫਸਰ ਦਾ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਬੀ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਹੈਸੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਨਾਲੇ ਕੌਮ ਬਲੋਚ ਗਵਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਜਿੰਨੇਹਿੰਦੂਕੁਝ ਮਿਲਟੀਵਿਚਹੈਸਨ ਜਿੰਦ ਓਹਨਾਂਦੀ ਬੜੀ ਲਾਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਫੌਜਉਤੇਸੀ ਜਿਹੜਾਅੰਗਰੇਜ਼ਅਫਸਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਲਓਹਦਾਉਲਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਡਰਦੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਰੋਕ ਸਿਰ ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਨ ਕੋਈ ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਫਿਰਦੇ ਛਾਛੀ ਬਲੋਚ ਸਨ ਭੂਤੇ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਕਰਦੇ ਸ਼ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਐਵੇਂ ਟੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੀ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਪਈ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪੁਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਭੈੜੀ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੌਮ ਸਾਰਾ ਹੀ ਦਿਤਾ ਵਿਗਾੜ ਸੀ ਜੀ

ਭਿਆਨਕ ਨਜ਼ਾਰੇ

ਮੌਤ ਹੋਲੀਆਂ ਖੇਡੀਆਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਾਂ ਥਾਂ ਰੁਲਦੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਖੇਤਾਂ ਰਾਹਾਂ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਨਹਿਰਾਂ ਉਤੇ ਪਏ ਦਿਸਦੇ ਬਾਹਵਾਂ ਖਲਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਬਚੇ ਔਰਤਾਂ ਬੁਢੇ ਜਵਾਨ ਕਈ ਰੁਲਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਭੀ ਗਲੀਂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਅਮਿਤਸਰ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਅੰਦਰ ਡਿਠੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਵਾਂਗ ਅੰਬਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਫੂਕਨ ਦਬਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਹ ਨ ਸੀ ਹਰ ਥਾਂ ਪਏ ਹੋਣ ਖਵਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਦਰਯਾਵਾਂ ਤੇ ਨਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵੇਗਾਂ ਅੰਦਰ ਰੁੜਦੇ ਦਿਸ ਰਹੇ ਨਰ ਨਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਕੁਤੇ ਕਾਂ ਖਾਂਦੇ ਗਿਧਾਂ ਰੱਜ ਰਹੀਆਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਲਦੇ ਘਰ ਬਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਦਬੇ ਕੋਣ ਤੇ ਚਿਖਾ ਕਰ ਕੋਣ ਸਾੜੇ ਲਾ ਵਾਰਸ ਪਏ ਵਚਾਰ ਮੁਰਦੇ

ਚੁੱਪ ਕੀਤਾ ਇਹ ਹੋ ਰਿਹਾ ਘੱਲੂਘਾਰਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮੁਰਦੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਰਦੇ
ਘਾਟਾ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਿਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪਤਾ ਲਗੂ ਕੋਈ ਕਰੂ ਸ਼ੁਮਾਰ ਮੁਰਦੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਨ ਹੋਈ ਅਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਸਾਰੇ ਲਹਿੰਦੇ ਤੇਚੜਦੇਦੂਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਆਪੋਵਿਚ ਖਲਕਤ ਮਰਮਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਵਰਤਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕਹਿਰ ਦੇ ਦਿਨ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਭੀਸਣੇਪਿਆਰ ਮਰ ਗਈ
ਭਲਮਾਨਸੀ ਮੂੰਹ ਛਪਾ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ ਛਡਕੇ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਹਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਬਾਲੀ ਅੱਗ ਜਿਨਾਹ ਨੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਅੱਗ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭੜਕਰਹੀ ਭਾਰੀ, ਰੋਣਕ ਬਰਕਤਾਂਸਣੇ ਹੋ ਛਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਫੈਲੀ ਮੋਤਬੇਕਾਰੀ ਭੀ ਵਧਗਈ ਸਨਅਤਹਿਰਫਤ ਸਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਰ ਗਈ
ਵੈਰਾਨੀਆਂ ਪਈਆਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸੀ ਤਰੱਕੀ ਭੀ ਸਣੇ ਬਪਾਰ ਮਰ ਗਈ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਮੌਂਟ ਬੈਟਨ

ਵੈਵਲ ਬਦਲਗਿਆਪਹਿਲਾਵੈਸਰਾਇ ਓਹ ਤਾਂ ਜਾ ਬੈਠਾ ਆਸ਼ਿਆਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਹਦੇਥਾਂਆਇਆਲਾਰਡਮੌਂਟਬੈਟਨ ਪੈਦਾਹੋਇਆ ਜੋਸ਼ਾਹੀਘਰਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਪੜਪੋਤਰਾ ਮਲਕਾ ਮੁਅੱਜਮਾ ਦਾ ਚੰਗਾ ਸਿਆਣਾ ਹਕੂਮਤ ਚਲਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਇਸਰਾਇ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਭੈੜੇ ਸ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਸੀ ਬੜਾਦਲੇਰਸਿਆਨਪਭਰਿਆ ਲਾਇਕਸਮਝਿਆਗਿਆਟਿਕਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਤੇਈ ਮਾਰਚੋਂਸੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਬਾਬ ਨਵਾਂਲਿਖਨਾ ਅਫਸਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਚੌਵੀਮਾਰਚਸੈਂਤਾਲੀਨੂੰਲਿਆ ਚਾਰਜ ਜੁਟਪਿਆ ਆਫਰਜ਼ਨਬਾਹਨੇਦੇ ਵਿਚ
ਲੀਗ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੁਟ ਪਿਆ ਸੀ ਮੇਲ ਕਰਵਾਨੇ ਦੇ ਵਿਚ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਏਥੇਝੇੜੇ ਨੇ ਲੰਮੀਆਂ ਗੁਲਝਨਾਂ ਦੇ ਓਹਨਾਂ ਤਈਂਲਿਖਾਵਾਂ ਸਮਝਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਹੋਰ ਫੇਰਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਪ ਸਮਝਾਂ ਨ ਕਿਸੇ ਸਮਝਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਇਹ ਉਥੱਲਪਥੱਲ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਬੈਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਖਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਨ ਲੱਗਾ ਪੌਥਾ ਬਣੇ ਵਡਾ ਫਲ ਪਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਝੇੜੇ ਮੁਸਲਿਮਲੀਗ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਦਫਤਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਫੋਲ ਫੁਲਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਹਨ ਗੱਲਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਸਿਧੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚ ਫਸਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਲੰਮੇ ਗੋਰਖ ਧੰਦੇ ਇਹ ਪੈ ਗਏ ਨੇ ਕਈ ਸੰਗਲੀਆਂ ਫੇਰ ਖੁਲ੍ਹਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ
ਲਿਖਾਂ ਮੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਾਰੀਕੀਆਂ ਛਾਂਟ ਛਟਾਵਾਂ ਮੈਂ ਕੀਹ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ

ਸਿਧੀਗੱਲਇਹਆਕੇਵਾਇਸਰਾਇ ਨੇ ਬਹੁਤਮੀਟਿੰਗਾਂਕਰੀਆਂਕਰਾਈਆਂ ਜੀ
ਹੱਲ ਮਸਲਾ ਹਿੰਦ ਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਹੁਤ ਬੈਠਕੇ ਸੋਚਾਂ ਦੁੜਾਈਆਂ ਜੀ
ਕਈ ਪਾਰਟੀ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹਾਨਾਂ ਲਾਭਾਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜੀ
ਰਲ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸੀ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਸੋਚਾਂ ਲੰਮੀਆਂ ਬਹੁਤ ਦੁੜਾਈਆਂ ਜੀ
ਵਿਚ ਪੈ ਮਹਾਤਮਾਂ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਭੀ ਇਹ ਮਿਟਾਣੀਆਂ ਗੁੰਝਲਾਂ ਚਾਹੀਆਂ ਜੀ
ਕੋਈ ਗਲ ਜਿਨਾਹ ਨ ਮੰਨਿਆਸੀ ਓਹਨੂੰਪੱਟੀਆਂਅੱਹੀਆਂ ਪੜਾਈਆਂ ਜੀ
ਓਹਦਾ ਸਬਕ ਇਕੋ ਪਾਕਸਤਾਨ ਲੈਣਾ ਗੱਲਾਂਸਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਭੁਲਾਈਆਂ ਜੀ
ਸਿਰੇ ਕੋਈ ਨ ਚੜ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਵਾਈਆਂ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਫਿਰਕਾਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਨ ਬੁਝ ਸਕੀ ਦਿਨੋਦਿਨ ਫਸਾਦਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਵਧਿਆ
ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ ਸਗੋਂ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਸੀ ਹੋਰ ਵਧਿਆ
ਦੁਨੀਆਂਦੋੜੀ ਆਉਂਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਵਲੇ ਏਥੇ ਭੀੜਭੜੱਕਾ ਆ ਘੋਰ ਵਧਿਆ
ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹਜ਼ੂਮ ਦਾ ਕੱਠ ਨਿਸ ਭੋਰ ਵਧਿਆ

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਭੀੜਾਂ

ਕਹਿਰ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਉਤੇ ਲੋਕ ਦੋੜੇ ਭੱਜੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਆਏ
ਲੈ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਸ਼ੋਰ ਤੇ ਕੈਮਲ ਪੁਰੇਂ ਮੀਆਂ ਵਾਲੀ ਮੁਲਤਾਨੋਂ ਡਰ ਧਾਰ ਆਏ
ਛੱਡ ਦੋਲਤਾਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਦੋੜੇ ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਓਹ ਲੈ ਪਰਿਵਾਰ ਆਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਸਭ ਦੋੜੇ ਸਰਦਾਰ ਕਿਰਤੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਆਏ
ਧਨਾਂ ਵਾਲੇ ਕਈ ਨਿਕਲ ਦੂਰ ਗਏ ਬਹੁਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਧਾਰ ਆਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਭਾਰਾ ਬਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਏਥੇ ਵਿਚਾਰ ਆਏ
ਡਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਭੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਚੁੱਕ ਬਿਸਤ੍ਰੇ ਵਿਚ ਦਰਬਾਰ ਆਏ
ਭਰ ਰਹੀ ਸਰਾਂ ਤੇ ਬਾਗ ਸਾਰਾ ਪਰਕੂਮਾਂ ਅੰਦਰ ਨਰ ਨਾਰ ਆਏ
ਗਵਰਮਿੰਟ ਅਜੇ ਕੈਂਪ ਖੋਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸਭੇ ਏਧਰੇ ਹੀ ਰੁਖ ਧਾਰ ਆਏ
ਜਮ੍ਹਾਂਖਲਕਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਈਸੁਖੀ ਤੇ ਕਈ ਦੁਖਿਆਰ ਆਏ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ

ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕੰਟੋਲ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਲੰਗਰ ਬੇ-ਸ਼ੁਮਾਰ ਵਧਿਆ
ਅੱਠੇਪਹਿਰ ਲੋਹਾਂ ਤਪਣਲੱਗਪਈਆਂ ਖਰਚਦਿਨੋਦਿਨ ਕਈਹਜ਼ਾਰਵਧਿਆ
ਜੇ ਆਵੇ ਸੋ ਖਾਵੇ ਨ ਰੋਕ ਕੋਈ ਹਰ ਸਮੇਂ ਰਹੇ ਲੰਗਰ ਤੱਯਾਰ ਵਧਿਆ

ਗਹਿਮਾਗਹਿਮਹੋਰਹੀਸੀ ਸਭਪਾਸੇ ਏਨਾਂ ਬਾਹਰੇਂ ਆਇਆ ਨਰਨਾਰ ਵਧਿਆ
ਕਰਫੀਉਲੱਗਾਹੋਇਆ ਚੀਜ਼ ਮਿਲੇ ਕੋਈ ਨ ਹੈਸੀਖਤਰਾਗਲੀਬਜ਼ਾਰ ਵਧਿਆ
ਰਾਮਦਾਸ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਾਨ ਸੰਸਾਰ ਵਧਿਆ

ਰਾਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣਾ ਔਖਾ ਸੀ

ਰਾਸ਼ਨਅਫਸਰਾਂਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ ਕੀਤੀ ਜਿੰਨਾਮੰਗਿਆ ਰਾਸ਼ਨ ਦਵਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਪਰ ਮਿੱਲਾਂ ਤੋਂ ਆਟਾ ਲਿਆਉਣਾ ਔਖਾ ਗੁੰਡੇ ਹੈ ਸਨ ਖਤਰੇ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਮੈਨੇਜਰ ਸੂਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਭੀ ਕਾਰ ਨਿਬਾਹੀ ਜਾਂਦੇ
ਬੜੀ ਧੀਰਜ ਹੋਂਸਲਾ, ਰੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਜਿਥੇ ਮਿਲਦੀ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਵਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਰਾਸ਼ਨ ਡੀਪੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੋਯਾ ਔਖਾ ਗੁੰਡੇ ਸਭ ਦੀ ਜਾਨ ਕੰਬਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਔਖਾ ਫਿਰਨਾ ਬਾਹਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੁੰਡੇ ਹਰ ਥਾਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਈ ਜਾਂਦੇ

ਦੀਪਿੰਦ੍ਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ

ਇਹਭੀਕਾਰ ਚੁੱਕਲਈ ਦੀਪਿੰਦ੍ਰਸਿੰਘਨੇ ਉਤੇ ਡੀਪੂਆਂ ਰਾਸ਼ਨ ਪੁਚਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਰਤਨ ਜੋਤ ਤੇ ਦੀਪ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਥੀ ਜਾਨਾਂ ਹੀਲ ਇਹ ਕੰਮ ਨਬਾਹੁੰਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਕਮਲਜੀਤਸਿੰਘਤੇ ਅਮਰ ਸਿੰਘਦੋਵੇਂ ਵਾਰਡਅਫਸਰਇਹਰਾਸ਼ਨਵੰਡਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਹਰ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਦੇ ਦੀਪ ਜਾਂਦਾ ਪੇਟ ਭੁੱਖਿਆਂ ਦੇ ਅੰਨ ਪਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਆਟਾ ਨ ਥੁੜਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਦਲੇਰ ਟਰੱਕ ਚਲਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਗੜ ਲੀਗੀਆਂ ਦੇ ਮਕਬੂਲ ਮਿੱਲੋਂ ਪਹੁੰਚ ਬੇਰੀਆਂ ਜਾ ਚੁਕਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਏਧਰ ਲੰਗਰ ਚੱਲ ਅਤੁੱਟ ਰਿਹਾ ਵੇਖ ਸੁਣਕੇ ਵੈਰੀ ਸਲਾਹੁੰਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਸ਼ੇਰ ਫਿਰਨ ਬੇਫਿਕਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭੈੜੇ ਗਿੱਦੜ ਚਿੱਤ ਚੁਰਾਂਦੇ ਫਿਰਦੇ

ਮਿਸਟਰ ਜਨਾਹ ਦੀ ਅੜੀ ਤੇ ਆਸ

ਹਫਤਾ ਵਾਰ*ਅਖਬਾਰ ਇੱਕ ਲੰਡਨੀ ਨੇ ਏਸ ਗੱਲ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਵੱਡੀ
ਨਾਲ ਕਾਂਗਰਸ ਮਿਸਟਰ ਜਨਾਹ ਜਿਹੜੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਅੜੀ ਵਧਾਈ ਵੱਡੀ
ਕਿਸੇਤਰ੍ਹਾਂਸਮਝੋਤਾਉਹਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਓਹਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਸ ਸਮਾਈ ਵੱਡੀ
ਮਿਸਟਰ ਚਰਚਲ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਪੱਟੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਡੀ
ਕਾਮਯਾਬ ਮੈਂ ਹੋ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਆਸ ਰਖਾਈ ਵੱਡੀ
ਏਸੇ ਆਸ ਦੇ ਉਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੱਤ ਹਰ ਸਮਝੋਤੇ ਅੜਾਈ ਵੱਡੀ

*ਨੀਯੂ ਸਟੇਟਸ ਮੈਨ ਐਂਡ ਨੈਸ਼ਨ ।

ਜਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਨੇਤਿਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਨੀਤ ਦੀ ਸੋਚ ਦੁੜਾਇਕੇ ਜੀ
ਗਲੋਂ ਮੁਸਲਿਮਲੀਗ ਨੂੰ ਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ ਕੁਝ ਜਿਨਾਹ ਨੂੰ ਦੇਇ ਦਵਾਕੇ ਜੀ
ਕਰ ਵੰਡ ਆਬਾਦੀ ਦੀ ਗੇਣਤੀ ਤੇ ਵੱਡੀ ਸਮਝ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਾਕੇ ਜੀ
ਪੱਲੇ ਪਵੇ ਜਨਾਹ ਦੇ ਕੁਝ ਭੀ ਨ ਓਹਨੂੰ ਰੱਖੀਏ ਪਰੇ ਵਰਾ ਕੇ ਜੀ
ਇੱਕ ਗੁੱਠ ਦਈਏ ਉਹਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਵਲੋਂ ਦੂਜੀ ਲਹਿੰਦਿਓਂ ਦਈਏ ਵੰਡਾਕੇ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਭੀ ਓਸਦਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਰੱਖ ਹਿੰਦ ਭੀ ਲਈਏ ਬਚਾ ਕੇ ਜੀ
ਆਖਰ ਭਾਰਥ ਦੀ ਵੰਡ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਲਈ ਸਾਰਾ ਆਪਣਾ ਹਠ ਗਵਾਕੇ ਜੀ
ਪਿੱਛੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੰਨ ਸਿੱਖ ਗਏ ਉਹ ਅਖੰਡਤਾ ਸਾਰੀ ਭੁਲਾ ਕੇ ਜੀ
ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਜਿਨਾਹ ਤੇ ਹਾਰੇ ਸਾਰੇ ਹਟ ਗਏ ਪਿੱਛੇ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਕੇ ਜੀ
ਬਾਕੀ ਹਿੰਦ ਦਾ ਵਿਗੜਿਆ ਕੁਝ ਭੀ ਨ ਸਿੱਖ ਬੈਠ ਗਏ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ ਜੀ
ਏਸੇ ਭੁਲ ਦਾ ਨਿਕਲਿਆ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਗਵਾ ਕੇ ਜੀ
ਸਿੱਖ ਹੋਏ ਬਰਬਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਾਲ ਚੰਦਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਜੀ

ਪੰਜਾਬ ਭੀ ਜ਼ਰੂਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ

ਨੌਆਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀਆਂ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤਈਂ ਰਲਾ ਕੇ ਜੀ
ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਪੰਜਾਬ ਵੰਡਣੇ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾ ਕੇ ਜੀ
ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਸਮੇਤ ਭੇਜੋ ਵਾਇਸਰਾਇ ਵਲ ਸੋਚ ਦੁੜਾ ਕੇ ਜੀ
ਪਏ ਖਤਰੇ ਦਾ ਹੈਗਾ ਹੱਲ ਇਕੋ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੰਡ ਵੰਡਾ ਕੇ ਜੀ
ਦੂਹ ਹਿਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿਹੋ ਪਿਆ ਲੀਗ ਦਾ ਟੰਟਾ ਮੁਕਾ ਕੇ ਜੀ
ਛੇਤੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਾਲ ਸਾਥੀਆਂ ਸੋਚ ਸੁਚਾ ਕੇ ਜੀ

ਲਾਹੌਰੋਂ ਬਾਬੇ ਖੜਗ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਬਾਬੇ ਖੜਗਸਿੰਘ ਇਕਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਵੰਡਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇਗੀ ਜੀ
ਲੋਕ ਰਾਇ ਇਹਦੇ ਉਤੇ ਲਈ ਜਾਵੇ ਇਹ ਵੰਡ ਕਈ ਗੁਲ ਖਿਲਾਇਗੀ ਜੀ
ਵੰਡ ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਕੇ ਵਖੋ ਵਖ ਕਰ ਪਾੜ ਦਿਖਾਇਗੀ ਜੀ
ਬਣੀ ਪੰਥ ਦੀ ਏਕਤਾ ਰਲੀ ਤਾਕਤ ਉੱਕੀ ਤੋੜ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਾਇਗੀ ਜੀ
ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਕੀਤੇ ਅਕੱਠ ਬਿਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਜ਼ਿੰਮਾ ਉਠਾਇਗੀ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਓਹ ਪਾਰਟੀ ਧੋਹ ਕਮਾਇਗੀ ਜੀ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਕਸੀਮ ਛੇਤੀ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇ

ਲੈਜਿਸਲੇਟਿਵ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਤਾਪਕਾ ਜਲਦੀ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਮੰਗਕੀਤੀ ਦਿਹੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿਸੇ ਬਨਾ ਜਲਦੀ
 ਹਿਸੇ ਦੇ ਯਾ ਤਿੱਠ, ਜਿੱਠੇ ਹੋ ਸਕਣ ਦਿਹੋ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸਣੇ ਕਰਵਾ ਜਲਦੀ
 ਸਭਨੀਂ ਥਾਈਂ ਗਵਰਨਰ ਹੋਵੇ ਇਕੋ ਬੰਦੋਬਸਤ ਓਹ ਕਰੇ ਸੁਨਾ ਜਲਦੀ
 ਭੀਮ ਸੈਨ ਸੱਚਰ ਤੇ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਲੀਡਰਾਂ ਮਿਲ ਮਿਲਾ ਜਲਦੀ
 ਲਿਖਿਆ ਕਾਂਗਰਸੀ ਤੇ ਸਿਖ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਗੁਜ਼ਰੇ ਹਾਲ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾ ਜਲਦੀ
 ਲੀਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਾਂਝੀ ਵਜ਼ਾਰਤ ਨਿਭਾਣੀ ਡਿਠੇ ਖਤਰੇ, ਸੋਚ ਸੁਚਾ ਜਲਦੀ
 ਘਟਗਿਣਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕੋਈ ਦਿਤਾ ਜਤਾ ਜਲਦੀ
 ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦੀ ਜਿਥੇ ਹੋਇ ਬਹੁ ਸੰਮਤੀ ਖਤਰੇ ਮੁਲ ਲੈਣੇ ਗਲਪਾ ਜਲਦੀ
 ਮਿਲ ਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਮਾ ਜਲਦੀ

ਮਜਬੂਰ ਹੋਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਮੰਨ ਲਈ

ਬੜੇ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀ ਖਿਚਾ ਖਿਚੀ ਲੱਗੀ ਪੰਜਾਬ ਬੰਗਾਲ ਵੰਡਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਆਖਰ ਇਹੋ ਜਹੇ ਮਾਮਲੇ ਆਇ ਬਣੇ ਏਸ ਵੰਡ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਨਵਾਂ ਪਲੈਨ* ਘੜਿਆ ਫਸਿਆ ਪੈਰ ਨ ਮੂਲੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਸਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਮੰਨ ਲਿਆ ਇਹ ਕੰਮ ਮੁਕਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਤਿੰਨਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਦਸਖਤ ਕੀਤੇ ਦੇਸ ਟੁਕੜੇ ਕੀਤਾ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਇਹ ਗੋਰਖ ਪੰਦਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨ ਮੁਛੱਸਲ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾਨਾ

ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਤਕਸੀਮ ਜੇ ਹੋ ਜਾਣਾ ਜ਼ੋਰ ਲੱਗ ਸਕੇ ਜਿੰਨਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਸਾਰਾ ਜਾਇ ਨ ਇਹ ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਹਿੱਸਾ ਵਧਤੋਂ ਵਧ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਹੋਮ ਲੈਂਡ ਪੰਜਾਬ ਹੈ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਆਪਣਾ ਕਾਇਮ ਰਖਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਦੂਹ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਵਖੋ ਵਖਰਾ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਵੰਡਾ ਖਤਰਾ, ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂਦਾ ਏਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੋਚ ਸੁਚਾਇਆ ਜਾਵੇ
 ਦੂਜਾ ਖਤਰਾ ਪੰਜਾਬ ਦੂਹ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਵੰਡੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਦੁੜਾਇਆ ਜਾਵੇ

*ਗਵਰਨਰ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਐਸੰਬਲੀ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਖੋ ਵੱਖ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਲਈ
 ੨੩ ਜੂਨ ਦਾ ਦਿਨ ਰੱਖਿਆ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਇਜਲਾਸ ਸ਼੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ
 ਦਾ ਐਸ. ਪੀ. ਸਿੰਘਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਐਸੰਬਲੀ ਵਿਚ ੩੧ ਹਿੰਦੂ,
 ੨੨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇ ੧੯ ਸਿੱਖ ਹੋਣਗੇ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ੮ ਹਰੀਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਕੇ ਸਾਰੇ ੭੯
 ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ।

ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ੬੯ ਮੁਸਲਮਾਨ ੧੬ ਹਿੰਦੂ ਸਮੇਤ ਹਰੀਜਨ ਦੇ ੩ ਬੀਸਾਈ ਤੇ ਇਕ
 ਐਂਗਲੋ ਇੰਡੀਯਨ ਸਾਰੇ ੧੦੪ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ, “ਇਹ ਵੰਡਾਂ ਸਭ ਵਿਚੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ।”

ਸਿੱਖ ਦੁੰਹ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵੰਡੇ ਜੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਛੁੱਟਾਖਤਰਾ ਲੈਣਾ ਮੰਨਲਿਆ ਸਾਰਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਅੱਧਾ ਛੁਡਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਸਿੱਖਲੀਡਰਾਂਕੀਤੀ ਸਿਆਣਪਇਹਭੀ ਮੁੰਡਾਡੈਨ ਦੀ ਗੋਦੋਂਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ
ਬੇੜੀ ਡੁੱਬਦੀ ਵਿਚੋਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੋ ਬਚਦਾ ਸੋਈਓ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਮਜਬੂਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੋਖਲਾ

ਕਾਂਗਰਸ ਟੁਕੜੇ ਦੇਸ ਦੇ ਚਾਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪੇਚੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅੜਾ ਦਿੱਤੇ
ਓਹ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਹੋ ਗਏ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਹੇ ਪੀਚਵੇਂ ਸੰਗਲ ਪਾ ਦਿੱਤੇ
ਓਧਰ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਗ ਦਾ ਵਾਹਿਦ ਲੀਡਰ ਓਸ ਵੰਡਦੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਦਿੱਤੇ
ਮੰਗੀ ਓਸ ਨੇ ਵੰਡ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਜੀ ਓਹਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤੇ
ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਕਾਂਗਰਸ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਅਹੇ ਬਨਾ ਦਿੱਤੇ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਗਈ ਏਸ ਗੱਲ ਨੇ ਸਿੱਖ ਡਰਾ ਦਿੱਤੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਆ ਜਾਏ ਫੇਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕੀਹ ਕੰਬਾ ਦਿੱਤੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਵੰਡ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਗ ਲਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਟੁਕੜੇ ਬਨਾ ਦਿੱਤੇ
ਪੰਥਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਿਲੀਡਰ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰ ਹੱਥ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਫੜਾ ਦਿੱਤੇ
ਦਿਤੇ ਹੋਂਸਲੇ ਕਾਂਗਰਸ ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾ ਦਿੱਤੇ
ਸਿੱਖ ਮੰਨ ਬੈਠੇ ਕਿਸੇ ਆਸ ਉੱਤੇ ਪਰ ਜਨਾਹ ਨੇ ਸਭੇ ਥਿੜਕਾ ਦਿੱਤੇ
ਅਕਲਵੰਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਫਲ ਉਸ ਆ ਦਿੱਤੇ

ਸਿੱਖਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਕਿਉਂ ਮੰਨ ਲਈ

ਸਿੱਖਾਂ ਵੰਡ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਭ ਉਠਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਹੈ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਾਡਾ ਅਸੀਂ ਸਾਂਭਕੇ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਰੱਖ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸੇਵ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਕ ਆਰਥਕ ਮਾਲੀਯਤਾਂ ਸਾਂਭ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਜਮਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਕੱਠਾ ਪੰਥ ਰਹਿਗਾ ਸ਼ਾਨ ਵਧਦਾ ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਸੁਖ ਤੇ ਦੁੱਖ ਵੰਡਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਪੰਜਾਬ ਵੱਡਾਹਿੱਸਾ ਸਾਡੀਜਨਮਭੂਮੀ ਇਹਦੀਗੋਦਵਿਚ ਖੇਡਾਂ ਖਡਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਬਚ ਜਾਇਗਾ ਪੰਥ ਦੋਫਾੜ ਹੋਣੇ ਵੱਡਾ ਪੰਥਕ ਕੇਂਦਰ ਬਨਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਸਾਰੀ ਸਭਿਯਤਾ ਕਲਚਰ ਰਾਜਸਕ ਭੀ ਤਾਕਤਬਣੀ ਰਹੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਵਾਂਗੇ ਜੀ
ਲੈਕੇ ਮੁਲਕੀ ਤੇ ਕੌਮੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਹਿਲੂ ਵੱਡੀ ਕਰ ਤਰੱਕੀ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਜੀ

ਸਿਰਦਾਰ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ।

ਹੋਣੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਪੂਰੀ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਇਹ ਭਵਿੱਖਤ 'ਅਸੀਂ' ਸੁਨਾਵਾਂਗੇ ਜੀ

ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸਟ੍ਰ ਨੂਨ ਫੀਰੋਜ਼ ਦੀਨ ਦਾ ਹਮਦਰਦ ਭਰਿਆ ਬਿਆਨ

ਮਿਸਟ੍ਰ ਨੂਨ ਨੇ ਪੈਸ ਬਿਆਨ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਉਂ ਹਿਤ ਵੰਡਾਇਆ ਜੀ
 ਅਸਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਦੁੱਦ ਕਸੀਓਂ ਹੈਸੀ ਬਹੁਤ ਬਚਾਵਨਾ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਲ ਜਿਤਨੇ ਅਗੁੰਵਧੇ ਓਹਨਾਂ ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਕਦਮ ਉਠਾਇਆ ਜੀ
 ਸਾਡੀ ਸੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਇਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਕਸ਼ਾ ਸਿੱਖ ਸਟੇਟ ਬਣਾਇਆ ਜੀ
 ਅੰਬਾਲਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਜਾਲੰਧਰ, ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਿਲਾ ਅਮਿਤਸਰ ਰਲਾਇਆ ਜੀ
 ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਈਂ ਸਟੇਟ ਇਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਸਿੱਖਾਂ ਭੇਦ ਨੇ ਏਸਦਾ ਪਾਇਆ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਓਹਨਾਂ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਏਧਰ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੁੜਾਇਆ ਜੀ
 ਓਹਨਾਂ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਹਟ, ਪੰਥ ਤਾਈਂ ਝੋਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਵਿਚ ਬਠਾਇਆ ਜੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਯਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਕਿੱਧਰ ਮਿਲਨਾ ਨਹੀਂ ਜਤਾਇਆ ਜੀ
 ਸਿੱਖ ਲੀਡਰਾਂ ਬੈਠਨਹੀਂ ਸੋਚਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਇਆ ਜੀ
 ਜਿਹੜੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੈ ਵੰਡ ਕਰਦਾ ਲਾਭ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਰਖਾਇਆ ਜੀ
 ਠੱਤੀ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮੋਮਨ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਝੰਕਟਾਇਆ ਜੀ
 ਸਤਾਰਾਂ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਰੇ *ਸਿੱਖ ਰਹਿਣਗੇ ਵੱਖ ਸਮਝਾਇਆ ਜੀ
 ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਯਕੀਨ ਆਇਆ ਅਸਾਂ ਬੜਾ ਭਰੋਸਾ ਦਵਾਇਆ ਜੀ
 ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਜੇ ਬੇਰੁਖੀ ਰੱਖੀ ਅਸਾਂ ਇਹਦਾ ਭੀ ਹੱਲ ਸੁਚਾਇਆ ਜੀ
 ਇਕ ਇੱਕ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਛੱਡਨਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਜਾਣਕੇ ਹੱਕ ਮਰਵਾਇਆ ਜੀ
 ਕੀਤੀ ਅਸਾਂ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਿੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਇਤਬਾਰ ਜਮਾਇਆ ਜੀ
 ਸਿੱਖਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵੱਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਬੜੀ ਨੂਨ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਸਿੱਖ ਬਚ ਗਏ ਫਸੇ ਨ ਜਾਲਦੇ ਵਿਚ
 ਅਜ਼ਮਾਇਨੂੰ ਫੇਰ ਅਜ਼ਮਾਵਣਾ ਕੀਤੁਸਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਲਦੇ ਵਿਚ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਢੋਂ ਅਜ਼ਮਾ ਚੁੱਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਖਤਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਚਾਲਦੇ ਵਿਚ
 ਮੁਗਲ ਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਲੈ ਅਬਦਾਲੀ ਤੋੜੀ ਫਸ ਵਿਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਚਾਲ ਢਾਲ ਦੇ ਵਿਚ
 ਸਾਡੀ ਕਾਂਗਰਸ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਸਾਥੀ ਦੇਸਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਕਬਾਲ ਦੇ ਵਿਚ

‡ਜਿਹੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿੱਖ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣੇ ਸਨ।

*ਓਹ ਸਿੱਖ ਜਿਹੜੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਦਿਹੋ ਨ ਇੰਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅਸਾਂ ਗੱਡਨੇ ਝੰਡੇ ਚਤਰਾਲ ਦੇ ਵਿਚ

ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਨੀਯਤ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਵਡੀਕਾਂਗ੍ਰਸ ਨੇ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂਜਿਹਦ ਬ੍ਰਿਟਸ਼ਰਾਜ ਦੇ ਤਈਂ ਮਨਵਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕਰ ਆਜ਼ਾਦ ਦੇਣਾ ਏਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜੀ
ਪਰਬੜੇ ਚਾਲਾਕਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਲੇ ਓਹਨਾਂਹੋਰ ਹੀ ਚਾਲਾ ਬਦਲਾਇਆ ਜੀ
'ਸਾਥੋਂਗਈਏਂਗੋਰੀਏਤੈਨੂੰਖੜਨਪਠਾਨ' ਇਹਅਖਾਣ ਕਰਪੂਰਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤਈਂ ਅਸਾਂ ਛੱਡਣਾ ਜੇ ਕਿਉਂ ਸਾਬਤ ਰਹੇ ਸੁਚਾਇਆ ਜੀ
ਭੰਨ ਤੋੜਇਹਨੂੰ ਪਿਛੇ ਛੱਡ ਜਾਈਏ ਇਉਂ ਦਿਲਦਾ ਦਾਹੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀ
ਤੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਦੀ ਸੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਸ਼ਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜੀ
ਇਹਨਾਂ ਲੈ ਲੈਣਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਸਾਥੋਂ ਦਿਲੋਂ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
ਓਹਨਾਂ ਓਦੋਂ ਹੀ ਫੁਟ ਦਾ ਬੀ ਪਾਇਆ ਹਥ ਠੋਕਾ ਜਿਨਾਹ ਬਨਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਥਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣੇ ਸਬਕ ਓਸ ਨੂੰ ਗੁੱਝਾ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜੀ
ਭਲਾ ਸੋਚੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ਨੂੰ ਲੋੜਕੀਹ ਸੀ ਓਸ ਕਿਉਂ ਇਹ ਪਿੱਟਣਾ ਪਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦੇ ਦਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਉਵੰਡਣੇਦਾਕਾਹਨੂੰ ਆਇਆ ਜੀ
ਜਾਂਦਾ, ਦੇਇਅਖਤਿਆਰਹਿੰਦਵਾਸੀਆਂਨੂੰਓਹ, ਨਿਬਾਹੁੰਦੇ ਜਿੱਠਾ ਪੀਹਣਾ ਪਾਇਆ ਜੀ
ਆਪੋ ਵਿਚ ਜਿਉਂ ਨਿਭਦੀ ਨਿਭਾਲੈਂਦੇ ਖੜਾ ਕਿਉਂ ਅਸਟੰਡ ਕਰਾਇਆ ਜੀ
ਸਿਧੀ ਸਾਫ਼ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਨੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੁਕ ਗੋਰਖਧੰਦਾ ਘੜਾਇਆ ਜੀ
ਪਏ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਰਹਿਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਟੁਟਨ ਗੁਡੀਆਂ, ਪੇਦਾ ਅੜਾਇਆ ਜੀ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਤੇ ਦੇਸ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਾਵਾਂ

ਕਾਨੂੰਨਬਣਾਉਣੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਜੋ, ਬੈਠੀ ਕੈਬੀਨਟ ਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਓਹ ਮੁਤਾਬਕ ਓਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬੈਠੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਫੇਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਸੀ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਓਹਨੂੰਸੌਂਪਕੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਆਪ ਚੁਪ ਕੀਤਾ ਲਾਂਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਓਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਸੋਹਣੀ ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਪਿਛੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀਜਿਹੜੀ ਘੜਨਵਾਲੀ ਓਹਅਸੈਂਬਲੀ ਕੰਮ ਸੰਭਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਰਾਜਬਣਤਰਬਣਾ ਸਪੁਰਦਕਰਦੀ ਬਣਦੀਹਿੰਦਲਈਜਿਹੜੀ ਸ਼ਕਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਭਾਵੇਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਖੰਡ ਰਖਦੀ ਯਾਂ ਵੰਡਦੀ ਹਿੱਸੇ ਸੰਭਾਰ ਸੀ ਜੀ
ਝਗੜਾਖਤਮ ਹੋਜਾਂਦਾਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪੈਂਦਾਸ਼ਾਇਦਹੀਕੋਈਵਿਗਾੜ ਸੀ ਜੀ

ਦਿਲੋਂ ਸਾਡੇ ਅੰਗੇਜ਼ ਜੇਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਚਲਾਜਾਂਦਾ ਓਹ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਆਪੇ
ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਓਹ ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤੇ, ਅਸੀਂ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆਪੇ
ਚਾਹਿ ਵੰਡਦੇ ਚਾਹਿ ਅਖੰਡ ਰਖਦੇ ਕਰਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਆਪੇ
ਜਾਇ ਹੁਣ ਵੀ ਛੱਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਮਝ ਲਵਾਂਗੇ ਨਫੇ ਨੁਕਸਾਨ ਆਪੇ

ਡਾਕਟਰ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ

ਆਉਣਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਅਮਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ, ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝੋ
ਜੇਕਰ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਦੁਨੀਆਂ ਬਚ ਰਹੇ ਚੈਨ ਹਰਹਾਲ ਸਮਝੋ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਗੜਬੜ ਪੈ ਗਈ ਜੇ ਅਮਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਸ਼ਟ ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਝੋ
ਗਲ ਹੋਵੇਗੀ ਓਹੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੀ ਕਰੇਗਾ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਸਮਝੋ

ਬ੍ਰਤਾਨੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਸਕੱਤਰ ਮਿਸਟ੍ਰ ਬੀਵਨ—

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚੇਗਾ

ਮਿਸਟ੍ਰ ਐਟਲੇ ਤੇ ਲਾਰਡ ਮੌਂਟ ਬੈਟਨ ਦੋਹਾਂ ਸਜਨਾਂ ਇਹ ਇਜ਼ਹਾਰ ਕੀਤਾ
ਸਿੱਖਾਂ ਹੋ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਲਾਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਓਹਨਾਂ ਤਾਈਂ ਤਕਸੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਧਕਾਬੜਾਭਾਰ ਕੀਤਾ
ਤਿੰਨ ਜੂਨ ਨੂੰ ਵਾਇਸਰਾਇ ਰੇਡੀਊ ਤੇ ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੀ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ
ਸਾਡੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲਾਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਇਹ ਬਹਾਦਰ ਕੌਮ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਅਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਬਾਦੀ ਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ
ਹੈਨ ਖਿੰਡੇ ਹੋਇ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਕੱਠੇ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਮਾਰ ਕੀਤਾ
ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕੱਠੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਾਰ ਕੀਤਾ
ਫੇਰ ਛੋਟੀ ਯਾ ਵੱਡੀ ਤਕਸੀਮ ਵਿਚੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਲੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲਾਭ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਜੇ ਸੰਭਾਰ ਕੀਤਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮਿਸਟ੍ਰ ਐਟਲੇ ਤੇ ਲਾਰਡ ਮੌਂਟ ਬੈਟਨ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਜਤਾਈ ਵੱਡੀ
ਏਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਭਲਿਆਈ ਵੱਡੀ
ਸਿੱਖਾਂ, ਨਾਲ ਅੰਗੇਜ਼ ਦੇ ਐਥੇ ਵੇਲੇ ਹਰ ਥਾਂ ਹਮਦਰਦੀ ਦਿਖਾਈ ਵੱਡੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਏਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਜਾ ਬਹਾਦਰੀ ਕਰ ਜਤਾਈ ਵੱਡੀ
ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਅੰਗੇਜ਼ ਨਬਾਹੀ ਵੱਡੀ
ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੁਣ ਹੋਣਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦੋਸਤੀ ਜੋ ਰੱਖੀ ਪਾਈ ਵੱਡੀ

ਸਿੱਖਾਂ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਆਬਾਦ ਕੀਤਾ ਟਿੱਲ ਲਾ ਕਰਕੇ
ਬਾਰਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਅਬਾਦ ਪਈਆਂ ਉਹ ਵਸਾਈਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਜਾ ਕਰਕੇ
ਜੰਗੀ ਖਿਦਮਤਾਂ ਕਰ ਮੁਰੱਬੇ ਲਏ ਪੁੱਤ ਪੋਤਰੇ ਜਵਾਨ ਮਰਵਾ ਕਰਕੇ
ਜਿੱਥੇ ਮਰਦੇ ਹਰਨ ਤਿਹਾਇ ਹੈਸਨ ਉਥੇ ਬਾਗ ਫੁਲਵਾੜੀਆਂ ਲਾ ਕਰਕੇ
ਟਿੱਬੇ ਵਣ ਤੇ ਜੰਡ ਕਰੀਰ ਪੁੱਟੇ ਖੂਨ ਚਰਬੀ ਦੋਵੇਂ ਚੁਵਾ ਕਰਕੇ
ਲਾਇਲ ਪੁਰ ਸਰਗੋਧੇ ਤੇ ਮਿਟ ਗੁਮਰੀ ਲੈ ਕਰਾਹੀਆਂ ਹਲ ਚਲਾ ਕਰਕੇ
ਕਹੀਆਂ ਨਾਲ ਛਾਲੇ ਹੱਥੀਂ ਪਾ ਪਾ ਕੇ ਸੋਹਣੀ ਧਰਤ ਹਮਵਾਰ ਬਣਾ ਕਰਕੇ
ਉਹ ਉਜਾੜਾਂ ਬਹਿਸ਼ਤ ਬਨਾਈਆਂ ਜੀ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰੀ ਦੇ ਜੋਹਰ ਦਿਖਾ ਕਰਕੇ
ਪੈਦਾ ਅੰਬ ਅੰਗੂਰ ਤੇ ਮਾਲਟੇ ਕਰ ਬਾਰਾਂ ਗੰਜੀਆਂ ਤਈਂ ਵਸਾ ਕਰਕੇ
ਮਹਿਲਮਾੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਐਲਾਦਾਂ ਲਈ ਪੈਸਾਜੋਧ ਦੀਖੱਟੀ ਦਾ ਲਾ ਕਰਕੇ
ਅੱਜ ਵੰਡ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹਥੋਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪਈਆਂ ਦੁਖਾ ਕਰਕੇ
ਫੇਰ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਖੋਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਸੁਨਾ ਕਰਕੇ
ਹਰੀਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜੇਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ *ਮੁਹਕਮਚੰਦ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਕਰਕੇ
ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਲਾਹੌਰ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਬਹਿ ਜਾਣਗੇ ਸਿੰਘ ਗਵਾ ਕਰਕੇ
ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀਆਂ ਕਾਹਦੀਆਂ ਇਹ ਅਗੇਬੈਠੇ ਸਨ ਰਾਜ ਖੁਹਾ ਕਰਕੇ
ਹੁਣ ਪਤ ਅਬਰੋ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬਹਿ ਜਾਣਗੇ ਮਿਟੀ ਮਿਲਾ ਕਰਕੇ

ਇਨਸਾਫ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ

ਦੇਣਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਸੀ ਨੇਕ ਨੀਤ ਹੋ ਦੇਸ ਵੰਡਾ ਜਾਂਦਾ
ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਅਮਾਨਤ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਾਂਦਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਹਥ ਫੜਾ ਜਾਂਦਾ
ਸੀ ਅਮਾਨਤਾਂ ਲਈ ਦਲੀਪਸਿੰਘ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਭਾਰ ਉਤਰਾ ਜਾਂਦਾ
ਪੁਰੀ ਸਦੀ ਇਹਦੀਖੱਟੀ ਖਾ ਲਈ ਸੀ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਹਿਸਾਨ ਜਤਾ ਜਾਂਦਾ
ਸਿੱਖਾਂ ਗਵਰ ਸਤਵੰਜਾ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੱਕ ਦੋਸਤੀ ਕਰ ਅਦਾ ਜਾਂਦਾ
ਇਉਂ ਕਰਦਾ ਉਹ ਕਿਉਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਿਵੇਂ ਅਪਨਾ ਅਸਲਾ ਭੁਲਾ ਜਾਂਦਾ

ਕੋਈ ਐਵੇਂ ਗਈਆਂ

ਹੱਦ ਬੰਦੀ † ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੁਕਰਰ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਜਤਾਇ ਬਹੁਤੇ

* ਮੁਹਕਮ ਚੰਦ ਦਾ ਪਿੰਡ ਕੁੰਜਾਹ ਤਹਿਸੀਲ ਵਜ਼ੀਰਾਬਾਦ ਸੀ ।

† ਸੰਮਤ ੧੯੦੬ ਚੇਤਰ ੨੯ ਈਸਵੀ ੧੯੪੯ ।

‡ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚ ੧ ਹਿੰਦੂ, ੧ ਸਿੱਖ ਤੇ ੨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ।

ਮਲਕੀਅਤਾਂ ਮਾਲੀਏ ਗਿਣ ਗਿਣ ਕੇ ਹਿਸੇ ਫੀ ਸਦੀ ਸਭ ਸੁਨਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਅਤੇ ਬਚਣ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਿਚ ਖਿਚ ਨਕਸ਼ੇ ਦਿਖਲਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਸਿਆਲਕੋਟ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਲਾਇਲਪੁਰਾ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀਬਦਲੇ ਟਿਲ ਲਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਚਲ ਦਿਲੀਓਂ ਪਹੁੰਚ *ਵਲੈਤ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਖੁਲਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਬਣਿਆਂਕੁਝ ਨ ਤੇ ਪੱਲੇਪਿਆਕੁਝ ਨ ਸਭਨਾਂਗੀਤਹਮਦਰਦੀਦੇ ਗਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਜੋ ਮਿਥੀ ਅੰਗੇਜ਼ ਸੀ ਓਹੋ ਹੋਈ ਅੱਥਰੂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁੰਝਾਇ ਬਹੁਤੇ
ਹਥੋਂ ਖੋਹ ਮਠਿਆਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੱਭੂ ਬੂਰੇ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਾਇ ਬਹੁਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਨਕਸ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੁਣ ਖਿੱਚ ਦਿਖਾਣ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜੋ ਦੱਸਦੇ ਰਹੇ ਹੁਣ ਲਿਖ ਦੁਹਰਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਹੋਈਆਂ ਮਰਦਮ ਸ਼ੁਮਾਰੀਆਂ ਫੋਲ ਦਫਤਰ ਏਥੇ ਗਿਣਨ ਗਿਣਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਹੋਮ ਲੈਂਡ ਸਾਡਾ ਇਹ ਪੰਜਾਬਸਾਡਾ ਹੁਣਕਹਿਣ ਕਹਾਣ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਸਾਥੋਂ ਲਿਆ ਪੰਜਾਬਤੇਦਿਹੋਸਾਨੂੰ ਬੀਤੇ ਕਿੱਸੇ ਸੁਣਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਸਾਡੀ ਹੱਦ ਚਨਾਬਦਰਯਾਤੋੜੀ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਾਸਤੇ ਪਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਨ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ, ਲੈਣਾ ਖਾਲਸੇ ਨ ਦਿਲ ਦੁਖੇ ਦੁਖਾਣ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਜੋ ਮਿਥੀ ਅੰਗੇਜ਼ਓਹਕਰਦੇਣੀ ਤਰਲੇਕੱਢ ਘਿਘਿਆਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਅੰਦਰਖਾਨੇਜੋਪੱਕੀਆਂ ਪੱਕਗਈਆਂ ਨਵੇਂ ਚੁਲ੍ਹੇਉੱਠਤਾਨ ਦਾ ਲਾਭਕੁਝਨਹੀਂ
ਜੋ ਮਿਲਦਾ ਲੈਕੇ ਬਹਿ ਜਾਵੇ ਫੋਕੇ ਸੰਖ ਵਜਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਗੁਰੂਉਂ ਤੇਭਰੋਸਾਨਹੀਂ ਖਾਲਸਾਜੀ ਬੇੜਾ ਡੋਬ ਪਛੁਤਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਸਾਰੇ ਪੰਥਦੀਬਣੀਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਨ ਹਉਂ ਰਾਜਾ, ਕੂਕਾਨਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝਨਹੀਂ
ਵਖੋਵੱਖ ਫੜ ਤਾਰਾਂ ਸਰੰਦੇ ਦੀਆਂ ਐਵੇਂ ਪਿਆ ਵਜਾਨਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਇਕਸੁਰ ਨ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ਰਲਵੀਂ ਭਰੜੀ ਸੁਰ ਵਿਚਗਾਣਦਾਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ, ਗਾਉਂਦੇਰਹੇ ਬੋਲੇਤਈਂ ਭੁਲਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
ਸੁਤਾ ਜਾਗ ਪੈਂਦਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਚਲੇਤਈਂ ਜਗਾਣ ਦਾ ਲਾਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਔਖੀ ਹੋ ਗਈ

ਹੋ ਹੋ ਮੀਟਿੰਗਾਂਬਹੁਤੀਆਂ ਥੱਕਗਈਆਂ ਗਲ ਬਹਿ ਬਉ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਈਕੋਈ ਨ

*ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ, ਸ: ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮਿਸਟਰ ਜਿਨਾਹ, ਲਿਆਕਤ ਅਲੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ੧੯੪੬ ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।

ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਦਾ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਅੱਖਾ ਰਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਗੱਲ ਮੁਕਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਨਵੇਂ* ਨਕਸ਼ੇ ਕੀਤੇ ਤੱਯਾਰ ਰਹਿਗਏ ਪੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਈ ਚਤੁਰਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਕੈਬੀਨੱਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਵਾਇਸਰਾਏ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਸੁਣਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਓਹੋਪਹਿਲੀਜਨਾਹਦੀ ਹਨਧਰਮੀ ਉਕਤਾਂ ਯੁਕਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹਿਲਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਕੀਤਾ ਫੈਸਲਾ ਕੜੇ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਦੀ ਸੋਚੀ ਭਲਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਖਿੱਚੋਖਿੱਚੀ ਗਲਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਆਈ ਕੋਈ ਨ
ਆਖਰ ਵਾਇਸਰਾਏਉਂ ਤੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਭਨਾਂਸੁਟਦਿਤੀ 'ਸਾਨੂੰ' ਭਾਈ ਕੋਈ ਨ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਵਾਇਸਰਾਏ ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਲੀਡਰ ਕਾਠੇ ਹੋ ਹੋ ਅੰਤ ਹਾਰ ਗਏ ਕੋਈ ਨ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸੱਕੇ
ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਤਾਂ ਕਾਂਗਰਸ ਇਕੋ ਹੀ ਸਨ ਨ ਜਨਾਹ ਦੇ ਤਈਂ ਮਨਾ ਸੱਕੇ
ਅੜਿਆਰਿਹਾਉਹ ਆਪਣੇ ਹਠ ਉਤੇ ਯੁਕਤਾਂ ਨਾਲ ਨ ਓਹਨੂੰ ਹਿਲਾ ਸੱਕੇ
ਦੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਜੋ ਨ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਖੁਲਾ ਸੱਕੇ
ਆਖਰ ਵਾਇਸਰਾਇ ਤੇ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਗਈ ਤੂੰਹੋਂ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਵੰਡਾ ਸੱਕੇ
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅਸੀਂ ਗੋਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁਰਾ ਸੱਕੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਮੌਂਟ ਬੈਟਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਅਗੇਹੀ ਪੱਕੀ ਪਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਓਸ ਵਿਚ ਕੀਹਲੱਗਣਾ ਚਿਰ ਹੈਸੀ ਜਿਹੜੀ ਧੁਰੋਂ ਹੀ ਪੱਟੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਦੂਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਬਦਲ ਜਾਵਨ ਗਲਸਾਲਦੀਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਹਿਲ ਜੁਲੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇ ਵਿਚ ਦੁਧ ਦੇ ਕਾਂਜੀ ਸੁਟਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਦੋਵੇਂਧਿਰਾ ਨ ਵਸਨਆਰਾਮ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਰਹਿਨਅਧੀਨ ਸੁਚਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਮਿੱਥ ਦਿੱਤੀ ਤਾਰੀਖ ਅਗਸਤ ੧ ਪੰਦਾਂ ਖਾਸ ਰੇਡੀਉ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਬਾਰਾਂ ਵਜੇਪਿਛੋਂ ਓਹਸੁਣਾ ਦਿਤੀਜਿਹੜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉਪਰੋਂ ਆਈ ਹੋਈ ਸੀ
ਕਰ ਦਿਤਾ ਐਲਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਵਧਾਈਹੋਈ ਸੀ

*ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਵਾਸਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਸਰਦਾਰ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਪਿੰਸੀਪਲ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਸੁਦਾਰ ਹਜੂਰਾ ਸਿੰਘ ਠੇਕੇਦਾਰ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਮ. ਏ. ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਨਾਂ ਸਜਨਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਨਕਸ਼ੇ ਬਣਾ ਬਣਾ ਕੇ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਵਲੋਂ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰ
ਵਿਚ ਦਰਜਾ ਚਨਾਬ ਬੋਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਅਖੀਰ ਸਭ ਨਕਸ਼ੇ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਰਹਿ ਗਏ
ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਰਨਾ ਸੀ ਸੋ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

†ਸਾਵਨ ਦੀ ੩੧।ਪਰ ਰੇਡੀਉ ਤੇ ੧੭ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਸਿਆਣੇ ਨੇ ਲੀਕ ਖਿੱਚੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਪੰਜਾਬ ਬਣਾ ਕਰਕੇ
ਸ਼ਕਰ ਗੜ੍ਹ ਤਹਿਸੀਲ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰੋਂ ਕੱਟ ਲਈ ਕੁਝ ਸੋਚ ਸੁਚਾ ਕਰਕੇ
ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਮਿੰਟ ਗੁਮਰੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕਰਕੇ
ਠਾਣੇ ਚਾਰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਪਾਇ ਏਧਰ ਬੰਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕਰਕੇ
ਖੇਮ ਕਰਨ ਵਲਟੋਹੇ ਤੇ ਖਾਲੜੇ ਨੂੰ ਭਿੱਖੀ ਵਿੰਡ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਖਿਚਾ ਕਰਕੇ
ਕਰ ਮਗਰਬੀ ਮਸ਼ਰਕੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੜੇ ਕਰਾ ਕਰਕੇ
ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲਾ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਸ਼ੇਖੂ ਪੁਰਾ ਲਾਇਲ ਪੁਰ ਸਰਗੋਧਾ ਤੁੜਾ ਕਰਕੇ
ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਸਭ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕੱਢ ਲਈ ਜ਼ਰਾ ਕਲਮ ਦੀ ਨੌਕ ਹਿਲਾ ਕਰਕੇ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਿਆਂ ਸਿੱਖ ਬਹਿ ਗਏ ਪੁੰਜੀ ਗਵਾ ਕਰਕੇ
ਦੇ ਦਿਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੱਥ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਠੂਠਾ ਫੜਾ ਕਰਕੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣ ਗਏ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੋ ਬਣ ਗਏ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚੋਂ ਖੱਟ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਮੰਗਦੇ ਸਨ ਹਿੱਸੇ ਸੋ ਬਣ ਗਏ
ਬੁੱਝੇ ਬਲਦੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਪੈ ਗਏ ਜੀ ਜੋ ਬਣਨਾ ਸੀ ਚੱਕੀਆਂ ਝੋ ਬਣ ਗਏ
ਖੋਹ ਬੈਠੇ ਵਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਾਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਤੇ ਕੋ ਬਣ ਗਏ

ਸਿੱਖ ਜਿਨੇ ਬਚ ਗਏ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਬਚ ਗਏ

ਹੈਸੀ ਸਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਜਨਾਹ ਮੰਗਦਾ ਬੱਨਾ ਅੰਤ ਸਤਲੁਜ ਠਹਿਰਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਵੱਡੀ ਜਦੋ ਜਿਹਦ ਕਰਕੇ ਜਨਾਹ ਦਾ ਪੈਰ ਹਿਲਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਚੁਕ ਸਤਲੁਜ ਉਤੋਂ ਪਾਰ ਅਮਿਤਸਰੋਂ ਲੰਘਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਪਰਾਂ ਵਾਘਿਉਂ ਚੁਕ ਕੇ ਸੱਟ ਦਿਤਾ ਅੱਧਾ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਬਚਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਪੰਜਾਂ ਛਿਆਂ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾ ਆਪਣਾ ਧਮਾਂ ਜਮਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿਲੇ ਹਿਲੇ ਓਹ ਬਚ ਗਏ ਬੈਠੇ ਰਿਹਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਗਵਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਜਿਹੜੇ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਘੜੀਬੈਠੇ ਓਹਨਾਂ ਉਕਾਹੀ ਹੁੰਝਾਫਰਾ ਲਿਆ ਜੀ
ਸੁੱਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਲੁੱਟੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਹੜੇ ਜਾਗੇ ਓਹਨਾਂ ਕੁਝ ਪਾਲਿਆ ਜੀ

ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੀਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਹੁਣ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਖਿੱਲਰ ਜਾਣੀ ਕੋਈ ਬਚਾਓ ਦਾ ਪਾਸਾ ਬਨਾਈ ਰੱਖਨ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਮੁਢੋਂ ਓਹਦੇ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਭਵਾਈ ਰੱਖਨ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਜਮਾਤ ਵੱਡੀ ਜੋੜ ਕਾਂਗਰਸ ਨਾਲ ਜੁੜਾਈ ਰੱਖਨ

ਹੈ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਤਾਦਾਦ ਉੱਕੀ ਸ਼ਾਨ ਆਪਣੀ ਤਈਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਨ
 ਵਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਵਡੇ ਬਣੇ ਰਹਿਨਾ ਰਾਜ ਨੀਤ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾਨਾਈ ਰੱਖਨ
 ਧਰਮ ਆਪਣਾ ਤੇ ਤਾਕਤ ਹੋਇਸਾਂਝੀ ਧਰਮ ਦੇਸਦੀਮੁੱਖ ਭਲਿਆਈ ਰੱਖਨ
 ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸ੍ਰਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਨ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੀ ਸਦਾ ਉਚਾਈ ਰੱਖਨ
 ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੀ ਗਵਰਮਿੰਟ ਬਣਗਈ ਓਹਦੇ ਵਿਚਪਿਆਰ ਵਧਾਈ ਰੱਖਨ
 ਝੰਡੇ ਬੁੰਗੋਭੀ ਧਰਮਦੇ ਕਾਇਮਰੱਖਨ ਬਾਹਰ ਮੁਲਕੀ ਨਸ਼ਾਨ ਝੁਲਾਈ ਰੱਖਨ
 ਰਹਿਨ ਝੁਲਦੇ ਪੀਲੇ ਨਸ਼ਾਨ ਸਦਾ ਤਿੰਨ ਰੰਗੇ ਦੀ ਭੀ ਵਡਿਆਈ ਰੱਖਨ
 ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦੀ ਵਧੇ ਤਾਕਤ ਉਸਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਗਾਈ ਰੱਖਨ
 ਰਾਜਜਨਤਾ ਦਾ ਜਨਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਵੈਰੀ ਦੋਖੀਆਂ ਤਈਂ ਦਬਾਈ ਰੱਖਨ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਸਭ ਹੋਨ ਭਰਾ ਦੇਸੀ ਨੌਂਹ ਮਾਸ ਦਾ ਮੇਲ ਮਿਲਾਈ ਰੱਖਨ
 ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਬਦਖਾਹਾਂ ਤਈਂ ਸਦਾ ਝਿੜਕ ਕੇ ਦੂਰ ਹਟਾਈ ਰੱਖਨ
 ਜਿਹੜਾ ਛੁੱਟ ਦਾ ਦੇਸ ਵਿਚ ਬੀਜਬੀਜੇ ਓਹਨੂੰ ਪਰੇ ਦੁਰਕਾਰ ਬੈਠਾਈ ਰੱਖਨ
 ਰੱਖਨ ਪੰਥ ਦੀ ਏਕਤਾ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਧੜੇਬੰਦੀ ਦੀ ਅੱਗ ਬੁਝਾਈ ਰੱਖਨ
 ਸਾਂਝੀ ਰਾਇ ਤੇ ਤਾਕਤ ਰਖ ਸਾਂਝੀ ਮੁਲਕ ਕੌਮ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪੁਚਾਈ ਰੱਖਨ
 ਲੀਡਰ ਹੋ ਮਗ਼ਰੂਰ ਨ ਬਹਿ ਜਾਵਨ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਝੁਕਾਈ ਰੱਖਨ
 ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਤਾਈਂ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਸਮਝਨ ਮਨਮੁਖਤਾ ਤੋਂ ਪੈਰ ਖਿਸਕਾਈ ਰੱਖਨ
 ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸ੍ਰਾਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਨ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਦੇ ਪੱਕੇ ਦਿਖਾਈ ਰੱਖਨ
 ਇਕ ਹੋ ਨ ਜਾਣ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਵਿਚ ਹੋਂਦ ਆਪਣੀ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਰੱਖਨ
 ਰਾਜਨੀਤ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਖੰਡ ਦੋਵੇਂ ਵਖੋ ਵਖ ਸੰਭਾਲ ਸਦਾਈ ਰੱਖਨ
 ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਸਬਕ ਪਕਾਈ ਰੱਖਨ
 ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦਾ ਦਬਾ ਜਮਾਈ ਰੱਖਨ

ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਿਆਣਪ

ਕਾਂਗਰਸ ਸਾਂਝੀ ਜਮਾਤ ਹੈ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰੇ ਉਠਾਈ ਰੱਖੇ
 ਵਖੋ ਵਖਰੇ ਮਜ਼ਹਬ ਤੇ ਧਰਮ ਵਖਰੇ ਸਾਂਝੀ ਸਭ ਦੀ ਸੋਚ ਭਲਿਆਈ ਰੱਖੇ
 ਰਾਜਨੀਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਥ ਰੱਖੇ ਧਰਮਾਂ ਤਈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਸਦਾ ਈ ਰੱਖੇ
 ਫਿਰਕੇ ਦਾਰੀ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਚੰਦਰੀ ਨੂੰ ਉਠਣ ਦੇ ਨ ਸਦਾ ਦਬਾਈ ਰੱਖੇ
 ਵਖੋ ਵਖਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਖੋ ਵਖਰੇ ਦੋਰਾਂ ਵਿਚ ਲਾਈ ਰੱਖੇ
 ਮਿਲ ਜੁਲ ਕੇ ਬਣਦਾ ਬਾਗ ਸੋਹਣਾ ਮਾਲੀ ਵਾਂਗ ਵਿਚ ਬਾਗ ਸਫ਼ਾਈ ਰੱਖੇ

ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਦੇਵੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਨ ਕੋਤਾਹੀ ਰੱਖੇ
 ਰਹੇ ਫਲਦਾ ਫੁਲਦਾ ਬਾਗ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ਲਗੇ ਤੇ ਸੋਹਣੀ ਹਰਿਆਈ ਰੱਖੇ
 ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਤੇ ਦੇਸ ਸਾਂਝਾ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖੇ
 ਹਕ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇਵੇ ਵੰਡਾਂ ਵਿਚ ਨ ਫਰਕ ਬਨਾਈ ਰੱਖੇ
 ਲੋਕ ਕਿਰਤੀ ਵਪਾਰੀ ਤੇ ਹੋਨ ਫੌਜੀ ਕਦਰ ਸਭ ਦੀ ਥਾਉਂ ਥਾਂ ਪਾਈ ਰੱਖੇ
 ਗਹਿਣਾ ਸਿਰ ਦਾ ਸੋਹੇ ਨ ਵਿਚ ਪੈਰਾਂ ਜ਼ੇਵਰ ਸਿਰ ਦਾ ਸਿਰ ਸਜਾਈ ਰੱਖੇ
 ਨੇਤਾ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਾਰੇ ਮੇਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਵਧਾਈ ਰੱਖੇ
 ਭਾਰਥਵਰਸ਼ ਦਾ ਝੰਡਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦੂਜੇ ਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਨ ਸਵਾਈ ਰੱਖੇ

ਕਵੀ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਬੇਨਤੀ

ਭਾਰਥਵਰਸ਼ਦੇਨੇਤਾਹਨਬਹੁਤਉਂ ਚੇ ਓਹਨਾਂਤਾਈਂ ਕੁਝਆਖਸੁਨਾਵਾਂਤੇ ਕਿਓਂ
 ਰਾਜਨੀਤਕਸਿਆਣੇਤੇਹੋਨਦਾਨ ਓਹਨਾਂਤਾਈਂ ਕੋਈਗੱਲ ਸਮਝਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਤਵਾਰੀਖ ਓਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਣਦੇ ਨੇ ਮੈਂ ਕਰ ਵਡਿਆਈ ਜਤਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਹੈ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕੌਮ ਬਹਾਦੁਰਾਂ ਦੀ ਹਨ ਜਾਣਦੇ ਫੇਰ ਜਣਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਫਾਟਕ ਪੰਜਾਬ ਮੁਢੋਂ ਪੱਕਾ ਰੱਖਣਾ ਮੈਂ ਲਿਖਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਪਾਕਸਤਾਨੀਆਂਦੀਆਂਸ਼ੈਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਵਾਸਤੇਸਿੰਘਗਿਣਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਨੇਤਾ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਡੀ ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਓਹਨਾਂ ਅਗੇ ਹਸਾਬ ਰਖਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ
 ਸਭਕੁਝਸਮਝਦੇਓਹਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਿਫਤ ਆਪਣੀਆਪ ਕਰਾਵਾਂ ਤੇ ਕਿਓਂ

ਕਵੀ ਵਲੋਂ ਅਸੀਸ

ਮੈਂ ਹੁਣ ਬੇਨਤੀਕਰਾਂ ਕਰਤਾਰਅਗੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਅੰਦਰ ਪੱਕੀ ਸੰਧ ਬਣ ਜਾਏ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਸਦਾਦੀਰੋਕਲਈ ਭਾਰਥਵਰਸ਼ਦੀਭਾਰੀਇਹਕੰਧ ਬਣ ਜਾਏ
 ਵੈਰੀ ਪੈਰ ਅਗਾਂ ਨ ਧਰ ਸਕੇ ਡਾਢਾ ਬਿਖੜਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪੰਧ ਬਣ ਜਾਏ
 ਆਪੋ ਵਿਚ ਰਲੇ ਰਹਿਣ ਹਿੰਦ ਵਾਸੀ ਦੇਸ ਵਧੇ ਫੁਲੇ ਤੇ ਆਨੰਦ ਬਣ ਜਾਏ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸੂਰਗ ਸਮਾਨਬਣਜਾਵੇ ਪਾਕਸਤਾਨਭੈੜਾਨਰਕੀਗੰਦ ਬਣ ਜਾਏ
 ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦਾਸ਼ਾਨ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਾਰੀਦੁਨੀਆਂਵਿਚ ਬਲੰਦ ਬਣ ਜਾਏ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਵੰਡਦੀ ਗਲਹਿੱਲੀ ਸਭੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੰਡਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਟੋਟੇ ਕਰਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਰਹਿਨਾਇਕੋਚਾਹੀਦਾਏ ਇਹਨੂੰ ਤੋੜ ਖਿੰਡਾਵਨਾਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ

ਐਵੇਂ ਮੁਸਲਿਮਲੀਗਪਾਖੰਡਰਚਿਆ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਨਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਰਾਇ ਇਹੋ ਬ੍ਰਤਾਨੀਆਂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀ ਢਾਂਚਾ ਤੋੜਗਵਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਵੈਵਲ ਆਖਦਾਰਿਹਾ ਭਗੋਲ ਤਾਈਂ ਓਹਲੇਨਜ਼ਰੋਂ ਰਖਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 • ਮੈਂਟ ਬੈਟਨਭੀਆਣਆਖਯਾ ਇਉਂ ਬਣਿਆਂ ਸ਼ਾਨਮਿਟਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਰਹੀ ਕਾਂਗਰਸ ਭੀ ਏਸੇ ਹਕ ਅੰਦਰ ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਤੁੜਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਕਹਿਆਸ਼ਬਦ ਮਹਾਤਮਾਂਗਾਂਧੀਜੀਦਾ ਕਿਸੇ ਤਈਂ ਭੁਲਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਦੇਸ ਤੋੜਨਾ ਤੋੜਨਾ ਬਦਨ ਮੇਰਾ ਏਡਾ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਵੱਡਾ ਤਾਕਤ ਵਰ ਇਹ ਦੇਸ ਭਾਰਾ ਭੰਨ ਤੋੜ ਰੁਲਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ
 ਪਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਵੇਖ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹੁਣ ਐਵੇਂ ਪਛੁਤਾਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂਵਿੱਚਲੀਡਚਾਂ ਦੇ ਦਾਉਵੱਡਾ ਫਰੰਗੀ ਨੇ ਲਾਇਆ ਜੀ
 ਗੱਠ ਜੋੜ ਜਨਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖੀ ਬਾਹਰੋਂ ਹਿਤ ਦਾ ਪਾਸ ਬਣਾਇਆ ਜੀ
 ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਵੰਡਣਾ ਪਊ ਘੜ ਗੋਰਖ ਧੰਦਾ ਰਖਾਇਆ ਜੀ
 ਉੱਨੀ ਸੌ ਸੰਤਾਲੀ ਸੀ ਜੂਨ ਦੀ ਤਿੰਨ ਚੱਕ ਇਹ ਐਲਾਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜੀ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਖੰਡ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸੱਕਦਾ ਅਸਾਂ ਬੜਾ ਖਿਆਲ ਦੁੜਾਇਆ ਜੀ
 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਐਲਾਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਨ ਪਾਇਆ ਜੀ

ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਗਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੋ ਜੂਲੇ

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਕੌਮਾਂ ਮੰਨੀਆਂ* ਤਿੰਨ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਮਝੇ
 ਪਰ ਵਡ ਜਿਹੜੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਕੀਤੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਸਮਝੇ
 ਵਿਚੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ ਕਾਣੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦੇਇ ਨਸ਼ਾਨ ਸਮਝੇ
 ਜਿਹੜੀਘੜੀ ਸਕੀਮਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਨੇ ਜੀ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸਮਝੇ
 • ਸਿਖ ਦੂਹ ਹਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿਤੇ ਦਿਤਾ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਵੈਰਾਨ ਸਮਝੇ

*ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਬਿਨਾ ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਕੈਬੀਨਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ
 ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਖਾਸ ਤੀਸਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁਕਾ ਸੀ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ
 ਆਤਮ ਨਿਰਨੋਂ ਦਾ ਹੱਕ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਹੋਮਲੈਂਡ ਬਨਾ ਕੇ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ
 ਬਾਕੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਇਹੋ ਹੱਕ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੀਸਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੰਨਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭੀ
 ਨ ਕੋਈ ਹੋਮਲੈਂਡ ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਆਤਮ ਨਿਰਨੋਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀਆਂ
 ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਬਿਨਾ ਪਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖਾਸ ਤਿੰਨ ਕੌਮਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ
 ਅਸੂਲ ਪਰ ਦੇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਮਲੈਂਡ ਨ ਦੇਣਾ ਸਿੱਖਾਂ
 ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ।

[ਸ: ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ]

ਮੁਸਲਮਾਨ ਲੈਕੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਹਿ ਗਏ ਹਿੰਦੂ ਲੈ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਝੇ
ਜੂਲੇ 'ਚੋ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਗਲ ਪਾ ਦਿਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੁਜਾਨੇ ਸਮਝੇ
ਇਕ ਲਹਿ ਭੀ ਜਾਊ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੂਜਾ ਪਿਆ ਰਹੂ ਕਰੇ ਪਛਾਨ ਸਮਝੇ

‡ਮਿਸਟਰ ਬਟਲਰ ਦੀ ਰਾਏ

ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਜਿਹੜੀ ਸਿਖਾਂ ਤਈਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇਆ ਏ
ਇਹ ਬਹੁਤ ਭੈੜੀ ਤਕਸੀਮ ਹੋਈ ਹਕ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮੂਲੋਂ ਗਵਾਇਆ ਏ
ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਮੁਢ ਤੋਂ ਲੈ ਬੜਾ ਅੱਛਾ ਸਲੂਕ ਨਿਬਾਹਿਆ ਏ
ਸਾਰੇ ਜੱਗ ਦੀਆਂ ਜੰਗੀ ਨਸਲਾਂ ਚੋਂ ਯੱਸ ਖੱਟਿਆ ਸਿੱਖਾਂ ਸਵਾਇਆ ਏ
ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜ਼ੁੰਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਇਹ ਲਾਇਆ ਏ
ਉਹ ਲੀਕ ਅਜੇਹੀ ਇੱਕ ਖਿੱਚ ਦੇਂਦੇ ਜਿਹੜਾ ਨਕਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਬਣਾਇਆ ਏ
ਸਿੱਖ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਕਠੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਗੋਂ ਖਿੰਡਾਇਆ ਏ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਸ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੁਨਾਇਆ ਏ

*ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਸੀ

ਸਿੱਖ ਕੇਵਲ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸੀ ਹਨ ਇਹ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਏ
ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਏਹੋ ਹੋਮਲੈਂਡ ਏਹੋ ਮਾਲ ਮੁਲਕ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਭੀ ਏ
ਧਰਮ ਭੂਮ ਏਹੋ ਗੁਰੂ ਧਾਮ ਏਹੋ ਮਾਝਾ ਮਾਲਵਾ ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨ ਭੀ ਏ
ਜਾਇਦਾਦ ਤਾਹੀਏਂ, ਤਾਹੀਏਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜੀ, ਆਤਮ ਨਿਰਨੇ ਲਈ ਏਧਰ ਧਿਆਨ ਭੀ ਏ
ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਮੋਹਰੇ ਭਾਵੇਂ ਵਾਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਏ
ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ ਖਿਆਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਸਾਡਾ ਈਮਾਨ ਭੀ ਏ

ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਐਲ. ਏ.

ਇਹ ਉੱਠ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਿਤਾ ਚੌਦਾਂ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਸਮਝੇ

†ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਖੋਹਿਆ, ਓਦੋਂ ਸਿੱਖ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਹਦ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਸਿੱਖਾਂ
ਨੇ ਬੇਅੰਤ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦੌਰਾ ਖੈਬਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ
ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪਛਮੀ ਦਰਿੰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੁਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਂਦਾ, ਜਦਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ
ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕਸਤਾਨ ਆਪਣੇ ਆਤਮ ਨਿਰਨੇ ਲਈ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਕੌਮ
ਮੰਨ ਕੇ ਭੀ ਕੁਝ ਨ ਦਿਤਾ ਸਗੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਗਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੋ ਜੂਲੇ ਪਾ ਦਿਤੇ, ਅਧੇ ਪਾਕਸਤਾਨ
ਦੇ ਤੇ ਅਧੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦਿਤੇ।

‡ਹਾਊਸ ਆਫ ਕਾਮਨਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਦਾ ਧੜੱਲੇਦਾਰ ਸਪੀਕਰ।

*ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਤੇ ਗਲ ਬਾਤ।

ਸਿੱਖ ਉਨਾਂ ਚਿਰ ਚੈਨ ਨ ਲੈਣਗੇ ਜੀ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮੀਸ਼ਨ ਸੁਜਾਨ ਸਮਝੇ
 ਜਦ ਤਕ ਨ ਇਸਤਰਾਂ ਵੰਡ ਕਰੇ ਹੱਕ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖਾਸ ਪਛਾਨ ਸਮਝੇ
 ਪਚਾਸੀ ਫੀ ਸਦੀ ਸਿੱਖ ਏਸ ਪਾਸੇ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਆ ਜਾਨ ਸਮਝੇ
 • ਬਾਕੀ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਜੋ ਪਿਛੇ ਰਹਿ ਜਾਵਨ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਮਝੇ
 ਦੋਵੇਂ ਗਵਰਮਿੰਟਾਂ ਕਰ ਫੈਸਲਾ ਕੋਈ ਜਦ ਤੱਕ ਨ ਏਧਰ ਪੁਚਾਨ ਸਮਝੇ
 ਸਣੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਿੱਖ ਬਦਲ ਆਵਨ ਹੋਵੇ ਕੋਈ ਨਾ ਮੂਲੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਸਮਝੇ
 ਫੇਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਆਰਾਮ ਆਵੇ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫਾਂ ਕਰਨ ਧਿਆਨ ਸਮਝੇ
 ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਸੱਚੀਆਂ ਨੇ ਪਰ ਖੋਹ ਬੈਠੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਨ ਸਮਝੇ
 ਓਹ ਜਨਾਹ ਵਾਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਅਣਖ ਤੇ ਆਨ ਸਮਝੇ

ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਣਾ ਪਉ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਸਾਫ ਕਹਿਆ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਕਾਰ ਕਰੇ
 ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ
 ਤਿੰਨੇ ਪਾਰਟੀ *ਲੀਡਰ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹੈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਸਾਰ ਕਰੇ
 ਹੁਣ ਫਿਰਕੂ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਜਿਹੜਾ ਕਰੇ ਓਹ ਸਮਝੇ ਬੇਕਾਰ ਕਰੇ
 ਹੱਦਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਪਉ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਓਹ ਨਿਤਾਰ ਕਰੇ
 ਹੁਣ ਦਸ ਤਾਰੀਖ ਅਗਸਤ ਦੀ ਤੱਕ ਹਰ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ
 ਹੈ ਲਾਹੌਰ ਵੱਡਾ ਥਾਉਂ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣਾ ਆਹਰ ਕਰੇ
 ਇਹਦੇ ਉਤਾਂਹ ਯਾ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਸਾਜ਼ਤਯਾਰ ਕਰੇ
 ਉਤੇ ਫੈਸਲੇ ਅਮਲ ਕਰਾਉਨ ਦੇ ਲਈ ਬੰਦੋਬਸਤ ਫੌਜੀ ਹਨ ਭਾਰ ਕਰੇ
 ਅਮਿਤਸਰ, ਲਾਹੌਰ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਜ਼ਿਲੇ ਕਾਬੂ ਸਰਕਾਰ ਕਰੇ
 ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਤੇ ਝਗੜਾ ਨ ਕੋਈ ਉਠੇ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ ਹਨ ਹੁਸ਼ਯਾਰ ਕਰੇ
 • ਵੇਖੋ ਹੁੰਦਾ ਹੁਣ ਕੀਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੌਨ ਮੇਟੇ, ਜੋ ਆਪ ਕਰਤਾਰ ਕਰੇ

ਜ਼ਹਿਰ ਦਾ ਬੀਜ

ਖਿਆਲਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਹੈਸੀ ਨਿਭ ਅਮਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਕਾਰ ਜਾਉ
 ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਇਹ ਹੋ ਆਜ਼ਾਦ ਜਾਵੇ ਚੈਨ ਨਾਲ ਬਣ ਖੁਦਮੁਖਤਾਰ ਜਾਉ
 ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਦੋਂ ਤਕਸੀਮ ਹੋਵੇ ਏਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰੱਖੀ ਵਿਚਾਰ ਜਾਉ

*ਤਿੰਨੇ ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਸਿੱਖ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ।

† ਹੇਠਾਂ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਲਹਿੰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ।

‡ ਉਤਾਂਹ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ।

ਹੁਣ ਸਾਰਾ ਹੀ ਨਕਸ਼ਾ ਉਲਟ ਗਿਆ ਜਿਹੜਾ ਲੱਖਾਂ ਜੀਆਂ ਤਾਈਂ ਮਾਰ ਜਾਓ
ਤਿੰਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿਚਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਦਾ ਹੋ ਅਸਰ, ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਉਡਾਰ ਜਾਓ
ਕਸ਼ਮਕੱਸ਼ਜਿਹੜੀ ਵਧ ਗਈ ਸੀ ਇਹ ਸਮਝ ਹਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰ ਜਾਓ
ਮੁੱਢ ਕਮੀਉਨਲ ਐਵਾਰਡ ਬਣਾ *ਬੱਧਾ ਬੀਜ ਬੀਜਿਆ ਕਰ ਪਸਾਰ ਜਾਓ
ਫੇਰ ਕੀਤੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਕਾਣੀ ਜ਼ਹਿਰ ਕਾਤਲ ਅਸਰ ਦਿਖਾਰ ਜਾਓ
ਸਰ ਰੈਡ ਕਲੱਫ ਨੇ ਪਿਉਂਦ ਲਾਈ ਝਬਦੇ ਹੋ ਬੂਟਾ ਫਲਦਾਰ ਜਾਓ
ਫਲ ਖਾਇ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜੇਕਰ ਮਰੂ ਨ ਹੋ ਬੀਮਾਰ ਜਾਓ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜਿਨਾਂ ਰੈਡ ਕਲੱਫ ਦੀ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਸਤਿਆ ਨਾਸ ਕੀਤਾ
ਜਿਨੇ ਕੁਸ਼ਤੋ ਖੂਨ ਬੁਬਾਦੀਆਂ ਜੀ ਬੇਕਦਰਾ ਲਹੂ ਤੇ ਮਾਸ ਕੀਤਾ
ਬੈਠ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜੀ ਤਵਾਰੀਖ ਨੂੰ ਫੋਲ ਕਿਆਸ ਕੀਤਾ
ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਮਸਾਲ ਮਿਲਦੀ ਘਲੂਘਾਰਾ ਜ਼ਮਾਨੇਨੇਖਾਸ ਕੀਤਾ
ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ ਓਹਨਾਂ ਕਵੀਦਾ ਚਿੱਤ ਉਦਾਸ ਕੀਤਾ
ਲਾਰਡ ਮੌਂਟ ਬੈਟਨ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰੈਡ ਕਲੱਫ ਤੇ ਕਿਉਂ ਇਤਬਾਰ ਕੀਤਾ

ਕੀਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵੇਸਰਾਇ ਤੋਂ ਅਨਭੋਲ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਡੋਰ ਦਿਤੀ ਸੋਚ ਫੈਸਲਾ ਸੋਹਣਾ ਕਰਵਾ ਦਿਹ ਗਾ
ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰੱਖਕੇ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਰ ਦੇਸ ਝਗੜਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਬਚਾ ਦਿਹ ਗਾ
ਕੀਹਹੋਇਆਜੇਓਹਤੋਂ ਅਨਭੋਲਹੋਇਆ ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਹੀ ਸਮਾਂਬਤਾਦਿਹ ਗਾ
ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੋ ਹੋਇਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੌਣ ਹੋਣੀ ਦੇ ਤਈਂ ਮਿਟਾ ਦਿਹ ਗਾ

ਉਹਨਾਂ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਨਕਸ਼ੇ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਇਹ
ਇਕ ਨਕਸ਼ਾ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਵਲੋਂ—ਡਾਕਟਰ ਵਿਦਯਾਧਰ ਮਹਾਜਨ

ਪੰਜਾਬ ਤਕਸੀਮ ਦੀ ਮੰਗ ਇਥੋਂ ਦੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮ (ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ) ਨੇ ਓਦੋਂ ਕੀਤੀ
ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਂ ਦਰਯਾਵਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਪਾਕਸਤਾਨ
ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਅਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਡਵੀਜ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ
ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਫ ਦਸ ਦਿੱਤਾ
ਕਿ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ ਜਾਨ ਮਾਲ ਦੀ ਹਫਾਜ਼ਤ ਦੀ ਕੋਈ
ਆਸ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ। ਏਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ
ਵਾਈਸਰਾਇ ਨੇ ਅਕੱਟ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦਾ ਆਪਣੀ

ਵੱਖ ਗਵਰਨਿੰਟ ਹੇਠ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਤੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਨਵੀਂ ਸਕੀਮ ਪਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਦੀਰਘ ਵਿਚਾਰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ (ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ) ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਇਸ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਮਾਉਂਟ ਬੈਟਨ ਨੇ ਭੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲੈਨ (ਨਕਸ਼ਾ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ) ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸਟ ਵਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਮਦਦ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਤਕਸੀਮ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਨ ਤੋਂ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਬੇ-ਇਨਸਾਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਮਰਦਮ ਸ਼ੁਮਾਰੀ ੧੯੪੧ ਦੀ ਰਪੋਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭੀ ਜੋ ਕੁਝ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦੇ ਸਖਤ ਉਲਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੫੬ ਫੀ ਸਦੀ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮ ਦੀ ੪੪ ਫੀ ਸਦੀ ਹੈ ਇਨਸਾਫ ਅਤੇ ਸਚਾਈ ਦਾ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਨਾਸਬ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਕਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ੬੨੩੭੦ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ੨੯੨੦੨ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਇਲਾਕਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ੪੪ ਫੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਲਾਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ੩੦ ਫੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਭੀ ਘੱਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਰਾ ਅਨਿਆਇ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਤਕਸੀਮ ਦਾ ਅਸੂਲ ਸਿਰਫ ਆਦਮ ਗਿਣਤੀ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਦ ਵੀ ਹਦਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨਾਲ ਹੋਈ ਬੇ-ਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਇਲਾਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨੂੰ ੧੨ ਜ਼ਿਲੇ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ੧੭ ਜ਼ਿਲੇ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲੀਅਤ ਨਹੀਂ, ਵਾਕਿਆਤ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਦੱਖਿਆਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ੧੨ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਮਲੇ ਦਾ ਰਕਬਾ ਸਿਰਫ ੮੧ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦਾ ਰਕਬਾ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਤੋਂ ਭੀ ਵਧੇਰੇ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਕੇ ਸਿਰਫ ੧੧ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਇਹਨਾਂ ੧੧ ਅਤੇ ੧੭ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸਬਤ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ੪੪ ਅਤੇ ੫੬ ਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਵਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਿਆਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਕਿ ਜਿਥੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜ਼ਿਲੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜ਼ਿਲੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਹਨ ਇਹ ਫਰਕ ਇਤਨਾ ਵਧੇਰੇ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਮ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਇਕ ਤਸੀਲ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਇਕ ਜ਼ਿਲੇ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਜ਼ਿਲਾ ਜਾਲੰਧਰ ਦਾ ਰਕਬਾ ੧੩੪੨ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ ਤੇ ਤਸੀਲ ਮੈਲਸੀ ਦਾ ਰਕਬਾ ੧੪੩੪ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਰਕਬਾ ੧੩੮੬ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਸੀਲ ਡੇਹਰਾ ਗਾਜ਼ੀ ਖਾਂ ਦਾ ਰਕਬਾ ੧੪੫੨ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ, ਜ਼ਿਲਾ ਅੰਬਾਲਾ ਦਾ ਰਕਬਾ ੧੮੬੬ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਡੇਹਰਾ ਗਾਜ਼ੀ ਖਾਂ ਦੀ ਤਸੀਲ ਰਾਜਨ ਪੁਰ ਦਾ ਰਕਬਾ ੨੦੧੯ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ, ਜ਼ਿਲਾ ਰੋਹਤਕ ਦਾ ਰਕਬਾ ੨੨੪੬ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ ਤਹਿਸੀਲ ਲਿਹਾ ਦਾ ਰਕਬਾ ੨੪੧੪ ਮੁਰੱਬਾ ਮੀਲ ਹੈ।

ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ੧੧ ਅਤੇ ੧੭ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਦੀ ਬਨਿਸਬਤ ਭੀ ਇਸ ਮਸਲੇ ਦੀ

ਅਸਲ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨਾਲ ਯਾਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਾਸੋਂ ਵਧੇਰੇ ਇਲਾਕਾ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਜੇ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਲਗ ਪਗ ਸਾਰੀਆਂ ਹੀ ਨਹਿਰੀ ਆਬਾਦੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਆਬਪਾਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਨਹਿਰਾਂ ਨਾਲ ਜਿਸ ਰਕਬੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ੨੪੩੧੮੬੮ ਏਕੜ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਨਹਿਰੀ ਰਕਬਾ ੧੦੦੫੧੩੬੭ ਏਕੜ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ੧੨੫ ਲੱਖ ਏਕੜ ਰਕਬੇ ਵਿਚੋਂ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮ (ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ੨੪ ਲੱਖ ਏਕੜ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਭਰ ਦੀਆਂ ਨਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ੫੦ ਕਰੋੜ ਰੁਪਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚੋਂ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਨਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸਵਾ ਅੱਠ ਕਰੋੜ ਰੁਪਇਆ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਪੱਛਮੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਹੈ, ਕਿੱਡੀ ਥੋੜੀ ਹੈ।

ਦੋਹਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਹੀ ਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਰਕਬੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਿਆਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ ਲਾਭ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਵਾਹੀ ਯੋਗ ੩੦੦੩੭੬੬੮ ਏਕੜ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਪਾਸ ਸਿਰਫ਼ ੧੩੧੪੫੩੮੯ ਏਕੜ ਹੈ ਜੋ ੪੪ ਫੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

ਹੇਠਲੇ ਅੰਕੜੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ:—

(ਇਸਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਪਾਸਾ ਘਾਟੇਵੰਦਾ ਹੈ)

ਜਿਨਸ ਦਾ ਨਾਮ	ਸੂਬੇ ਭਰ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਪੈਦਾਵਾਰ	ਗ਼ੈਰ ਮੁ: ਹਲਕੇ ਦੀ ਪੈਦਾ:
ਕਣਕ	੩੨,੪੧,੮੦੦ ਟੋਨ	੯,੫੮,੪੦੦ ਟੋਨ
ਜੌਂ	੨,੦੫,੫੦੦ ਟੋਨ	੧,੦੧,੮੦੦ ਟੋਨ
ਜਵਾਰ	੧.੧੦.੩੦੦ ਟੋਨ	੪੪,੪੦੦ ਟੋਨ
ਬਾਜਰਾ	੪,੭੪,੦੦੦ ਟੋਨ	੨,੨੫,੫੦੦ ਟੋਨ
ਮੱਕੀ	੫,੦੪,੧੦੦ ਟੋਨ	੩,੦੯,੬੦੦ ਟੋਨ
ਛੋਲੇ	੮,੪੧,੮੦੦ ਟੋਨ	੪,੯੨੦੦ ਟੋਨ
ਤੇਰੀਆ	੩੨,੦੦੦ ਟੋਨ	੭.੫੦੦ ਟੋਨ
ਸਰਸੋਂ	੫੨,੮੦੦ ਟੋਨ	੧੭,੬੦੦ ਟੋਨ
ਗੁੜ	੫,੭੩.੯੦੦ ਟੋਨ	੨,੪੧,੩੦੦ ਟੋਨ
ਕਪਾਹ	੧੦,੪੩,੮੦੦ ਟੋਨ	੧,੬੩,੫੦੦ ਟੋਨ
ਆਲੂ	੬੮,੩੦੦ ਟੋਨ	੭੦੦ ਟੋਨ
ਤੰਬਾਕੂ	੧੩,੫੦੦ ਟੋਨ	੨,੧੦੦ ਟੋਨ

ਉਤਲਿਆਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਇਹ ਆਰਜ਼ੀ ਵੰਡ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲੇ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮ ਨੂੰ ਨ ਦਿਤੇ ਜਾਣ ਤਦ ਤਕ ਇਹ ਵੰਡ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਰ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਬਿਨਾਅ ਪਰ ਭੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੱਦ ਚਨਾਬ ਤੱਕ ਹੋਵੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਹੀ ਵੰਡ ਇਨਸਾਫ਼ ਵਾਲੀ ਹੈ।

ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ

ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਇਸ ਲਈ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣਤ ਦਾ ੪੪ ਫੀ ਸਦੀ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ੮੦ ਫੀ ਸਦੀ ਮਾਮਲਾ ਭੀ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਭੀ ਤਹਿਸੀਲ ਅਜਨਾਲਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਨਾਲ ਹੋਰ ਇਲਾਕਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕੋਈ ਇਲਾਕਾ ਵੱਖ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ੬੫ ਫੀ ਸਦੀ ਮਾਮਲਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ ਫੀ ਸਦੀ ਕੁਝ ਰਕਬਿਆਂ ਵਿਚ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦੀ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਭੀ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਦਾ ਵੰਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜ਼ਿਲਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਭੀ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਕੁੱਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ੬੫ ਫੀ ਸਦੀ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ੮੦ ਫੀ ਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ (ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ) ਹੈ, ਸਿੱਖ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਲ ਪੁਰ ਅਤੇ ਮਿੰਟ ਗੁਮਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੀ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਭੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਉਪਰਲੇ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਵੰਡ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨਾਲ ਅਨਿਆਏ ਭਰੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤਕਸੀਮ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਿਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਕਈ ਨਕਸ਼ੇ ਨੁਕਸ਼ੇ ਤਯਾਰ ਕਰ ਕਰ ਵਿੱਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਵਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਭੀ ਜ਼ੋਰ ਲਾਕੇ ਕਈ ਹਾਨ ਤੇ ਲਾਭ ਸਮਝਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮੀਸ਼ਨ ਨੇ ਸੁਣੀ ਕੋਈ ਨ ਸਭ ਰੱਦੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸੁਟਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਸਾਰੇ ਮੰਗਦੇ ਬੰਨਾ ਚਨਾਬ ਦਾ ਸਨ ਨਕਸ਼ੇ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਨਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਸਿੱਖ ਆਖਦੇ *ਸਾਥੋਂ ਪੰਜਾਬ ਲਿਆ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਜਾਹੁ ਸਿਰ ਖਪਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਪਰ ਅੱਗੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਚਲਾਕ ਹੋਸੀ ਜੋੜ ਨਾਲ ਜਨਾਹ ਜੁੜਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦਾ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਰਖਾਇ ਸਨ ਜੀ
ਉਸ ਕਾਂਗਰਸ, ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣਾ ਕੀਹ ਸੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵੱਲ ਪੈਰ ਅੜਾਇ ਸਨ ਜੀ

*ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ੧੮੩੯ ਈਸਵੀ ਨੂੰ।

ਮੁੱਢੋਂ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ ਅੰਗੇਜ਼ ਵੱਡਾ ਜਿੱਥੇ ਆਪ ਉਸ ਅੱਡੇ ਬਣਾਇ ਸਨ ਜੀ
 ਓਹ ਕਿਸਤਰਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਓਸ ਦੂਰ ਤੱਕ ਖਿਆਲ ਦੁੜਾਇ ਸਨ ਜੀ
 ਉਤੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਰਾਜੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦਾ ਹੋਝੁ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁੰਝਾਇ ਸਨ ਜੀ
 ਵਿਚੋਂ ਵੱਢ ਜੜਾਂ ਆਰੀ ਅਕਲ ਦੀ ਜੋ ਸਿੱਖ ਚੀਰ ਦੇ ਫਾੜ ਕਰਾਇ ਸਨ ਜੀ
 ਨ ਉੱਜੜੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਵੱਸਦੇ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਪਿਆਰ ਵੰਡਾਇ ਸਨ ਜੀ
 ਪਾਇਆ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਫਲ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਖਾਧੇ ਫਲ ਬੂਟੇ ਹੱਥੀਂ ਲਾਇ ਸਨ ਜੀ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ

ਡਾਕਟਰ ਆਸ਼ਕ ਹੁਸੈਨ ਬਟਾਲਵੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜੀ
 ਕਹਿੰਦਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਤਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਮਿਲਿਆ ਓਹ ਨ ਅਸਾਂ ਜੋ ਚਾਹਿਆ ਜੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੂਹਿੱਸੀ ਤਕਸੀਮ ਹੋਇਆ ਇਕਮਸ਼ਰਕੀ ਮਗਰਬੀ ਭਾਇਆ ਜੀ
 ਇਹਦੇ ਵਿਚ ਅਸਾਂ ਖੱਟੀ ਖੱਟੀ ਕੋਈ ਨ ਮੁਸਲਿਮ ਹੱਕਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਘਟਾਇਆ ਜੀ
 ਅਗੇ ਸਭ ਥਾਈਂ ਸਭਨੀ ਮਹਿਕਮੀ ਵੜ ਹਰ ਉਤੇ ਸੀ ਰੁਅਬ ਜਮਾਇਆ ਜੀ
 ਹੁਣ ਤਿੰਨੀ ਹਿੱਸੀਂ ਵੰਡੇ ਗਏ ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਤਾਈਂ ਤੁੜਾਇਆ ਜੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਹੁਣ ਸਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹਿਗਾ ਅਸਾਂ ਬਣਿਆਂ ਦਬਾ ਗਵਾਇਆ ਜੀ
 ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ* ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰਹੇਗੀ ਡਾਕਟਰ ਬੜਾ ਪਛੁਤਾਇਆ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਏਧਰ ਅਸੀਂ ਭੀ ਚੀਕਦੇ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਮੁਲਕ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖੁਹਾ ਬੈਠੇ
 ਨਹਿਰਾਂ ਸਾਡੇ ਹਥੋਂ ਸਭੇ ਨਿਕਲ ਗਈਆਂ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਗੁਵਾ ਬੈਠੇ
 ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਗਈਆਂ ਖੁਸ ਜੱਟਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣੇ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਬੈਠੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਰੋਂਦੇ ਐਵੇਂ ਪਏ ਓਹਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾ ਬੈਠੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਸੋਚੀਏ ਗਿਆ ਕੀਹ ਏ ਦੋ ਨਵੇਂ ਇਲਾਕੇ ਬਣਾ ਬੈਠੇ
 ਬੰਗਾਲ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵੱਢ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਰਿਆਸਤਾਂ ਨਵੀਆਂ ਦਬਾ ਬੈਠੇ
 ਰਹੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਸਿੱਖ ਵਿਚ ਘਾਟੇ ਬਣਿਆਂ ਕੁਝ ਭੀ ਨ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਬੈਠੇ
 ਪਰ ਇੱਕ ਗਲੋਂ ਕੁਝ ਰਹੇ ਚੰਗੇ ਡੈਣੋਂ ਬਚ ਗੋਦੀ ਜੰਮਾਂ ਦੀ ਆ ਬੈਠੇ
 ਮਾਂ ਸੁੱਟੂ ਭੀ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਥਾਂ ਸੁੱਟੂ ਚਾਲਾ ਸਮਝ ਦਾ ਸਿੱਖ ਚਲਾ ਬੈਠੇ

*ਡਾਕਟਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ੨ ਬਨਾਸਪਤੀ "ਘਿਉ"
 ਦੇ ੨ ਬੂਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਟਾ, ਗੰਦੇ ਬਰੋਜੇ ਦਾ ੧ 'ਜਲੋ' ਬਾਕੀ ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬਾ ਤੇ ਬਲੋਚਸਤਾਨ
 ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੂਬੇ ਮੁਢੋਂ ਘਾਟੇ ਹੀ ਵਾਲੇ ਹਨ।

†ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ।

ਡਿਠਾ ਜਾਊ ਜੋ ਹੋਊ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੰਝ ਚਾਲਿਉਂ ਦਾਊ ਖੰਝਾ ਬੈਠੇ

ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ *ਬੋਝਰੀ ਫੋਰਸ

ਵਾਇਸਰਾਇ ਨੇ ਕਰਕੇ ਸੋਚਕੋਈ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤਈਂ ਮਨਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਦੋਹਾਂਗਵਰਮਿਟਾਂ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਤਾਮੀਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਗਵਰਮਿਟਾਂ ਦੇ ਝੁਕਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਮਨ ਦੋਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਰਖਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਉਹ ਫਸਿਆ ਜਨਾਹ ਦੇ ਜਾਲ ਅੰਦਰ ਪੱਕੀ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਗੰਢ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਉਸ ਮਸ਼ਰਕੀ ਪੰਜਾਬਦਾਨਾਸਕੀਤਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਪਿੱਠਠੋਕੀ ਬਲੋਚਾਂ ਤੇ ਛਾਛੀਆਂ ਦੀ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਤਾਈਂ ਮਰਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ
ਕੀਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਬਲੋਚਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜ਼ੋਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ

ਅੱਗੇ ਹੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ

ਅਜੇਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਦਰਯਾਇ ਚਨਾਬ ਤੋਂ ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇ ਉਹਨਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਹੱਥ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਉਤੇ ਉਠਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਪਿੰਡ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਫੂਕ ਦਿਤੇ ਲੁਟ ਪੁਟ ਕੇ ਖਾਕ ਮਿਲਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਧੀਆਂ, ਭੈਣਾਂ ਜਬਰੀ ਬਹੁਤ ਖੋਹ ਖੜੀਆਂ ਫੜ ਸਤੀਆਂ ਸਤ ਤੁੜਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਫੜ ਨੰਗੀਆਂ ਕਰ ਜਲੂਸ ਕੱਢੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦੇ ਕਸਬ ਕਮਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਖੁਦਕਸ਼ੀਆਂ ਕਰ ਕਰ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਉਹਨਾਂ ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮ ਬਚਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਕਈ ਜੀਉਂਦੀਆਂ ਸੜਸੜ ਮਰਗਈਆਂ ਕਈਆਂ ਤੇਲ ਪਾ ਤਨਜਲਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਪਤਾਂ ਵਾਲੇ ਲੁਟ ਪੁਟ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਬੇਗੁਨਾਹ ਫੜ ਫੜ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਚੀਰ ਫਾੜ ਕੇ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਸੁਣੇਜਾਂਦੇ ਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਕੰਨੀ ਲੁਟੇਮਾਰੇ ਏਧਰ ਜਿਹੜੇ ਆਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਨਠੇ ਛੱਡ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਉਹਨਾਂ ਆ ਆ ਦੁਖ ਸੁਨਾਇ ਪਹਿਲਾਂ
ਹੁਣਤਾਂ ਵੰਡਹੋ ਗਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਉਹਨਾਂ ਹੱਦ ਤੋਂ ਜ਼ੁਲਮ ਕਮਾਇ ਪਹਿਲਾਂ

ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਹੋਲੀਆਂ

ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਸੀ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਉਸ ਚਾਲ ਦੇ ਰੁਖੀ ਰਖਾਈ ਸੀ ਜੀ

*ਸਰਹੱਦੀ ਫੌਜ।

ਖੁਲ੍ਹ ਦਿਤੀ ਬਲੋਚਾਂ ਤੇ ਛਾਛੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਰੱਖੀ ਕਰੜਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹੋ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਦੇ ਟੋਟੇ ਬਲੋਚਾਂ ਨੇ ਧੂੜ ਧੁਮਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਵਾਹਰਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪੇ ਉਠ ਪਈਆਂ ਮਾਰ ਕੁੱਟ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਨਾਲ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਛਾਛੀ ਬਲੋਚ ਮਿਲ ਗਏ ਭਾਰੀ ਮੌਤ ਹਨੇਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਪਰੇ ਵਾਘਿਉਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਿਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੀ ਖੁਦਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਲੈ ਪਸ਼ੋਰ ਤੋੜੀ ਖਲਕਤ ਮੌਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁੱਲਮ ਖੁੱਲੀ ਕਤਲਾਮਮੱਚੀ ਲਹਿੰਦੇ ਦੇਸ ਪੈ ਗਈ ਦੁਹਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹੋਈਆਂ ਖਬਰਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਆ ਅੱਗ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭੜਕਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਸਾਰੇ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ ਮਾਰ ਕੁਟਾਈ ਸੀ ਜੀ

ਤਬਾ

ਪਰੇ ਵਾਘਿਉਂ ਉਠ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤੇ
 ਨਾਲ ਫੌਜ ਫਿਰਦੀ ਇਮਦਾਦ ਕਰਦੀ ਘਾਟ ਮੌਤ ਦੇ ਲੋਕ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ
 ਏਧਰ ਮਾਲਵੇਮਾਝੇ ਵਿਚ ਜੋਸ਼ਵਧਿਆ ਜਜ਼ਬੇਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲੀਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਓਧਰ ਜਿਵੇਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖਾਂ ਭੀ ਖੋਫ ਵਸਾਰ ਦਿੱਤੇ
 ਮੁਰਦੇ ਰੁਲਨ ਲੱਗ ਪਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਿੰਡ ਵਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਾੜ ਦਿੱਤੇ

ਫਰਕ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਭੈੜੀ ਤਹਿਜ਼ੀਬ ਮੁਢੋਂ ਕੁਸ਼ਤੇ ਖੂਨ ਜਨਾਹ ਦੀ ਕਾਰ ਭਾਈ
 ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਲੋਂ ਮੁਆਫ ਸਭੇ ਕਹਿਆ ਵਿਚ ਹੱਦੀਸ ਮਕਾਰ ਭਾਈ
 ਜ਼ੋਨ ਮਾਲ ਸਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਮੋਮਨਾਂ ਦੇ ਦਰਕਾਰ ਭਾਈ
 ਕਾਫ਼ਰ ਮਾਰਨੇ ਲੁੱਟਨੇ ਮੁਆਫ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਦਾ ਰੱਬ ਗੁਫਾਰ ਭਾਈ
 ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਹਲ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਦੇ ਬਦ ਕਿਰਦਾਰ ਭਾਈ
 ਏਧਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਿਆਂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ
 ਜੁਲਮ ਜ਼ਬਰ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕ ਪਾਈ ਗੰਥਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਉਚਾਰ ਭਾਈ
 ਵਿਚ ਰੱਬ ਦਰਗਾਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਹੋਣ ਬੰਦੇ ਬਦਕਾਰ ਭਾਈ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਸਭੇ ਹਲਾਲ ਦਸੇ ਮਾਰ ਹੱਕ ਪਰਾਇ ਮੁਰਦਾਰ ਭਾਈ
 ਖਾਨੇ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਵਿਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪੁਛਦਾ ਰੱਬ ਗੁਫਾਰ ਭਾਈ
 ਏਧਰ ਏਹੋਜੇਹੀਆਂਕਾਰਾਂ ਜਾਇਜ਼ਨਾਹੀਂ ਦਯਾਧਰਮ ਤੋਂ ਹੋਨ ਜੋ ਬਾਹਰ ਭਾਈ
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਰਕ ਵੱਡੇ ਦੋਹਾਂ ਰੱਬਾਂ ਦੀ ਵਖੋ ਵਖ ਕਾਰ ਭਾਈ

ਰੱਬ ਏਧਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਭਾਰਾ ਓਸ ਪਾਸੇ ਜੱਬਾਰ ਕਹਾਰ ਭਾਈ
 ਏਸਪਾਸੇ ਵਿਚਧਰਮਤੇ ਦਯਾ ਦਾ ਡਰ ਧਰਮਦਯਾਨਹੀਂ ਓਧਰ ਦਰਕਾਰ ਭਾਈ
 ਹੋਇ ਦੂਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਕਾਰੇ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਪਰ ਫਰਕ ਏਹੋ ਕੀਤੇ ਜਾਹਰ ਭਾਈ
 ਇਹੋ ਜਹੀ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਚਨਾ ਜਦੋਂ ਦੀ ਰਚੀ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ

ਆਬਾਦੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ

ਅਰਬਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਸਦੀ ਏ ਸਮੇਂ ਕਈ ਕਈ ਰੰਗ ਵਟਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਦਾ ਦੇਸ ਪੁਰਾਣਾ ਬਹੁਤਾ ਇਹਦੇ ਉਤੇ ਤੂਫਾਨ ਕਈ ਆਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਕਦੇ ਦੇਵਤੇ ਤੇ ਕਦੇ ਦੈਂਤ ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਜਿੱਤ ਕੇ ਰਾਜ ਕਮਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਹਿੰਦ ਵਾਸੀ ਆਪੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਲੜਦੇ ਖੂਨੀ ਖੂਨ ਦੇ ਵਹਿਨ ਵਗਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਕਦੇ ਹਿੰਦੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਕਰਦੇ ਯੂਰਪ ਏਸ਼ੀਆ ਤਈਂ ਧਮਕਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਕਦੇ ਪੱਛਮੀ ਚੜ੍ਹਕੇ ਆਵੰਦੇ ਰਹੇ ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਕੇ ਇਹਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਰਹੇ ਕਾਬਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ ਛਤਰ ਝੁਲਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਜਿਹੜੇ ਜਿੱਤਕੇ ਪਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਭਲਿਆਈ ਬੁਰਿਆਈ ਦਿਖਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਕਈ ਉਜਾੜਦੇ ਕਈ ਵਸਾਵੰਦੇ ਰਹੇ ਕਈ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਆਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਜਿਥਾ ਰਾਜ ਓਹਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਚਲਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਜ਼ਾਲਮਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਆਦਲ ਅਦਲਕਰਦੇ ਅੰਤਛੱਡ ਕਿਲ੍ਹੇ ਕੋਟ ਜਾਵੰਦੇ ਰਹੇ
 ਆਹ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੜੇ ਬੜੇ ਆਕਲ ਘਬਰਾਵੰਦੇ ਰਹੇ

੧੯੪੭ ਦਾ ਸਾਲ

ਏਸ ਸਾਲ ਅੰਦਰ ਜਿਹੜੀ ਕਾਰ ਹੋਈ ਬੜੇ ਬੜੇ ਦਾਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਜੋ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਇਆ ਆਬਾਦੀਆਂ ਦਾ ਇਹਦੇਵਿਚ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਇਕ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਗਏ ਮਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਓਧਰ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਹੋ ਜਹੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖ ਅਕਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪਸ਼ੇਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਲੋਕ ਉੱਠ ਨੱਠੇ ਛੱਡ ਘਰਾਂ ਤਾਈਂ ਵੈਰੀ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਜੱਦਾਂ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪਿੰਡ ਵਸਦੇ ਖਾਲੀ ਪਏ ਖੰਡਰਾਤ ਮਹਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਅੱਗੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੜ ਆਉਂਦੇ ਰਹੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕਈ ਵਾਰ ਘਮਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਚੜ੍ਹਆਈਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਇਹ ਤਾਂ ਉਲਟੇ ਸਭ ਸਾਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਏਧਰੋਂ ਓਸਪਾਸੇ ਓਧਰੋਂ ਏਸਪਾਸੇ ਆਉਣਜਾਣ ਵਿਚ ਅਰਬਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
 ਪਤਾਨਹੀਂ ਕੀਹਹੋਇਆ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆਗੂ ਬੜੇ ਬੜੇ ਕਿਉਂ ਨਾਦਾਨ ਹੋ ਗਏ

ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ

ਕੋਮਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਐਵੇਂ ਵੈਰਾਨ ਹੋਈਆਂ ਏਸ ਝੇੜੇ ਅੰਦਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਦੇ ਰਿਆਸਤਾਂ ਨਵੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਨ ਵਾਧਿਉਂ ਪਾਰ ਕੋਈ ਸਾਰਾ ਸਾਂਝਕੇ ਮੁਲਕ ਪਛਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਏਥੋਂ ਲੈ ਟਰਕੀ ਤੱਕ ਇਕ ਹੋ ਗਏ ਪਏ ਝੁਲਦੇ ਦੀਨੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਹੀੜਾ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਇਕ ਲੈ ਲਿਆ ਨਵਾਂ ਜਹਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਜਿਹੜੇ ਚਲੇ ਗਏ ਪਾਕਸਤਾਨ ਖੱਟ ਗਏ ਜਿਹੜੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਭਾਰਥ ਵਰਸ਼ ਵਿਚ ਲੱਤ ਅੜਾਈ ਬੈਠੇ ਲੱਡੂ ਦੂਹੀਂ ਹੱਥੀਂ ਫੜੇ ਜਾਨ ਖੱਟ ਗਏ
 ਸਿੱਖ ਰਹਿ ਗਏ ਖਾਲੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਚੱਲ ਚਾਲ ਸੁਜਾਨ ਖੱਟ ਗਏ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਹੱਦਬੰਦੀ ਸੁਨਾਈ ਨ ਜਦੋਂ ਤੋੜੀਂ ਓਨਾ ਚਿਰ ਤਾਂ ਝੱਟ ਲੰਘਾਇਆ ਲੋਕਾਂ
 ਜਦੋਂ ਪੰਦਾਂ ਅਗਸਤ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ ਖੁਲਮਖੁਲਾ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾਇਆ ਲੋਕਾਂ
 ਚੜਦੇ ਲਹਿੰਦੇ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਦਿਖਾਇਆ ਲੋਕਾਂ
 ਨਠੇ ਮੋਮਨ ਚੜਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਜਿੰਨਾਂ ਪੁਜਿਆ ਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਇਆ ਲੋਕਾਂ
 ਓਧਰ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਉਤੇ ਵਧਕੇ ਕਹਿਰ ਕਮਾਇਆ ਲੋਕਾਂ
 ਹੋਇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੰਡ ਰੱਬਦਾ ਸਿਰੋਂ ਭੁਲਾਇਆ ਲੋਕਾਂ

ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ

ਅਜੇ ਤੱਕ ਨ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋਈ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਫੌਜੀ ਸਭ ਥਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਏਧਰ ਚੜਦੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਫੌਜੀ ਹਰ ਥਾਂ ਲਗੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਦੀਨ ਮਸ਼ੂਬ ਦੀ ਈਰਖਾ ਓਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਕਰਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਦਸਤੇ ਬੰਨ ਓਹ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਫਿਰਦੇ ਡਰਦੇ ਰਤੀ ਨ ਭਰੇ ਗੁਮਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਆਪ ਫਿਰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਮਹਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਓਹ ਜਾਣਕੇ ਮਾਰਦੇ ਭੂਹੇ ਹੋ ਹੋ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਪਛਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਕਈ ਘਰ ਓਹਨਾਂ ਬੁਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬੈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਖਾਨਦਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਰਾਹ ਗੁਜ਼ਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕੀਂ ਵਿਚ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਕਿਰਸਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਓਹ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਬੱਧੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਕਰ ਸਕਦੇ ਮਦਦ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਨ ਅਫਸਰ ਓਹਨਾਂ ਉਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਓਹ ਓਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨ ਕਰਨ ਦੇਂਦੇ ਓਹ ਫਿਰਦੇ ਬੇ ਤਰਾਨ ਸਨ ਜੀ
 ਵਿਚ ਮਸ਼ਰਕੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫਿਰ ਰਹੇ ਖੁਲੇ ਛਾਛੀ ਬਲੋਚ ਪਠਾਨ ਸਨ ਜੀ

ਕਹਿਰ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਵਰਤ ਰਹੇ ਰੋਕਾਂ ਟੋਕਾਂ ਨ ਮੂਲੋਂ ਪਛਾਨ ਸਨ ਜੀ
ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹਰਪਾਸੇ ਲਹਿਰਹੇ ਇਉਂ ਘਾਨ ਸਨ ਜੀ

ਮਸ਼ਰਕੀ ਪੰਜਾਬ

ਏਧਰਮਿਲਟੀਦੀ ਇਮਦਾਦ ਕੋਈ ਨ ਸੀ ਨੈਸ਼ਨਲਗਾਰਡਕਿਸੇ ਬਨਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਜੇਹੜੀਕੀਤੀਹਿਮਤਲੋਕਾਂਆਪਕੀਤੀ ਫੌਜੀ ਕਿਸੇ ਇਮਦਾਦ ਪੁਚਾਈਕੋਈ ਨ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੱਠਣਾ ਪੈਗਿਆ ਸੀ ਥੋਹ ਖਿੰਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਮਚਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜੇ ਮਰੇ ਅੜੇ ਹਰ ਥਾਂ ਖਲਕਤ ਮਿਲਟੀ ਆਨ ਨਸਾਈ ਕੋਈ ਨ
ਆਬਾਦੀਆਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸੁਣ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ ਧੀਰਜ ਆਈ ਕੋਈ ਨ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵੱਲਭਜੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਵਿਚ ਹੁਣ ਸਮਾਈ ਕੋਈ ਨ

ਤਬਾ

ਏਸ ਪਾਸੇ ਭੀ ਮੌਤ ਨੇ ਲਾਹੇ ਆਹੂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਲੜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅੜ ਅੜ
ਮੜੀਮਿਲਟੀ ਕਿਸੇਦੀ ਮਦਦ ਕੋਈ ਨ ਕਰਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਹੇ ਜਲਾਨ ਅੜ ਅੜ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਹੋ ਗਏ ਖਾਲੀ ਲੜਦੇ ਮਰਦੇ ਰਹੇ ਮੈਦਾਨ ਅੜ ਅੜ
ਦੇਸ ਹੋਇਆ ਬੁਬਾਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਇਕਦੂਜੇ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅੜ ਅੜ

ਤਬਾ

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਲ ਗਏ ਪੈਰ ਏਧਰ ਬੰਨ ਬੰਨ ਕੇ ਕਾਫਲੇ ਜਾਨ ਨਠੇ
ਸਾਂਭ ਮਾਲ ਅਸਬਾਬ ਲੱਦ ਗੱਡਿਆਂ ਤੇ ਛੱਡ ਪਿੰਡਾਂ ਤਾਈਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਠੇ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਏਧਰੋਂ ਧੱਕ ਦਿਤੇ ਬੇਉਮੈਦ ਵੱਲ ਪਾਕਸਤਾਨ ਨਠੇ
ਮੋਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਬੇਅੰਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਸਦੇ ਚਿਰਾਂ ਦੇ ਹੋ ਵੈਰਾਨ ਨਠੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀਖਾਸ ਨਗਰੀ ਜਿਥੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮੁਢੋਂ ਵਕਾਰ ਬਹੁਤਾ
ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਸਰੋਵਰ ਤੇ ਹਰੀਮੰਦਰ ਵੱਸਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਡਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਹੁਤਾ
ਕਟੜੇ ਮੰਡੀਆਂ ਗੁਰੂ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ ਰੋਸ਼ ਲੱਖਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਬਪਾਰ ਬਹੁਤਾ
ਜਿੰਦ ਜਾਨ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਗੜ੍ਹ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਨਾਮ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤਾ
ਰੱਖੀਲੀਰੀਆਂ ਏਸ ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਭੜੀ ਕੀਤਾਕਰਨਬੁਬਾਦ ਦਾ ਆਹਰ ਬਹੁਤਾ
ਜਮਾਂਅੰਦਰੋਂਅੰਦਰ ਸਾਮਾਨ ਕੀਤੇ ਮਦਦ ਪੁਲਸਦੀ ਉਤੇ ਇਤਬਾਰ ਬਹੁਤਾ
ਵਿਚੋਂ ਸੀ *ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਭੀ ਵਲ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂਨਾਲਸੀਰਖਦਾ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤਾ
ਕੋਤਵਾਲੀਵਿਚਜ਼ੋਰਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਫਿਰਕਾਦਾਰੀ ਦਾਗਰਮ ਬਾਜ਼ਾਰ ਬਹੁਤਾ

*ਫ਼ਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਫਰੇਜ਼ਰ' ।

ਵਸੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਭੀ ਅਜਬ ਢੱਬਦੀਸੀ ਜ਼ੋਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਅੰਦਰਵਾਰ ਬਹੁਤਾ
 ਇਰਦਗਿਰਦ ਸਾਰੇ ਗੜ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਏਸੇਲਈ ਸੀਓਹਨਾਂ ਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤਾ
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਿਖ ਵਸੋਂ ਹੈਸੀ ਥੋੜੀ ਪਰ ਜ਼ੋਰ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤਾ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਸੀ ਸ਼ਹਿਰਤਾਈਂ ਉਠਘੇਰਕੇਕਰਾਂਗੇ ਖਵਾਰ ਬਹੁਤਾ
 ਲੁਟ ਲਵਾਂਗੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਧਨਵਾਨਾਂ ਪੈਸਾ ਰਖਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਰ ਬਹੁਤਾ
 ਪੂਰੀ ਆਸ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਿਤਾ ਹੰਕਾਰ ਉਤਾਰ ਬਹੁਤਾ

ਸਾੜ ਫੂਕ ਤੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ

ਪਿਛੇ ਲਿਖ ਆਇਆ ਛਿੜੀ ਛੇੜ ਜਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇਆਪੋ ਵਿਚ ਰਹੇਫਸਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸੀ ਅੱਗਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ ਕੀਤੇ ਫੂਕ ਮਹੱਲੇ ਬ੍ਰਬਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਸਿੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤਈਂ ਭਜਾ ਦਿਆਂਗੇ ਲਈ ਫਿਰਦੇ ਛੁਰੇ ਫੋਲਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂ ਦਿਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂਉਠ ਅਗੋਂ ਕਰਵਾਇਨਾਨਕੇਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰਯਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਪੰਜ ਨਿਉਂਦਰਾ ਇਕ ਦੇ ਥਾਂ ਪਾਇਆ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਚਖਾਇ ਸਵਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਓਹ ਇਕ ਪਾਂਦੇ ਅਗੋਂ ਪੰਜ ਪੈਂਦੇ ਡੀਲੇ ਪੀੜੇ ਗਏ ਨਾਲ ਕਮਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਇਕ ਮਾਰਦੇ ਚਾਰ ਮਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਵਧ ਆਪੋ ਵਿਚ ਗਏ ਨਾਨਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਕਰਫੀਉਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰ ਸਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਨਿੱਤਫਸਾਦ ਤਾਦਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਰਹੀ ਮਿਲਟਰੀ ਫਿਰਦੀ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਰਹੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵੱਜਦੇ ਨਾਦ ਬਹੁਤੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਬਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੋਲੇ ਹੋਇ ਜੋ ਥਾਂ ਆਬਾਦ ਬਹੁਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਵਖੇ ਵਖਰੇ ਕਿਹੜੇ ਥਾਂ ਲਿਖ ਦਸਾਂ ਥਾਂ ਅੱਗਾਂ ਅਤੇ ਛੁਰੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਕਿੱਨੇ ਅਜ ਮਰੇ ਕਿੱਨੇ ਕਲ ਮਰੇ ਨੰਬਰ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਹੁਣਲਿਖਿਆਂ ਲਾਭਕੁਝਦਿੱਸਦਾਨਹੀਂ ਨਕਸ਼ੇਜਿੱਤੀਆਂਹਾਰੀਆਂ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਪੂਰੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਇਹ ਰਿਹਾ ਦੰਗਲ ਟੁਟੇ ਮਾਣ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਕਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਚਾਉ ਲਾਹ ਛੱਡੇ ਮਾਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਭੂਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਲੀਰੀਆਂ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਰਹੀਆਂਬੈਠੀਆਂ ਚੌਂਕੀਆਂ ਪੁਲਜ ਦੀਆਂ ਗੜ ਤੋੜ ਛਡੇ ਵਡੇ ਗਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਚਕਰ ਮਿਲਟੀ ਭੀ ਲਾਂਦੀ ਰਹੀ ਬਹੁਤੇ ਪਾਜ ਖੋਲ ਛਡੇ ਹੀਲੇ ਸਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਰਬ ਬਰਕਤਾਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਤੋੜੇ ਹੋਂਸਲੇਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ
 ਸ਼ਹਿਰ ਛਡਣੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ ਰੰਗ ਵੇਖ ਕੇ ਹਾਲ ਤੇ ਮਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ

ਖਾਲੀਗੜ੍ਹ ਹੋਗਏ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਬਿਸਤ੍ਰ ਗੋਲ ਹੋਇ ਦੁਖੀਆਂ ਰਾਜ਼ੀਆਂ ਦੇ

ਸ਼ਰੀਫ ਪੁਰਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਦੇਗਿਰਦਵਧਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਵੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਸਾਈਆਂ ਜੀ
ਦਾਇਮਗੰਜ ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ ਜਹੀਆਂ ਲਹਿੰਦੇ ਦੱਖਨਥਾਵਾਂ ਵਧਾਈਆਂ ਜੀ
ਹਸਨਪੁਰਾ ਤੇ ਨਾਲ ਤਹਿਸੀਲ ਪੁਰਾ ਮਿੱਲਾਂਕੋਠੀਆਂ ਹੈਸਨ ਬਨਾਈਆਂ ਜੀ
ਵਡਾ ਗੜ੍ਹ ਬਣ ਗਿਆ ਸ਼ਰੀਫਪੁਰਾ ਦਾਇਰੇ ਮਸਜਦਾਂ ਖੂਬ ਸੁਹਾਈਆਂ ਜੀ
ਅੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਗਿਰਦੇ ਬਹੁਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹੈਸਨਤਾਕਤਾਂਬਹੁਤਜਮਾਈਆਂ ਜੀ
ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰੀਫ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਗੰਡੀਆਂ ਨੇ ਅੱਤਾਂ ਚਾਈਆਂ ਜੀ
ਚਾਰ ਮਾਰਚ ਨੂੰ *ਗੱਡੀ ਡੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਟੀ ਪੁਟੀ ਤੇ ਜਿੰਦਾਂ ਗਵਾਈਆਂ ਜੀ
ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਾਧੇ ਫੇਰ ਰਹੇ ਕਰਦੇ ਗੱਲਾਂ ਖੋਫ ਦੀਆਂ ਸਭ ਭੁਲਾਈਆਂ ਜੀ
ਬਾਗਾਂ ਮਸਜਦਾਂਦਾਇਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਪੈ ਪੈ ਰਾਹੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਸੁਨਾਈਆਂ ਜੀ
ਰਹੀਮਿਲਟੀਤੇਰਾਖੀਪੁਲਸ ਕਰਦੀ ਸਿਖਾਂਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਕਈ ਧਾਈਆਂ ਜੀ
ਹਰ ਵਾਰ ਅਗੋਂ ਪੈਂਦੀ ਫੇਕ ਰਹੀ ਪੇਸ਼ ਗਈ ਨ ਰਹੀਆਂ ਉਕਾਈਆਂ ਜੀ
ਰਹੀਰੜਕ ਦਿਲਵਿਚਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕਈਵਾਰ ਸਨ ਕੀਤੀਆਂਧਾਈਆਂ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜਦ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ ਵੰਡ ਅਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਨ ਦਿਲ ਵਧਾਈ ਬੈਠੇ
ਆਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੱਖੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਸਨ ਸਤਲੁਜ ਸਨ ਬੰਨਾ ਰਖਾਈ ਬੈਠੇ
ਭਾਵੇਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਲੱਕ ਤੋੜ ਛੱਡੇ ਮੁਛਾਂ ਸਭ ਥਾਂ ਸਨ ਅਕੜਾਈ ਬੈਠੇ
†ਗਲਵਾਲੀ ਹਕੀਮ ਤੇ ਭਗਤਾਂ ਵਾਲੇ ਸੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲਾਹੌਰੀ ਲਾ ਫਾਹੀ ਬੈਠੇ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਹਾਥੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੰਦਰ ਇਹਨੀ ਥਾਈਂ ਸਨ ਰਾਜ ਬਨਾਈ ਬੈਠੇ
ਚਿਟੇ ਕਟੜੇ ਟੁੰਡੇ ਤਾਲਾਬ ਵਲੇ ਗੜੀ ਗੋਰਮਿੰਟ ਤਈਂ ਭੁਲਾਈ ਬੈਠੇ
ਭਾਰਾ ਗੜ੍ਹ ਫਰੀਦ ਦਾ ਚੌਂਕ ਹੈਸੀ ਗੰਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ ਸਾਰਾ ਦਬਾਈ ਬੈਠੇ
ਬਕਰਵਾਨਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਬਾਜ਼ਾਰ ਅੰਦਰ ਝੰਡੇ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮੀ ਝੁਲਾਈ ਬੈਠੇ
ਓਧਰ †ਅਬਲਵਾਈਏ ਮੌਲੇ ਹੋਰੀ ਪੌਲੀਸ ਦੀ ਮਦਦ ਪਾਈ ਬੈਠੇ

*੪ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਵਟਾਲੇ ਵਲੋਂ ਗੱਡੀ ਆਉਂਦੀ ਜੰਜੀਰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਖਲਾਰ ਲਈ ਸੀ।

†ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਬਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਿਰਫ ਚਾਟੀ
ਵਿੰਡ ਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿੰਡ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਸਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ
ਘਟ ਸੀ। ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਏਧਰ ਸਾੜ ਛੂਕ ਨ ਹੋਈ।

‡ਡੀ. ਐਸ. ਪੀ. ।

ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਉਠ ਕਰਦੇ ਕਰਾਂਦੇ ਰਹੇ ਝਲੂਤਫ ਖਾਂ ਜਹੇ ਦਿਲ ਵਧਾਈ ਬੈਠੇ
 ਸਾਰੇ ਪੁਲਸ ਦੀ ਬੜੀ ਇਮਦਾਦ ਹੈਸੀ ਸਭ ਥਾਂ ਸਨ ਛੁਰੇ ਚਮਕਾਈ ਬੈਠੇ
 ਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਅਗਾਂ ਵਧਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਹੋਸਲੇ ਵਾਈ ਬੈਠੇ
 ਸਾਰੇ ਅੰਦਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹਿਸਿਆਂ ਚੋਂ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਸਨ ਗਵਾਈ ਬੈਠੇ
 ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਦੁਕਾਨ ਨ ਰਹੀ ਕਿਧਰੇ ਉਕੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਖੁਹਾਈ ਬੈਠੇ
 ਰਹੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਅੜੇ ਉਕੇ ਜੋਸ਼ ਖਰੋਸ਼ ਮਿਟਾਈ ਬੈਠੇ
 ਡਰਦੇ ਮਾਝੇ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਸਹਿਮੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਖੂਨ ਸੁਕਾਈ ਬੈਠੇ
 ਹੈਸੀ ਪੁਲਸਦੀਮਦਦਬਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਬਾਜ਼ੀ ਹਰਾਈ ਬੈਠੇ
 ਕਈ ਛੱਡ ਗਏ ਸ਼ਹਿਰ ਕਈ ਛੱਡਣੇ ਲਈ ਖਾਸ ਖਾਸ ਸਮਾਨ ਬਨਾਈ ਬੈਠੇ
 ਚੋਥਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਇਆਸ਼ਹਿਰਸੜਖੋਲੇ ਲੀਗੀ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਦੁਬ ਦਬਾਈ ਬੈਠੇ
 ਨਿਕਲਨਲੱਗਪਈਆਂਸੋਆਂਵੰਡਦੀਆਂ ਟੁਟਗਈਆਂ ਜੋ ਆਸਾਂਲਗਾਈ ਬੈਠੇ
 *ਅਬਲਵਾਈਰਹੇਆਕੜੇਅੰਤ ਤੋੜੀ ਪਹਿਰਾਪੁਲਸਦਾ ਹੈਸਨ ਲਵਾਈ ਬੈਠੇ
 ਆ ਗਿਆ ਅਗਸਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਟੁਟੀ ਡੋਰ ਜੋ ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਬੈਠੇ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਮਿਤਸਰ ਛੱਡ ਗਏ

ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਹੋਂਸਲੇ ਵਾ ਨਠੇ
 ਬੜੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਤੇ ਧਨਾ ਵਾਲੇ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਛੱਡ ਛੁਡਾ ਨਠੇ
 ਕੱਢਨ ਵਾਲੇ ਓਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਤਾਈਂ ਮਸਾਂ ਆਪ ਸਨ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾ ਨਠੇ
 ਜਦੋਂ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟੀ ਿਬਦਲ ਗਈ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਕਦਮ ਉਠਾ ਨਠੇ
 ਲੈਕੇ ਯਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਠਾਰਾਂ ਤੋੜੀਂ ਗੜੇ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾ ਨਠੇ
 ਬੱਕਰਵਾਨਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੇ ਅੱਬਲਵਾਈਏ ਹੱਥ ਆਖਰੀ ਵੇਖ ਵਿਖਾ ਨਠੇ
 ਕਰ ਭਾਜੜਾਂ ਗਏ ਸ਼ਰੀਫ ਪੁਰੀਏ ਮਾਨ ਤਾਨ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਖੁਹਾ ਨਠੇ
 ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਭੀ ਉਜੜ ਗਿਆ ਬਹੁਤੇ ਮਾਲ ਮਤਾਹ ਗਵਾ ਨਠੇ
 ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪੁਛਿਆ ਨ ਵੇਖੇ ਵੱਖ ਹੋ ਭੈਣ ਭਰਾ ਨਠੇ
 ਹਫੜਾ ਦਫੜੀ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕੁਝ ਲਿਆ ਕੁਝ ਮਾਲ ਵੰਜਾ ਨਠੇ

ਝੰਡੀ. ਐਸ, ਪੀ. । *ਅਬਲਵਾਈਆਂ ਦੀ ਹਵੇਲੀਵਾਲੇਬੜੇਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਸਨ ਇਹਨਾਂ ਪਾਸ
 ਗੁੰਢਿਆਂ ਦਾ ਭੜਾ ਅਕੱਠ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਗੜ ਟੁਟਨ ਲੱਗ ਪਏ
 ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਪੁਲਸ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ੨੫ ਹਾਈਫਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਰੱਖ ਲਏ ਸਨ ।

†ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂ ਹਿੰਦੂ ਅਫਸਰ ਤੇ ਮਸ਼ਰਕੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਫਸਰ ਬਦਲ
 ਗਏ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਲਸ ਬਦਲਗਈ ਸੀ, ਓਧਰ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਤੇ ਏਧਰ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰਾਜ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਕਈਆਂ ਵੀਰਾਂ ਨੇ ਸੁਣਸੁਣਾਲਿਖਿਆ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਗਲੀਬਾਸ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਘਾਣ ਲਹਿ ਗਏਖੁਲੀਕਤਲਾਮਹੋਈ ਨ ਤਮੀਸ਼ਰਹੀ ਸੀ ਨਰਾਂ ਨਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਮੁਰਦੇਰੁਲਦੇਨਾਲੀਆਂਭਰੀਆਂਸਨ ਲਿਖਦਿਤਾਖਿਆਲੀ ਹੈ ਆਹਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਕਈਔਰਤਾਂਕਰ ਅਗਵਾ ਲਈਆਂ ਕੀਤੇ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਅੰਤ ਸੁਮਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸਿੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਬਦ ਜੋ ਗਲਤਹਨਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਅਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਸਭਕੁਝਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗਲਤਮਲਤਖਬਰਾਂਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ

ਤਥਾ

ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਵਸੋਂ ਸੀ ਹੋਰ ਤਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਰੀ ਨ ਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾ ਸਕੇ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਜਿਵੇਂ ਲੁਟਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸਨ ਹੋ ਨਿਸ਼ੰਗ ਨ ਓਹ ਭੜਥੂ ਪਾ ਸਕੇ
ਪੰਜ ਛੇ ਮਾਰਚ ਤਕ ਰਹੇ ਭੂਤੇ ਓਹ ਹਜ਼ਾਰਾ ਨ ਏਥੇ ਬਣਾ ਸਕੇ
ਹੋ ਸਤ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਗਏ ਠੰਢੇ ਨਾਹਰੇ ਨੂਹਰੇ ਨ ਵੇਰ ਬੁਲਾ ਸਕੇ
ਵਿਚਲੇ ਹਿਸੇ ਵਿਚ ਵਧਣ ਨ ਕਿਤੇ ਦਿਤੇ ਕਟੜੇ ਕੁਟੜੇ ਨ ਗੰਡੇ ਜਲਾ ਸਕੇ
ਫਸੇ ਪਏ ਸਨ ਮਿਰਗ ਜਿਉਂ ਜਾਲਦੇ ਵਿਚ ਅੱਗਾਂ ਖੁਲੀਆਂ ਕਿਤੇ ਨ ਲਾ ਸਕੇ
ਸਾੜ ਫੂਕ ਤੱਕ ਹੀ ਰਿਹਾ ਗੰਡਪੁਨਾ ਔਰਤ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਅਗਵਾ ਸਕੇ
ਮੁੰਡੇ ਸੰਗ ਦੇ ਤੇ ਸਾਥੀ ਦੀਪ ਦੇ ਜੋ ਫਿਅਲ ਬਦੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕਮਾ ਸਕੇ
ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਨ ਕੋਈ ਅਗਵਾ ਹੋਈ ਮੁੰਡੇ ਡਰਦੇ ਹੱਥ ਨ ਲਾ ਸਕੇ
ਮੁੰਡਿਆਂਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ ਜਥੇ ਬੰਦੀਓਂ ਬਾਹਰ ਨ ਜਾ ਸਕੇ
ਲੁੱਟ ਮਾਰ ਵਿਚ ਲਿਆ ਨਾ ਮੂਲ ਹਿੱਸਾ ਕਿਤੇ ਕੱਖ ਭੀ ਨ ਸੀ ਉਠਾ ਸਕੇ
ਹੋਲੀ ਅੱਗ ਦੀ ਖੇਡਦੇ ਰਹੇ ਮੁੰਡੇ ਧਰਮੀ ਬੀਰ ਨ ਧਰਮ ਗਵਾ ਸਕੇ
ਸਿੱਖਾਂਮੁੰਡਿਆਂਦੇਸਿਰ ਤੇ *ਸੋਹਨਸਿੰਘ ਸੀ ਸਿੱਖਯਾਦੀਪ ਦੀ ਨ ਸੀਭੁਲਾ ਸਕੇ
ਰਹੇ ਸਾਫ਼ ਬੇ ਦਾਗ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚਿੱਟੀ ਚਾਦਰ ਨ ਦਾਗ਼ੀ ਕਰਵਾ ਸਕੇ

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨੇਕ ਸਲੂਕ

ਇਹ ਠੀਕ ਹੋਊ ਗੰਡਿਆਂ ਹਥ ਰੰਗੇ ਕਈ ਥਾਈਂ ਪੈ ਲੁੱਟਾਂ ਮਚਾਈਆਂ ਸਨ
ਸੋਲਾਂ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਹਨੇਰੀਆਂ ਛਾਈਆਂ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੱਠੇ ਇਕ ਦਮ ਏਥੋਂ ਕਰ ਵੱਲ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਧਾਈਆਂ ਸਨ
ਕਿਸੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਟਕਾਇਆ ਨ ਉਠਾ ਸਕੇ ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਸਨ

*ਜਥੇਦਾਰ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜਲਾਲ ਉਸਮਾਂ ।

ਦਾਉ ਲੱਗੇ ਜਿਥੇ ਲਾ ਗਏ ਗੁੰਡੇ ਖਾਲੀ ਘਰਾਂ ਅੰਦਰ ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਣੀਆਂ ਸਨ
 ਪੁਲਸਮਿਲਟੀਸ਼ਹਿਰਸੰਭਾਲਲਿਆ ਹਫੜਾਦਫੜੀਥੋੜਾ ਚਿਰ ਆਈਆਂ ਸਨ
 ਐਰਤ ਕੋਈ ਨ ਏਥੇ ਅਗਵਾ ਹੋਈ ਕਿਸੇ ਬਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਮਾਈਆਂ ਸਨ
 ਸੱਤ ਮਾਰਚਨੂੰ ਚੋਂਕ ਪਾਗਦਾਸੋਂ ਫੜੀਆਂਤੀਮਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਈਆਂ ਸਨ
 ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਚਾਲੀ ਪੰਜਾਹ ਹੋਸਨ ਹਸਪਤਾਲ ਸਭ ਦੀਪ ਪੁਚਾਈਆਂ ਸਨ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲੋਂ ਮਰੁਮਾਂਪੱਟੀਆਂ ਠੀਕਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ
 *ਜੁੰਮੇ ਵਾਰਾਂ ਹਫਾਜਤ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਕੋਤਵਾਲੀ ਓਹ ਸਭ ਪੁਚਾਈਆਂ ਸਨ
 ਠਾਣੇਦਾਰ ਮਹਿਤਾਆਕੇਲੈਗਿਆਸੀ ਪਹੁੰਚ ਵੇਲੇਸਿਰ ਦੀਪ ਬਚਾਈਆਂ ਸਨ
 ਮੁੜ ਫੇਰ ਸਤਾਰਾਂ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਜਾ ਦੇ ਕੁੜੀਆਂ ਫੜੀਆਂ ਫੜਾਈਆਂ ਸਨ
 ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਭਸੰਭਾਲਕਰਕੇ ਚੰਦਫਤਰ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਤ ਰਖਾਈਆਂ ਸਨ
 ਚੋਥੇ ਦਿਨਸਰਦਾਰਾਂਹਰਿਦਯਾਲ ਸਿੰਘਨੇਕੋਤਵਾਲੀ ਸਪੁਰਦ ਕਰਾਈਆਂ ਸਨ
 ਘਟਨਾ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅੱਖੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਖ ਦਿਖਾਈਆਂ ਸਨ

ਤਬਾਹੀਆਂ

ਪਾਕਸਤਾਨਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਛਾਈਆਂ ਦੇਸਦੇ ਵਿਚ ਬੁਬਾਦੀਆਂ ਆ
 ਵਾਹਰਾਂਉਠ ਪਈਆਂ ਪਿੰਡ ਲੁੱਟ ਲਏ ਤਬਾਹੀਆਂ ਮਚਾਈਆਂ ਫਸਾਦੀਆਂ ਆ
 ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫੌਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨਾਸਆਬਾਦੀਆਂ ਆ
 ਉਠੋ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਕਰਾਈਆਂ ਮੁਨਾਦੀਆਂ ਆ
 ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਮਰਨਲਗੇ ਹੋਈਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਮਨੀਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਆ
 ਓਹ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਉਡ ਗਈਆਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਲੁੱਟ ਲਏ ਇਤਿਹਾਦੀਆਂ ਆ
 ਸਿੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰ ਦੇਂਦੇਧੀਰਜਾਂਰਹੇ ਹਰਥਾਂਕਢਨਲੱਗ ਪਏ ਉਸਤਾਦੀਆਂ ਆ
 ਲੁੱਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਅਗਾਂ ਲੱਗਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਰਪਾਸੇ ਬੇਸਵਾਦੀਆਂ ਆ
 ਓਹ ਕਮੀਨ ਕਾਂਦੂ ਉਠ ਪਏ ਸਾਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਆ
 ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਪਾਪ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੁਰੇ ਬੁਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਵਾਦੀਆਂ ਆ

* ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨੇ।

† ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ।

‡ ਸਰਦਾਰ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ।

— ਜਿਹੜੇ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਨ।

ਮਿਲਟੀ

ਜਿਹੜੀ ਮਿਲਟੀ ਅਮਨ ਲਈ ਕਾਇਮ ਹੋਈ ਓਹੋ ਵਾੜ ਉੱਠ ਖੇਤ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲੱਗ ਪਈ
 ਨਾਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਰਲ ਕੇ ਜੀ ਹਰ ਥਾਂ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਵਾਹਰਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਲੁਟਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਲੈਕੇ ਰਫਲਾਂ ਬੰਬ ਸਟੇਨ ਗੰਨਾ ਪਿੰਡ, ਡਰ ਪਾ ਖਾਲੀ ਕਰਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਲੋਕ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਨੱਠ ਉਠੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਹੋ ਅਗਾਂ ਲਵਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਸਾੜੇਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਮੰਡੀਆਂ ਲੁੱਟ ਲਈਆਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਹੱਥ ਪਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਚੜ ਮੱਚੀ ਹਰ ਥਾਂ ਆ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਪੁਲਸ ਮਿਲਟੀ ਮਦਦ ਪੁਚਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਓਹ ਸੀ ਹਜ਼ੂਮ ਦੀ ਆਪ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਲੋਕਾਂ ਤਈਂ ਲੁਟਵਾਨ ਮਰਵਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਹਥਯਾਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਵਖਾਲ ਕਰਕੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਨ ਲੱਗ ਪਈ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਰੰਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਲੁੱਟ, ਮਾਰ, ਜਨਾਹ ਦਿਖਾਨ ਲੱਗ ਪਈ

ਆਪਣੀ ਭੁੱਲ ਦਾ ਫਲ

ਬੜੇ ਬੜੇ ਜਵਾਨ ਵਿਚਬਾਰ ਦੇ ਸਨ ਭੁੱਲ ਆਪਣੀ ਦਾਫਲ ਪਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਰੱਖ ਜਾਂਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰੇ ਸੀ ਬੜਾ ਇਤਬਾਰ ਜਮਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਕੋਈ ਵੱਤ ਸਰਦਾਰੇ ਨ ਕਰੋ ਖਤਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਸੁਨਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਸਾਨੂੰ ਮਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੱਥ ਪਾਉ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਸਾਰੇ ਸੀ ਜਤਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਜਦੋਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਹਥ ਉਠਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਆਗੂ ਓਹੋ ਹਜ਼ੂਮਾਂ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਸਿੱਖਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤਈਂ ਲੁਟਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਨਾਈ ਛੀਂਬੇ ਲੁਹਾਰ ਕਮੀਨ ਕਾਂਦੂ ਨ ਜ਼ਰਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਜਿਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਸ਼ਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭਦਾ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਨੜੇ ਨਿਮਕ ਖਾਧੇ ਸਾਰੇ ਗਏ ਕਿਧਰੇ ਉਕਾ ਕਿਤੇ ਨ ਸਾਥ ਨ ਬਾਹਿਆ ਓਹਨਾਂ
 ਵਿਚਲੇ ਭੇਤੀਆਂ ਭੇਤ ਖੁਲ੍ਹਾ ਸਾਰੇ ਕਈ ਥਾਈਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਚਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਕਈ ਭਲੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਥੀ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਕਰ ਨਿਮਕ ਹਲਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਜਿਹੜੇ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਲਈ ਬੈਠੇ ਆਖਰ ਬਹੁਤਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਭਰੋਸੇ ਉਤੇ ਆਪ ਮਰੇ ਤੇ ਸਾਥ ਮਰਵਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹੱਥਯਾਰ ਸਨ ਪਾਸ ਸਭਦੇ ਅਸਲਾ ਵਰਤਨ ਕਿਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਪਾਟੋ ਧਾੜ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਿਆ ਕੱਠੇ ਹੋ ਨ ਜ਼ੋਰ ਵਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
 ਸ਼ੇਖੂ ਪੁਰੇ ਤੇ ਲੈਲ ਪੁਰ ਚੁਣੀਆਂ ਵਿਚ ਨ ਬਲੋਚਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਓਹਨਾਂ

ਵਖੇ ਵੱਖ ਸਭ ਧਾਂਈਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਗਏ ਬਚੇ ਆਪ ਨ ਦੇਸ ਬਚਾਇਆ ਓਹਨਾਂ
ਡਰ ਮਿਲਟੀ ਤੇਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਰਾ ਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਵਾਇਆ ਓਹਨਾਂ

ਏਤਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨ ਹੁੰਦਾ

ਸਿਰਫ ਕਵੀ ਦੀ ਰਾਇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿੰਘ ਨ ਵੇਲਾ ਖੰਝਾ ਦੇਂਦੇ
ਘਲੂਘਾਰਾ ਕਠੇ ਹੋਕੇ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਜਵਾਬ ਇੱਟ ਦਾ ਪੱਥਰ ਸੁਨਾ ਦੇਂਦੇ
ਮਸਲਮਾਨ ਜਿਵੇਂ ਉਠ ਪਏ ਹੈਸਨ ਇਹ ਭੀ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰਾ ਜਗਾ ਦੇਂਦੇ
ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਦੇ ਸਨ ਇਹ ਓਹਨਾਂ ਤੇ ਲੁੱਟ ਮਚਾ ਦੇਂਦੇ
ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਾਹ ਨ ਛੱਡਦੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦਾ ਬਣ ਉਹੋ ਜੇਹੇ ਰੋੜਾ ਅਟਕਾ ਦੇਂਦੇ
ਪੁਲਸ ਮਿਲਟੀ ਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਤਾਈਂ ਰੋਲਾ ਪਾ ਕੇ ਸਾਰੇ ਖਿੰਡਾ ਦੇਂਦੇ
ਮਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਬਚਾਉ ਦੇ ਲਈ ਓਧਰ ਲੀਗੀਆਂ ਨੂੰ ਫਿਕਰਪਾ ਦੇਂਦੇ
ਓਹ ਬੇਫਿਕਰੇ ਹੋਕੇ ਮਾਰਦੇ ਨਾ ਫਿਕਰ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਲ ਧਕਾ ਦੇਂਦੇ
ਓਹਨਾ ਤਾਈਂ ਭੀ ਹਿਲਜੁਲੀ ਪਾਕੇ ਜੀ ਏਧਰ ਓਧਰ ਨਸਾ ਭਜਾ ਦੇਂਦੇ
ਖਾਨਾ ਜੰਗੀ ਕਰਕੇ ਰੋਲਾ ਪਾ ਦੇਂਦੇ ਚਾਲ ਵਾਰ ਗੁਰੇਲਾ ਚਲਾ ਦੇਂਦੇ
ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪੈਂਦੀਆਂ ਦੂਹੀਂ ਧਿਰੀਂ ਹੜ ਮੋੜ ਪਿਛਾਂਹ ਵਗਾ ਦੇਂਦੇ
ਖਾ ਮਰਦੇ ਬਲੋਚਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨ ਜਿੰਦਾਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਨ ਗਵਾ ਦੇਂਦੇ
ਮਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ਮਰਦੇ ਸਿਧੇ ਮੱਥੇ ਹੱਥ ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਕਰੜੇ ਲਾ ਦੇਂਦੇ
ਮਰੇ ਹੁਣ ਭੀ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗੋਣਤੀ ਵਿਚ ਲੱਖਾਂ ਮਰਦੇ ਲੱਖਾਂ ਖਪਾ ਦੇਂਦੇ
ਕਰਦੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਸਾਰੇ ਗਿਣ ਮਿਥ ਕ ਮੂੰਹ ਵੈਰੀ ਦਾ ਮਾਰ ਭਵਾ ਦੇਂਦੇ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈ ਤੇਗਾਂ ਵਿਚ ਮੈਦਾਨ ਖੜਕਾ ਦੇਂਦੇ
ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਕਿਧਰੇਂ ਬਗੇਡ ਨਹੀਂ ਸਨ ਦਸ ਮਰਦੇ ਵੀਹ ਲਿਟਾ ਦੇਂਦੇ
ਉਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਇਮਦਾਦ ਜਾਂਦੀ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਪਤਾਂ ਬਚਾ ਦੇਂਦੇ
ਹਿੰਦੂ ਮਿਲਟੀ ਪਹੁੰਚ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਂਦੀ ਛਾਛ ਛਾਛੀਆਂ ਓਹ ਰੁੜਾ ਦੇਂਦੇ
ਕਰਦਾ ਕੋਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਘਲੂ ਘਾਰਾ ਕਰ ਸਿੰਘ ਦਿਖਾ ਦੇਂਦੇ

ਤਬਾ

ਜਿੰਨੇ ਲੰਮੇ ਪਈਏ ਵੈਰੀ ਚੜ੍ਹੇ ਉਤੇ ਜਿੰਨੇ ਤਕੜੇ ਹੋਈਏ ਵੈਰੀ ਡਰੇਗਾ ਜੀ
ਮੇਮੀ ਬਣਯਾਂ ਵੈਰੀ ਦੀ ਚੜ੍ਹ ਮਚੇ ਉਤੇ ਮਾਰ ਫਰਾਕੀ ਉਹ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਜੀ
ਜਿੰਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੂਰਾ ਦਿਖਾ ਦਈਏ ਡਰਦਾ ਪੈਰ ਨ ਓਹ ਅਗੇ ਧਰੇਗਾ ਜੀ
ਡੰਡਾ ਸੁਟਯਾ ਬਾਂਦਰ ਆ ਚੜ੍ਹੇ ਮੋਢੀਂ ਛਿੱਤਰ ਫੜਿਆਂ ਤਰਲੇ ਕਰੇਗਾ ਜੀ

ਹੱਥੋਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਵੇਲਾ ਗਵਾ ਦਿਤਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਕਦੇ ਕਾਰਜ ਸਰੇਗਾ ਜੀ
ਕਰੜੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤਰਲੇ ਲਿਆਂਹੁਣ ਵੈਰੀ ਨ ਮਰੇਗਾ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੰਮਿਆ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸੀ ਦੇਸ ਉਜਾੜ ਛਡਿਆ
ਕੈਂਬਲ ਪੁਰ ਪਸ਼ੋਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦੇ ਵਿਚ ਕਹਿਰ ਵਧ ਤੋਂ ਵਧ ਗੁਜ਼ਾਰ ਛਡਿਆ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਬਰਬਾਦ ਦਿਤਾ ਸੀ ਹਕੂਮਤ ਦਾ ਡਰ ਵਿਸਾਰ ਛਡਿਆ
ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਭਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਪੈਰ ਉਖਾੜ ਛਡਿਆ
ਗ਼ੈਰ ਮੁਸਲਮਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟ ਪੁਟ ਲਿਆ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਰੰਗ ਦਿਖਾਰ ਛਡਿਆ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਖੇਤ ਆਰਾਮ ਦਾ ਜੋ ਭੂਤੇ ਸੰਢਿਆਂ ਵੜ ਮਧਾੜ ਛਡਿਆ
ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕਾ ਭਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲੇ ਨੂੰ ਸਾੜ ਛਡਿਆ
ਸੋਹਣਾ ਪਤ ਅਬਰੋ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਜੋ ਭੂਹੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਹੋਕੇ ਪਾੜ ਛਡਿਆ
ਬੇਹੱਯਾਈ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਭਾਰੀ ਪੜਦਾ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਉਘਾੜ ਛਡਿਆ
ਕਰ ਰਾਕਸ਼ ਪੁਨਾ ਦਿਖਾਰ ਕਡਿਆ ਹਲਕੇ ਹੇ ਮਾਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਦਾਹੜ ਛਡਿਆ
ਖੋਹ ਖਿੰਜ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਝਾੜ ਲਏ ਕਣ ਕਢੇ ਬਾਕੀ ਪਿਛੇ ਨਾੜ ਛਡਿਆ
ਵਾੜੇ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਬਘਿਆੜ ਛਡਿਆ

ਸੱਜਰੇ ਜੁਲਮ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਦਾ ਹੋ ਐਲਾਨ ਗਿਆ ਇਕਦਮ ਭੂਏ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਰਾਜ ਦੀਨ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਜੀ ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੇ ਪੱਕੇ ਨਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਹਮਸਾਇ ਹਮਸਾਇਆਂ ਨੂੰ ਉਠ ਪਏ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵੈਰੀ ਮਹਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਲੁਟਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਵਿਚ ਦੇਸ ਸਾਰੇ ਧੂੰਆਂ ਧਾਰ ਆ ਜ਼ਿੰਮੀਂ ਅਸਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਪਿੰਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਤਲਾਮ ਮਚੀ ਵਿਚ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਭ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਵਾਹਰਾਂ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਚੜ੍ਹਪਈਆਂ ਭਾਰੇ ਸੈਂਕੜੇ ਥਾਈਂ ਘਮਸਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਕੈਮਾਂ ਉਠ ਪਈਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੁਟਾਂ ਮਾਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਆਨ ਹੋ ਗਏ
ਸਾਥੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਭੂਏ ਛਾਛੀ ਬਲੋਚ ਪਠਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਜ਼ਰਾਂ ਦੌਲਤਾਂ ਦੇ ਭੁਖੇ ਉਠ ਪਏ ਸਾਥੀ ਮਿਲਟਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਤਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਰਲ ਮਿਲਕੇ ਦੇਸ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਰਾਖੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਝੱਟ ਪਛਮੀ ਖਾਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਕਾਰੇ ਚੰਦਰੇ ਬਾਹਰ ਬਿਆਨ ਹੋ ਗਏ
ਸਾਰੇ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਗਏ

ਨਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ

ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਜਿਥੇ ਘਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਮੋਤਦੇ ਸਨ ਉਹ ਸਦਾਈ ਬੈਠੇ
 ਲਾਇਲਪੁਰ, ਸਰਗੋਧਾ ਤੇ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਇਹਨਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸਿਖ ਸਿਪਾਹੀ ਬੈਠੇ
 ਸੂਬੇਦਾਰ ਕਪਤਾਨ ਸਰਦਾਰ ਮੇਜਰ ਬੜੇ ਮਾਨ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ ਬੈਠੇ
 ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਅਕਬਾਲ ਬਹਾਲ ਹਰ ਥਾਂ ਮਹਿਲ ਮਾੜੀਆਂ ਬਾਗ ਸਜਾਈ ਬੈਠੇ
 ਬਹੁਤ ਮਝੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਤੇ ਘੋੜੀਆਂ ਸਨ ਐਸੀ ਇਸ਼ਰਤੀ ਪੈਰ ਫਸਾਈ ਬੈਠੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਦਾ ਡਰਦੇ ਕੰਬਦੇ ਸਨ ਬਹੁਤੇ ਵਿਚ ਮੁਰਬਿਆਂ ਘਾਹੀ ਬੈਠੇ
 ਕੀਤੀ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਓਹ ਰਹੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚ ਰਟਮਰਹਾਈ ਬੈਠੇ
 ਪੂਰਬ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਕਿਆ ਨ ਚਾਲ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈਸਨ ਭਲਾਈ ਬੈਠੇ
 ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਚੁਫੇਰੇ ਪਈ ਦਿਸਦੀ ਸੀ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਖੁਮਾਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਬੈਠੇ
 ਇਹਨ ਸੋਚਿਆ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਸਾਡੇ ਤੋੜੀਂ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ਫਿਕਰ ਉਠਾਈ ਬੈਠੇ
 ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਜੀ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਸਨ ਓਹ ਬਣਾਈ ਬੈਠੇ
 ਕੀਤੀ ਸੋਚ ਨ ਓਧਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਨਾਲ ਲੀਗੀਆਂ ਜੱਫੀਆਂ ਪਾਈ ਬੈਠੇ
 ਤਾੜੀ ਚਾਲ ਜਮਾਨੇ ਦੀ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਨ ਆਸ ਤੀਨ ਵਿਚ ਮਾਰ ਦਬਾਈ ਬੈਠੇ
 ਲੀਗੀ ਨੈਸਨ ਲਗਾਰਡਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਓਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਓਹ ਅੱਖਾਂ ਮੀਚਾਈ ਬੈਠੇ
 ਵੱਢ ਟੁਕ ਮਾਝੇ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਸੁਣ ਵੇਖ ਕੇ ਖਾ ਉਕਾਈ ਬੈਠੇ
 ਤੱਯਾਰੀ ਕੋਈ ਨ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਥੇ ਬੰਦੀ ਭੀ ਹੈਸਨ ਗਵਾਈ ਬੈਠੇ

ਭਲੇਖਾ ਸੀ

ਓਹਨਾਂ ਭਾਣੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਆਖਨਾਕੀਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਯਾਰ ਸਾਡੇ
 ਓਹ ਭੱਟੀ ਪਚਾਧੇ ਤੇ ਜਾਂਗਲੀ ਜੋ ਕਰਦੇ ਸਮਝਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਸਾਡੇ
 ਸਾਰੇ ਪਕੇ ਹਮਸਾਇਹਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇ ਓਹ ਰਲਵੇਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਿਹਾਰ ਸਾਡੇ
 ਅਸੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਗਾੜੀਏ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੋਹਣੇ ਇਤਬਾਰ ਸਾਡੇ
 ਥਾਂ ਮਾਰ ਘੱਤਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਦੇਸ ਸਾਰਾ ਦਖਲ ਦੇਨ ਨ ਆ ਵਿਚ ਘਾਰ ਸਾਡੇ
 ਸਾਡੇ ਅਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਨ ਭੰਗ ਪਾਵਨ ਸੋਹਣੇ ਚਲ ਰਹੇ ਨੇ ਕਾਰੋਨਾਰ ਸਾਡੇ
 ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਖਿੜ ਰਹੇ ਚੋਗਿਰਦ ਗੁਲਸ਼ਾਰ ਸਾਡੇ
 ਖਤਰਾ ਬਣਿਆਂ ਤੇ ਵੇਖੀਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਾਡੇ ਪਏ ਨੇ ਘਰੀਂ ਹੱਥ ਯਾਰ ਸਾਡੇ

† ਸਰਪ।

ਲਾਇਲਪੁਰਾ ਸ਼ੇਖਪੁਰਾ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਲਾਹੌਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਦੇ
ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਪਿਛੋਂ ਨਾਲ ਏਨਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖਬਰਦਾਰ ਬਣਦੇ
ਉੱਠਨ ਜੋਗੇ ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਨ ਦੇਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਇਹ ਭੀ ਖੂਨਖਾਰ ਬਣਦੇ
ਇਹ ਆਰਾਮ ਤਲਬੀਵਿਚ ਫਸਦੇ ਨ ਲਾਹੁਨ ਵਾਲੇ ਇਹਸਿਰੇ ਹੁਦਾਰ ਬਣਦੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਹਲਮੋਂ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਓਸੇਤਰਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਗਰ ਬਣਦੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਬਣਦੇ
ਨ ਖਵਾਰੀਆਂ ਸਿਰਾਂ ਤੇ ਪੈਂਦੀਆਂ ਏਹਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਇਉਂ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਬਣਦੇ
ਜਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਇਹ ਬਾਜ਼ੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਓਧਰ ਤਕੜੇ ਜੇ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰ ਬਣਦੇ

ਤਬਾ

ਸਿੱਖ ਮਾਰ ਲਏ ਅਮਨ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਬਦਨਾਮ ਨ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਜੇਕਰ ਤਕੜੇ ਹੋ ਕੇ ਡਹਿ ਪੈਂਦੇ ਕੌਣ ਸਾਹਮਣੇ ਜੰਮਿਆਂ ਮਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਇਹ ਹਿੱਲ ਖਲੋਂਦੇ ਜੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਸੀ ਪਤਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਓਹ ਸਮਝਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਕਾਬੂ ਸਾਰੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਇਹ ਨਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਕਮੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਪਿਆ ਕੁਥਾਂ ਹੁੰਦਾ
ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਠੀਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਥਾਂ ਵਾਘੇ ਦੇ ਬੱਨਾ ਝਨਾਂ ਹੁੰਦਾ

ਤਬਾ

ਸਿੰਘਸਿੰਘਾਂ ਵਾਲੀ ਜੇਕਰ ਚਾਲ ਚਲਦੇ ਜਿੰਨਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ ਏਨਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਇਕੋ ਵਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਡਟ ਕਰਦੇ ਵੈਰੀ ਸਿਰ ਅਸਵਾਰ ਨ ਆਨ ਹੁੰਦਾ
ਹੁਣ ਭੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਭੇ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹੋ ਧਿਆਨ ਹੁੰਦਾ
ਫੂਕ ਆਪਣੇ ਫੂਕ ਪਰਾਇ ਦੇਂਦੇ ਦੂਹੀਂ ਧਿਰੀਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਛਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਪੁਲਸ ਮਿਲਟੀ ਥਾਉਂ ਥਾਂ ਭਜੀ ਫਿਰਦੀ ਕੱਠ ਕਿਤੇ ਨ ਵੱਡਾ ਮਹਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਖਾਨਾਜੋਗੀ ਹੁਕਣੀ ਇਕਦਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੋਦਾ ਸਾਵਾਂ ਵਿਚ ਏਸ ਦੁਕਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਇਹ ਬੇ-ਪਤੀਆਂ ਏਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾ ਮਰ ਮਿਟਦੇ ਨਾਮ ਜਹਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਹੁਣ ਉੱਜੜੇ ਮਰੇ ਬੇ ਪਤ ਹੋਏ ਹਰ ਥਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੁੰਦਾ
ਜੇਕਰ ਮਰਨਾ ਸੀ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਲ ਮਰਦੇ ਉੱਚਾ ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਫੌਜਾਂ ਓਧਰ ਭੀ ਤੇ ਫੌਜਾਂ ਏਧਰ ਭੀ ਸਨ ਵੇਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਘਮਸਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਰਫੈਣ ਪੈਂਦਾ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਅਹਿਸਾਨ ਹੁੰਦਾ

ਚੁੱਪ ਕੀਤਿਆਂ ਹੁਣ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ ਯਾਦ ਕਰ ਹਿਰਦਾ ਦੁਖੀ ਜਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਜੇਕਰ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੋਂ ਸਲਾਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਕੀਹ ਮਜਾਲ ਸਾਹਵੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦਾ
ਪਈ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੇਖ ਸੁਣ ਕੇ ਕਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ

ਤਬਾ

ਪੈਂਦੇ ਟਾਕਰੇ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਤਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰਦੇ
ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲਾ, ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ, ਲਾਇਲ ਪੁਰਾ ਰਲਮਿਲ ਜੇ ਇਹ ਘਮਸਾਨ ਕਰਦੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਟੱਪ ਜਿਹਲਮੋਂ ਪਾਰ ਜਾਂਦੇ ਪਿਛਾਂ ਪਰਤਕੇ ਕਦੇ ਨ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ
ਬਣ ਹਾਂਕੂ ਚੰਗੇਸ਼ ਖਾਂ ਦੱਸਦੇ ਨ ਹਰੀਆਂ ਰਾਗਲੇ ਦੇ ਪਏ ਪਠਾਨ ਕਰਦੇ
ਸੋਚਾਂ ਫੇਰ ਬਲੋਚਾਂ ਨੂੰ ਪਾ ਦੇਂਦੇ ਖੱਖਾ ਛਾਛੀਆਂ ਲਹੂ ਲੁਹਾਨ ਕਰਦੇ
ਖੋਹ*ਕਾਠੀਆਂ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਕਾਠੀਆਂ ਜੀ ਉਲਟੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤਾਹਰੂ ਪਲਾਨ ਕਰਦੇ
ਕਰ ਠੰਢੀਆਂ ਭੱਟੀਆਂ ਭੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮਲਕਾਂ ਖਾਨਾਂ ਦੇ ਤਈਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੇ
ਐਲੀਐਲੀ ਦੇ ਮਾਰਨੇ ਭੁੱਲਨਾਹਰੇ ਉਹ ਸਲਾਮਾਂ ਘਰੀਂ ਆਨ ਆਨ ਕਰਦੇ
ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਹਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਲੈ ਬਦਲਾ ਸਿੰਘ ਠੰਢੀਆਂ ਛਾਤੀਆਂ ਜਾਨ ਕਰਦੇ
ਉਹਨਾਂ ਜੋਹੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਸਿੰਘ ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਲੇ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਲਾਹ ਗੁਮਾਨ ਕਰਦੇ
ਸਿੰਘ ਉੱਕੇ ਹੀ ਚਾਲਿਓਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਬੈਠੇ ਅਮਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਾਮਾਨ ਕਰਦੇ
ਰਹੇ ਸੋਚਦੇ ਕਾਹਨੂੰ ਫਾਸਾਦ ਕਰੀਏ ਭਲਮਾਨਸੀ ਤੇ ਰਹੇ ਮਾਨ ਕਰਦੇ
ਲਹਿੰਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਆਪਣੇ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਜ਼ੁਲਮ ਤਾਨ ਕਰਦੇ
ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੀ ਜੇ ਪਹਿਲ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਮਾਰ ਵੈਰੀਆਂ ਤਈਂ ਵੈਰਾਨ ਕਰਦੇ
ਛੱਡ ਹੋਂ ਸਲਾ ਆਪ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਪਛੇ ਤਾ ਹੁਣ ਪਏ ਨਾਦਾਨ ਕਰਦੇ
ਕਦੇ ਆਉ ਫਿਰਵੇਲਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੈਠ ਗਿਣਤੀਆਂ ਪਏ ਜਵਾਨ ਕਰਦੇ

ਜ਼ੁਲਮ ਤਸ਼ਦਦ ਤੇ ਬਰਬਾਦੀਆਂ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਹੋਈ ਚਾਲਹੈਸੀ ਉਹਨਾਂ ਇਕਦਮ ਢੋਲ ਵਜਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਵਾਹਰਾਂ ਕੱਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੁਫੇਰਿਓਂ ਆ ਵੜ ਬੜੇ ਅਧਮੂਲ ਮਚਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਟੁੱਟ ਪਏ ਲੁੱਟ ਪੁੱਟ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਅੱਗਾਂ ਲਾ ਕਤਲਾਮ ਮਚਾਈ ਹਰ ਥਾਂ ਵੜ ਭੈੜੇ ਨਮੂਨੇ ਦਿਖਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਹ ਖੜਿਆ ਅਮਲ ਭੈੜੇ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਕਮਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਸਭ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਬੇ-ਗੁਨਾਹਾਂ ਫੜ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇ ਪਿੰਡੀਂ

*ਜਾਂਗਲੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਫਿਰਕਾ ਹੈ।

ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟਰੀਨੇ ਤੇ ਗਵਾਰਾਂ ਨੇ ਹੱਥ ਉਠਾਇ ਪਿੰਡੀਂ
ਪਈਆਂਭਾਜੜਾਂ ਸਾਰੇਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਜੜੇ ਕਹਿਰ ਬਸਾਇ ਪਿੰਡੀਂ

ਤਬਾ

ਜਿੱਥੇਕਿਤੇ ਕੁਝਬੰਦੇਸਨ ਅਣਖਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂ ਟਾਕਰੇ ਕਰ ਦਿਖਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰ ਬਲਵਾਈਆਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਰੜੇ ਹੱਥ ਲਗਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
*ਲੁੱਟਾਂਮਹਿੰਗੀਆਂਪਾਈਆਂਲੁਟੇਰਿਆਂਨੂੰ ਧਨਧਰਮ ਤੇ ਸਤ ਬਚਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਵੈਰੀ ਮਾਰਕੇ ਆਪ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਅੜੇ ਲੁਟੇਰੇ ਨਸਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਪੁਲਸਮਿਲਟਰੀਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲਗਾਰਡਵਾਲੇ ਉਹਨਾਂਪੁਜਕੇ ਜ਼ੁਲਮਕਮਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਪੁਲਸਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਇਮਦਾਦਬਿਨਾਂਗੰਡੇ ਟਾਕਰੇ ਵਿਚ ਘਬਰਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤੇ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਧੋਖੇ ਮਰਵਾਇ ਹਰ ਥਾਂ
ਪਾਕਸਤਾਨਦੇ ਵਿਚਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੇ ਕਹਿਰ ਵਰਤਾਇ ਹਰ ਥਾਂ

ਤਬਾ

ਕਈ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਡਾਹਵੇ ਜ਼ੁਲਮਭਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਧਰਮਸਾਲਾਂ ਸਾੜੀਆਂ ਜੀ
ਵੇਖ ਅਣਖਾਂ ਵਾਲੇ ਨ ਜਰ ਸੱਕੇ ਧੀਆਂ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਹੱਥੀਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਭੈਣਾਂ ਵੱਢੀਆਂ ਆਪ ਭਰਾਵਾਂ ਹੱਥੀਂ ਕਤਲ ਕੀਤੀਆਂ ਖਸਮਾਂ ਨਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਛਾਲਾਂ ਕਈ ਮਾਰ ਮਰੀਆਂ ਤੇਲ ਪਾ ਕਈਆਂ ਦੇਹਾਂ ਸਾੜੀਆਂ ਜੀ
ਤੋਗਾਂ ਫੜ ਕਈ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲੜ ਮਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬੀਰਤਾ ਕਰ ਦਿਖਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਹੱਥਜੀਉਂਦੀਆਂ ਆਈਆਂਨਜ਼ਾਲਮਾਂਦੇ ਇਉਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂਝੱਲੀਆਂਭਾਰੀਆਂਜੀ
ਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਨੇ ਸਣੇ ਬੱਚਿਆਂਦੇ ਅੱਗਾਂ, ਖੂਹਾਂ ਅੰਦਰ ਛਾਲਾਂਮਾਰੀਆਂ ਜੀ
ਕਹਿਰ ਵਰਤੇ ਬਹੁਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਗੱਲਾਂਲਿਖਾਂ ਕਿਵੇਂ ਚੁਣ ਸਾਰੀਆਂ ਜੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਖਾਨਾਜੰਗੀ ਹੋਈ ਸਿਵਲਵਾਰ ਕਹਿਲੋ ਇਹਦੇਵਿਚਗੁਜ਼ਰੇ ਜਿਹੜੇ ਹਾਲ ਭਾਈ
ਇਹ ਹੋਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਨਕਸ਼ੇ ਖਿਚਣੇ ਬੜੇ ਮੁਹਾਲ ਭਾਈ
ਕੋਈ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਰਿਹਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਨ ਸਾੜ ਫੂਕ ਹੋਈ ਲੁੱਟ ਕਮਾਲ ਭਾਈ
ਕੋਣਲਿਖੇਤੇ ਕਿਸਤਰਾਂਲਿਖੇਜਾਵਣ ਕਿਹੜਾਪਿੰਡੀਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈਸੀ ਨਾਲ ਭਾਈ
ਇਹ ਓਹੋ ਲਿਖ ਸੱਕਦਾ ਹਾਲ ਸਾਰੇ ਜਿਥੇ ਹੱਥ ਹੋਏ ਬੜਾ ਅਕਬਾਲ ਭਾਈ

*ਭੁਲੇਰ ਚੱਕ ੧੧੯ ਸਾਂਗਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਏਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਟਾਕਰਾ ਬੜਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ
ਜਿਸ ਵਿਚ ੯੧ ਪਿੰਡ ਵਾਲੇ ਤੇ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਰੇ ।

ਇਹ ਕੰਮ ਨੇ ਵੱਡੇ ਹਕੂਮਤਾਂ ਦੇ ਯਾਂ ਪੱਲੇ ਹੋਇ ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਲ ਭਾਈ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨ ਏਨੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਕਵੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇ ਫੋਲ ਫਾਲ ਭਾਈ
ਨਾਲੇ ਉਮਰ ਛਿਆਠਵੇਂ ਸਾਲ ਅੰਦਰ ਹਿੰਮਤ ਫਸ ਰਹੀ ਵਿਚ ਜ਼ਵਾਲ ਭਾਈ
ਕਹਿਰ ਗੁਜ਼ਰੇ ਨੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਖੋਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਰੀ ਮਹਾਲ ਭਾਈ
ਜ਼ੁਲਮ ਮਿਲਟਰੀ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਵਾਇ ਸੰਭਾਲ ਭਾਈ

ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਚਾਲ

ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵੰਡ ਹੋਗਈ ਚਾਲੇ ਲੀਗੀਆਂ ਹੋਰ ਚਲਾ ਦਿਤੇ
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਗੁਝੀ ਸੀ ਕਾਰਸਤਾਨੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਅਫਸਰ ਬਦਲਾ ਦਿਤੇ
ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਅੰਦਰ ਪਾਕਸਤਾਨ ਬਣਿਆਂ ਸਭ ਮੁਸਲਿਮ ਅਫਸਰ ਲਗਾ ਦਿਤੇ
ਪੁਲਸ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਫੌਜ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ੇ ਏਸ ਗਲ ਭੂਏ ਚੜਾ ਦਿਤੇ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਲੀਗੀਸਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਜ਼ੁਲਮ ਰਲਮਿਲ ਕਰ ਬਰਪਾ ਦਿਤੇ
ਏਸ ਪਾਸੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਰਲੀ ਮਿਲੀ ਫੌਜ ਪੁਲਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਘਟਾ ਦਿਤੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਮ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਜ਼ੁਲਮ ਜ਼ੋਰ ਤਸ਼ੱਦਦ ਵਧਾ ਦਿਤੇ
ਸਾਂਝਾ ਕਾਂਗਰਸੀ ਰਾਜ ਸੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਦਬਾ ਠਹਿਰਾ ਦਿਤੇ
ਓਧਰ ਖੁਲਮ ਖੁਲੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋਣ ਲਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਪਿੰਡ ਬਰਬਾਦ ਕਰਾ ਦਿਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਕੂਮਤਾਂ ਰਹੀਆਂ ਏਧਰ ਜ਼ੁਲਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੀ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿਤੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪੁਲਸ ਤੇ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਅੰਧਾ ਧੰਦ ਹਨੇਰ ਮਚਾ ਦਿਤੇ
ਸਾਕੇ ਕਿਹੜੇ ਮੈਂ ਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਰਤ ਅਸਮਾਨ ਕੰਬਾ ਦਿਤੇ

ਲੋਕ ਭਜ ਉਠੇ

ਪਈਆਂ ਭਾਜੜਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਛੱਡ ਆਪੇ ਅਪਣੇ ਘਰਬਾਰ ਨੱਠੇ
ਆਬਾਦੀ ਦੇ ਖਾਸ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਹੋ ਨਰਾਜ ਸਭ ਆਸਾਂ ਵਿਸਾਰ ਨੱਠੇ
ਏਸ ਪਾਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਾੜੇ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰ ਨੱਠੇ
ਸਾਰੇ ਪੱਛਮੀ ਖਾਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰ ਵਡੇ ਸਰਦਾਰ ਨੱਠੇ
ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮੋਚੀ ਜੁਲਾਹੇ ਤੇਲੀ ਕੰਜਰ ਖੁਸਰੇ ਡੂੰਮ ਲੁਹਾਰ ਨੱਠੇ
ਓਸ ਪਾਸਿਓਂ ਧਨੀ ਬਪਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੱਠੇ
ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮੰਗਤੇ ਛੱਡ ਦੈਰੇ ਬੇਨਵਾਹ ਅਤੇ ਗੁਰਜ ਮਾਰ ਨੱਠੇ
ਏਧਰ ਖਾਲੀ ਮਸੀਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਨੱਠੇ ਲੋਟੇ ਫੂਹੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂਹਧੇ ਮਾਰ ਨੱਠੇ
ਓਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮੰਦਰ ਧਰਮਸਾਲਾਂ ਛੱਡ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੱਠੇ

ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਭਜੇ ਫਕੀਰ ਫੁਕਰੇ ਤੇ ਕਮੀਨ ਕਾਂਦੂ ਬੇਸੁਮਾਰ ਨੱਠੇ
 ਛਡਮਸਜਿਦਾਂ ਕਬਰਾਂ ਦਾਇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕੇ ਵਾਹੜੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰ ਨੱਠੇ
 ਪੋਠੋਹਾਰ ਬਾਰਾਂ ਵਸੋਂ ਭਾਰੀਆਂ ਛਡ ਬੜੇ ਬੜੇ ਨਾਮੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੱਠੇ
 ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੂਹਦੇ ਤੇ ਕੁਨਾਲੀਆਂ ਭੰਨ ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਤੇਲੀ ਘੁਮਾਰ ਨੱਠੇ
 ਮਹਿਲਾਂ ਮਾੜੀਆਂ ਬਾਗਾਂ ਫੁਲਵਾੜੀਆਂ ਦੇ ਓਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮਾਲਕਵਿਚਾਰ ਨੱਠੇ
 ਏਸ ਪਾਸਿਓਂ ਟੁਟੇ ਤੇ ਖੁਥੇ ਕੱਮੀ ਕੱਚੇ ਕੁੱਲੇ ਤੇ ਖੱਡੀਆਂ ਢਾਰ ਨੱਠੇ
 ਓਸ ਪਾਸਿਓਂ ਮੰਦਰ ਤਾਲਾਬ ਭਾਰੇ ਧਰਮਸਾਲਾਂ ਸ਼ਿਲੇ ਛਡ ਸਾਰ ਨੱਠੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਨ ਬਪਾਰ ਭਾਰੇ ਸੋਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਛਡ ਭੰਡਾਰ ਨੱਠੇ
 ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਭਜੇ ਲੋਕ ਏਸ ਤਰਫੋਂ ਓਸ ਪਾਸੇ ਵਲੋਂ ਮਾਲਦਾਰ ਨੱਠੇ
 ਪਈਆਂ ਭਾਜੜਾਂ ਰਬੋਂਇਹ ਸਭ ਪਾਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਹਰ ਥਾਉਂ ਨਰ ਨਾਰ ਨੱਠੇ
 ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕੰਗਾਲ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਕਰਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਨੱਠੇ
 ਜਿਨੀਂਥਾਈਂ ਸਨ ਵਸਦੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾਲਈਹਾਰ ਨੱਠੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਾਰੇ ਬਿਨਾ ਖੁਸ਼ੀਓਂ ਹੋ ਲਾਚਾਰ ਨੱਠੇ
 ਘਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਬਣੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਸਨ ਛਡ ਛਡ ਰੋਂਦੇ ਸ਼ਾਰੇ ਸ਼ਾਰ ਨੱਠੇ
 ਓਹੋ ਜਣਦੇ ਦੁਖ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋ ਨਿਆਸਤੇ ਜਿਹੜੇ ਦੁਖਿਆਰ ਨੱਠੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਇਕਪਾਸਾ ਮਾੜਾ ਅਤੇ ਦੁਆਚੰਗਾ ਐਵੇਂ ਲਿਖਦੇਣਾਇਹ ਦਾਨਾਈ ਕੀਹ ਏ
 ਇਕ ਭੁਖਾ ਤੇ ਦੁਆ ਕੰਗਾਲ ਉਕਾ ਲਿਖਣਾ ਬਿਨਾ ਸਬੂਤੋਂ ਸਫਾਈ ਕੀਹ ਏ
 ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਕੇ ਵੇਖਲਏ ਆਪ ਦੁਨੀਆਂ ਏਸਗਲਵਿਚ ਛਿਪਛਪਾਈ ਕੀਹ ਏ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂਦੀ ਵਸੋਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸ਼ਾਹਰਸਭਥਾਈ ਵਿਚਉਕਾਈ ਕੀਹ ਏ
 ਨਕਸ਼ਾ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦਾ ਵੇਖ ਲਵੋ ਪਖ ਵਾਦ ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਰੁਲਾਈ ਕੀਹ ਏ
 ਸਤਰਾਂ ਥੋੜੀਆਂ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਪ੍ਰਗਟਕਰਨਦੇ ਵਿਚਉਖਾਈ ਕੀਹ ਏ

ਤਬਾ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਪਾਰੋਸਨ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਓਹਭੀਸ਼ਹਿਰੀਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਸਨ ਕੱਮੀ ਕਮੀਨ ਬਹੁਤੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਥੋੜੇ ਉਹਗੁੰਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
 ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਮਲਕੀਅਤਾਂ ਵਾਲੇਹੋਸਨ ਬਾਕੀ ਭੁਖੇਨੰਗੇ ਧਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
 ਏਸ ਪਾਸੇਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤਾਂ ਥੋੜੀਆਂ ਸਨ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਚੰਗੇਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
 ਜਿਹੜੇਹੋਸਨ ਓਹਸਦਾਕਰਜ਼ਾਈਹੋਸਨ ਮਾਲਦਾਰਓਹਚੰਗੇਪਛਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਹੁਕੇਨੇਹਣਕੇ ਦੈਰੀਂ ਓਹਬਹਿਰਹਿੰਦੇ ਚੰਗੇਮਿਹਨਤੀ ਪੂਰੇਕ੍ਰਿਸਾਨਨਹੀਂ ਸਨ
ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਕਿਤੇ ਹੋਸੀ ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਕੁਝ ਰਖਦੇਸ਼ਾਨਨਹੀਂ ਸਨ
ਏਧਰ ਸਿੱਖਚੰਗੇਮਲਕੀਅਤਾਂ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤੇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਨਹੀਂ ਸਨ
ਹਿੰਦੂ ਜਿਥੇ ਹੋਸਨ, ਹੋਸਨ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਹੁਤੇ ਭੁਖੇ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ
ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂ ਜਿੰਨੇਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਇ ਨੁਕਸਾਨਨਹੀਂ ਸਨ

ਤਥਾ

ਲੈਕੇ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਜਮਨਾ ਤੋੜੀ ਸਾਰੇ ਵੇਖੀਏ ਜੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਭਾਈ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਈਸ ਸਨ ਟਾਵੇਂ ਟਾਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਹੋਸਨ ਸਿਖ ਸਰਦਾਰ ਭਾਈ
ਮਾਝੇ ਮਾਲਵੇ ਦਵਾਬੇ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿਚ ਸਿਖ ਬੜੇ ਬੜੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਈ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਦਸ ਨੁਕਸਾਨ ਏਧਰ ਹਿੰਦੂਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਓਧਰ ਹਜ਼ਾਰ ਭਾਈ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਜ਼ਮੀਨਾ ਮਲਕੀਅਤਾਂ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਹੋਸਨਰਾਵੀਓਂ ਪਾਰ ਭਾਈ
ਓਹ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰਹੇ ਸਾਰੇ ਖਾਨ ਚੋਧਰੀ ਮਲਕ ਵਿਚਾਰ ਭਾਈ
ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਜੇਹਲਮ ਤੇ ਪਸ਼ੋਰ ਤੋੜੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਸਭ ਦਿਤੇ ਉਜਾੜ ਭਾਈ
ਬੜੇ ਧਨਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖੋਹ ਖਿੰਜ ਕਢੇ ਪੱਲੇ ਝਾੜ ਭਾਈ
ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਜੋ ਕਈਕਰੋੜਾਂ ਦੇ ਕਰੇ ਸੁਮਾਰ ਭਾਈ
ਓਹਦੇ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਏਸ ਪਾਸੇ ਨਿਸਬਤ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸੌ ਤੇ ਚਾਰ ਭਾਈ
ਬਾਕੀ ਉਜੜਨ ਦਾ ਦੁਖ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਬਖਤਾਵਰ ਗਰੀਬ ਵਿਚਘਾਰ ਭਾਈ
ਹੋਇਆ ਦੇਸ ਬਰਬਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਫੇਰ ਵਸੇਗਾ ਸਮੇਂ ਗੁਜ਼ਾਰ ਭਾਈ

ਬੌਂਡਰੀ ਫੋਰਸ

ਜਨਰਲਰੀਸ ਦੀ ਖਾਸਕਮਾਨਹੇਠਾਂ ਲਾਭਬੌਂਡਰੀਫੋਰਸਪੁਚਾਇਆ ਕੋਈ ਨ
ਪੱਖ ਕਰ ਫਸਾਦ ਵਧਾਇ ਸਗੋਂ ਵਿਚ ਦੇਸ ਦੇ ਅਮਨ ਕਰਾਇਆ ਕੋਈ ਨ
ਪਾਕਸਤਾਨਦੀਬੜੀਇਮਦਾਦਕੀਤੀਤੇਲੂਟੀਂਦਿਆਂਤਈਂਬਚਾਇਆਕੋਈ ਨ
ਬਹੁਤੇਜ਼ੁਲਮਕਰਵਾਇ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਤੇ ਬਲੋਚਾਂਨੂੰ ਡਾਂਟਹਟਾਇਆਕੋਈ ਨ

ਬੌਂਡਰੀ ਫੋਰਸ ਤੋੜ ਦਿਤੀ ਗਈ

ਹੱਦਾਂ ਉਪਰ ਰਾਖੀ ਵਾਲੀ ਫੌਜ ਰਾਖੀ ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਸਪੁਰਦ ਕਰਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਓਸ ਪੱਖ ਕਰਕੇ ਪਾਕਸਤਾਨੀਆਂ ਦਾ ਟੇਢੀ ਚਾਲ ਫਰੰਗ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਥਾਂ ਲਾਭ ਦੇ ਓਸਨੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਅੱਗ ਵੈਰ ਦੀ ਸਗੋਂ ਭੜਕਾਈ ਸੀ ਜੀ
ਸਾਂਝੀ ਫੋਰਸ ਚੰਗੀ ਨ ਹੋਈ ਸਾਬਤ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਸੋਚ ਦੁੜਾਈ ਸੀ ਜੀ

ਸੀ ਇਕੱਤੀ ਅਗਸਤ ਦੀ ਰਾਤ ਅੱਧੀ ਸੋਚ ਬੇਂਡਰੀ ਫੋਰਸ ਤੁੜਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹਦਬੰਦੀ ਦੀ ਦੋਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜੀ ਹਫ਼ਾਜ਼ਤੀ ਪੰਡ ਉਠਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਆਪੋਆਪਣੇ ਪਾਸੇਦੀ ਆਪ ਰਾਖੀ ਦੋਹਾਂਪਾਸਿਆਂ ਨੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ ਸੀ ਜੀ
 ਅਮਨ ਰਖਣਾ ਦੋਹਾਂਪੰਜਾਬਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਜ਼ੁੰਮੇ ਇਹ ਪਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਫੌਜੀ ਹੈਡ ਕੁਆਟਰ ਲਾਹੌਰ ਅੰਦਰ ਦੋਹਾਂ ਲਏ ਬਣਾ ਸੁਨਾਈ ਸੀ ਜੀ
 *ਹਲਕੇਆਪਣੇਸਾਂਭ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੁਝ ਬੇੜੀਜਹੀ ਕਲਾ ਮਿਟਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਦੋਵੇਂ ਫੌਜਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਪਾਸੀਂ

ਫੌਜ ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਪਾਕਸਤਾਨਵਲੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਆਈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਹੋਇਆ ਫੈਸਲਾਦੋਹਾਂਸਰਕਾਰਾਂਅੰਦਰ ਲੋਕਾਂਉਜੜਿਆਂ ਤਈਂ ਬਚਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਕੈਂਪਦੋਹਾਂਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਤੇ ਵਾਹਰਾਂਉਜੜੀਆਂਤਈਂ ਅਟਕਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਰਾਖੀਦੋਹਾਂਗਵਰਮਿੰਟਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਲਈ ਹਰਇਕਇਮਦਾਦਪੁਚਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲਹਿੰਦੇ ਪੰਜਾਬਵਿਚੋਂ ਹਿੰਦੀ ਫੌਜਲਾਈ ਕਢਲਿਆਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦੇ ਕਾਫਲੇ ਜਿਥੇ ਕੱਠੇ ਮੁਸਲਿਮ ਫੌਜ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਢਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਇਹ ਮਾਂਗਵੇਂ ਜਥੇ ਲਗੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਜਿਧਰ ਲਗੇ ਜਿਹੜੇ ਓਸੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਹੀ ਿਕਮਾਂਡਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਜਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਫੌਜੀ ਦਸਤੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤੱਯਾਰ ਸਦਾ ਦਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਨ ਨੂੰ ਜੀ
 ਹਿੰਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬੰਦਸ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਡੀ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਜੀ

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਬਦ ਕਿਸਮਤੀ

ਸਾਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਫੇਰ ਮੁੜਕੇ ਜੰਨਰਲ ਰੀਸਕਮਾਂਡਰ ਬਣਾ ਦਿਤਾ
 ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕੀਹ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰ ਮੁੜ ਵਡਾ ਠਹਿਰਾ ਦਿਤਾ

*ਨਵਾਂ ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ, ਜਾਲੰਧਰ, ਫੀਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੇ ਚਾਰੇ
 ਠਾਣੇ ਲਾਹੌਰ ਵਾਲੇ ਇਹ ਇੰਡੀਅਨ ਹੈਡ ਕੁਆਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ।

ਸਿਆਲਕੋਟ ਸਣੇ ਸ਼ਕਰ ਗੜ ਦੀ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ, ਲਾਹੌਰ, ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ,
 ਲਾਇਲਪੁਰ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ । ਇਹ ਜ਼ਿਲੇ ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਹੈਡ ਕੁਆਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ।

†ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਜਥੇ ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਤੇ ਪਾਕਸਤਾਨੀ ਜਥੇ ਹਿੰਦੁਸ-
 ਤਾਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਥਲੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਢਕੇ
 ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ।

‡ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਬੜੇ ਲਾਇਕ ਜਰਨੈਲ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਜਿਸ ਤੇ
 ਜਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਾਂਗਰਸੀ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭੀ ਸੂਬੇ ਦਾ ਓਹੋ
 ਜਰਨੈਲ ਰਾਖਾ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ । (ਖਾ: ਐ:)

ਜਿਹੜੀ ਅਗੇ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਓਸਰਾਖੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਕਰਨ ਤੇ ਲਾ ਦਿਤਾ
ਹਦ ਬੰਦੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਾਜ਼ਤੀ ਓਹ ਵਾੜੇ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜ ਬੈਠਾ ਦਿਤਾ
ਅਜ਼ਮਾਇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਦੇ ਲਈ ਦੂਜੀਵਾਰ ਮੁੜ ਪੱਲਾ ਫੜਾ ਦਿਤਾ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਜਾਣ ਬੁਝ ਸਭ ਥਾਈਂ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਜਨਰਲਰੀਸਦੀਨੀਯਤ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦੀ ਫੌਜ ਦਬਾਈ ਰੱਖੀ
ਰਾਖੀ ਕਰ ਨ ਸਕੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਓਹ ਵਿਚਫੌਜੀ ਡਸਿਪਲਨ ਫਸਾਈ ਰੱਖੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹਰ ਪਾਸੇ ਓਸ ਜ਼ੁਲਮ ਦੀ ਧੂੜ ਧੁਮਾਈ ਰੱਖੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਮਚਾਈ ਰੱਖੀ
ਫੇਰ ਕੈਂਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਤਾੜ ਵੇਲੇ ਘਿਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਰੱਖੀ
ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਸ਼ੰਗ ਹੋ ਜ਼ਮਾਰਦੇ ਰਹੇ ਬਲੋਚਾਂ ਸੀ ਕਰ ਤਬਾਹੀ ਰੱਖੀ
ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚੋਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਖੋਹ ਖੜਦੇ ਭਾਰੀ ਮੌਤ ਅੰਧੇਰੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖੀ
ਏਧਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਫੌਜ ਤਾਈ ਪੈਰੀਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬੇੜੀ ਸੀ ਪਾਈ ਰੱਖੀ
ਸਿਖ ਮਿਲਟਰੀ ਦੇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਿਧਰੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪਰੇ ਧਕਾਈ ਰੱਖੀ
ਹਿੰਦੀ ਫੌਜ ਨ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਗੋਲੀ ਦਾਗਨੋਂ ਉੱਕੀ ਹਟਾਈ ਰੱਖੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰੀਸ ਨੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਜਾਣ ਬੁਝ ਤਬਾਹੀ ਕਰਵਾਈ ਰੱਖੀ
ਵੇਖੋ ਏਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਰ ਫਰਸ਼ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਕੋਤਾਹੀ ਰੱਖੀ

ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਫੌਜੀ ਲੋਕ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਫਿਰਕਾਦਾਰੀ ਦੀ ਅਗ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਵੈਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਡੇ ਜਿੰਨਾ ਪੁਜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁਜਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਲੋਕ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਦੁਹਾਈ ਪਾ ਰਹੇ ਗਵਰਮਿੰਟ ਦੇ ਤਈਂ ਸੁਨਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਏਧਰਸਿੱਖਾਂਦੀਫੌਜਕਿਉਂ ਲਾਂਦੇਨਹੀਂ ਖਲਕਤਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤੋਂਮਰਵਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਲਹਿੰਦੇ ਪਾਸੇਭੀਮਾਰੀਦੇ ਸਿੰਘਬਹੁਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇਭੀ ਸਿੰਘ ਮੁਕਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਸਿੰਘਲੈਣ ਬਦਲੇਇਹਨਾਂ ਛਾਛੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਉਹਨਾਂਨੂੰਦੂਰ ਰਖਾਈ ਜਾਂਦੇ
ਫੌਜ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਦੋਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀਂ ਵੰਡੇ ਚੁਪ ਕਰ ਕਿਉਂ ਵਕਤ ਲੰਘਾਈ ਜਾਂਦੇ

ਜ਼ਰੀਫ ਪਰੇ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜੋ ਲੰਘਦੇ ਬਲੋਚ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦੇ ਸੀ।
ਮੁਜ਼ੀਠੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਨਾਗਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ੬੦ ਦੇ ਕਰੀਬ
ਸਿੰਘ ਟੈਂਕ ਵਰਤ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਸਨ।

ਜ਼ਮੇਵਾਰ ਕੁਝ ਸੋਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਸਮਾਂ ਟਪਾਈ ਜਾਂਦੇ

ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦਿਤਾ

ਸੁਣ ਪਈ ਦੋਹਾਈ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਧਿਆਨਹਿੰਦ ਸਰਕਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜੀ
ਜਨਰਲ ਰੀਸ ਨੇ ਯਾਰੀਨਿਬਾਹੀਚੰਗੀ ਹਿੰਦੂਸਿਖਾਂਦੇ ਤਈਂ ਮਰਵਾਇਆ ਜੀ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ ਗੰਢ ਗੰਢੀ ਓਸ ਦੇਸਤੀ ਤਈਂ ਨਬਾਹਿਆ ਜੀ
ਵੇਖ ਰੀਸ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂਦੁਰੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਔਹੁਦੇ ਉਤੇ ਉਹਨੂੰ ਲਾਹਿਆ ਜੀ
ਓਹਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਤੇ ਚੁਣ ਹਿੰਦ ਵਿਚੋਂ ਦਿਤਾ ਲਾ ਜਰਨੈਲ ਧੁਮਾਇਆ ਜੀ
ਓਹਨੂੰ ਹੋਰ ਥਾਂ ਕਿਤੇ ਬਦਲਾ ਦਿਤਾ ਡੈਣ ਕੁਛੜੋਂ ਮੁੰਡਾ ਛੁਡਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਤਾਈਂ ਹੈ ਹਿੰਦ ਦਾ ਦਰਦ ਭਾਰਾ ਸੁਣ ਦੇਸ ਨੇ ਸੁਕਰ ਮਨਾਇਆ ਜੀ
ਦਾਹਨੇਰੀਸਤੇਬਾਇੰ ਸਨ *ਚਿਮਨੀ ਜੀ ਓਹਨਾਂ ਮਸਾਂਇਹਸਮਾਂ ਲੰਘਾਇਆ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਬਚ ਜਾਣਗੇ ਸਭ ਥਾਈਂ ਉਠ ਗਿਆ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਾ ਸਾਇਆ ਜੀ
ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਿਆ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਜੀ

ਭਾਜੜਾਂ

ਲੋਕ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦੇ ਉਠ ਭਜੇ ਛਾਈਆਂ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਰਾਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇ ਲੋਕ ਰੁਲਣ ਲਗੇ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਆਬਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਪੈ ਕੇ ਉਜੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟ ਲਿਆ ਉਠ ਗੁੰਡਿਆਂ ਰਲ ਫਸਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਪੈਰੀਂ ਟੁਰਦੇ ਓਹ ਸਰਦਾਰ ਥਕੇ ਹੇਠ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਮਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਸਰਦਾਰ ਤੇ ਧਨਾਂ ਵਾਲੇ ਘਰੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦਾ ਸਨ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਏ ਵਿਲੁੰ ਵਿਲੁੰ ਕਰਦੇ ਹੁਣ ਰਹੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਕਾਹਦੀਆਂ ਜੀ
ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਹਿਲਾਂ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚ ਛਿਪਨ ਕਪਾਹਾਂ ਕਮਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਛਡ ਨਿਕਲ ਗਏ ਵਡੇਰ ਸੂਖਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਮਲੇ ਦਿੱਲੀ ਵਲ ਕਰ ਉਸਤਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਵਡੇ ਕਿਸੇ ਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਾਤ ਪੁਛੀ ਐਸ਼ਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਹੋਣ ਹਰ ਪਾਸੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਉਪਾਧੀਆਂ ਜੀ
ਮਾਪੋਰੇਣ ਔਲਾਦਾਂ ਜੋ ਗਈਆਂ ਵਿਛੜ ਬਚੇ ਢੂੰਡਦੇ ਮਾਵਾਂ ਤੇ ਦਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਭੈਣਾਂ ਵਿਛੜ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਗਈਆਂ ਕਿਧਰੇ ਖੋਹ ਖੜੀਆਂ ਗੁੰਡਿਆਂ ਬਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਮਾਪੇ ਜੀਉਂਦੇ ਮਰ ਗਏ ਵੇਖਦੇ ਰਹੇ ਪਤਾਂ ਗਈਆਂ ਹੋ ਬੇ ਸਵਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਘਰੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੱਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਸਨ ਕਈ ਪਹਿਰ ਹੋਇ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਜੀ

*ਇਹ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲੇ ਦੇ ਚਿਮਨੀ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਸਨ ।

ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਪਈਆਂ ਵਸ ਗੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਪਤੀਬਰਤਾ ਤੇ ਪਾਕ ਜ਼ਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਪਹਿਚ ਕਿਸੇਦੀ ਕਰੇ ਇਮਦਾਦਕੋਈ ਨ ਕੂਕਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ਫਰਯਾਦੀਆਂ ਜੀ
ਰਾਹੀਂ ਮੁਰਦੇ ਰੁਲਨ ਨ ਕੋਈ ਸਾਂਭੇ ਹੋਸਨ ਬਣੀਆਂ ਸਭ ਦੇ ਭਾ ਦੀਆਂ ਜੀ
ਹੋਈ ਖੇਡ ਅਸਚਰਜ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਖੁਸੇ ਮੰਦਰਗੁਰਦਾਰੇ ਤੇ ਗਾਦੀਆਂ ਜੀ

(ਕੈਂਪ) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਟਿਕਾਣੇ

ਹਫ਼ੜਾਦਫ਼ੜੀ ਦੋਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀਂ ਪਈ ਫਿਕਰ ਪੈਗਏ ਦੋਹਾਂਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਭੁਖੇ ਮਰਦੇ ਲੋਕ ਤੇ ਫਿਰਨ ਭਜੇ ਜਿਹੜੇ ਛਡ ਟੁਰੇ ਘਰਾਂ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਉਹ ਕੱਠੇ ਲਗੇ ਹੋਣ ਕਈ ਥਾਈਂ ਲੈ ਲੈ ਕੇ ਬਚੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਸੋਚ ਦੋਹਾਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੈਂਪ ਖੋਲ੍ਹੇ ਰਾਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪਏ ਲਖਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਰਾਖੀਵਾਸਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗਿਰਦਫੌਜੀ ਤਈਨਾਤ ਹੋਏ ਲੈ ਹਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਨ ਏਸ ਪਾਸੇ ਬੰਨੀ ਫਿਰਦੇ ਉਹ ਕਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਪਾਕਸਤਾਨਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂਸਿਖਾਂ ਤਾਈਂ ਉਹ ਚੋਭਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਖਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਕੈਂਪਾਂ ਉਤੇ ਬਲੋਚ ਕਰ ਦੇਣ ਹਮਲੇ ਖੋਹਖੜਦੇ ਧੀਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਐਵੇਂ ਬੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਜਾਂਦੇ ਕਰਦੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਬਦ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਕਰਦੇਰਹਿੰਦੇ ਬਲੋਚਵਧੀਕੀਆਂਜੀ ਏਧਰਲਾਹੁੰਦੇ ਨ ਉਹਨਾਂਹੁਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਹਿੰਦੂ ਮਿਲਟੀ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਚਲਦੀ ਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਭੀ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਲੋਚਾਂ ਤੇ ਛਾਛੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਰੋਕਦੇ ਬੇ ਮੁਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਮੁਸਲਮਾਨਅਫ਼ਸਰਜੋਮੁਕਾਮੀਓਧਰ ਉਹਕਰਵਾਉਂਦੇ ਆ ਲੁਟਾਂਮਾਰਾਂਨੂੰ ਸਨ
ਲੁਟੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਧਨਾਂ ਮਾਲਾਂ ਤਾਈਂ ਖੁਲ੍ਹਾਂ ਓਸ ਪਾਸੇ ਠਾਣੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਬੜਾ ਫਰਕਹੋਸੀ ਇੰਤਜ਼ਾਮਾਂਦੇ ਵਿਚ ਲੋਕ ਵਿਹੰਦੇ ਭਲੀਬੁਰੀ ਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਇਕ ਪਾਸੇ ਦਯਾ, ਧਰਮ ਕੰਮਕਰਦਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨ ਸਾਰਾਂ ਗਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਚੰਗੀ ਮੰਦੀ ਸੀ ਏਵੇਂ ਸੰਭਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਲੋਕਜਰਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਨ
ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋ ਗਏ ਜਰਦੇ ਮਾਰਾਂ ਧਾੜਾਂ ਨੂੰ ਸਨ

ਅਸਮਾਨੀ ਕਹਿਰ

ਫਿਰਕੇਦਾਰੀ ਦੀ ਚੰਦਰੀ ਅਗ ਭੜਕੀ ਵੈਰ ਵਧ ਗਏ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਖੂਨ ਨਾਲਧਰਤੀ ਸਾਰੀ ਰੰਗਘੱਤੀ ਕਹਿਰ ਛਾ ਗਏ ਆ ਅਸਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਬਦਲ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਉਮੰਡ ਆਏ ਉਚੀ ਗਰਜ ਦੇ ਘੋਖਦੇ ਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸਾਉਣਉੱਕਾ ਹੋਸੀ ਲੰਘਗਿਆ ਸੁਕਾ ਭਾਦੋਂਚੜੀਆਂ ਘਟਾਂਗੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ

ਭਾਰੇਕਹਿਰਦੀਹੋਣਬਰਸਾਤਲਗੀ ਚੜੀਆਂਨਦੀਆਂ ਭਰੀਆਂਤੂਫਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਜੂਹ ਭੂਹ ਸਾਰੇ ਪਾਣੀ ਫਿਰਨ ਲਗੇ ਸੁਕੇ ਥਾਂ ਨ ਕਿਤੇ ਚਿਟਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਧਰ ਦੁਨੀਆਂ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਟੁਰੀ ਬੇ ਆਸਰੀ ਪਈ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਥਾਂ, ਸਿਰ ਲੁਕਾਉਣ ਨੂੰ ਲਭਦਾ ਨ ਰੋਂਦੇ ਲੋਕ ਫਿਰਦੇ ਬੀਆਬਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਮੋਤ ਹੋਲੀਆਂ ਖੇਡਦੀ ਫਿਰੇ ਸਾਰੇ ਨ ਬਚਾ ਮੈਦਾਨਾਂ ਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਜਿੰਦਾਂ ਪਤਾਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਲੋਕ ਫਿਰਦੇ ਆ ਵੜਿਆ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਬਚੇ ਵਿਲਕਦੇ ਬੁਢੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੁਲਦੇ ਸਾਹ ਸਤ ਨ ਰਹੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਔਖੀ ਖਤਰੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਭਾਸਦੇ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਭਿਜੇ ਕਪੜੇ ਰੁੜ ਸਬਾਬ ਰਹੇ ਜਾਨ ਜੋਖੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਰਾਹਖਹਿੜੇ ਸਭ ਪਾਣੀ ਬਰਬਾਦਕੀਤੇ ਤੋਬਾ ਤਬ ਹੋ ਰਹੀ ਜ਼ਬਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਕਿਤੇ ਵੈਰੀ ਪਿਛੇ ਕਿਤੇ ਹੜ ਅਗੇ ਜੀਉਂਦੇ ਮੁਰਦੇ ਪਏ ਮਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਮਰਦ ਨਾਲ ਭੁਖਾਂ ਦੇ ਬੇਦਿਲ ਹੋ ਰਹੇ ਰਹੀ ਜਿੰਦ ਨ ਕੁਝ ਹੋਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਲਬਚੇ ਜਿਹੜੇ ਪਲੇ ਸਨ ਸੋਹਣੇਮਕਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਹ ਲਭਦੇ ਆਸਰੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸੁਖ ਚੈਨ ਨ ਕਿਧਰੇ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਮਾਰੇ ਮੋਤ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਪਏ ਰੁਲਦੇ ਖੇਤਾਂ, ਮੱਕੀਆਂ ਬਾਜਰੇ ਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸਮੇਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭੈਨ ਕੇ ਚੂਰ ਕੀਤਾ ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਨ ਮਾੜੇ ਭਲਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਪਿਛੇਘਰ ਨ ਰਹੇ ਅਗੇਘਾਟ ਕੋਈ ਨ ਰੁਲਦੇਜੰਗਲਾਂ ਤੇ ਬੀਆਬਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਉਤੋਂ ਮੀਂਹ ਤੇ ਥਲੇ ਸਲੂਬ ਭਾਰੀ ਭੁਖ ਮੋਤ ਦੇ ਡਰ ਪਏ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਉਕਾ ਸ਼ੋਫ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਿਹਾ ਨ ਸੀ ਕਿਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਹ ਹਰਕਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਵਰਜਤ ਕੁਰਾਨ ਪੁਰਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਹਉਪਦਰਤੇਕਾਰੇਹੋਇਗੰਦੇ ਜਿਹੜੇਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਕਲਮੀਬਿਆਨਾਂਦੇ ਵਿਚ
ਹੋਇ ਬੜੇ ਅਜ਼ਾਫੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਆ ਦਿਨ ਬ ਦਿਨ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ

ਕਾਫ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ

ਬੰਨ੍ਹ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਕਾਫ਼ਲੇਲੋਕਟੁਰਪਏ ਖੱਜਲ ਹੁੰਦੇਅਣਡਿਠਿਆਂਗਾਹਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਪਿਆਆਇਬਰਸਾਤ ਦਾ ਜ਼ੋਰਭਾਰਾ ਪਾਣੀਨਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਯਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਏਨੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਲੰਘਣੇ ਹੋਇ ਔਖੇ ਸਾਰੇ ਉਚਿਆਂ ਨੀਵੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਪਿਛੇ ਮੋਤ ਅਗੇ ਦਰਯਾ ਕਾਂਗੀਂ ਸਾਹ ਰਹੇ ਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਹਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਬਚੇ ਕੰਬਦੇ ਝੰਬਦੇ ਪੈਣ ਫਾਂਡੇ ਕਿਤੇ ਓਟ ਨ ਪਿੰਡਾਂ ਗਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ

ਪਿਛੇ ਮਿਲਟੀਸੀ ਮਾਰਧਾੜ ਕਰਦੀ ਅਗੇਫਸੇਦਰਯਾਵਾਂਦੀਆਂਢਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਬਚੇ ਵਿਲਕਦੇ ਭੁਖਾਂ ਨੇ ਤੰਗ ਕੀਤੇ ਦੁਧ ਰਹੇ ਨ ਸੀ ਬਣਾਂ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਅੰਨ ਖਾਨ ਨੂੰ ਥਾਂ ਪਕਾਣ ਨੂੰ ਨ ਲੋਕ ਘਾਬਰੇ ਧੁਪਾਂ ਤੇ ਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਮਾਰੇਮਿਲਟਰੀ ਰੋਹੜੇ ਦਰਯਾਵਾਂ ਬਹੁਤੇ ਤੇ ਵਿਛੋੜੇਪਏਭੈਣ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਪਏ ਰਾਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਉਤੇਰੁਲਣ ਮੁਰਦੇ ਰਹੇ ਤਰੱਕ ਕਮਾਦਾਂ ਕਪਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸਾਂਭਣਬਚੇ ਯਾਮਾਵਾਂਸਮਾਨਸਾਂਭਣ ਡੁਬਣਕਾਲਜੇਪਏ ਉਭੇਸਾਹਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਡਰ ਆਉਂਦੇ ਕਿਤੇ ਨ ਬਲਣ ਦੀਵੇ ਕੁਤੇ ਸੁਣੀਂਦੇ ਰੋਂਦੇ ਗਿਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਓਧਰ ਰਾਵੀ ਤੇ ਚੜੀਬਿਆਸਾਏਧਰ ਰੋਹੜ ਇਕੋਜੈਸੇ ਫਰਕ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਭਲੇਮਾਣਸ ਲਾਚਾਰ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੁੰਡੇਸਭ ਪਾਸੀਂਫਿਰਨ ਚਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਸਠ ਸਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਰਖਾ ਏਡੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਵਿਚ ਭਾਦੋਂ ਮੀਂਹ ਨ ਪਏ ਇਤਨੇ ਜਿਨੀ ਹੋਈ ਬਸਾਤ ਇਸ ਵਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਕਹਿਰ ਜ਼ਿਮੀਂ ਅਸਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈ ਰਹੇ ਰੋਂਦੀ ਖਲਕਤ ਬਹੁਤ ਬੇਜ਼ਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਲੋਕਗਠੜੀਆਂ ਚੁਕਕੇ ਟਰੇ ਫਿਰਦੇ ਬੁਢੀ ਬਾਲੜੀਰੋਂਦੀ ਮੁਟਿਆਰ ਡਿੱਠੀ
ਖਤਰੇ ਜਾਨਾਂ ਈਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਏ ਸਭ ਤੇ ਜਿੰਦ ਸਭ ਦੀ ਹੋਈ ਲਾਚਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਲੁਟੇ ਘਰ ਤੇ ਹੋਏ ਬੇਜ਼ਰ ਸਾਰੇ ਸਸਤੀ ਹਰ ਥਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਮਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਰੁੜ੍ਹਦੇ ਜਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਰਦੇ ਲੋਥ ਕੰਢੀਂ ਲਗੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਲੋਥਾਰੁੜ੍ਹਦੀਆਂਵਾਂਗ ਉਗੀਲਿਆਂਦੇ ਹਾਲਤਮੁਰਦਿਆਂਦੀਹੋਈ ਖਵਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਇਹ ਬਸਾਤਭੀਕੁਦਰਤ ਦੀਖੇਡਹੋਸੀ ਇਹਦੇ ਵਿਚ ਭੀ ਰਮਜ਼ ਵਿਚਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਮੁਰਦੇ ਸਾਂਭਸਮੁੰਦਰ ਦੇਵਿਚ ਸੁਟੇ ਦੁਨੀਆਂ ਬਚ ਗਈ ਮਦਦ ਕਰਤਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਵਿਚ ਦੇਸ ਪੈਂਦੀ ਸੜੇਹਾਨ ਭਾਰੀ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਵਬਾ ਦਿਲ ਧਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਬਿਨਾ ਮਾਰਿਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਕਰਦੀ ਬਹੁਤ ਬਦਬੂ ਲਾਚਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਵਲੇ ਸਿਰ ਬਰਸਾਤ ਇਮਦਾਦ ਕੀਤੀ ਰੱਬੀ ਖੇਡ ਹੋਈ ਕਰ ਸਾਰ ਡਿੱਠੀ
ਡਿੱਠੀ ਏਹ ਜੋ ਖੇਡ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਰਤੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੰਸਾਰ ਡਿੱਠੀ

ਭਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ

ਸਿਆਲਕੋਟ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ ਛੱਡ ਭੱਜੀ ਆਈ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
ਪੈ ਬਲੋਚਾਂ ਤੇ ਧਾੜਵੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਲੁਟ ਪੁਟ ਕੇ ਕੀਤੀ ਲਾਚਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂਵਿਚ ਆਗੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਮਾਰ ਕੁਟਕੇ ਦਿਤੀਉਜਾੜ ਦੁਨੀਆਂ

ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਲਈਆਂ ਖੋਹ ਧਿੰਗੋਜ਼ੋਰੀ ਖਾਲੀ ਕਰ ਕਵੀ ਪੱਲੇਝਾੜ ਦੁਨੀਆਂ
 ਕਈਆਂਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚਬੁਰੀਕਤਲਾਮਕੀਤੀ ਰੋਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਜ਼ਾਰੋਜ਼ਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਅਗੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਵਿਚ ਸਨ ਹੜਆਏ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘ ਸਕੇ ਓਥੋਂ ਪਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਪਿਛੇ ਮੌਤ ਤੇ ਅਗੇ ਦਰਯਾ ਸੁਕੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈਸੀ ਆਵਾਜ਼ਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਨ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਨ ਤੁਲਾ ਨ ਪੁਲ ਨੇੜੇ ਫਸੀ ਬੈਠੀਹੈਸੀ ਵਿਚਘਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਸੈ ਠਿੱਲਦੇ ਤੇ ਦਸ ਬੰਨੇ ਲਗਦੇ ਵੇਖ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਬਾਲਾਂ ਬਚਿਆਂ ਬੁਢਿਆਂ ਠੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਾਰ ਕੇ ਕਰੇ ਉਠਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਏਧਰ ਹੋਇ ਦਰਯਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪਾੜੇ ਰਹੀ ਬਰੇਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪੁਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ
 ਆ ਮੁਸੀਬਤਾਂਪਈਆਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰੋਂਦੀ ਸੁਣੀਂਦੀਸੀਜ਼ਾਰੋਜ਼ਾਰ ਦੁਨੀਆਂ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਖਬਰਾਂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਦਰਯਾਤੋਂਆਈਆਂਖਬਰਾਂ ਦੁਨੀਆਂਬਹੁਤਪਰਲੇਕੰਢੇਆ ਰਹੀ ਏ
 ਭਿੰਡੀ ਔਲ ਖਾਂ ਤੇ ਪੱਤਨ ਚਾੜ੍ਹਕੇ ਤੇ ਗਰੋ ਮਾਹਲ ਵਲ ਹੁੰਮ ਹੁਮਾ ਰਹੀ ਏ
 ਹੀਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਬਚਣੇ ਦਾ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਮੰਹ ਮੌਤਫੈਲਾ ਰਹੀ ਏ
 ਕੁਝ ਮਿਲਟੀ ਕੁਝ ਦਰਯਾ ਮਾਰੇ ਕੁਝ ਭੁਖ ਪੈ ਸਿਰੋਂ ਦਬਾ ਰਹੀ ਏ
 ਜਿਹੜੇ ਬਚ ਕੇ ਉਰਲੇ ਪਾਰ ਆਉਂਦੇ ਲੋਕ ਲੁਟ ਲਈਂਦੇ ਪੈ ਵਬਾ ਰਹੀ ਏ
 ਰੁੜ ਰਹੇ ਸਾਮਾਨ ਦਰਯਾ ਦੇ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕੁਰਲਾ ਰਹੀ ਏ
 ਕਈਆਂਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭੁਖੇ ਰਹੇਵਿਲਕ ਬਚੇ ਜਿਧਰਵੇਖੋ ਕਿਆਮਤ ਛਾ ਰਹੀ ਏ
 ਪਿਆਸਹਿਰਵਿਚ ਰੋਲਾਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਦਇਆ ਆਪਣਾਰੂਪਦਿਖਾ ਰਹੀ ਏ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ

ਹੁਕਮ ਹੋ ਗਿਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਿਚ ਲੰਗਰ ਜਿੰਨਾ ਪੱਕਦਾ ਅੰਨ ਪਕਾਉ ਜਲਦੀ
 ਵਿਚ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਪੈ ਗਏ ਰੋਲੇ ਭੈਣੋਂ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਉ ਜਲਦੀ
 ਗੁਰੂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਹੋਨ ਟਰੱਕ ਖੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਪਰਸ਼ਾਏ ਪੁਚਾਉ ਜਲਦੀ
 ਦੁਨੀਆਂਭੁਖੀ ਦਰਯਾ ਤੇ ਮਰ ਰਹੀ ਏ ਦੁਖ, ਭੁਖ ਦੇ ਪਹੁੰਚ ਵੰਡਾਉ ਜਲਦੀ
 ਲੰਗਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਪੱਕਾ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਰਲ ਕੇ ਨਾਲ ਚਾਉ ਜਲਦੀ
 ਭਰ ਗਏ ਟਰੱਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋਇਆ ਹੁਕਮ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉ ਜਲਦੀ

ਕੋਣ ਲੰਗਰ ਲੈ ਜਾਵੇ

ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਡਿਠਾ ਜਲਾਲਉਸਮੇਂ ਲੰਗਰਉਤੇ ਦਰਯਾ ਪੁਚਾਇ ਕਿਹੜਾ
 ਰਸਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲਭਰੇ ਪਏਪੱਤਨ ਭਿੰਡੀਆਂ ਦੇ ਵਲ ਜਾਇ ਕਿਹੜਾ

ਪਾਰ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤਪਈ ਦਰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹੁੰਚ ਵੰਡਾਇ ਕਿਹੜਾ
ਪਾਇ ਵਿਚ ਮੁਸੀਬਤ ਆਪਨੂੰ ਜੋ ਵਿਚ ਚਿਕੜਾਂ ਜਿੰਦ ਫਸਾਇ ਕਿਹੜਾ
ਜਿਦੇਅੰਦਰਪਿਆਰਹੋਇਦੁਨੀਆਂਦਾਓਹਦੇਬਿਨਾਕਰਹਿੰਮਤਦਿਖਾਇ ਕਿਹੜਾ
ਪਿਆ ਦੀਪ ਤੇ ਗੁਣਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਭਾਰੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਕੰਮ ਨਬਾਹਿ ਕਿਹੜਾ

ਦੀਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਕਿਹਾ ਦੀਪ ਨੂੰ ਸਦ ਜਲਾਲਉਸਮੇਂ ਏਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਤੂਹੋਂ
ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਦਿਤੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ ਪੱਤਨ ਉਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਪੁਚਾ ਤੂਹੋਂ
ਪਈ ਵਿਲਕਦੀ ਭੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਹਮਦਰਦੀ ਕਰ ਦਿਖਲਾ ਤੂਹੋਂ
ਨਾਲੇ ਵੇਖ ਆ ਹਾਲਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰ ਪਾਰ ਜਾ ਨਜ਼ਰ ਦੁੜਾ ਤੂਹੋਂ
ਜਾਹ ਲੈ ਜਾਹ ਅਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਭੁਖਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਾ ਤੂਹੋਂ
ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਾਰਾਂ ਔਖੀਆਂ ਤਈਂ ਨਿਭਾ ਤੂਹੋਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਨੇ ਦਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਪਹੁੰਚ ਪੱਤਨੀ ਅੰਨ ਵੰਡਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਪਿਛੇ ਹਰਥਾਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੋਹਣਸਿੰਘਭੀ ਦਿਲ ਦੀਪ ਦੇ ਤਈਂ ਵਧਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਗਲ ਬਾਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਬਣਦੇ ਹੀਲੇ ਬਨਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ
*ਵਡੇ ਰਸੇ ਸ਼ਤੀਰੀਆਂ ਤੁਲਿਆਂ ਲਈ ਹਰਪੱਤਨ ਦੇ ਉਤੇ ਪੁਚਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਜਿਵੇਂ ਪਾਰਲੇ ਲੰਘ ਉਰਾਰ ਆਵਨ ਹਲਾਸ਼ੇਰੀਆਂ ਦੇਂਦਾ ਦਵਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਸੋਹਣਸਿੰਘ ਬਣ ਮਰਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਕੰਮ ਦੀਪ ਪਾਸੋਂ ਕਰਵਾਂਦਾ ਫਿਰਦਾ

ਭੈੜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭੈੜ

ਜਿਹੜੇ ਕੰਢੇ ਦਰਯਾ ਦੇ ਵਸਦੇ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਫੜੀ ਹੈਸੀ ਤਦੋਂ ਕਾਰ ਭੈੜੀ
ਸੋ ਸੋ ਰੁਪਿਆ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਲੈਂਦੇ ਪਾਰ ਲੰਘਾਈ ਇਹ ਮਾਰ ਭੈੜੀ
ਜਿਹੜੇ ਪਿਛੋਂ ਬਦਾ ਕੁਝ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਇਹ ਖੋਹ ਲੈਂਦੇ ਨੀਤ ਧਾਰ ਭੈੜੀ
ਲਿਖਾਂ ਕੀਹ ਕੀਹ ਫੋਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਬਦਕਾਰ ਭੈੜੀ

ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਪਤਣ ਤੇ ਇਕ ਮਲਾਹ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਲਾਹ ਸਭ ਨਠ ਗਏ ਸਨ ਨੇਕੀ ਇਕ ਮਲਾਹ ਕਮਾਂਦਾ ਰਿਹਾ

*ਇਕ ਅਗਨ ਬੋਟ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੋੜੀ ਭੀ ਭਿਜਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਪੱਤਣ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਨ ਸਕੀ
ਤੇ ਉਰੇ ਹੀ ਚਿਕੜ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈ।

ਨੇਕ ਬਖਤਾਂ ਕੋਈ ਨੇਕ ਮਰਦ ਸੀ ਓਹ ਓਹ ਭਰ ਭਰ ਪੂਰ ਲੰਘਾਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਪੈਸਾ ਮੰਗਦਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਓਹ ਨੌ ਦਿਨ ਸੀ ਬੇੜੀ ਚਲਾਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਓਸ ਸੈਂਕੜੇ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਈਆਂ ਸਨ ਬਿਨਾਂ ਲਾਲਚੇਂ ਕਾਰ ਕਮਾਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਏਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਚਿੜ ਕੇ ਮਾਰਨ ਲਈ ਇਨਾਮ ਰਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ
ਖਲਕਤਬਹੁਤਸੀਕੱਠੀ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਰਇਕ ਡਰਖਾਂਦਾ ਰਿਹਾ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਓਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚਚੜੇ ਦਰਯਾ ਹੋਸਨ ਐਰਾਵਤੀ ਤੇ ਦੂਜਾ ਬਿਆਸ ਬਹੁਤੇ
ਰਾਵੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਈਂ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਿਆਸ ਨੇ ਖਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਆਉਂਦੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਲੰਘ ਨ ਸਕਦੇ ਸਨ ਡੁਬ ਡੁਬ ਮਰਦੇ ਹੋ ਨਿਰਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਪਾਰ ਰਾਵੀਓਂ ਜ਼ੋਰਸੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਝੰਜ਼ੀਰੀਏਹੋਸਨ ਓਹਨਾਂ ਪਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਓਹਨਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਉਤੇ ਗ਼ਜ਼ਬ ਢਾਹੇ ਕੀਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੋ ਬੇ ਕਿਆਸ ਬਹੁਤੇ
ਏਧਰ ਰਾਵੀਓਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਭਾਰਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀਤੇ ਮਾਰ ਨਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂਬੇਗੁਨਾਹ ਮਰਗਈ ਭਲੇ ਲੋਕਹੋਇ ਵੇਖ ਉਦਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਰੱਜ ਮੌਤ ਨੇ ਹੋਲੀਆਂ ਖੇਡੀਆਂ ਜੀ ਮੁਰਦੇ ਰੁਲੇ ਸਾਡੇ ਆਸ ਪਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਜਿੰਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜਿੰਨੀਪੁਜੀ ਓਸ ਕਰਲਈ ਬਚੇ ਮਾਰ ਲਏਭੁਖ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੇ
ਲਖਾਂ ਬੰਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਕਤਲ ਹੋ ਗਏ ਰੱਜ ਗਏ ਹੋਸਨ ਬਦਮਾਸ਼ ਬਹੁਤੇ
ਬਖਤਾਵਰ ਕੰਗਾਲ ਕੰਗਾਲ ਧਨੀ ਡਿਗ ਮਾਲਕੀ ਤੋਂ ਹੋ ਗਏ ਦਾਸ ਬਹੁਤੇ
ਕਦੇ ਹੋਈ ਨ ਇਉਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਪੜ੍ਹ ਫੋਲ ਡਿਠੇ ਇਤਹਾਸ ਬਹੁਤੇ

ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਔਖਿਆਈ

ਕਤਲਾਂਮ ਹੋਈ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਬੰਦੇ ਰੱਬ ਦੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਵਸਦੇ ਸੈਂਕੜੇ ਪਿੰਡ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਉੱਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਜੇ ਮੌਤ ਦੇ ਹਥੋਂ ਰਾਹੀਬ ਮੋਏ ਪਿਆ ਧਨਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਜੇ ਖੇਡੀਆਂ ਵਾਲੇ ਜੁਲਾਹੇ ਮੋਏ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਜੇ ਕੰਗਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਰਦੇ ਮੌਤ ਰੋਲੇ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਰੁਲ ਸਰਦਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਕਈ ਬਹਾਦਰ ਮਰ ਗਏ ਮਾਰ ਵੈਰੀ ਹੋ ਲਾਲਚੀ ਪਾਜੀ ਖਵਾਰ ਮਰ ਗਏ

† ਅਫਸੋਸ ਫੇਰ ਓਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਾ ਕਿ ਓਹ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀਰਤ ਆਦਮੀ ਕਿਧਰ
ਗਿਆ ਤੇ ਓਹਦਾ ਕੀਹ ਬਣਿਆਂ?

‡ ਬਲੋਚ ਮਿਲਟਰੀ ਮੁਸਲਿਮ ਨੈਸ਼ਨਲ ਗਾਰਡ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੋਲੀਸ ਵਾਹਰਾਂ ਦੀ
ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਕਈਆਂ ਮੌਤ ਦੀ ਨ ਸੀਪਰਵਾਹ ਕੀਤੀ ਤੇਗਾਂ ਵੇਰੀਆਂ ਸਾਮੁਣੇ ਮਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਬਾਂਕੇ ਬੀਰਬਹਾਦਰ ਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਜੋਹਰ ਕਈ ਕਈ ਥਾਈਂ ਦਿਖਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਕਰਦੇ ਟਾਕਰੇ ਵਾਂਗ * ਭੁਲੇਰੀਆਂ ਦੇ ਸਣੇ ਟੱਬਰਾਂ ਦੇ ਆਖਰ ਕਾਰ ਮਰ ਗਏ
ਕੀਧਾ ਕੀਧਾ ਨਾਂ ਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹਰ ਥਾਂ ਨਰ ਨਾਰ ਮਰ ਗਏ

ਤਬਾ

ਕੀਤੀ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਬੇ ਹਯਾਈ ਭਾਰੀ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਭੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਪਤਿ ਸਤਿ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰੇ ਜੀ ਅੱਗਾਂ, ਖੂਹਾਂ ਅੰਦਰ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਹੱਥੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਬੱਚੇ ਕਤਲ ਕਰ ਪਿਆਰ ਦਿਖਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਭੈੜੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਚੜ੍ਹਣ ਨਾਲੋਂ ਬੱਚੇ ਮਾਰ ਤੇ ਖਾ ਕਟਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਸਤੀਆਂ ਧਰਮ ਤੇ ਸਤ ਬਚਾਉਣ ਖਾਤਰ ਭਾਰੇ ਦੁੱਖ ਅਸਹਿ ਸਹਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਨਾਮ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਧਰਮ ਕੌਮ ਉਤੋਂ ਜਿੰਦਾਂ ਵਾਰ ਮਰੀਆਂ

ਤਬਾ

ਕਿਹੜਾ ਪਿੰਡ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਗਿਰਾਂ ਰਿਹਾ ਜਿਥੇ ਮੌਤ ਨੇ ਧੂੜਾਂ ਧੁਮਾਈਆਂ ਨ
ਕਿਹੜਾ * ਘਰ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਪਰਿਵਾਰ ਰਿਹਾ ਸਿਰਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਈਆਂ ਨ
ਮਰਿਆ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ ਕਿਹੜੇ ਘਰਦਾ ਜੀ ਕਰਰੀਡੀਆਂ ਜਿਥੇ ਰਵਾਈਆਂ ਨ
ਬਚੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਯਤੀਮ ਹੋ ਗਏ ਦਰਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡਾਈਆਂ ਨ
ਧਰੀਆਂ ਦੋਲਤਾਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਘਰਾਂ ਅੰਦਰ ਰੋਂਦੇ ਟੁਰਪਏ ਕਿਸੇ ਉਠਾਈਆਂ ਨ
ਵਿਚਰਾਹਾਂ ਦੇ ਰੁਲਕੇ ਬਹੁਤ ਮਰ ਗਏ ਤੇ ਬੀਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨ
ਭੁਖੇ ਵਿਲਕਦੇ ਬਾਲ ਮਾਸੂਮ ਮੋਏ ਮਾਵਾਂ ਮਰ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਮਿਲਾਈਆਂ ਨ
ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਸਖਤ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਮਥੇ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਸੇ ਮਿਟਾਈਆਂ ਨ

ਤਬਾ

ਖਾਨਾ ਜੰਗੀ ਹੋਈ ਭੈੜੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹੈਨ ਦੋਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ
ਕਿਸੇ ਵਧ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਕੀਤੀ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਾਂ ਕਾਰੇ ਬੇ ਤਾਦਾਦ ਹੋ ਗਏ

* ਭੁਲੇਰ ਸਾਂਗਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਬਾਜਵਿਆਂ ਦਾ ਭਾਰਾ ਚੱਕ ਸੀ, ਏਥੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬੜੇ ਸਖਤ
ਟਾਕਰੇ ਹੋਏ ਤੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਹੋਏ। ਅਖੀਰ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਪਿੰਡ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਇਆ। ਹੋ ਸਕਿਆ
ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਕਾ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਉ।

* ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਕਲਾਸ ਵਾਲਾ ਭੀ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਓਥੋਂ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਦੇ ਕੁਝ ਭੀ ਨ ਉਠਾ ਸਕੇ।

ਜਿੰਨੀ ਪੁਜੀ ਨ ਕਿਸੇ ਨੇ ਘਟ ਕੀਤੀ ਘਰ ਵੱਸਦੇ ਬੇ ਆਬਾਦ ਹੋ ਗਏ
 ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਗਿਣਨੀਆਂ ਔਖੀਆਂ ਸਭ ਕੰਮ ਹਰ ਥਾਂ ਬੇ ਸਵਾਦ ਹੋ ਗਏ
 ਸੈ ਔਰਤਾਂ ਹੋਨ ਅਗਵਾ ਹੋਈਆਂ ਖਾਨਦਾਨ ਕਈ ਬੇ ਬੁਨਿਆਦ ਹੋ ਗਏ
 ਸਾਰੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੜੇ ਬੜੇ ਵਡੇ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਗਏ

ਇਕ ਗੱਲ

ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵਲ ਸਾਰੇ ਕਾਰੇ ਬੇ ਹੱਯਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਓਹਨਾਂ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਸ਼ਾਲਮਾਂ ਭੈੜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਹੋਨ ਬੁਰਿਆਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਸਰੇਬਾਸ਼ਾਰਸਮਝੇ ਰੀਦੇਫਿਅਲ ਦੁਖਦਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਏਧਰ ਪੁਰਬੀ ਖਾਸ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕੱਟ ਕਟਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਓਹੋ ਜਹੇ ਭੈੜੇ ਨ ਕੰਮ ਗੁਮਰਾਹੀ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਵਢ ਟੁਕ ਏਧਰ ਹੋਈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕੰਮ ਖੋਹ ਖੁਹਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿਚ ਕਤਲਾਮ ਹੋਈ ਖ਼ਤਮ ਮਰਦ ਖੁਦਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ
 ਦੇਸ ਹੋਇਆ ਬਰਬਾਦ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਰਸਤੇ ਖੋਹ ਖੁਹਾਈ ਦੇ ਹੋਇ ਬਹੁਤੇ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਬੀਤੇਕਹਿਰਾਂ ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨ ਭੈੜਾਗੁਜ਼ਰਿਆਚੰਦਰਾ ਸਾਲ ਸਮਝੇ
 ਦੁਨੀਆਂਵਿਚਪਈਆਂਧੁੰਮਾਂ ਏਸਦੀਆਂ ਹੋਈਦੇਸਾਂ ਅੰਦਰ ਹਾਲ ਹਾਲ ਸਮਝੇ
 ਆਪੇ ਵਿਚ ਹਮਸਾਇ ਹੀ ਲੜ ਮਰ ਗਏ ਚਲੀ ਚੰਦਰੇ ਚੰਦਰੀ ਚਾਲ ਸਮਝੇ
 ਮੇਤਾਂ ਸਸਤੀਆਂਹੋਈਆਂ ਦੇਸ ਅੰਦਰ ਬਾਕੀ ਚੀਜ਼ਾਂਦਾ ਪੈਗਿਆ ਕਾਲ ਸਮਝੇ
 ਹਿਰਫਤਸਨਅੱਤਦਾਉਂਕਾਨਾਸਹੋਇਆ ਬੁਰਾਹੋਇਆਬਪਾਰਦਾ ਹਾਲ ਸਮਝੇ
 ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰਾਂਦੇਰਿਹਾ ਨ ਕੁਝ ਪੱਲੇ ਜ਼ਿੰਮੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਏ ਭੰਗਰ ਮਾਲ ਸਮਝੇ
 ਫਸਲ ਵਾੜੀਆਂ ਸਭ ਬਰਬਾਦਹੋਈਆਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀਆਂ ਭੀ ਗਈਆਂ ਨਾਲ ਸਮਝੇ
 ਅੰਨ ਪੱਠੇ ਦਾ ਆਇਆ ਅਤਿਅੰਤ ਤੋੜਾ ਕੂਚ ਕਰ ਗਿਆ ਦੇਸੋਂ ਸੁਖਾਲ ਸਮਝੇ
 ਦੁਧ ਦਹੀਂ ਹਰ ਗਿਆ ਨਸੀਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੇ ਖੁਰਾਕੇ ਜਵਾਨ ਨਿਢਾਲ ਸਮਝੇ
 ਜਿਧਰ ਵੇਖੋ ਉਦਾਸੀਆਂ ਛਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੋਈ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਮਝੇ
 ਬਹੁਤਾ ਚੋਰ ਬਾਸ਼ਾਰੀਏ ਖੱਟ ਗਏ ਸਮਾਂ ਕਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆ ਗਾਲ ਸਮਝੇ
 ਬੰਨਾਂ ਨਕਸ਼ੇ ਕਿਹੜੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਰਤੀ ਸਮੇਂ ਨੇ ਜਿਹੜੀ ਕੁਚਾਲ ਸਮਝੇ

ਕੈਂਪ (ਉਜੜਿਆਂ ਦੇ ਡੇਰੇ)

ਪਈਆਂਭਾਜੜਾਂ ਦੇਸ ਵਿਚ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਲੋਕ ਉਠ ਦੌੜੇਘਬਰਾਇ ਜਲਦੀ

ਪੈ ਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਨੇ ਲੁਟ ਲਿਆ ਵੈਰੀ ਬਣਕੇ ਪਏ ਹਮਸਾਇ ਜਲਦੀ
 ਜ਼ਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਕਰ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਥਾਂ ਉਜੜਿਆਂ ਲਈ ਬਨਾਇ ਜਲਦੀ
 ਪੈਂਦੀ ਸੱਟੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਗਏਲੁਟੇ ਬਾਕੀ ਮਿਲਟੀ ਪਹੁੰਚ ਬਚਾਇ ਜਲਦੀ
 ਪਾਕਸਤਾਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੰਦਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋਏ ਕੱਠੇ ਬੈਠਾਇ ਜਲਦੀ
 ਅੰਨ ਦਾਣਾ ਤੇ ਕੱਪੜਾ ਮਿਲਣ ਲਗਾ ਮਰ ਦੇ ਰੁਲਦੇ ਲੋਕ ਬਚਾਇ ਜਲਦੀ
 ਸਾਂਭ ਕਰ ਸੰਭਾਲ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕੱਠੇ ਇਕ ਥਾਂ ਕਰ ਰਖਾਇ ਜਲਦੀ
 ਟੋਰ ਕਾਫ਼ਲੇ ਫੇਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਏਧਰ ਓਧਰ ਲੋਕ ਪੁਚਾਇ ਜਲਦੀ

ਕਾਫ਼ਲੇ

ਟੋਰੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਚਾਨ ਦੇ ਲਈ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾੜਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਬਚਾਨ ਦੇ ਲਈ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਟੋਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਟੋਰੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਦੇ ਲਈ
 ਵਾਹਰਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਾਹਾਂ ਵਿਚ ਹੁਦਾਰਾਂ ਦੇ ਲਾਹਨ ਦੇ ਲਈ

ਵੱਢ ਟੁਕ

ਗੱਡੀਵੱਢੀ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਿਆਲਕੋਟ ਵਲੋਂ ਜਿਹੜੀ ਆਈ ਸੀ ਜੀ
 ਓਹ ਜੱਸੜਾਂ ਤੋਂ ਉਰੇ ਰੋਕ ਲਈ ਬੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦ ਮੁਕਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਚੀਰ ਚੀਰ ਬਚੇ ਮਾਰੇਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖੋਹ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਿਰ ਭਾਜੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਫੇਰ ਕਾਮੋਕਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜੀ ਕਰਕੇ ਖਲਕ ਹੋ ਬੇਦਰਦ ਕਤਲਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਇਹਦਾ ਬੁਰਾ ਨਤੀਜਾ ਫਿਰ ਨਿਕਲਿਆ ਆ ਏਧਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਪ ਚੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਹਮਲੇ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਭੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ ਪੈ ਬੁਰੀ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਸੀ ਜੀ
 ਤੇ ਸੁਰੱਖਤ ਕਾਫ਼ਲੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਫੈਲੀ ਹਰ ਪਾਸੇ ਬੁਰਿਆਈ ਸੀ ਜੀ
 ਸੜਕਾਂ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਖੇਡ ਮੌਤ ਨੇ ਹੋਲੀ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜੀ

ਦੋਵੇਂ ਸਰਕਾਰਾਂ

ਇਕ ਪਾਸੇ ਦਇਆ ਧਰਮ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੁਟ ਮਾਰ ਹਰਾਮ ਹੈਸੀ
 ਇਕ ਪਾਸੇ ਬਚਾਉ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੈਸਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਖੋਹ ਖਿੰਜ ਕਤਲਾਮ ਹੈਸੀ
 ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਂਗਰਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈਸੀ ਲੀਗੀ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਹੈਸੀ
 ਓਧਰ ਜ਼ੋਰ ਸੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਏਧਰ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਹੈਸੀ
 ਫ਼ਰਕ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੁਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਰੰਗ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸੁਬਾ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਹੈਸੀ
 ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਏਧਰ ਜੀਵ ਰੱਖਯਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹਰ ਥਾਂ ਆਠੇ ਜਾਮ ਹੈਸੀ

ਓਸ ਪਾਸੇ ਲੁਟੇ ਮਾਰੇ ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਸ਼ਰਾ ਦਾ ਵਾਇਜ਼ ਤੁਮਾਮ ਹੈਸੀ
ਸਮਝ ਲੈਣ ਦਾਨਾਅ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦੋਹਾਂ ਤਰਫ਼ਾਂ ਦਾ ਜੋ ਅੰਜਾਮ ਹੈਸੀ

ਉਜੜਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ

ਉੱਜੜ ਉੱਜੜ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਆਇ ਜਿਹੜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਸਰਕਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਵਡੇ ਵਡੇ ਕਈ ਥਾਈਂ ਬਨਾਇ ਡੇਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੁਖੀ ਪਰਿਵਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਅੰਨ ਕਪੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਤਾ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸੰਭਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਕਾਫ਼ਲੇ ਏਧਰੋਂ ਗਏ ਉਹ ਭੀ ਪਾਰ ਹਦੋਂ ਕੀਤੇ ਸਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਭੁਖ ਤੇ ਨੰਗ ਵਰਤੀ ਕੈਂਪ ਕਾਫ਼ਲੇ ਨ ਕਰ ਪਿਆਰ ਸਾਂਭੇ
ਗਾਹਾਂ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਬਦੀਆਂ ਲੁਟ ਪੁਟ ਧਨ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਬਹੁਤਾਚਿਰਇਹਭਾਜੜਾਂਪਈਆਂਰਹੀਆਂ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰਾਂਜ਼ਹਿਨੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਂਭੇ
ਦੁਖੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਧੰਨ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖਿਆਰ ਸਾਂਭੇ

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸੀ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚਪਹਿਲਾਂ ਪਾਕਸਤਾਨਵਲੋਂਉਜੜੇ ਆਇਆਂ ਨੂੰ
ਬਾਵੇਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘਜਿਹਾਂ ਰਲਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਝੱਲਲਿਆਲੋਕਾਂ ਘਬਰਾਇਆਂ ਨੂੰ
ਉਦਮ ਬੜਾ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਚੰਗਾ ਸਾਂਭਿਆ ਦੁਖੀ ਸਤਾਇਆਂ ਨੂੰ
ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਛੱਡੀ ਪਰਵਾਹ ਨ ਸੀ ਦੁਖਾਂ ਭੁਖਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਸੁਕਾਇਆਂ ਨੂੰ
ਸਰਕਾਰਾਂਦੇ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰਾਂਦੇਨਾਲ ਤੇ ਨਿਬਾਹਣਾ ਸੀ ਬੀੜੇ ਉਠਾਇਆਂ ਨੂੰ
ਕੌਣ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਧਾਇਆਂ ਨੂੰ

ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ

ਦੁਨੀਆਂਕੈਂਪਾਂ ਤੋਂਪਹਿਲਾਂਜੋਭੱਜੀਆਈ ਸਿਧੀਆਈਉਹਵਿਚਦਰਬਾਰ ਹੈਸੀ
ਭਰ ਗਈ ਸਰਾਂ ਤੇ ਬੰਗੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਬਾਗ਼ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਨ ਠਾਹਰ ਹੈਸੀ
ਰਾਮਸਰ ਬਬੇਕਸਰ ਭਰ ਗਏ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰਦੀ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਹੈਸੀ
ਆਇ ਉਜੜੇ ਪੁਜੜੇ ਲੋਕ ਸਾਰੇ ਪਲੇ ਕੁਝ ਨ ਖਲਕ ਦੁਖਿਆਰ ਹੈਸੀ
ਰੋਂਦੀਖਲਕਤਡਿਠੀ ਨ ਜਾਵੇਦੀ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਭਾਰੀ ਹਾਹਾਕਾਰ ਹੈਸੀ
ਪੱਲੇ ਪੈਸਾ ਹੈਸੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀ ਬਹੁਤੀ ਭੁਖ ਤੇ ਨੰਗ ਦੀ ਮਾਰ ਹੈਸੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਬੜਾ ਪਰਤਾਪ ਡਿਠਾ ਕਲਾ ਵਰਤੀ ਹੋਈ ਕਰਤਾਰ ਹੈਸੀ
ਜ਼ਿਮੇਵਾਰਾਂ ਨੇ ਲੰਗਰ ਖੋਲ ਦਿਤੇ ਵਡੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਚੁਕ ਲਈ ਕਾਰ ਹੈਸੀ
ਮੈਨੇਜਰ ਸਰਦਾਰਗੁਰਦਿਆਲਸਿੰਘਨੇ ਲਈ ਸਭ ਦੀ ਵੇਲੇ ਸਿਰ ਸਾਰ ਹੈਸੀ

ਰਾਤ ਦਿਨੇ ਰਹੇ ਲੰਗਰ ਵਰਤਦੇ ਜੀ ਪੰਗਤਾਂ ਲਾ ਖਾਂਦੇ ਨਰ ਨਾਰ ਹੋਸੀ
 ਹਸਪਤਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੁਲ੍ਹਾ ਔਖਾਹੋਇਆ ਨ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰ ਹੋਸੀ
 ਅੰਨ ਕੱਪੜਾ ਦੁਧ ਦਵਾਈ ਦਰਮਲ ਰਹਿੰਦਾ ਗੁਰੂ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਭੰਡਾਰ ਹੋਸੀ
 ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਹੋ ਹੈਰਾਨ ਰਹੀ ਖਰਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਹੋਸੀ
 ਖਰਚ ਲੰਗਰ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਤਿੰਨ ਲਖ ਤੋਂ ਵਧ ਵਿਚਾਰ ਹੋਸੀ
 ਸ਼ਹਿਰਵਾਸੀਆਂ ਭੀਕੀਤੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਂਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਦਿਲੀਂ ਪਿਆਰ ਹੋਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਬੜਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇਉਂ ਸ਼ਾਹਰ ਹੋਸੀ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਏਦੂੰ ਅਗਲੇ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ ਪੂਰੇ ਓਸ ਭੀ ਫਰਜ਼ ਨਿਬਾਹਿ ਚੰਗੇ
 ਜਿਹੜੇ ਉਜੜੇ ਪੁਜੜੇ ਲੋਕ ਆਏ ਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਾਇ ਚੰਗੇ
 ਵਡਾ ਉਜੜ ਕੇ ਦੇਸ ਆਇਆ ਏਧਰ ਯੋਗ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਵੰਡ ਬੈਠਾਇ ਚੰਗੇ
 ਕੈਂਪਾਂ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਅੰਦਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਇ ਵਸਾਇ ਚੰਗੇ
 ਨਵੀਂ ਲਈ ਆਸ਼ਾਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਸਣੇ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਦਿਨ ਲੰਘਾਇ ਚੰਗੇ
 ਇਹ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮਪਿਆ ਨ ਆ ਕਰ ਹੋਂਸਲੇ ਵਡੇ ਦਿਖਾਇ ਚੰਗੇ
 ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਈ ਔਖੀ ਹਥੋਂ ਥਾਂ ਗਿਰਾਂ ਗਵਾਇ ਚੰਗੇ
 ਜੁਗਗਰਦੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਏਸੇਤਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਬੁਰਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਸਦਾ ਆਇ ਚੰਗੇ
 ਇਕੋ ਜਹੇ ਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਕਦੇ ਦਿਨ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਤਾਇ ਚੰਗੇ
 ਸਮੇਂ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਸਦਾ ਮਿਲਨ ਨ ਦਿਨ ਮਨਭਾਇ ਚੰਗੇ

ਤਥਾ

ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਨਿਕਲੇ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਲੋਂ ਵਡੇ ਵਡੇ ਉਹ ਦੁਖ ਉਠਾ ਆਏ
 ਜੱਦਾਂ ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਮਸਾਇਆਂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਖੁਹਾ ਆਏ
 ਕਈ ਲੈ ਨਿਕਲੇ ਦੁਬ ਲਗ ਗਏ ਕਈ ਕਪੜੇ ਲੱਤੇ ਲੁਹਾ ਆਏ
 ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲੇ ਘਬਰਾ ਕੇ ਉਠ ਭਜੇ ਓਹ ਬੜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾ ਆਏ
 ਪਿਛੋਂ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਕਢੇ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਓਹ ਕੁਝ ਕੁਝ ਬਚ ਬਚਾ ਆਏ
 ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਗਈਆਂ ਉਸ ਕਈਆਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੂਰੇ ਟੱਬਰ ਮਰਵਾ ਆਏ
 ਬੁਰੀਂ ਹਾਲੀਂ ਰਹੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਾਫ਼ਲੇ ਭੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਹੋ ਸਫ਼ਰ ਮੁਕਾ ਆਏ
 ਬੰਹਕਰ ਕਾਲ ਨੇ ਫੇਰੀ ਇਹ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਕਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਝ ਹੁੰਝਵਾ ਆਏ
 ਇਹ ਜੁਗ ਗਰਦੀ ਭੈੜੀ ਬਹੁਤ ਵਰਤੀ ਸਮੇਂ ਚੰਦਰੀ ਸ਼ਕਲ ਪਲਟਾ ਆਏ

ਕਿਹੜੀਕਿਹੜੀ ਗਲਲਿਖਾਂ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਭਾਰੇ ਦੁਖ ਪਾ ਆਏ

ਧਨਜਵਾਦ ਦੇ ਯੋਗ

ਓਹ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਧੰਨਤਾ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜੋ ਧਰਮ ਹਿਤ ਦੁਖ ਸਹਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਤ ਬਚਾ ਲਏ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਖੂਹਾਂ ਅੱਗਾਂ ਅੰਦਰ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਆਂਈਆਂਜੀਉਂਦੀਆਂ ਹਥ ਨ ਪਾਪੀਆਂਦੇ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇਛੁਰੇਕਟਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਮੁਲਕ ਧਰਮ ਤੋਂ ਹੋ ਕੁਰਬਾਨ ਗਈਆਂ ਹੋ ਉੱਜਲ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਮਰੀਆਂ
ਓਹ ਦੇਵੀਆਂ ਸਮਝਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਸਦਾਜੀਉਂਦੀਆਂ, ਨਹੀਂਵਚਾਰ ਮਰੀਆਂ

ਵਾਕ ਕਵੀ

ਹੋਣ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਗਿਣ ਦਸਾਂ ਲਿਖਾਂ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ਏਥੇ ਨਾਂ ਕਿਹੜੇ
ਸਾਰੇ ਲੁਟੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਬੁਰੀ ਹਾਲੀਂ ਲਿਖਾਂ ਥਾਂ ਟਿਕਾਣੇ ਗਿਰਾਂ ਕਿਹੜੇ
ਦੁਹਾਂਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਰੀ ਕਿਹੜੇ ਮੰਦੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਨਾਂ ਕਿਹੜੇ
ਜੇ ਲਿਖਣ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹੀ ਲਿਖ ਸਕਣ ਮੈਂ ਲਿਖਾਂ ਤੇ ਭੇਦ ਖੁਲਾਂ ਕਿਹੜੇ
ਚਾਰ ਲਿਖਾਂ ਪੰਜਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਜਾਵਾਂ ਇਨਸਾਫ ਕਰ ਪੁਰਨੇ ਪਾਂ ਕਿਹੜੇ
ਮੇਰੀ ਤਾਕਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਝੂਠੇ ਜੋੜ ਗਪੜੇ ਲਿਖਾਂ ਕਿਹੜੇ

ਤਬਾ

ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਫਹਿਰਿਸਤਾਂ ਹੋਨ ਪਈਆਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਸਭੇ ਅਧੂਰੀਆਂ ਨੇ
ਹਰਜ਼ਿਲੇ ਚੋਂ ਦੋਹਚਹੁੰਪਿੰਡਾਂਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖਣ ਨਾਲਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂਪੂਰੀਆਂ ਨੇ
ਕਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਾਲਲਿਖਣੇ ਔਖਾ ਕੰਮ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਨੇ
ਦਿਤਾ ਛਡਇਹਹਿਸਾ ਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਗੱਲਾਂਲਿਖਣੀਆਂਜੋ ਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀਆਂ ਨੇ

ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ

ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਬੇਅੰਤ ਅਗਵਾ ਹੋਈਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਖੋਜ ਖੁਜਾਈਆਂ ਜੀ
ਢੰਡ ਢੰਡ ਕੇ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਈਂ ਪੁਚਾਈਆਂ ਜੀ
ਬੜੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਛੁਡਾ ਲਈਆਂ ਗਊਆਂ ਵਸ ਜੋ ਪਈਆਂ ਕਸਾਈਆਂ ਜੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚੋਂਬਹੁਤ ਕਢਲਈਆਂ ਪਾਕਸਤਾਨ ਆਂ ਹੋਨਲੁਕਾਈਆਂ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਕਈ ਓਹਨਾਂ ਰਾਕਸ਼ਾਂ ਹੋਨ ਛੁਪਾਈਆਂ ਜੀ
ਓਹ ਭੋਗਈਆਂ ਦੁਖ ਅਜੇ ਤੋੜੀ ਹੁਣ ਤਕ ਜੋ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਈਆਂ ਜੀ
ਸਾਡੀ ਸ਼ੌਰਤ ਨੂੰ ਉਹ ਰੋਂਦੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਜਾਬਰਾਂ ਦੇ ਹਥੀਂ ਆਈਆਂ ਜੀ
ਜਦਤਕ ਨ ਆਉਣਕਰਤਾਰਸਿੰਘਾ ਅਖਾਂ ਸਾਡੀਆਂਰਹਿਣ ਸ਼ਰਮਾਈਆਂ ਜੀ

ਓਹ ਵੇਲਾ ਸੀ ਨਾਦਰੀ ਲੁਟ ਵਿਚੋਂ ਬੰਦਾਂ ਹਿੰਦ ਚੋਂ ਆਈਆਂ ਛੁਡਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ
 ਅਹਿਮਦਸ਼ਾਹਦੁਰਾਨੀਦੇਲਸ਼ਕਰਾਂਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹਿਤਤੇਗਾਂ ਖੜਕਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ
 ਗੈਰਤ ਵਿਚ ਆ ਧਰਮ ਤੇ ਦੇਸ ਖਾਤਰ ਪਾਰਜਿਹਲਮੋਂ ਜਾ ਜੰਗ ਪਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ
 ਅਜ ਆਪਣੀ ਪਤ ਗਵਾ ਬੈਠੇ ਬੇਗਾਨੀਆਂ ਕਦੇ ਬਚਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ
 ਅਜ ਆਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾ ਸਕੇ ਕਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁਡਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ
 ਲਗਾ ਰਹੇਗਾ ਦਾਗ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਬੰਦੀ ਛੇੜ ਕਦੇ ਅਖਵਾਂਦੇ ਹੋਸਾਂ

ਏਥੇ ਹੀ ਬੱਸ ਕਰਾਂ

ਇਹ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਕਿਥੋਂ ਤਕ ਮੈਂ ਫੋਲ ਫੁਲਾਈ ਜਾਵਾਂ
 ਲਗੇ ਸ਼ਖਮਹਨ ਕੇਲੇ ਦੇ ਬੰਮ ਵਾਂਗੂ ਪੜਦੇ ਕਿੱਨੇਕੁ ਫੜ ਫੜ ਲਾਹੀ ਜਾਵਾਂ
 ਹੈ ਦੋਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀਂ ਨ ਘਟ ਹੋਈ ਕਿੰਨੂੰ ਨਿੰਦਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੂੰ ਸਲਾਹੀ ਜਾਵਾਂ
 ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਗਿਰਾਂ ਨ ਰਿਹਾ ਖਾਲੀ ਦਿਲ ਛੇੜ ਕੇ ਸ਼ਖਮ ਦੁਖਾਈ ਜਾਵਾਂ
 ਜਿੰਨੂੰ ਪੁਛਾਂ ਓਹੋਦੁਖੀ ਰੋਣਲਗਦਾ ਕਿਵੇਂ ਖੂਨੀ ਫਹਿਰਿਸਤਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵਾਂ
 ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਬੜੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰ ਸੁਮਾਰ ਲਿਖਾਈ ਜਾਵਾਂ
 ਅੰਤ ਆਉਂਦਾਨਹੀਂ ਖੂਨਖਰਾਬਿਆਂ ਦਾ ਕਾਹਨੂੰ ਐਵੇਂ ਵਧਾ ਵਧਾਈ ਜਾਵਾਂ
 ਬੱਸ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਵਾਧੂ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਮਗਸ਼ ਖਪਾਈ ਜਾਵਾਂ

ਸੰਪੂਰਨ

ਉਂਨੀ ਸੌ ਅਠਤਾਲੀ ਵੇਸਾਖ ਅੰਦਰ ਖੂਨੀ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਂ
 ਵਿਚ ਲੰਮਿਆਂ ਝੇੜਿਆਂ ਪਿਆ ਨਾਹੀਂ ਜੋ ਸ਼ਰੂਰੀ ਸੌ ਚੁਣ ਲਖਾਇਆ ਮੈਂ
 ਝੇੜੇ ਏਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਨਹੀਂ ਓਹ ਗੋਰਖਧੰਦਾ ਸੁਨਾਇਆ ਮੈਂ
 ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਭ ਬੁਬਾਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਖਾਨਾ ਜੰਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਾਇਆ ਮੈਂ
 ਜੋ ਪੁਜਿਆ ਲਿਖ ਦਿਖਾਲ ਦਿਤਾ ਨਹੀਂ ਝੇੜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲ ਪਾਇਆ ਮੈਂ
 ਮੇਰੇ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਕਹਿਰ ਇਹ ਗੁਜ਼ਰਿਆ ਏ ਅੱਖਾਂ ਅਗੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਲੰਘਾਇਆ ਮੈਂ
 ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਭੇਦ ਪਾਣਗੇ ਜੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਵਧਾਇਆ ਮੈਂ
 ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਰਲੀ ਮਿਲੀਦਾ ਖਾਕਾ ਖਿਚਾਇਆ ਮੈਂ

ਮਜਬੂਰੀ

ਮੈਂ ਦੋਹਾਂ ਪੰਜਾਬਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਗਿਣ ਗਿਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇ ਵੀਰੋ
 ਕਹਿਰ ਵਰਤਿਆ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹਥ ਆਇ ਵੀਰੋ

ਚਾਰ ਲਿਖਾਂ ਤੇ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਜਾਵਾਂ ਇਉਂ ਲਿਖਣੇ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਇ ਵੀਰੋ
ਲੰਮੇ ਕਾਫ਼ਲਿਆਂ ਵਿਚ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਜੀ ਲੋਕਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖ ਉਠਾਇ ਵੀਰੋ
ਨ ਓਹ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨ ਓਹ ਮਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਖਾਇ ਵੀਰੋ
ਕਾਣੀ ਵੰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਭਾਇ ਵੀਰੋ

ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ

ਸਾਕੇ ਲਿਖਦਿਆਂ ਉਮਰ ਬਤੀਤ ਹੋ ਗਈ ਸਿਰ ਉਤੇ ਬੁਢੇਪਾ ਹੁਣ ਆ ਗਿਆ ਏ
ਨ ਓਹ ਰਹੀ ਜਵਾਨੀ ਨ ਬਲ ਰਿਹਾ ਹੁਣ ਦਿਲ ਦਿਮਾਗ ਮੁਰਝਾ ਗਿਆ ਏ
ਮੇਰੀ ਆਖਰੀ ਭੇਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨੀ ਲੇਖਾ ਉਮਰ ਦਾ ਬੀਤਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਏ
ਹੁਣ ਤਕ ਕੁਝ ਖਟਿਆ ਵਟਿਆ ਨ ਇਕ ਹੋਂਸਲਾ ਦਿਲ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਏ
ਗੀਤ ਪੰਥ ਦੇ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਉਮਰ ਬੀਤੀ ਪੰਥ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਦਰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਏ
ਘਰ ਘਰ ਮੇਰੇ ਗੰਥ ਪੜ੍ਹੀਦੇ ਨੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਏ
ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਪਿਛੇ ਜਾਵਾਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਮੈਂ ਲੇਖਾ ਅਮਲ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਏ
ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘਾ ਦਾਸ ਜਾਣ ਮੈਨੂੰ ਚਰਨੀ ਲਾ ਰਿਹਾ ਏ

॥ ਇਤੀ ॥

—o—

ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ

ਜ਼ਿਲਾ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰਾ, ਨਨਕਾਣਾ

੧. ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।
੨. ਬਾਲ ਲੀਲਾ । ੩. ਪੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ।
੪. ਮਾਲ ਜੀ ਸਾਹਿਬ । ੫. ਕਿਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ।
੬. ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਬ । ੭. ਬਾਲ ਲੀਲਾ ਦਾ ਸ਼੍ਰੋਵਰਾ ।
੮. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ।
੯. ਚੰਦ ਭਾਨ ਦਾ ਖੂਹ (ਬਾਲੇ ਵਾਲਾ) ।
੧੦. ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਚੁਹੜਕਾਣਾ ।
੧੧. ਨੰਗਲ ਸਾਧਾਂ ।

ਜ਼ਿਲਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ

੧. ਰੋੜੀ ਸਾਹਿਬ 'ਏਮਨਾ ਬਾਦ' ।
੨. ਹਾਫ਼ਜ਼ਾ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ।
੩. ਹਾਫ਼ਜ਼ਾ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ।
੪. ਗੁਰੂ ਕਾ ਕੋਠਾ ਵਜ਼ੀਰਾ ਬਾਦ 'ਸ਼ਹਿਰ' ।
੫. ਭਾਈ ਕੇ ਮੱਢੂ, ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ।
੬. ਮੱਦਰ ਪਿੰਡ ਪਾ: ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ।

—o—

ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ

੧. ਚੁਹੰਟਾ ਜਵਾਹਰ ਮਲ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।
੨. ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ।
੩. ਦੀਵਾਨ ਖਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ।
੪. ਚਮਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾ:
੫. ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ " "
੬. ਡੇਹਰਾ ਸਾਹਿਬ " " " "
੭. ਏਹੀਦ ਗੰਜ ਲੰਛਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ।
੮. ਸਹੀਦ ਗੰਜ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ।
੯. ਸਹੀਦ ਗੰਜ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ।
੧੦. ਮੁਜੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ।
੧੧. ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਾਬਾ ਖੁਦਾ ਸਿੰਘ ।

ਜ਼ਿਲਾ ਲਾਹੌਰ

੧. ਮੰਡਿਆਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾ:
੨. ਗੁਰਦੁਆਰਾ-ਡੱਲਾ " " " "
੩. ਗੁਰਦੁਆਰਾ-ਭੜਾਨਾ " " " "
੪. ਗੁਰਦੁਆਰਾ-ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੰਗਟ " " " "
੫. ਖਾਲੜਾ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।
੬. ਲਹੂਣਾ ਸਾਹਿਬ - " " " ।
੭. ਚਾਹਲ ਪਿੰਡ " " " ।
੮. ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਮੰਗਾ " " ।
੯. ਕੰਗਣ ਪੁਰ ਤਹਿਸੀਲ ਚੂਣੀਆਂ " ।
੧੦. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਭੀਲਾ " " " ।
੧੧. ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਬੋਲੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾ: ਜੀ ।
੧੨. ਹਡਿਆਰਾ " " ।
੧੩. ਰਾਮ ਪੁਰਾ " " ।
੧੪. ਜੰਡਰ ਕਲਾਂ " " ।
੧੫. ਭਾਈ ਫੇਰੂ " " ।
੧੬. ਕਮਾਸ " " ।

ਸਿਆਲਕੋਟ ਸ਼ਹਿਰ

੧. ਬਾਬੇ ਦੀ ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।
੨. ਬਾਉਲੀ ਸਾਹਿਬ " " ।
੩. ਗਲੂਟੀਆਂ ਛੇਵੀਂ ਪਾ: ੭ ਪਾ: ।
੪. ਗੁਰੂ ਸਰ ਰਣਜੀਤ ਗੜ ।
੫. ਸੀਉਂਕੇ ਭਾਈ ਦਾ ਖੂਹ ।
੬. ਸਾਹੂ ਵਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।
੭. ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ 'ਰਾਵੀ ਕੰਢੇ' ।

ਗੁਜਰਾਤ

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ।
੨. ਕੋਰ ਬਾਵਾ ਵਾਲੀ ।

ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ

੧. ਸਤ ਘਰਾ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ' ।
੨. ਨਾਨਕ ਸਰ ਹੜਪਾ ਸ਼ਹਿਰ " " ।
੩. ਪਾਕ ਪਟਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।

ਜ਼ਿਲਾ ਕਾਮਲ ਪੁਰ

੧. ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ 'ਹਸਨ ਅਬਦਾਲ' ।

ਜ਼ਿਲਾ ਜੇਹਲਮ

੧. ਰੁਤਾਸ ਚੋਹਾਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।

ਪਸ਼ੋਰ ਸ਼ਹਿਰ

੧. ਧਰਮ ਸਾਲਾ-ਭਾਈ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ।
੨. ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ।

ਜ਼ਿਲਾ ਮੁਲਤਾਨ

੧. ਮੁਲਤਾਨ ਸ਼ਹਿਰ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ' ।
੨. ਉੱਚ ।

ਸ਼ਕਾਰ ਪੁਰ

੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ।

ਸੱਖਰ

੧. ਸਾਧ ਬੇਲਾ ।

ਨੋਟ-ਹੋਰ ਏਅੰਤ ਗੁਰ ਸਥਾਨ ਪਾਕਸਤਾਨ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ
ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਚੰਗੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਅਰਸ਼ੀ ਚਾਨਣ—ਅਰਥਾਤ ਗੁਰਪੁਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਤਾ ਸ: ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਮੋਹਿਨ' ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕੀ ਹੈ? ਸਮਝੋ ਕੁਝੇ ਵਿਚ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਹੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦਸਾਂ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੜੀ ਸੋਹਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਮਨ ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਟ-ਅਪ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਿਲਦ ਵਧੀਆ ਤੇ ਮੁਲ ਸਿਰਫ ੧॥)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾਂ—ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਵੀ ਸ: ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਵੀਰ' ਰਚਿਤ ਧਾਰਮਿਕ, ਸਾਹਿਤਕ ਤੇ ਹਸਾਉਣੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੁਣੇ ਹੀ ਛਪੀ ਹੈ। ਗੈਟ-ਅਪ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੁਲ ੧॥)

ਉਪਕਾਰ ਦਰਸ਼ਨ—ਸ: ਬਰਕਤ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਅਨੰਦ' ਰਚਿਤ ਕਰਤਾ—ਦਸ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਹੁਣੇ ਹੀ ਛਪੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਉਹ ਦਿਲ ਵਿੰਨਵੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਲਿਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਲੂੰ ਕੰਡੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਲ ੧॥)

੧੯੪੭ ਦਾ ਖੁੰਨੀ ਇਤਿਹਾਸ—ਸ: ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਬੇਦੀ' ਰਚਿਤ ਇਹ ਦਰਦ ਭਰੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗੁਲਦਸਤਾ ਛਪਕੇ ਹਥੋਂ ਹਥ ਵਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਫੇ ੫੨ ਤੇ ਮੁਲ ਕੇਵਲ 1=)

ਗੁਰਮਤ ਖੋਜੀਆਂ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਲਈ ਪੁਸਤਕਾਂ

ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ—ਕੀਰਤਨ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ ਭਾ: ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਗੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਛਪ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਖੋ ਵਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਸਫੇ ੧੬੦ ਭੇਟਾ ੧॥)

ਗੁਰਪੁਰਬ ਦਰਸ਼ਨ—ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਜੀਵਨ ਤੇ ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਭੇਟਾ ੧॥)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਰਸ਼ਨ—ਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਖੁਸ਼ੀ ਸਮੇਂ, ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਮਾਣ ਭੇਟਾ ੧॥)

ਪੰਜ ਸੌ ਪ੍ਰਮਾਣ—ਕੀਰਤਨ ਲੜੀ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੁਸਤਕ ਇਸ ਵਿਚ ਵਖੋ ਵਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜ ਸੌ ਪ੍ਰਮਾਣ ਲਿਖੇ ਹਨ ਭੇਟਾ ੧।)

ਇਹ ਤੇ ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖੋ, ਮਾਲ (ਖਾਸ ਰਿਐਂਤ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਨੇਜਰ—ਗੁਰਮਤ ਸਾਹਿਤ ਭਵਨ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪੰਜਾਬੀ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ

ਤਵਾਰੀਖ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਦੀਆਂ ਇੱਕੀ ਲੜੀਆਂ

ਰਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸਵਾਲੀਆ

- (੧) ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਨਮ ਸਾਖੀ
- (੨) ਹਿਤਕਾਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਨ
- (੩) ਦਾਤਾਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
- (੪) ਉਜਿਆਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
- (੫) ਜਾਗਦੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਪੰਜਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ
- (੬) ਦਲਭੰਜਨੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਖੜਕੋਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ
- (੭) ਉਪਕਾਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗਣਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸਤਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ
- (੮) ਦੀਦਾਰੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਠਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ
- (੯) ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ
- (੧੦) ਅਕਾਲੀ ਜੋਤ-ਸ੍ਰੀ ਦਸ਼ਤ ਦਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਜੀਦਾ ਸੰਪੂਰਨਜੀਵਨ
- (੧੧) ਨਿਰ ਭੈ ਯੋਧਾ-ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ੨ ਪ੍ਰਸੰਗ
- (੧੨) ਅਜੀਤ ਖਾਲਸਾ-ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਸਿਦਕ ਤੇ ਬੜੇ ੨ ਸਾਕੇ
- (੧੩) ਜੋਹਰਖਾਲਸਾ-ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਦਿਲੀ ਤੇ ਕਾਬਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਬੜੇ ੨ ਘਲੂਘਾਰੇ
- (੧੪) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਖਾਲਸਾ-ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮੱਲਣਾਂ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ੨ ਹਾਲ
- (੧੫) ਸਰਕਾਰ ਖਾਲਸਾ-ਮ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇ ਪੂਰਨ ਹਾਲਾਤ
- (੧੬) ਦਰਬਾਰ ਖਾਲਸਾ-ਮ: ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਦੇ ਦੁਖ ਭਰੇ ਹਾਲ
- (੧੭) ਬੇਤਾਜ ਖਾਲਸਾ-ਮ: ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ, ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮ: ਜ਼ਿੰਦ ਕੌਰ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
- (੧੮) ਦਲੇਰ ਖਾਲਸਾ-ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਏ ਦੀਆਂ ਬਹਾਦਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ
- (੧੯) ਸੁਧਾਰ ਖਾਲਸਾ-ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ 'ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ' ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੰ: ੧
- (੨੦) ਬੀਰ ਖਾਲਸਾ-ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਦਾ ਸਾਕਾ ਅਕਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੰ: ੨
- (੨੧) ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਚਮਤਕਾਰ-ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦੌਹਿਰੇ ਚੌਪਈਆਂ ਵਿਚ ਰਾਮਾਇਣ ਦੀ ਤਰਜ ਤੇ ਸੱਤਾਂ ਕਾਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ

ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ

(੧) ਦਸਮੇਸ਼ ਦੁਲਾਰੇ-ਚਹੁੰਆਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਕੇ, (੨) ਛੋਟੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੇ-ਚਹੁੰਆਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਸਾਕੇ ਪੌੜੀਆਂ ਤੇ ਕਬਿੱਤਾਂ ਵਿਚ, (੩) ਖੂਨ ਸ਼ਹੀਦਾਂ--ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹਾਲ, (੪) ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ-ਭਗਤੀ ਗਜਾਨ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਭੰਡਾਰ, (੫) ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, (੬) ਬਾਬੇ ਦੀ ਬੇਰ ਸਿਆਲ ਕੋਟ, (੭) ਮੇਰੀ ਕਾਵਜ ਫੁਲਵਾੜੀ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਰੰਗ ਬਰੰਗੇ ਫੁੱਲ। (੮) ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਦੇ ਸਿਦਕ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਪੱਟੀ ਦੇ ਸਾਕੇ, (੯) ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਆਦਿਕ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ-ਮੈਨੇਜਰ ਕਲਾਸਵਾਲਾ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਸ (ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਰਾਂ) ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਿਆ।

ਪ੍ਰਿੰਟਰ-ਗਜਾਨੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਰਤਨ'

ਤਾਂ

ਵਿ

ਗਲ
ਗ

ਵਚ

ਕੇ
ਲੇ
ਲਾ
ਜੀ
ਪ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਮੰਤਰ

ਮੰਤਰ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

8-7902

1872
ਪੰਜਾਬੀ ਬੈਂਤਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਤਵਾਰੀਖ ਦੀ ਲੜੀ ਨੰ: (੧੦)

ਦੁਸ਼ਟ ਦਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਰਚਿਤ ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸ ਵਾਲੀਆਂ

ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੱਸ ਦਾ ਪੂਰਨ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ, ਰਾਜਨੀਤ, ਬੀਰਤਾ ਤੇ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਏਸ ਬੇਮਸਾਲ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਅਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ “ਦੁਸ਼ਟ ਦਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼” ਗ੍ਰੰਥ ਬੜੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਰਸੀਲੀ ਕਫਿਤਾ ਵਿਚ ਕਰੀਬਨ ੮੦੦ ਵੱਡੇ ਸਫ਼ੇ ਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸਾ ਸਿਖਾਓ।

ਜ਼ਰੂਰੀ ਬੇਨਤੀ

(੧-
(੨-
ਐ ਗੁਰੂ ਪੰਥ, ਮੈਂ ਬੜੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਤਵਾਰੀਖ ਦੇ ੨੯ ਹਿੱਸੇ ਬਣਾਏ ਹਨ ਤੇ ਬੜਾ ਧਨ ਖਰਚ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਇਤਲਾਹ ਆਮ

ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ (ਕਾਪੀ ਰਾਈਟ) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਹੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਜਣ ਚੋਰੀ ਛਾਪਣ ਛਪਾਉਣ ਤੇ ਭੰਨ ਤੋੜ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦਮ ਨ ਕਰੇ। ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਏਸ ਲਿਖੇ ਦੇ ਉਲਟ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਕਲਾਸ ਵਾਲੀਆ

ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਗਾਉਣ ਲਈ

ਮੈਨੇਜਰ ਗੁਰਮਤ ਸਾਹਿਤ ਭਵਨ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖੋ।

ਕੇਵਲ ਟਾਇਟਲ ਕਬਜ਼ੀਰ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਛਪਿਆ